Loyolite '01

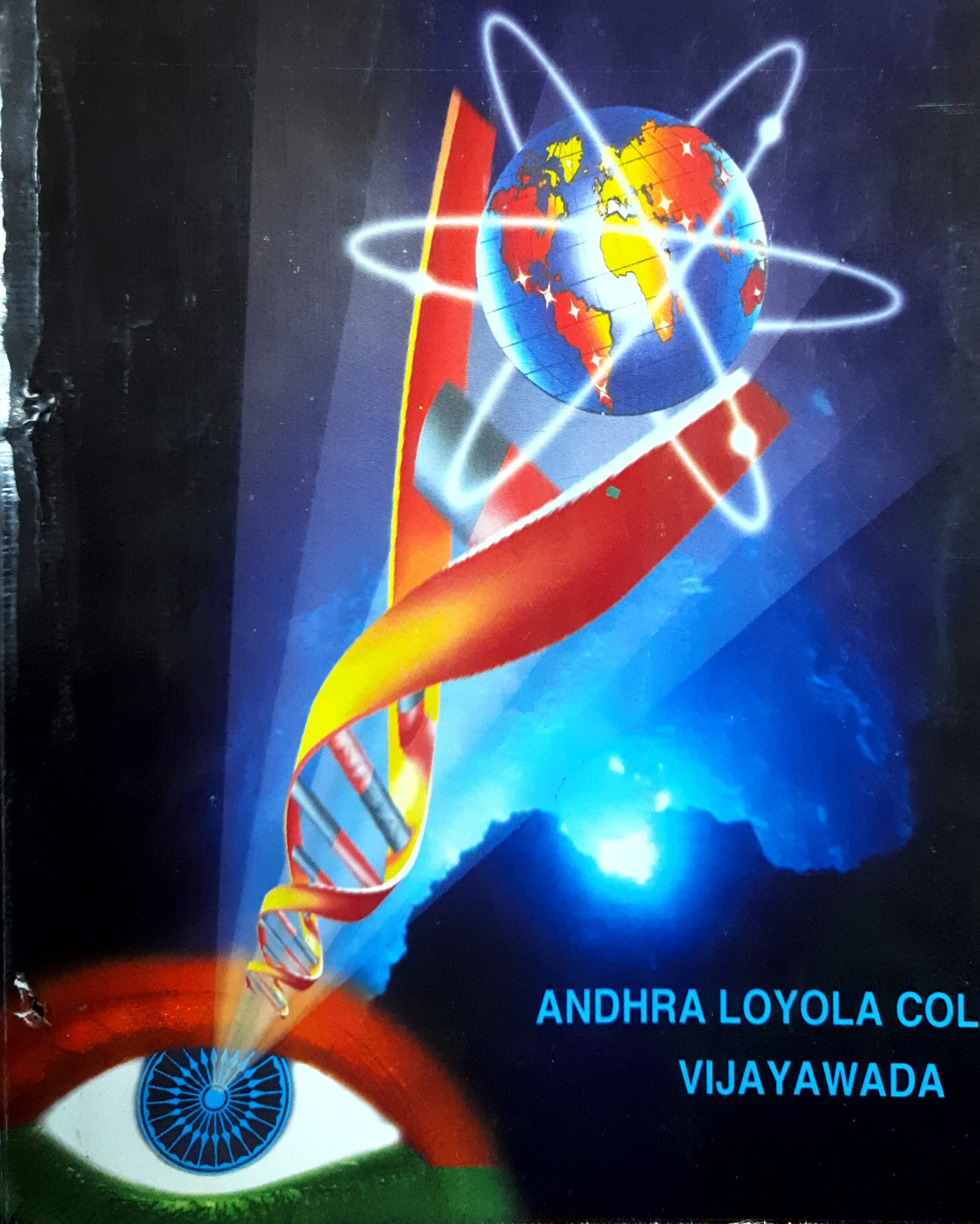

ANDHRA LOYOLA COLLEGE
VIJAYAWADA

Welcome to our New Provincial

REV FR JOSEPH SEBASTIAN SJ

ever to love and to serve
in true Ignatian spirit !

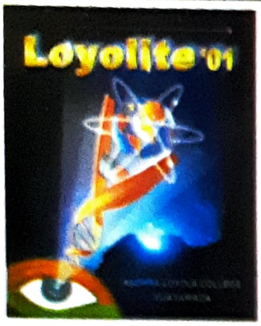

From the Chief Editor's Desk

The New Millennium has dawned with its myriad challenges. The recent surge of interest in Genetics, spurred by the announcement of the Draft of the Human Genome (HG), has brought the Science vis-à-vis Religion debate to the fore. The HG Project reveals that in an average human body, there are one hundred trillion cells! In the nucleus of each cell, there is DNA which contains over one hundred thousand genes. In each gene, there are over 100 nucleotides, each one of which has over 50 atoms! Can you figure out how many atoms are there in our body?

The media may have given the impression that genome - the New Millennium Gift of Science for Humanity - is well on the way to evicting God and Religion from the face of the universe. The Genome Revolution seems to reduce the human body to a mere machine programmed by the DNA sequence! Naturally, many a question arises in our minds: Sophisticated machines as we are, how can we comprehend vital aspects of life like love through knowing the DNA sequence of Homo sapiens? Does one's genetic pattern determine one's behaviour? Is human freedom illusory? Is morality a collective illusion foisted upon us by our genes? If a human being, the true image and likeness of God, shares 98.4% of the genes with the chimpanzee, what about the legitimate supremacy of human beings as Co-creators with God?

It seems to me that the contemporary progress in Science, far from diminishing the role of Religion in our world, is only enhancing it. Science sans Religion is lame and Religion sans Science is blind! Religious and moral principles will have to enter into a partnership with Science to ensure that such precious discoveries are put to the best use for Humanity and the rest of Creation. Loyolite 2001 captivates, on the title page, this struggle of Humanity and its repercussions on developing nations like Mother India which forges ahead with the spirit of the Millennium.

"Lead, Kindly Light, amid the encircling gloom,
Lead thou me on!" (Newman)

FR REX ANGELO SJ
CHIEF EDITOR

PUSHPANJALI

TO

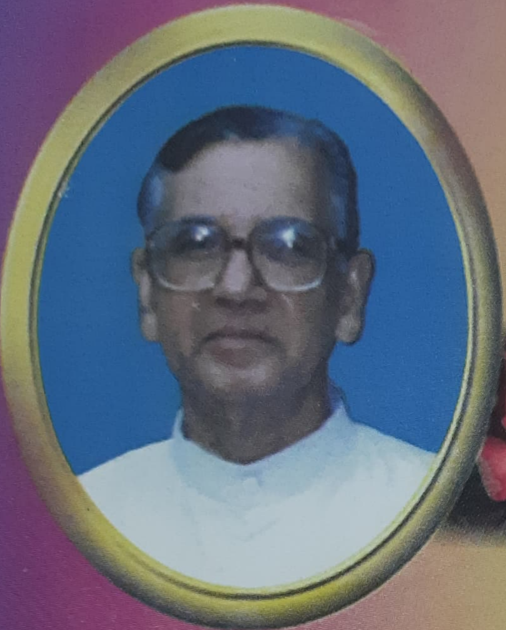

REV FR V MATHEW SJ

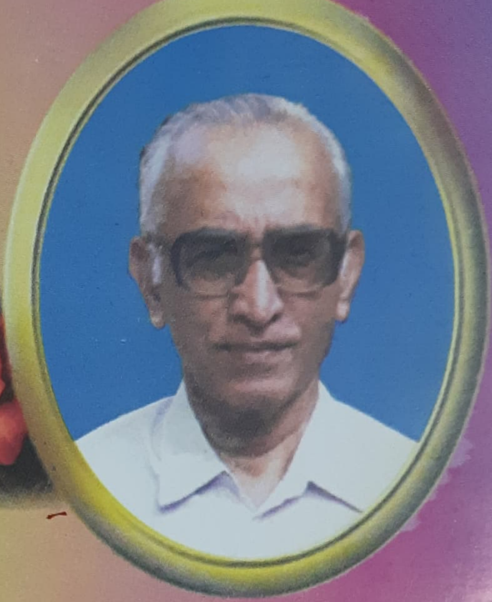

REV FR G FRANCIS SJ

THE EDITORIAL BOARD

Seated : Mr G Sampath Kumar, Ms Sri Vidya Siva Kumar, Mr R Vijaya Kumar, Rev Fr Rex Angelo SJ, Dr Sri Rama Chandra Murthy, Dr Job Sudarshan, Mr N Suresh Babu.

Standing : Mr Anish, Br Inna SJ, Mr Syam Rathnakar Philips, Mr GVS Naresh, Ms G Venu Ratna Kumari, Ms N Sunitha, Ms Ch Praveena, Mr Trinadh Kumar, Br P Preethiviraj, Mr Sony S Padickal, Mr MV Rama Krishna.

Not in the Photo : Mr K V Subba Rao & Mr Emmanuel Lion.

Inside ...

EDUCATION

COLLEGE ANNUAL REPORT FOR THE ACADEMIC YEAR 2000-2001 1
ALC LITERARY ASSOCIATION **2000 - 2001** - A REPORT 11
AN INDUSTRIAL TOUR 12

COMPUTER WORLD

COMPUTERS IN THE 21ST CENTURY 14
MICROPROCESSOR MANUFACTURING 15
INTERNET PORNOGRAPHY 16
COMPUTER REPLACEMENT OF HUMAN RESOURCES 17

SCIENCE & TECHNOLOGY

CLONING : IS IT A BOON OR BANE TO THE SOCIETY? 18
AMAZING FACTS 19
FASCINATING FACTS 19
PHOTO DYNAMIC THERAPY (PDT) 20
MAN IN SPACE, SPACE COLONIES 21
HUMAN GENOME PROJECT 22

FOOD & MEDICINE

CHEMISTRY OF MILK 23
HERBAL MEDICINE 26

CULTURE

SHOULD INDIA RETAIN HER CULTURAL IDENTITY ? 27
ROCK MUSIC 29

MASS MEDIA

YOUTH & THE MEDIA 30
COMMUNICATION, THE FABRIC OF LIFE 32

EXPERIENCE

IT COSTS YOU NOTHING 34
MY HOBBY 35
DIFFICULTIES IN OUR LIFE 37

INDIANA

THE SCULPTURES OF MODERN INDIA 38
THE LOST PARADISE 39

WHAT WE LACK TODAY? 41
DIL SE, MY INDIA : THE INDIA ETERNAL 42
INDIA AFTER INDEPENDENCE 44

IN LIGHTER VEIN

VOICE OF THE VOICELESS 47
WOMEN IN INDIA 49
WOMAN EDUCATION IN INDIA - AN INTERVIEW 50

ECONOMICS & DEVELOPMENT

INDIAN RAILWAYS - RESOURCES & REFORMS 52
CENSUS OF INDIA - 2001 54

LOVE & FRIENDSHIP

ANY REGRETS? 56
TRY SMILING WHEN THE WEATHER IS BAD 58
HATS OFF ! 59
HOW IS SHE ? 59
A FRIEND 60
SMILE 60

NOSTALGIA

A TRIBUTE TO FR. G. FRANCIS, SJ 61
AN ICON OF LOVE AND SERVICE 62
CAMPUS MELODIES 63
FAREWELL 64
GUJARAT 64
MEMORIES 65
HUNGER - A MEDITATION 65
A MOURNING SOUL 66

YOUTH

TIME IS PRECIOUS 67
IDENTITY CRISIS 67
AWAKE, OH YOUTH ! 68
AIMING GREAT 69
A BEE-HIVE 70

TELUGU

HINDI

Andhra Loyola College, VIJAYAWADA-8
Lecturer in Mathematics

ANDHRA LOYOLA COLLEGE (AUTONOMOUS)::VIJAYAWADA-8

COLLEGE ANNUAL REPORT FOR THE ACADEMIC YEAR 2000-2001

Eminent and illustrious Chief Guest of the College Day 2001, Prof. C.V. Raghavulu, Vice-Chancellor of Nagarjuna University, Guest of Honour, Dr.C. Sridevi Raghavulu, Fr.Rector, Fr.Correspondent, Vice-Principals, Mr.Prabhakara Rao, Chairman of Staff Association, Members of the Staff - Teaching and Non-teaching, Retired Staff of our College, Alumni, Rev. Fathers, Rev. Sisters, Respected Parents, distinguished Guests and Invitees, Members of the Media, Mr.Isaac, the student representative and My dear Students.

The arrival of the College Annual Day brings with it an inevitable reminder that the major portion of the academic year has rolled by and it is eminently appropriate, therefore, to pause a while and cast a retrospective and reflective glance at the salient events and significant experiences that have left their mark on us in the course of this academic year. But before I do so, let me perform the pleasant duty of extending a warm welcome to every one of you who have come to grace today's function. The presence of our Beloved Vice-Chancellor as the Chief Guest is a matter of particular happiness to all of us. An erudite scholar with enlightened and progressive views, a sagacious administrator with a humane outlook, a warm and affable gentleman with friendship towards all and malice towards none, Prof.C.V.Raghavulu has come across as a far-sighted and well-meaning facilitator in initiating and encouraging relevant reforms in different spheres of the academic and administrative domains. We, the management, staff and students of Andhra Loyola College are deeply indebted to you, Sir, for the abundance of good will and understanding you have shown towards us and the esteem in which you hold our institution. We also value the gracious presence of Dr.Sridevi and extend to her a warm welcome to be in our midst.

At the beginning of each academic year, every one's attention is drawn to the changes and transfers in the administrative personnel of the College. Fr.G.M. Victor who had been discharging his duties as Vice-Principal (Degree) with commendable commitment had to leave for a while to complete the last lap of his religious training. This understandably led to some redeployment of personnel and reallocation of responsibilities, with Fr.Rex Angelo taking over as the Vice-Principal for the Degree and Fr.G.A.P Kishore stepping in as the Vice-Principal for Intermediate Sections. Fr.P.Charles, who had returned to the College on completion of his Doctorate in English Literature at Marquette University, U.S.A., has been entrusted with the P.G. Section as their Vice-Principal. Fr.Carlos Dhula who had served as Warden of the Xavier Hostel for a year, left us to take up another assignment elsewhere and Fr.Rex Angelo took on the additional responsibility of replacing him as the Warden of Xavier Hostel.

RETIRED STAFF

As the College keeps marching and making its academic strides year after year, it is with a tinge of sadness that we have to bid good-bye to some of the veteran staff members, Sri. Akthar Pasha of English Department, Sri. Anjaiah and Sri. S.V. Appa Rao of Physics Department, Dr.N. Appanna, Reader in Botany, Sri. G.G. Prakasam of the Department of Library Science, the first full-fledged Librarian to be appointed in the College way back in 1965, and Sri.E. Gabriel of Zoology Department are some of the staff members who had retired after a remarkable record of devoted service, spanning a significant period of 35 years and more, to say nothing of the years most of them spent in this College as students. Sri B.Joji, Junior Assistant and Sri P.Balaswamy from the Non-Teaching staff also completed their tenure of service during this academic year.

Academic life in any institution of learning can never come to a grinding halt of a full stop because of the retirement of the veterans. As these seasoned senior lecturers leave behind their torches in the academic relay race, the younger generation of teachers keep joining to take their places, making it possible for us to carry forward the process of gradually building up a competent and capable staff. An impressive array of enthusiastic young staff members started their teaching career with us during this year. Ms. Srividya Siva Kumar, Sri Ajoy Charan, Sri G.Sampath Kumar in English, Ms. G.Anuradaha, Sri. K. Jagadeeswara Reddy in Physics, Sri. D.Francis Paul Raju in Chemistry, Sri.P. Srinivasa Rao and Sri. T.Srinivasa Rao in Botany, Sri .Ch.Mohan Ganesh in Microbiology, Sri .G. Vijayakumar, Ms. Amita Sowbhagyam, Ms N.Sridevi in MCA, Sri. P.Raja Sekhar Mouli, Sri. Anil Stevens and Sri. A.Sree Ram in the newly-started P.G course of M.B.A, Sri .M. Tanoj Kumar in P.G Electronics. Dr.Job Sudarshan joined us to take up the responsibility of heading the Department of Student Counselling and Career guidance. I am deeply grateful to Sri. S. Prabhakara Rao who had hitherto been discharging this responsibility in addition to his teaching work.

IN MEMORIAM:

It is with a sense of profound grief that I pause now to record the tragic and untimely demise of Fr. Mathew, the Correspondent in a gruesome rail accident in the early hours of August 18th, 2000. The entire campus was plunged into an inexpressible shock and sadness on receipt of this numbing news. With an inspiring and exemplary life coupled with a deep commitment and dedication, he endeared himself to both staff and students alike, within a short span of 5 years of association with this College. At the advanced age of 72 when most people will settle down to a sedentary life of relaxed rest and retired bliss, Fr. Mathew was moving from one spot to another, with the enviable energy, speed and alacrity of a youth of 27, in conscientiously discharging the multiple responsibilities which he had shouldered. He left his indelible mark in the state-of-the-art computer lab he fashioned, in the new and spacious Chemistry lab he prepared and in the lush green lawns he had developed in front of the Library. A number of teaching and non-teaching staff will revere his memory for the relentless efforts he made on their behalf to secure for them grant-in-aid. Three of them, Mrs.B Siva Kumari of Botany Department, Dr.M. Srinivasa Reddy, Department of History and Sri G.Sahaya Bhaskaran of Physics Department have come forward

with endowment scholarships and annual prizes in grateful tribute to this compassionate soul. His place as the Correspondent of the College has been filled by the Controller of Examinations, Fr.A. Theckemury, a veteran with a long and distinguished record of service to this institution for many decades in various capacities.

Another eminent educationist with an endearing personality and enduring vision was removed from our midst, when Fr.G.Francis passed away on 14th November-2001. Fr. Francis was at the most innovative and creative part of his life, when he was shaping and steering the destiny of this College for 12 years as Principal of this College from 1972 to 1984. Deeply read, widely travelled, gentle and genial in temperament, global and comprehensive in outlook, he brought a truly international and refined perspective to bear upon any work he undertook. He was the true architect of the Autonomous status that the College attained 12 years ago. He had a flair for arranging frequent staff-seminars and workshops in the process of a sustained and methodical preparation, prior to the conferment of Autonomy. Many of our sister institutions will fondly and gratefully remember him as a staunch and unflinching advocate of the rights of Catholic Minority Colleges. With an ecologically sensitive mind and heart, he knew every sapling and tree in the campus, quite a few of which he had himself planted and nurtured like a caring and watchful parent, long before the 'Clean and Green' campaign came into vogue. Two of the things that never fail to intrigue and mystify the visitors to this College, 1. The unique numbering system used for identifying students 2. The classification of the class rooms of our College, evolved out of his innovative mind. Hundreds of students who passed out from this College continued to keep in touch with him as the Director of the Alumni Association and deeply mourned his demise. I make a reference, next, to the passing away in Tiruchi, of another Jesuit, Fr. George Chirackel, who had worked in the Postgraduate Department of Social Work at Andhra Loyola College for seven years. As Head of the Department, he was a shining model of sincere, systematic, and consistent commitment to his teaching profession. He inculcated the core values of discipline, diligence and hard work in his students because of which several of them secured coveted ranks in the University and attractive jobs as well, in India and abroad.

2000
20
50
2700

We also deeply mourn the death of one of our dear students, Mr. P. Balaram (DO-75) whose young and promising life was cut off by jaundice just as the new year of 2001 bloomed. Simple and unassuming in his manners, he attended the class even the day before his untimely death. One of the retired non-teaching staff, Mr. Ch. Showri also passed away after a brief illness. May the Lord grant eternal rest to these dear departed souls!

PROFILE OF THE COLLEGE

Three distinct components with three different streams make up the student community of the College. While the intermediate sections which have students taking the I.P.E., number about 802, the undergraduate degree sections comprising 1,517 students fall under the autonomous system. The P.G segment accounting for 184 students have to follow the University pattern of the affiliated system for the syllabus and examinations. The teaching staff numbering 130 belong to 18 Departments at

the undergraduate level and 3 Departments at the post-graduate level. The number of non-teaching staff stands at 65.

HOSTEL LIFE

There are three hostels located on campus which accommodate well over 800 students and provide an excellent atmosphere conducive and congenial to a comprehensive and integrated development of their character. Coming from culturally diverse backgrounds from Andhra Pradesh as well as from other States including Nepal, Tibet, Manipur, Orissa, they learn to live together in a true spirit of national integration and communal harmony, respecting each other's cultural, linguistic and religious traditions. The Wardens, Assistant Wardens as well the Mess Managers, whose collective and caring efforts ensure the total well being of the inmates deserve all praise and appreciation.

EXAMINATION RESULTS

It is customary to make a reference to the examination results of the previous academic year particularly in respect of the final year students of the Intermediate, Degree and Postgraduate sections. The results of the Intermediate Public Examinations registered an impressive 90% in MPC, 83% in BiPC, 95% in Vocational course, and 89% in the Arts Sections. Out of a total of 305 students who appeared for the examinations, we secured an aggregate of 188 I classes, 75 II classes and 10 III Classes. Mr. Ande Chaitanya Krishna (AC 40) was a recipient of NCERT Award for the highest percentage secured in the senior intermediate class of the vocational stream in our College. As for the results of the third year Degree Sections, 90% pass was recorded in B.A., with 35 I classes, 21 II classes and 4 III classes. The different streams of Science Sections yielded 90% results with 268 I classes, 8 II classes registering a slight increase of 4% from the previous year. The results of B.Com., worked up to 97% with 43 I classes, 13 II classes and 3 III classes. A margin of 3% has been noticed from the previous year. In the P.G. Section of M.Sc.(Electronics), out of 11 who appeared for examinations, 9 passed in I class. In final year MCA, out of 32 students, 31 passed in I class. Mention also must be made of Mr. Tanoj Kumar and Mr. G.Murali Krishna, M.Sc., Electronics who bagged the I Rank and II Rank in the University, and Miss. Seema Varghese who stands first in the University in the First year Examinations. Perhaps one of the minor disadvantages of the Autonomous system at the undergraduate level is that students do not have the satisfaction of securing University ranks! However, this drawback is outweighed by numerous advantages flowing from the autonomous pattern.

STAFF SEMINARS AND REFRESHER COURSES

In keeping with the age-old aphorism, 'A good teacher is a good student,' ample opportunities had been provided for our teachers to keep themselves abreast of the latest trends in different fields of knowledge. At the beginning of the academic year, the staff engaged themselves in a forthright discussion in a two-day Seminar on the 'Effectiveness of Autonomous System' guided by Dr. Alphonse Xavier SJ. 40 of our lecturers attended some 70 refresher courses sponsored by the Commissionerate of the Collegiate Education, Andhra Pradesh, at different places, some of them heaving a sigh of relief that they had completed the mandatory number of four. When

we, as teachers go through 21 day course, playing the role of a student, we begin to appreciate better the ordeal our students have to undergo in sitting through our lectures day in and day out!

I feel gratified to report that the College organised in a competent and successful manner, two such Refresher Courses on Biochemistry and Biotechnology both of which were appreciated by the participants from over hundred colleges as much for the meticulous efficiency of arrangements, as for the variety, relevance and usefulness of the lectures delivered by experts drawn from different fields. In this connection, I am proud to state that some of our own lecturers, Mr. Srikumar, Mr. M.C Das, Mr. Anil Stevens, Miss Usha, Fr. Jayabalan, Mr. Prabhakara Rao and Mr. Srirangam were much in demand as resource persons at the refresher courses held at different places. Mr. M.C. Das who has served as K.U. Band expert, is just back from his participation in the state-wide symposium on Fiscal Reforms organised by the Ministry of Finance at Hyderabad. Messrs. M Prakasa Rao, Head, Dept. of Economics, K.V.A. Rama Sastry of Chemistry, E.Gabriel and S.Prabhakara Rao of Zoology Department also were invited to take part in the preparation for video lessons for K.U. Band. Mr. N. Ranga Babu and Miss Nirmala Mary of the Department of English attended a National Seminar on "Teaching of English in Indian Colleges and Universities" held at Bangalore. Fr.Rex Angelo and Mr.Ramanujam also of English Department participated in the International Conference on "World Languages in Multilingual Contexts" at Hyderabad, Dr M. Srinivasa Reddy, Lecturer in History, attended along with 30 students "Andhra Pradesh History Congress" in Hyderabad. Miss Usha Lakshmi Kumari, Lecturer in Microbiology, was a participant in the Southern Regional Seminar in Chennai on "Detection And Prevention of Adulteration" while Mrs. Rose Mary, Lecturer in Botany, took part in a Seminar in Tiruchi on "Herbal And Aromatic Plants". Mr.N. Srinivasa Rao of the Department of Statistics attended the Ninth International Workshop on "Matrices and Statistics" at Hyderabad, while Mr.M.C.Rao of the Physics Department presented a paper in the National Seminar on "Crystallography" in Tirupati. Institutions of Higher Education are expected not only to disseminate knowledge but also create new knowledge. It is in this context that research should become an integral part of the teaching process. In addition to 8 lecturers who are pursuing full-time research as FIP scholars, others have registered themselves for part time M.Phil and Ph.D. In the course of this academic year. Mr. Srikumar of Physics Dept and Fr. Philomin Raj of Economics Department obtained M.Phil Degree. Dr.Srinivasa Reddy directed a research scholar of M.Phil for Kurukshetra University and Mr. Prakasa Rao guided his colleague for M.Phil in M.K University. Mr. Srikumar of Physics Department authored two books during this year. It is not out of place to express the hope that the Government of Andhra Pradesh will eventually permit to start M.Phil course in autonomous colleges so as to give the much-needed impetus to an important element of research in higher education. If I were to enumerate all the activities of all the departments, I would run the risk of losing your patient attention. Though complete details of all the seminars, workshops, study tours and project works will be given in a more extensive and exhaustive list later to be published in the College Magazine, I should mention at least a few of them.

1. A two-day Workshop for the Department of English on "Teacher Development through Materials Production".
2. One-day Workshop on "New trends in Environmental Chemistry and Pollution Control".
3. ALPHA (Andhra Loyola Physics Association) arranged a one-day Seminar on "Space" and a Guest Lecture on Computers in Physics Education delivered by Prof. V.S. Rao, an alumnus of our college, now working in Memorial College, Newfoundland, Canada.
4. Botany Association conducted an extension programme for the 8th, 9th and 10th class students to explain basic concepts of biology with the audio visual aids, museum specimens, laboratory equipment. They are also running another informative programme called "Learn A Plant A Day" under which one live or preserved specimen photograph of a plant with all the technical details is displayed to create awareness of the flora around this area.
5. Department of Mathematics organised a Seminar on "Chaos, & New Trends in Mathematics".
6. Chemistry Association took up the Extension work of bringing 150 students from High Schools to the laboratory and relevant portions of their syllabus were explained to them with the audiovisual and teaching aids. Students of Chemistry also undertook an innovative project of doing a thorough-going analysis of nearly 30 samples of milk being sold at different spots in Vijayawada. The results of their investigation are circulated by these students only within the college lest they should incur the wrath of all the milk vendors of the city.
7. P.G. Department of MBA organised seminars on "E.Commerce, Career Planning, Career Opportunities in IT for Management Graduates, Globalisation – Its Impact on Indian Industry".
8. Guided study tours were undertaken by students of Biological sciences, Chemistry, History, Commerce and M.B.A.

CO-CURRICULAR ACTIVITIES

In spite of the regular and rigorous schedule of classes and examinations, our students with the guidance and encouragement of the staff took commendable initiatives to engage themselves in creative and constructive activities.

1. Almost the entire Degree, Inter and P.G sections put up a spectacular Science Exhibition, *Loyola Vision 2000 Plus* themed as *"Science for Human Development"*. Giving full vent to their creative vigour, they prepared more than 1200 interesting and informative exhibits, working and non-working models. According to the available records, more than 55,000 people, including students from 43 colleges and 78 schools visited the exhibition over a period of 3 days. Mr. Sri Kumar and Fr. Rex Angelo along with the rest of the staff and students spared no efforts to ensure that the exhibition was nothing less than a resounding success.
2. The Degree and Postgraduate students organised for the first time a well-appreciated function to honour their lecturers to mark the Teachers' Day and pre-

sented tokens of their esteem and gratitude. This gesture, needless to say, deeply moved the lectures and further strengthened the bond between the teacher and the taught. The Intermediate section also, as in previous years, suitably honoured their lecturers.

3. The cultural festival of the Intermediate sections *"Spandana 2000"* was held in October while the Degree students had their cultural fete *"Spoorthi 2001"* from January 21st to 25th 2001 from 3.00 p.m. to 6.00 p.m. for four days. However, there was a heartwarmingly unique surprise this year. The fourth day was exclusively devoted to a cultural programme put up by the staff. It was a hilarious and wholesome entertainment for students who had never suspected such a wealth of artistic and histrionic talents in their lecturers. Such was the diversity and creativity of the items presented that some of the students were led to think that if their lecturers had not chosen the vocation of teaching, they would have made equally successful careers as singers, stage artists, playwrights and entertainers. Besides the intramural cultural competitions, our cultural troupe took part in several events in other places. Mention must be made of Raja Kiran who secured First place in solo singing at both the district and state levels. In the Youth Festival conducted by the Municipal Corporation of Vijayawada, Arvind and Jeevan bagged the First and Second places respectively in solo dance and Manglian Thang Ngaihte and Vijayalakshmi secured the First and Third prizes in painting. Our Literary Association, which avidly and ardently cultivates a cluster of skills in elocution, quiz and Debate, has several times covered itself with winners' glory in competitions held in and around Vijayawada and Guntur. Sony J. Padickal (NGH 22), B.S.S.Bhagawan (NGH 02), Dominic D'Silva (NGH 05), Rama Krishna (DBM 18), N Trinadh (NEH 13), Sandeep Victor (RMY 18), O.Anjaneyulu (NB 05), K.Sandeep, Joe Christopher and their companions have given irrefutable proofs of their capacity for verbal duel in debates, flow of eloquence in elocution and demonstration of their stock of general knowledge in quiz programmes.

4. In collaboration with the Vijayawada branch of Indian Medical Association, an interaction between a team of doctors and students on AIDS Prevention was arranged to mark the World AIDS Day.

COMPUTER EDUCATION FOR ALL

When Andhra Pradesh is becoming the fast-growing State in the World of Information Technology, can Loyola lag behind? Computer literacy cannot be confined to those students who are pursuing the computer-related courses like B.Sc.(Computers), BCA and MCA. To enable our students from other streams of Arts and Science to cope with the demanding needs of this computer revolution that is ever more tightly gripping our life and work, a specially designed course covering the essentials is made part of the I year schedule. All those who visit the Computer Lab invariably leave with astonishment writ large on their faces as they see and admire the user-friendly ambience that surrounds the latest systems. I am also delighted to announce that Internet facility also is accessible at the affordable charges to our students in the Campus.

LIBRARY FACILITIES

In any institution of learning, the library which occupies an indisputably important place, in supplementing and supporting the teaching learning process, is often invested with the sanctity and respect due to a place of worship. Even in this internet-driven world, dominated by a plethora of high-tech audio-visual and other assorted instructional aids, students cannot dispense with the need of a regular reading habit, so essential for broadening their horizons, enriching their learning, and enlarging the frontiers of the knowledge imparted to them in the class rooms. Our library which houses well nigh 65 thousand volumes and 85 journals and periodicals has acquired an additional stock of 2065 books this year. Other statistics reveal that there are 2063 registered users and a total number of 19,160 books have been circulated this year. To improve and enhance its service further, the Library has now been bifurcated, with the P.G section being shifted to the first floor of the computer lab. I earnestly wish that all our students would make ample and abundant use of the vast treasures of knowledge which our library will unveil to anyone who seeks its help.

GAMES AND SPORTS

Though there may be some grounds for the apprehension that the autonomous system tends to sideline, if not completely stifle, the interest in the sports activities, many of our sports persons excelled in proving their athletic mettle in the arena of Inter-Collegiate and other important competitions. Our College bagged no less than three championships. The Nagarjuna University Inter-collegiate Football Tournament which was efficiently organised on our grounds, saw the Andhra Loyola Team emerge as the champions under the captainship of K.V Rama Rao (DO-26). In a span of 24 years since the inception of the University, for 17 years running, Andhra Loyola had won the trophy. Our College played host to the prestigious Nagarjuna University Inter-collegiate Athletic Meet in which about 400 men athletes and 200 women athletes participated. I feel pleased and proud to report that our close-knit, hard working, dynamic and determined Athletic team won the Championship for the fifth time in succession. S.K.Zaseem (AGH 23) has been declared the Champion of Nagarjuna University. For the first time our girl students too took part in the inter-collegiate Shuttle Match in which P.G. Students Shalini and Prashanti secured the III position. Our Intermediate Team also acquitted itself with some distinction in sports and games. The Intermediate Volley ball team under the captainship of Nageshwar Naik (RA 110) won the championship and the Athletic team secured the second position with the resolve to fight back more resolutely to bring back the championship next year.

It would take another separate and voluminous report to chronicle all the achievements and accomplishments of our individual sports persons but I will make a mention of the following outstanding sportsmen with several gold, silver and bronze medals to their credit: M.Narasiah, Abraham Lincoln, Naga Murali S.K.Zaseem, P.Prem Kumar, P.Sridhar, Ravi Kumar, V.Phaninath G. Ankamma Rao, Venkata Rao, T.Srinath, Y.Subash and at the Intermediate level, Chinna Nageswara Rao, V.Nagendra Rao. I am deeply grateful to the dynamic Physical Director who, in spite of the innumerable constraints and hurdles he had to face in every direction, galvanized every team

into a group of well-motivated, formidable but fair-minded competitors. In this, he is ably assisted and supported by Fr.Rex Angelo, the Sports Director, and Mrs.Evangeline, the Assistant Physical Director. Their persistent and painstaking efforts paved the way for the multi-pronged success in the field of Athletics and Games.

THE THREE WINGS OF NCC

Through the regular weekly parades and participation in all the important events in the College, the three wings of NCC have given ample testimony to the high morale prevailing in their ranks. They bring a special touch of solemnity, particularly when we celebrate the National days in the Campus. PO Cadet N. Subhakar participated in the Republic Day Parade 2001 and he was included in the Prime minister's Guard of Honour as the Right Marker. He has the honour of being chosen the 5th Best Naval Cadet in the entire country. Shamhul Haq has been selected as the senior Cadet of the entire 8th Andhra Naval Unit. Cadet Warrant Officer Durga Prasad participated in the prestigious Youth Exchange Programme held at Singapore in May and June 2000. K Ravi Kumar secured first place in the Pre-Vayusainik Camp Inter-Group competitions in Aeromodelling held at Warangal. SOU B.Rama Krishna, G. Rajesh, S.G.T.K.Ramesh Babu and CPL Thambiah represented Andhra Pradesh in the Advanced Leadership Camp held at Shillong. CQMS M.Kanthaiah had the exhilarating experience of climbing over rocks, ice and snow when he had the opportunity to represent A.P. in the Mountaineering Camp held at Uttara Kasi. Dr. Lt. R Ravindra Bhas was elevated from the rank of Lieutenant to that of a Captain. A Blood-Grouping camp was organised in the College by the Army Wing. The NSS volunteers too have not been lagging behind in their service-oriented activities. They are in the forefront in any clean and green programme, help in the organization of various events, take part in blood donation and participated in the recently concluded Pulse Polio programme. We are grateful to the Vice-Chancellor for appointing a new Coordinator at the university level who had infused new life and interest into N.S.S. in colleges. I thank all the officers of the NCC and NSS for animating and motivating the young students to channel their energy on constructive activities.

OUR STUDENTS' ROLE IN THE AFTERMATH OF THE GUJARAT EARTHQUAKE

The devastating and disastrous earthquake that has almost assumed the proportions of a national calamity stirred the hearts of our staff and students with feelings of spontaneous sympathy and solidarity with the victims. They swung into swift action to mobilize a fund for the relief of the grief-stricken people. In a matter of few hours, our students, supported by our staff, collected an impressive sum of Rs.1,45,000. In addition to this, the students made their own contribution out of their pocket money. We were very much touched by the instantaneous and generous offer of help by several students and staff. Even the unaided non-teaching staff came forward to contribute their one-day salary to the fund. A similar enthusiastic endeavour of our students and staff in the wake of last year's killer cyclone in Orissa, helped to mobilize nearly Rs. 3 lakhs for bringing relief to the cyclone-battered people. A school building put up in one of the most affected areas in Orissa stands as a tribute to the caring and sympathetic hearts of our students and staff.

LOYOLA IN ITS 47TH YEAR OF ITS EXISTENCE & 13TH YEAR OF ITS AUTONOMY

When Andhra Loyola College saw the light of day 47 years ago, the situation was obviously very different from the one obtaining today. The educational scenario has undergone an immeasurable change. A shift is clearly perceptible in the attitudes, values, in the expectations of parents and in the objectives of education. Any institution that refuses to creatively and constructively respond to the changing needs is bound to become stagnant and obsolete and will eventually outlive its utility. Autonomy, in theory, offers immense scope to usher in many meaningful and innovative changes to make education relevant, skills–based, job-oriented, and productive both for individuals and society. But constraints of practical nature often limit its efficacy. We have, therefore, embarked on a process of comprehensive evaluation with a view to revamping, restructuring the courses and revitalizing the autonomous system which we hope will not only make teaching-learning process a truly stimulating and adventurous experience, but also make the learners intellectually vibrant, morally upright, committed to national development, and always alert to act as a catalyst of social change leading to the emergence of a just social order.

CONCLUSION

Before I conclude, I place on record my sincere gratitude to all those who ensure the smooth running of the Institution by discharging the various duties assigned to them in their different capacities: the teaching and non-teaching staff, the Office Personnel, the Examination Cell, those who man the library and the laboratories, without whose constant and consistent work, the academic edifice will start crumbling. I express my sincere appreciation for our dear young and energetic students for their efforts to keep the flag of Loyola flying high. Students are, in a way, the most important members of this vast Loyola Family for whom the staff and management exist. I thank Fr. Rector and Correspondent and other members of the Jesuit community for their support and guidance. My thanks also are due to Mr. Prabhakara Rao, the Chairman of ALC Staff Association and all the officials of the Teaching and Non-teaching Staff Association. I have to mention in a special way, the three Vice-Principals, Fr. Rex, Fr. Kishore and Fr. Charles who bear the brunt of the daily administrative strain, in their undeviating attention and dedication for the well being of students. It is my duty also to thank our parent University headed by our beloved Vice-Chancellor, the Chief Guest of the day, for all the help extended to us, particularly in critical and crucial situations. I am grateful to him and to Dr.Sridevi, a scholar in her own right for honouring us with their esteemed presence. Most of all, I thank the Lord Almighty for all the innumerable blessings He had showered on us and earnestly pray that He continues to guide and lead us in His Loving Providence and Protection till the end of the academic year and beyond. May God bless everyone of us on this day! Thank you.

FR C PETER RAJ SJ
PRINCIPAL

ALC LITERARY ASSOCIATION 2000 - 2001

A REPORT

- **Sony J. Padickal,** NGH - 22

The first meeting of the Literary Association was held on the 25th of August, 2000 in which about a hundred students participated. Surya from II B.A. delivered the welcome address and also briefed all about the Association. Anish from II B.Com. recollected aims, objectives and plans of the Association. Klit Davis of II B.A. talked about the past accomplishments of the college in literary activities and touched upon the proposed competitions that the Literary Association would conduct in the future.

Ms. Sri Vidya, one of the staff co-ordinators shared her thoughts about the importance of English and the need for inter and intra-collegiate competitions. Praveena from IB.Sc (Zoology) proposed the Vote of Thanks.

OFFICE-BEARERS OF THE LITERARY ASSOCIATION

Chairman	- *Sony J. Padickal, II B.A.*
Secretary	- *Anish Augustine, II B.Com.*
Joint-Secretaries	- *Klit Kottoly, II B.A.*
	- *Venkat, I B.Sc. (Computer Science)*
Girl Representative	- *Praveena Ch. I B.Sc.*
Staff Co-ordinators	- *Mr. N. Ranga Babu*
	- *Mr. Sampath Kumar*
	Ms. Srividya Sivakumar

Subsequently, the Association conducted many competitions within the college and chose the teams for the inter-collegiate level competitions in Quiz, Debate, Elocution & Essay writing in English and Telugu.

Aims & Objectives : The foremost aim of the Literary Association is to promote the literary talents among the students. There are plans to have a good number of seminars and other contact programmes for the overall development of the students specially in the fields of communication skills, debates, elocution, essay writing and many more. A number of new competitions unfamiliar to the students like 'Just A Minute (JAM)', 'Dumbcharades', etc., were conducted during the year. We hope to have more such competitions in the future.

Our Achievements: The prizes ALC won in literary events in the year 2000 - 2001 are too many to mention (31). The following are the ones who made us especially proud :

B.S.S. Bhagwan (NGH - 2) Total Prizes won = 11
(Ist- 8; 2nd - 2; 3rd - 1)

Sony J. Padickal (NGH - 22) Total Prizes won = 7

Dominic D.Silva (NGH - 5) Total Prizes Won = 5

The Literary Association which is still in the blooming stage has accomplished many of the aims and objectives. We are grateful to the Management, especially our Principal, Rev. Fr. C. Peter Raj S.J., our Vice-Principal, Rev. Fr. Rex Angelo S.J., Mr. Ranga Babu, the chief staff co-ordinator and all others for their ever active support and guidance. We also thank the students for their constant help and co-operation.

Looking farward to another year of activities & competitions!

AN INDUSTRIAL TOUR

Students of III B.Com.

We, the students of final year B.Com, went on a three day industrial tour during the second week of February, 2001 to Vishakapatnam. It commenced with our visiting 'Bharat Heavy Plates and Vessels (BHPV)' on the morning of 8th February. We were guided to the premises of the plant which is spread over 450 hectares of land. The visit started with our visiting the "Light Machine Shop" where large iron plates are drilled by the method called "Small Bits Drilling".

And then, we proceeded to the biggest part of the plant "The Press Shop". It contains hydraulic presses of different capacities that are used to press large and thick pieces of iron measuring 4mm to 3mm to various shapes. One of the presses has a capacity of 1600 tons and is called 'Joda shop'. It is said to be the biggest hydraulic press in Asia. The next important part of the "Press Shop" was the welding unit where thick iron plates were being cut with such ease that we never imagined. We also saw large overhead moving cranes with a capacity of 60 tons.

As planned earlier, we visited the "Hindustan Shipyard Limited" the oldest ship building industry in the Country. There, too, we were taken into the press shop where we saw a hydraulic bending machine with a capacity of bending even a very thick iron plate of 60mm into a round pipe. Then we proceeded to the hull shop where various pieces of iron that are bent in the press shop are joined to give the skeletal structure of the ship. Then, these unfinished structures are carried to the closed dock where these structures are installed and the remaining construction work is completed. It takes 3 months to $1^1/_2$ years to construct a vessel, depending on its load and seating capacity. After the completion of construction, the vessels are launched into the sea.

We were told that the first vessel (Jal Usha) constructed in HSL was of a load capacity of 7000 tons and the latest Swaraj Deep has a capacity of 4000 tons. Till January 2000, the HLS has produced 115 vessels of various capacities. On 9th, we went on a sight seeing trip to the valleys of Arakku and to Borra caves. Our journey by train to Arakku took 4 hours and it was one of the most unforgettable trips we ever experienced. The train took us through 52 tunnels across a series of mountains occupying an area of 268 square kilometres to the highest station in lattitude in India (996.4 mts). We visited the botanical garden and a tribal museum which reflected the life styles of the tribals in that area.

Then, we visited Borra caves in the afternoon and saw the amazing sculptures carved by the continuous drops of the rain water. On our journey back to the hotel by bus, we witnessed some of the most dangerous and thrilling hair-pin bends. The final day was the most awaited one. The visit to Rashtriya Ispat Nigam limited, popularly known as the Vizag Steel Plant, one of the largest industrial establishments the Nation is proud of. We reached there at 9.45am and we were accompanied by an employee from the HRD department. We were told that:

1. The establishment is spread over 17,000 acres of land and quarters in 10,000 acres. Therefore, the area under the steel plant is 27,000 acres.
2. The total number of workers employed is 17,172.
3. The capacity of the plant is 3.4 million tons per annum.
4. Raw materials used: Dolamite, Limestone, Manganese, Cooking coal.

We were taken to various places which included the cooking coal battery ovens, the blast furnace, the sinterite plant and at last the shop where steel beams and billets are converted into thin steel rods (approximately by 3 mm). It had been a long awaited visit . We had been hearing a lot about the steel plant and also studied about it at the school level, but this was the first time we could see it . We really enjoyed the experience.

The last programme of the day was going to the beach. We reached the Rishi Konda beach at 4.30 pm and spent about two and a half hours there. We had our supper on the way to the station and reached the station an hour and half before the arrival of the train. And thus the tour ended at Vijayawada on 11th February morning. We bid good bye to each other and departed with a happy memory!

* a single conversation across the table with a wise man is worth a month's study of books.

* study as if you were to live forever. live as if you were to die tomorrow.

* it is a good idea to keep your words soft and sweet as you never know when you have to eat them.

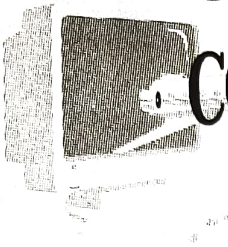

COMPUTERS AND THE XXI CENTURY

Rajarshi Samuel, ACP - 06

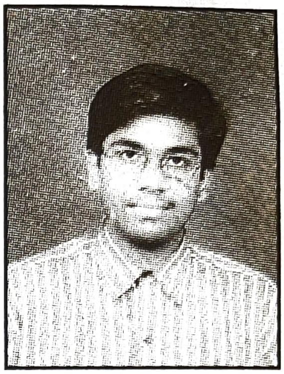

The most popular comfort of the 20th century may have been the television. But the most popular means of communication and 'edutainment' in the 21st century is,certainly, the computer. Computers are already being put to varied uses nowadays. As electricity has become an integral part of man's life by the beginning of the 21st century, in the same way, before it ends, computers will be another.

What can you use computers for? Typing and storing documents, accounts, calculations, records, etc., such boring (previously manual) tasks only?! NO! You can play games, have interactive audio-visual presentations (slide-shows), record and play music and video, use the internet for browsing, teleconferencing, telephony (making cheap long distance telephone calls), chat, e-mail, broadcast news, work at home through the internet, and so on . . . The list is becoming familiar, yet endless.

In fact, nowadays computers are being adapted and /or specifically made for complicated specific works from intricate tasks such as controlling the robots on the assembly line of a car and controlling the rockets and satellites in space to such tasks as issuing tickets to passengers in a city-bus! In fact, a house was also built in Britain all of whose doors and windows were controlled by a computer - a really weird house!

The scope for computers is vast because :

It can be used for general tasks or specifically for just about any purpose imaginable.

It is a supreme medium for communication, education, business and entertainment.

It can be used by various people (you need not be an authority on computer to use it),

So, who needs a computer, huh? You may ask. I can do my work manually and in good time too - so why use computers? Well, computers make your work more time - efficient and qualitative comparatively.

So, who uses a computer? The 'users' are of different types:

1. The Researcher - who develops the core components of the computer.

2. The Programmer - who makes programmes which enable the computer to perform specific tasks.

3. The Office user- who uses computers to do his office tasks such as creating documents and maintaining accounts.

4. The General user - who uses computers for personal work or fun.

Do you know that you need little or almost no training in computers to belong to the third or fourth category? A working knowledge of English, some basic computer terms and a computer with Windows or Mac is just enough for you to have fun, explore or do the common e-chores. Moreover, once you are on intimate terms with computer having fun and entertainment, you would surely be interested to see it obey your commands and execute your own programmes, thus leading you to programming.

It is certain that once you get accustomed to this interactive machine which can think, you will find it useful and helpful to you in more ways than you ever thought of. Computer, with its negative side just like any other invention of science, is still quite a boon to humankind. It can be called the Wheel of the 21st century. It is now up to us to prevent its misuse and make use of this splendid and multi-purpose invention in the best possible way, so as to be a help to us and to humankind as a whole.

47TH COLLEGE DAY

Feb 16, 2001

Chief Guest:
PROF.C.V.RAGHAVULU
Vice-Chancellor of Nagarjuna University

Guest of Honour:
DR. C.SRIDEVI RAGHAVULU

The arrival of the Chief Guest to Loyola campus

Guard of Honour to the Chief Guest before the function

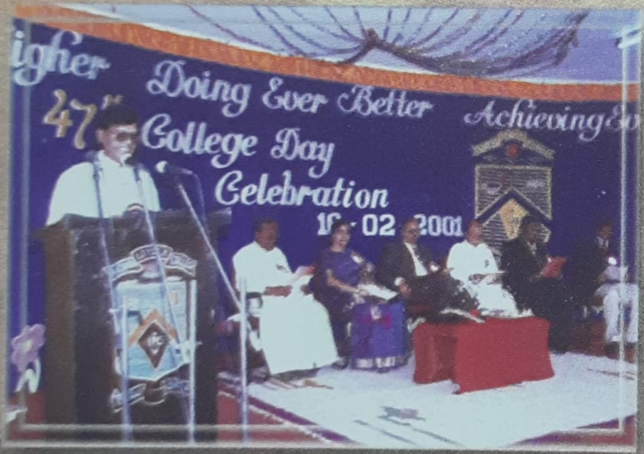

College Annual Report by Rev.Fr.Principal

" We are really proud of Loyola !" Vice-Chancellor greets the audience

Congrats to you, Proud Cadets of Loyola Air wing!

Rev.Fr.Correspondent felicitating the Guest of Honour

47TH COLLEGE DAY

Feb 16, 2001

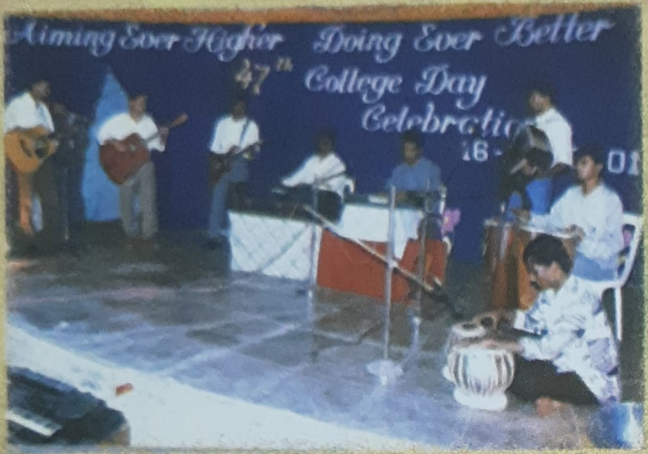

" If music be the food of love,
play on !"

" We are no less than the boys
- when we entertain you ! "

If Gandhiji were to come back to life,
what will he say ? !

" Vandemataram " a Dance ballad
A Scintilating performance by Inter students

Group song by Staff
" We can compete with students ! "

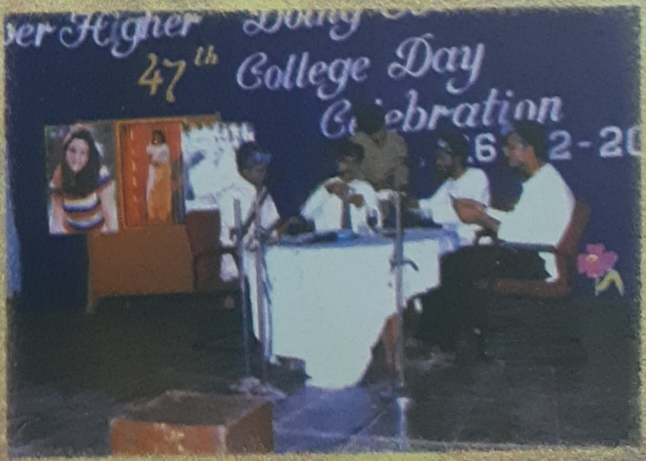

Drama " Hitler "
Directed by Sri K V Vijaya Babu & Team

Nagarjuna University Inter - Collegiate Athletic Meet

Nov 25-27, 2K

A Colourful March past towards the target

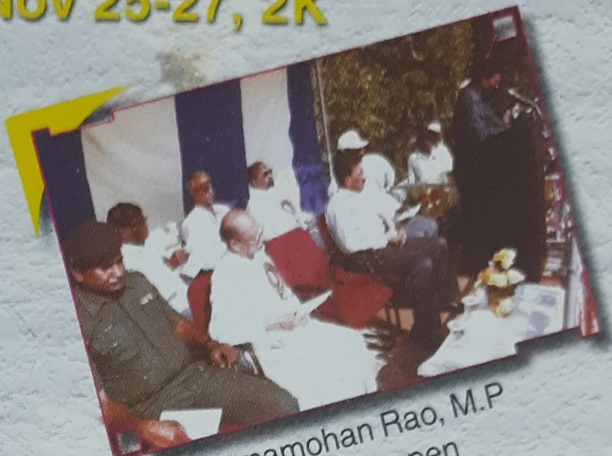

Sri G.Ramamohan Rao, M.P Declaring the Meet open

Oath - taking by M.Narasaiah, Athletic captain

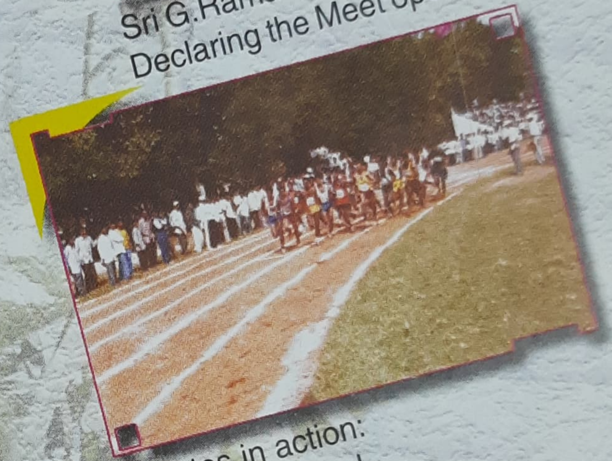

Athletes in action: Power on tracks !

Girls from Maris Stella on Loyola grounds !

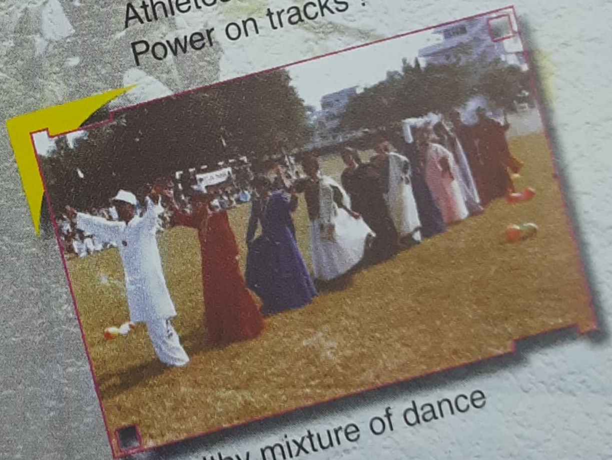

A healthy mixture of dance with sports !

The Trophy goes to the most deserving Girls' team

Mayor Anuradha congratulating the Prize winners

SPORTS & GAMES

ALC Table Tennis Team

M.Narasaiah
First in 800 mts in AP

Ch.Abraham Lincoln
AP State Athlete

Sk.Zaseem
AP State Athlete

Y.Subhash
AP State - Triathlon

N.Venkata Rao
AP State Athlete

G.Nagamurali
AP State - Throws

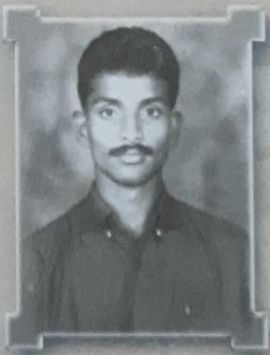

K.Ramesh
Power Lifting

M.Prem Kumar
Captain, Univ.TT team

G.Ankamma Rao
Univ.Vollyball team

LOYOLA VISION 2000 PLUS - A SCIENCE EXHIBITION
THEME: " SCIENCE FOR HUMAN DEVELOPMENT "

Dec 8 9 & 10 2000

Sri Prasada Rao, Director, DD-Vijayawada
Inaugurating the show

The World through a microscope
is really amazing !

A Girl - Student of Botany explaining to
Rev.Fr.Principal about her exhibit

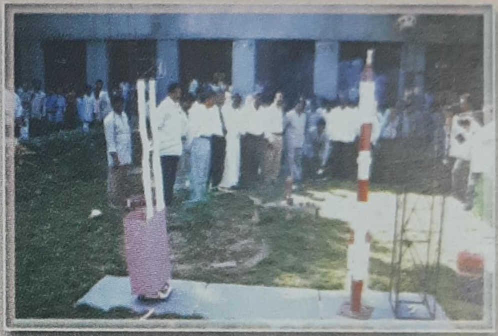

The Rocket Launching
- the centre of attraction for kids

School Children having a glance
at Nagarjuna Sagar Dam model

The Physically Challenged
evincing a keen interest

Nuns from neighbouring Schools -
Never too late to learn !

Tiny tots invading the Loyola campus
with eagerness

DEPARTMENTAL ACTIVITIES

'అష్టావధానం'
- Dept of Oriental Languages

DZ & DZF students at KCP sugar factory, Vuyyuru

Refresher course in Bio-chemistry
by Dept of Zoology

Refresher course
in Genetics & Bio-Technology

'Teacher Development
thro' Materials Production' - Dept of English

Welcome to Sri Kripanandam IAS,
our Former student & teacher !

Valedictory Function
at Loyola Gymnasium

Award Giving Ceremony
on Loyola grounds

LOYOLA PANORAMA

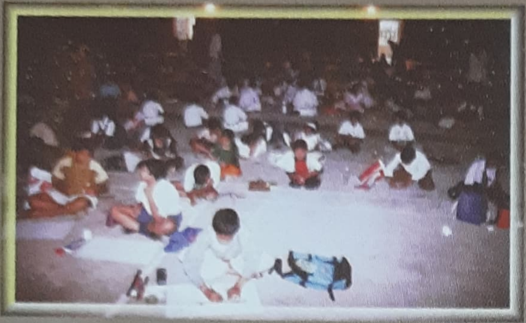

Fr. Gordon Drawing & Painting Competition
on the Independence Day

World AIDS Day at Loyola
with Dr.Ramesh & Team

Prof. V.S.Rao, Memorial University of
Newfoundland, Canada at ALC

Dr.B.R.K.Reddy on 'A Search in Space',
arranged by ALFA

Mr.Ch.Narasimha Rao on
'Pearl Culture in Fresh water Mussel'

Inauguration of a new School in Orissa
- our contribution to cyclone victims

Y's Men's Club with ALFA during
an Extension programme

N.S.S. - the 'ever - ready - to - serve' team
with Chief Co-ordinator

NCC Stalwarts of Loyola

Army : Trekking at Gunadala Hill

Navy : Cadets with 'C' certificate

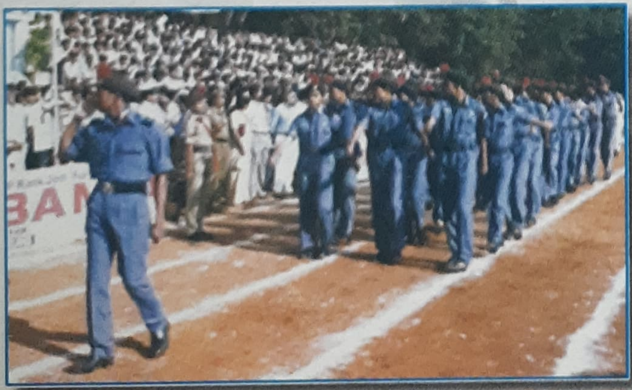

Air wing : Marching with the millennium

Lt.Cdr.Dr.P.Balasundar Reddy
Senior NCC Officer

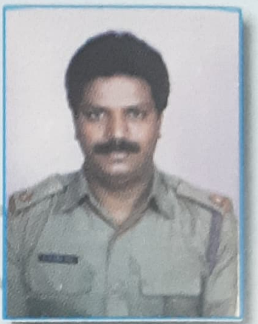

Captain.Dr.R.Ravindra Bhas
From Kamptel Camp

PO.Cdt.N.Subhakar
Guard of Honour, RDC 2001

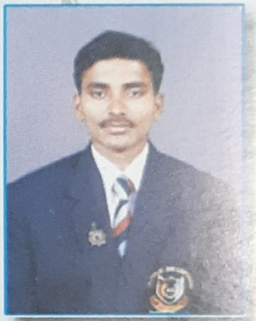

PO.Cdt.P.Raghavendra Rao
RDC & PM's Rally 2001

PO.Cdt.B.Krishna Kishore
Republic Day Camp 2001

CWO .K.Vijaya Durga Prasad
Youth Exchange Programme, Singapore

PO.Cdt.K.Ravi Kumar
Ist Prize - Aero Modelling

PO.Cdt.Abdul Sh.Haq
Senior Cadet Captain

CO-CURRICULAR & EXTRA CURRICULAR

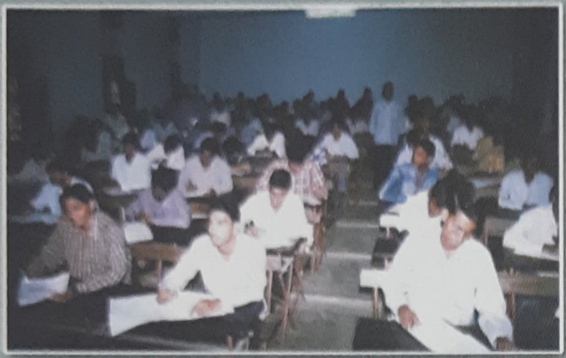
Mathematical Olympiad

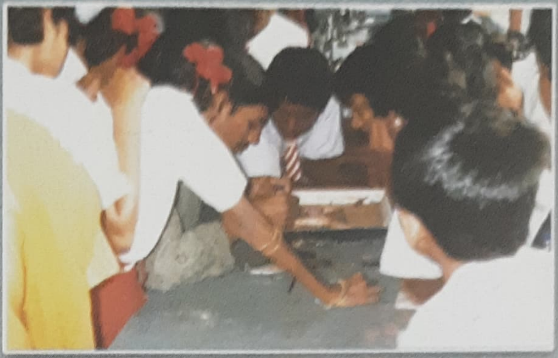
Extension activity - Botany Dept

Christmas Celebrations 2000

Fr.Kishore on AIDS Awareness

Republic Day Celebrations

Evaluation of Autonomy at ALC

' New Trends in Environmental Chemistry '
with Dr.K.Bayyappa Reddy

Fr.Theckemury SJ at the
Memorial Service of Fr.G.Francis SJ

SPOORTHI - 2001

A CULTURAL FESTIVAL AT A.L.C.
Jan 22 - 25, 2001

Sri Raghavachari at the Inauguration

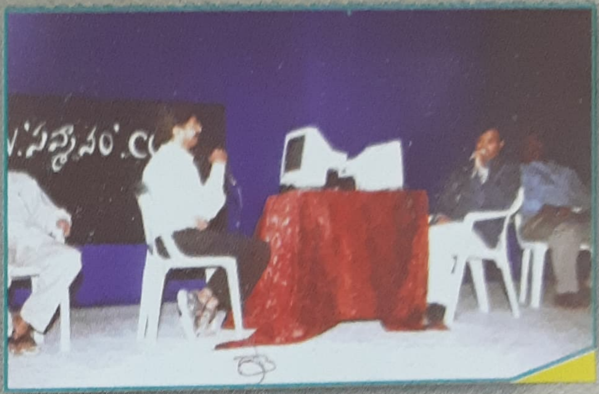

Tribal dance in Colourful form

All religions speak the same truth

A cultural fusion - the West & the East

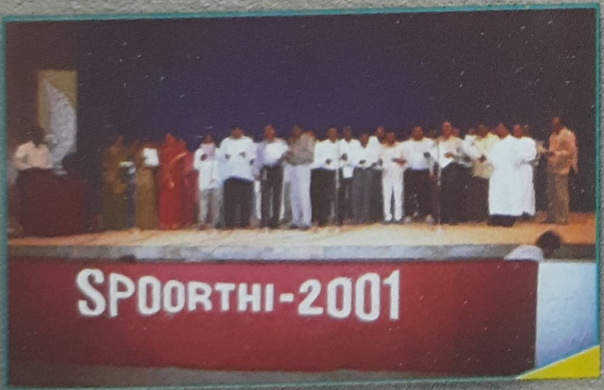

There is no dirth of talents at Loyola !

Some students act well even outside the class !

Inter-Collegiate Quiz competition

National Integration - The Need of the Hour

SPOORTHI - 2001

CULTURAL PROGRAMME BY A.L.C. STAFF
(Teaching & Non-Teaching)

" All the World is a stage ....."

'Kaun Banega Diwalapathi'

www.sanmanam.com

Folk dance by Lab attendants

SARE JAHA SE ACHCHA

Sri K Ajay Kumar compliments artistes

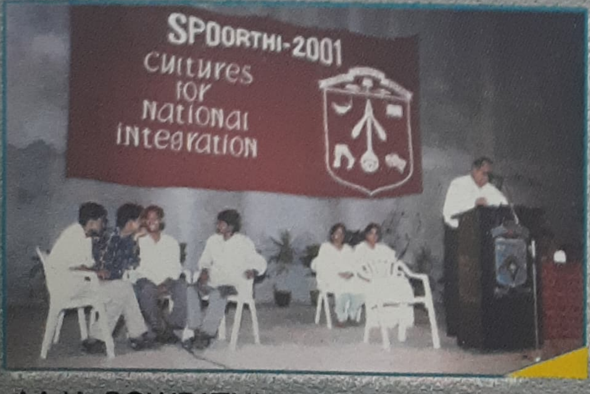

AAJA SOWPATHI BANJAO

Nightingales of Loyola

GUJARATH EARTH QUAKE RELIEF FUND

A Pilgrimage of solidarity with victims

Outside the class room ... very thrilling !

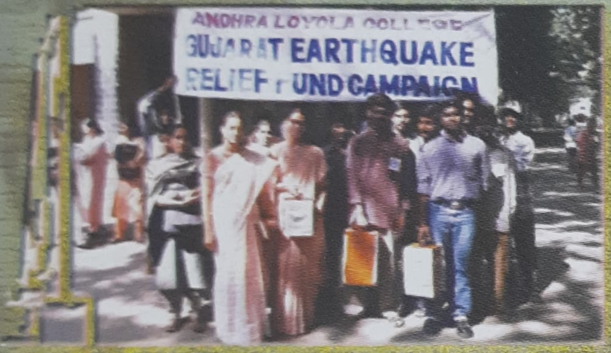

Charity begins at home

NSS volunteers at work

Loyolites with collection box

Inside the train too !

Staff leading the team of volunteers

Loyola team at the site of earthquake

PROUD MOMENTS

Rev Fr P F Jayabalan SJ
'A Missionary to East Timor'

Independence day celebrations at Loyola

Felicitations to Sri Rayanna,
our former Physical Director

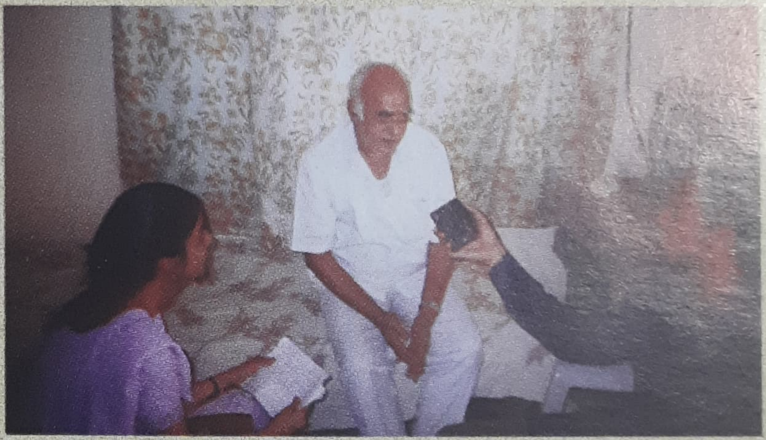

Sri. Raghavachari with Sunitha & Rama Krishna

Mr Jaganmohan Rao,
A budding mimicry artiste

Loyola Champs at Kaladarshini competitions

THEY DID US PROUD !

SRI M C DAS
Expert - KU Band

SRI N SRINIVASA RAO WITH PROF C R RAO
- IX International Workshop on Matrics & Statistics

DR JOB SUDARSHA
Student Counsellor

REV FR CHARLES ISAAC SJ
Ph D From USA

SRI P MOULY RAJASEKHAR
Ph D From Shivaji Univ.

SRI K RAYAPPA REDDY
Cleared NET

SRI BALA KARUNA KU
Cleared NET

SRI T ANIL STEVENS
Cleared SLET

SRI TANOOJ KUMAR
1st in Univ - M Sc Elect

MR G MURALI KRISHNA
2nd in Univ - M Sc Elect

MS SEEMA VARGHEESE
1st in Univ - 1st year M Sc Elect

MR A CHAITANYA KRISHNA (Sr Inter)
- NCERT National Award

We are Proud of you !

SRI B S M SURESH BABU

SMT ROSE MARY

SRI M C RAO

SRI S LENIN BABU

100% ATTENDANCE

SRI K RAYAPPA REDDY

SRI T ANIL STEVENS

SRI G V RATNAM

IN MEMORIAM

P.BALA RAM

DO - 75

Died on the New Millennium Day

RETIREMENTS

Dr N Appanna
Head - Dept of Botany

Sri S V Appa Rao
Head - Dept of Physics

Sri E Gabriel
Dept of Zoology

Sri B S M Suresh Babu
Head - Dept of Zoology

Sri G G Prakasam
Librarian

Sri Michael
Store - keeper

Sri B Joji
Store - keeper

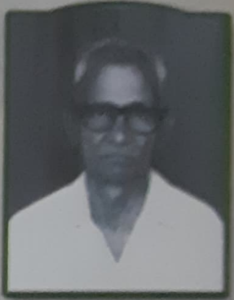

Sri P Balaswamy
Marker

WEDDING BELLS

M G Prakash with M Sree Lakshmi
on April 26, 2000

G Sampath Kumar with Vijaya Lakshmi
on November 18, 2000

A L N Gopal with Madhavi Latha
on December 3, 2000

P Ramesh with Seena
on February 4, 2001

Contingent Staff

" Cleanliness is next to godliness ! "

Office of the Controller of Examinations: Top - Secrecy !

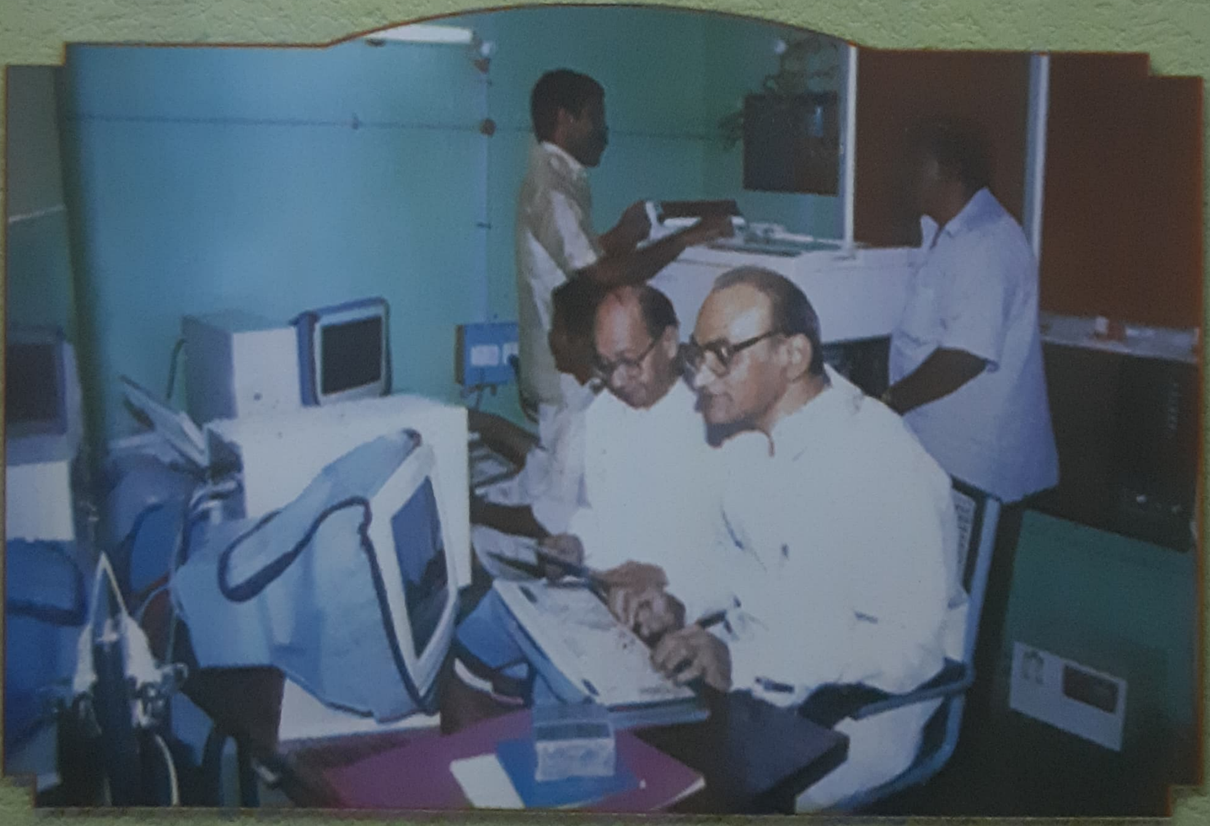

Even mosquitoes can't enter here !

TRAINING PROGRAMME IN BIOCHEMISTRY

(28-08-2000 to 17-09-2000)

TRAINING PROGRAMME IN GENETICS & BIOCHEMISTRY

(30-10-2000 to 19-11-2000)

MICROPROCESSOR MANUFACTURING

G.Vijay Bharghav, ACP - 07

The birth of a mirco-processor is a long and complex technical process. This process includes seven steps which are divided into four stages :

A. Design
B. Fabrication
C. Sorting
D. Packaging

A. DESIGN : Chips begin with designs that take into account what the customer wants. Thus the steps begin with market analysis, architecture, logic design and finally laying out the "masks" that will be used to create chips. As you might expect, designs get progressively more complex and more detailed as they go along. The designs are done on sophisticated work stations that will actually simulate how the design will function once it has been manufactured.

B. FABRICATION : Masks are created to manufacture the chips. Masks are quartz plates with a stencil-like pattern etched in chrome. To create the chips, a photographic process transfers the pattern on these masks to silicon wafers to create circuits and a series of masks are needed because chips actually have a number of layers. Silicon is manufactured almost pure and formed into long tube like ingots. These ingots are then sliced into thin round wafers which are polished so that they have a mirror-like surface. Silicon, the principle ingredient of beach sand, is the second most common element on earth.

An insulating layer of silicon dioxide is grown on the surface of the polished wafer and then coated with a substance called photoresist which becomes soluble when exposed to UV rays. A mask is placed over this layer, when UV light shines through the mask's clear surface, portions of the photoresist are exposed. These exposed portions becomes soluble and when this layer of photoresist and the silicon dioxide under it is etched away, a pattern of photoresist-covered silicon dioxide remains on the wafer. When that photoresist is exposed, the remaining silicon dioxide, the 1st layer of the chip is completed. These and additional steps are repeated to complete the chip.

SORTING : The completed wafer contains hundreds of chips, each of which may contain millions of transistors. These wafers must be checked through a process called 'wafer-sorting'. Needle like probes connect with points on the wafer to perform over 10,000 checks per second. Testing can take from one minute to over an hour, depending on the chip's complexity. Any bad chips are marked with dye so that they can be spotted later in the process.

PACKAGING : After sorting, wafers are cut apart into individual chips using diamond saws. These individual chips are called 'dies'. Those marked with ink during sorting are discarded. Packaging protects the chip and provides the electrical connection needed for the die to communicate with the circuit board into which it will be mounted.

INTERNET PORNOGRAPHY

M. Sunny Harshavardhan - RMY - 01

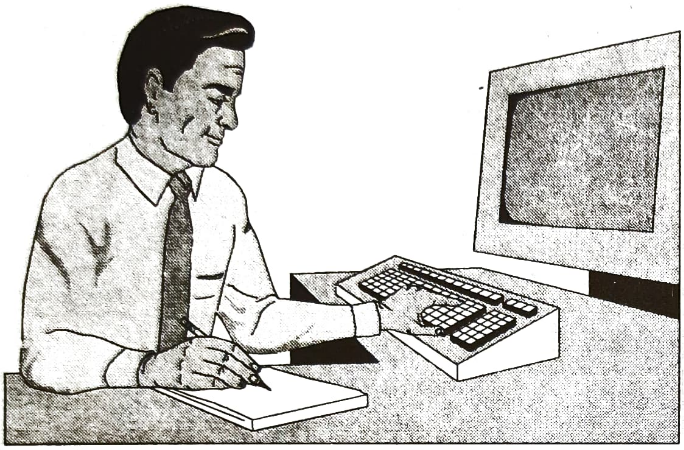

All over the world, millions of people use the internet every day. Many log on to conduct business, to catch up on world news, to check the weather, to learn about different countries for travel, information, to communicate with family and friends. But many children, adults - married and unmarried will be going on-line, for a very different reason : to look at pornographic pictures.

Internet Pornography, also called cyberporn, is so popular that it has become a multimillion - dollar business and the contents are distinctly pornographic. Sadly, many of cyberporn's viewers are youngsters who are prohibited by law from purchasing pornographic literature. They can gain access to Pornographic videos, sitting at home with a few clicks of the mouse. The choices are endless.

"Some Websites are shocking. They can pop up without warning". Many children regularly visit internet sites without their parents' knowledge. Some children as well as adults consider the practice to be a harmless form of recreation. Others concede that pornography is not good for children but reason out that what adults do in private is their own business. In some countries, the controversy over pornography has turned into a full-scale political battle.

Pornography is very harmful and demoralizing. Children can be mentally retarded. A married man who looks at pornography may begin to view his mate as a mere sex-object, as someone who exists solely for his pleasure. We can avoid it by different ways, by placing the computer in a much used area, such as the living room. If your work requires your using the Internet, let the family watch how much time you are spending. Avoid dangerous sites and do not spend excessive time on-line.

"SAFEGUARD YOUR HEART; NEVER BECOME A SLAVE TO THE INTERNET."

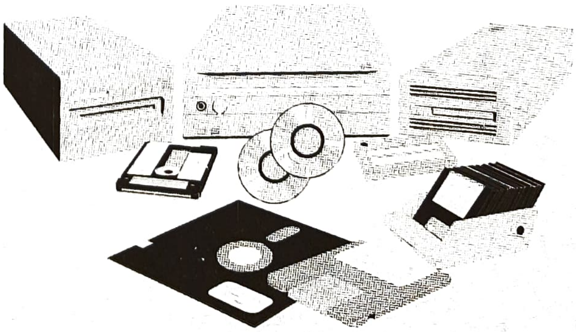

COMPUTER REPLACEMENT OF HUMAN RESOURCES

G. Venu Ratna Kumari DZ - 6

"However helpful the machine of the future may be, most people will feel that it is rather a bleak prospect for humanity, if it ends as a pampered object in some biological museum, even if that museum is the whole planet earth," says Arthur C. Clarke.

During the last two decades of the twentieth century, the world seems to be undergoing a computer revolution in which information processing and retrieval is being done at an immense speed. Charles Babbage was the first man to think of a machine which could store and produce logarithmic tables. The first generation computer based on vacuum tube technology was 100 feet long and 10 feet high. It did about five thousand additions per second. On the other hand, the fourth generation computers which could be placed on the top of a desk could do more than sixty five lakh operations per second. The fifth generation computer is based on thumb-nail-sized micro-chip technology.

Today the computer has become the base of our industrial growth. It not only helps in increasing the production but also the Internet and Technology has helped in transmission of information to people's rooms, making the world into a 'global village'. The basic feature of the computer is that it performs logical operations on inputs and answers according to instructions. Large numerical calculation is one of the many things a computer can do. Reaching the outer space, sending a man to the moon and bringing him back are possible by computers. This device has been introduced in many areas such as sports, agriculture, medicine, business, etc.

As artificial intelligence is developing these days, some people feel that human brains may have no work in future. Computers may replace humans in some specific areas but that is possible with man's interest only as it is the man who invented the machine. It is the product of his effort and mind. Simply throwing computers at workers will not reciprocate good results. Only an intelligent brain can take advantage of the machine's efficiency. It means that the intellectual role is left to man. Computers can never replace man because it always lacks sentiments of love and care. Man will be the ultimate master to produce things which would make man's life on earth better and happier.

In this context, we can take a look at the following statement written in a Tokyo office by IBM:

"MACHINE : EFFICIENT, ERROR-FREE AND DULL;

MAN: SLOPPY, ERRONEOUS AND FASCINATING !"

CLONING: IS IT A BOON OR A BANE TO THE SOCIETY?

Britto - A.P. 37

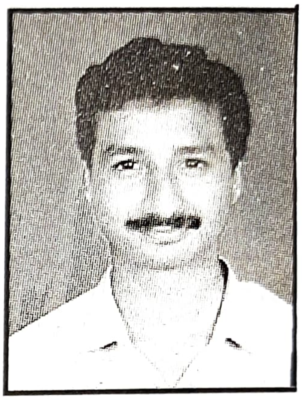

Human beings have got the technology to create another human being like them. Just a year ago, technology reached yet another landmark. A calf was cloned and it was just like the original and it was a grand success. The scientists wanted to try this technology on human beings too. But many protested against this and thus, the project was abandoned for the time-being. What will happen if human beings are cloned? With cloning, one can create a person after one's own image with all one's qualities remaining intact. We can increase our life span. If a beloved person is dead, we can create another person who will be just like him.

On the other hand, there will be a lot of confusion in finding out the original and cloned persons. Everywhere, there will be identical prototypes and cloned copies of persons. God created no two persons the same. Each one is unique and has got a variety of talents. The beauty of the Creation lies in its variety and cloning destroys this variety and beauty. If people are cloned, their uniqueness and the individuality will be lost. There will be an unhealthy rivalry among experts to clone superior samples of human beings and thus open the whole Pandora box of endless problems. Due to cloning, the crime rate will increase as we cannot distinguish the finger prints, DNA test samples, etc., of one from another. There will be no control over criminals.The poor cannot afford to be cloned whereas the rich can do so to increase their number. Thus cloning is more a bane than a boon to the society.

THE UNWRITTEN BOOK

It is a "History of the Indies" which was neither written not printed. Instead, each letter was cut by hand into a page of the finest parchment. The pages are interlined with blue silk and the incised text is easily read as the best modern print. The labor that went into it must have been prodigious. There are 1,200,000 letters on its 300 pages, each letter carved by hand. In 1640 the German emperor, Rudolph II, offered to buy it for the equivalent of $1,000,000. The princely DeLigne family of Belgium turned down this record offer, and they still own the book at the present time.

Amazing Facts

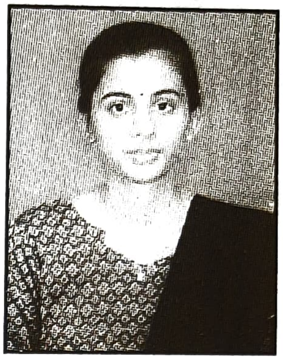

N.Sunitha, MCS - 25

1. THE PAPAYA: A fruit grown widely in Asia can be used to cure wounds and ulcers. It was used to cure any infection following a kidney transplantation in Britain. It is said that Papaya cured the infected wound after antibiotic drugs proved ineffective. The wound healed because Papaya contains enzymes that force out bacteria.

2. SEA HORSES: (belonging to the order Hippocampus) : They are predominantly marine. The male carries a kangaroo - like pouch in its belly. The female passes her eggs to this pouch where the father incubates them. The young ones are thus born from the father and not from the mother.

3. SIBERIAN CRANES : The Siberian cranes from Russia come to the Keoladeo Ghana Bird Sanctuary in Rajasthan for their winter stay in December each year. They fly through Afghanistan and Pakistan to reach the marshes of the sanctuary by geomagnetism. They are the tallest flying birds and the rarest of the 15 species of cranes in the world.

4. AUSTRALIA : Australia has a female gastric frog that gives birth to its young through its mouth. It has been established that the frog swallows its first fertilized eggs and then breeds them inside her stomach for eight weeks. During that period, the frog does not eat anything but the young ones remain alive on food contained in a yolk sac.

5. Why can petrol fire not be extinguished by pouring water over it?

Water, decomposed because of the intense heat of the petrol fire, cannot put out the fire. Further, water goes to the bottom and petrol will remain at the top and thus the fire will continue to rage.

FASCINATING FACTS!

P. Phani Rajya Lakshmi, NBM - 5

1. A mosquito has 47 teeth.
2. The earthworm has a life span of 10 years.
3. Some of the dinosaurs were as small as hens.
4. Rain water contains vitamin B 12.
5. A new born kangaroo is about one inch long.
6. "Saccharin" is 675 times sweeter than sugar.
7. Coal and diamond have their common origin from the same chemical element, carbon.
8. The Cornea of the eye has no blood supply. It takes in oxygen directly from the air.
9. Apart from human beings, only chimpanzees can recognize themselves in the mirror.
10. The Indian festival "Kumbhamela" is celebrated once in 12 years.
11. The elephant is the only animal which has 4 knees.
12. To produce less than 30 grams of gold, it requires two tons of South African rock.
13. Human brain stops growing in size at the age of 15.
14. The human body takes about 48 hours to completely digest the food from one meal.
15. Your voice is as distinctive as your finger prints. No one else in the world has the same voice as yours!

PHOTO DYNAMIC THERAPY (PDT)

Mr. D. Bala Karuna Kumar, *Lecturer in Chemistry*

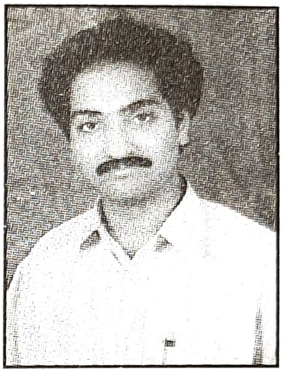

In the current millennium, photo dynamic therapy (PDT) is going to be one of the most important modalities in medicine. The role of the chemist in developing this therapy is immeasurable. PDT is a newly introduced modality for treating cancer in which a photo sensitizing agent acts against malignant tumors under the influence of light. First of all, we should know something about cancer. Cancer is characterized by the uncontrolled growth and spread of abnormal cells and is often detected by formation of malignant tumour. The most important step in preventing spread of cancer is to kill malignant cells without affecting the healthy ones. Current major modes of cancer treatment are surgery, radiation therapy and chemotherapy but these treatments have side effects. On the other hand, PDT, being a powerful tool in curing cancer, seems to have no side effects at all!

PDT consists of basically two steps. The first step is injection of photo sensitizer (a molecule that sensitizes chemical / bio-chemical reactions upon absorption of light) into the body through intravenous system. A period of incubation is needed during which the normal cells get rid of the photo sensitizer and the malignant cells accumulate it through a complex mechanism. So basically in the first step, preferential accumulation of photo sensitizer in the malignant cells takes place. The second step involves in the irradiation of tumour tissue with a light of suitable wave length. Nowadays solid state lasers are used as light source in PDT.

Mechanism of PDT (a brief view) : The therapeutic efficacy of any anti-cancer drug depends on its mechanism of action. Obviously, tumour eradication is a biochemical or molecular biological reaction and eventually a chemical event. But as far as PDT is concerned, it is intimately connected with the interaction of light with photo sensitizer. However, the process involved in PDT is as follows.

When sensitizers are illuminated by light of correct wave length, they absorb energy and in turn transfer it to molecular oxygen. As a result of it, the molecular oxygen is converted to singlet oxygen which is an extremely reactive species. This singlet oxygen ultimately leads to the destruction of the target cells. So the three important events here are

i) Drug delivery and retention
ii) Molecular mechanisms
iii) Tumour destruction pathways.

What makes PDT so great? A primary goal of all therapies against cancer is to affect target cells while sparing normal cells, so selectivity is an important aspect here. Selectivity is a hall mark of PDT that is lacking in traditional anti-cancer treatments. PDT provides means for achieving high selectivity by its components namely light & photo sensitizer. Another important thing is that the photo sensitizer administered into the body is not active in the absence of light; simply it acts as a 'pro drug.' So the tissues meant to be destroyed are selectively illuminated and the damage is confined only to those areas. Finally, the side effects associated with PDT are very little. Hence PDT is going to be the best tool in medicine to cure diseases like cancer in the near future. Now research is going on to incorporate a chemotherapeutic drug along with photo sensitizer of PDT, under the name "Combination therapy." Let's hope for the best for humankind!

MAN IN SPACE - SPACE COLONIES

R. Amarender, RM - 60

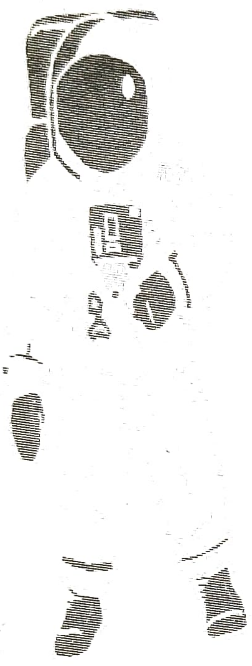

The question of Man in space has become a million dollar question in space research. Man can't drink a glass of water in space. He should always depend on artificial tablets for his survival in space. Man is planning to construct the space colonies to live in space. This is to create place for the growing population on earth to live.

To construct a space colony, it is necessary to create an artificial gravity in space. But we should maintain only one "g" at all parts of the colony. This is done by spinning with certain rotations per minute. The energy for the rotation of these objects is utilized from solar energy. 160 kg. power in space is same as 1 kg. power on earth.

Artificial lakes, trees, birds are to be created. Artificial rains must be processed in space and also the synthesis of artificial water to drink must be done. Communication channels must be arranged from space to earth. But the main problem in constructing a colony is material casting and its replacement in the space.

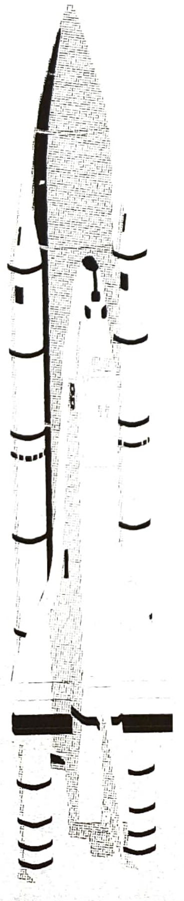

L_3 and L_4 are the space colonial models selected by NASA for dwelling in space. L3 is a wheel shaped tube like structure. It is like a pumped cycle tube whose area with pumped air is meant for dwelling. A solar generator is arranged at the center of the tube for the energy usage of the colony. L4 is a cylindrical shaped colony. In a colony, a minimum of 1,500 people can live.

Man is already getting used to the special life by going for a vacation to the space stations which are present right now. It costs 35,000 dollars per head for a week of vacation at space.

In coming years, there will be two worlds of living. The artificial creation is necessary since the babies born in space colony may not be dazzled when they see all the things on earth coming on to it. In the coming years, our children may live in space or go for higher studies in space or may marry the space inhabitants and settle there. A chance for you may also come to shoot up into space. So, get ready and be waiting.

HUMAN GENOME PROJECT

P.S.V.S. Rama Krishna, DBM -18

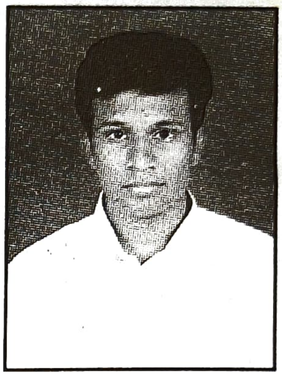

The complete set of instructions for making an organism is called its genome. It contains the blue print for all cellular structures and activities for the life-time. Information for all life processes is encoded in discrete sequences made up of 4 bases (A,T,G, and C) in the DNA and these units are referred to as 'genes'. The information contained in the genes has to be manifested in the form of amino acid sequence in proteins. Thus, genes can be likened to the script for drama and proteins to the actual actors.

In 1985, the early meetings were held to discuss Human genome. In 1990, a 3 billion dollar, 15-year Human Genome Project (H.G.P.) was formally launched. The Sanger Centre in Cambridge, U.K. has been playing a major role in Genome Project funded by the U.S. Government in which 250 laboratories in 18 countries have been taking part. One of the central goals of Human Genome Project is to produce a detailed map of the human genome whose product will be rich in biological database, the key to track down every human gene, thus to unveil and eventually to subvert the causes of thousands of human diseases. The sequence of our genome will ultimately allow us to unlock the secrets of life's processes. One of the potential benefits of Human Genome Project is in the field of gene therapy. The other applications of genomic research include the fields of Molecular Medicine, Microbial Genomics Risk Assessment, Bio-archeology, Anthropology, Evolution, Human Migrations.

New findings about genetic code, among other things, reveal that 99.99 percent of the code is common for all humans and the only small fraction of difference makes one individual different from other. It is also revealed that a large number of human genes are identical with those of dogs, chimpanzees, and that there is no gene code for skin colour. Scientists, long back, estimated 1,00,000 genes in human genome but the facts reveal that the genes in human genome may contain less than 30,000 genes. This evidence shows that genes are not responsible for what humans do and the environmental influences are more crucial in determining human behaviour. Instead of producing only one protein per gene, the average human gene produces three different proteins. Scientists have identified more than 200 genes in human genome whose closest relatives are in bacteria. Analogous genes are not found in invertebrates such as worm, fly and yeast. This suggests that these genes were acquired at a more recent evolutionary past, perhaps, after the emergence of vertebrates.

Recently the human genome consortium on June 26, 2000 announced that it had collected roughly 90 percent of the letter of the text called "Book of Life." In the "Book of Life", scientists have created a catalogue of 1.4 million single letter differences or single nucleotide polymorphisms (SNP's) and specified their exact location in the human genome. The SNP's map promises to revolutionize both the mapping of diseases and the tracing of human history.

The Human Genome Project is rich with promise but also fraught with social implications. What we should worry about is privacy, patenting. Genomic research certainly has an impact on humanity as a whole. At the same time, it is essential to keep in mind that for the largest part of the world population, it is not the genomic predisposition that decides their fate but the access to food, land, water and basic medical care.

The real achievement of the human genomic sequencing can be judged, when the scientific community uses this tool to offer humans a better standard of life with new treatments and cures for devastating diseases.

CHEMISTRY OF MILK

Students of III B.Sc (Chemistry)

The basic food of all newborn mammals is the mother's milk. The first fluid produced immediately after birth is called colostrum. This is rich in protein and antibodies which provide the newborn with protection from disease. Within a week, true milk replaces the colostrum. This milk contains all the food items like proteins, fats, and other nutrients. These nutrients are present in the milk of all mammals but their proportions differ from species to species.

Milk is probably the most nutritionally complete food that can be found in nature. The average composition of the milk of some mammals is summarized in the table given below.

	COW	HUMAN	GOAT	SHEEP	HORSE
Water	87.1	87.4	87.0	82.6	90.6
Proteins	3.4	1.4	3.3	5.5	2.0
Fats	3.9	4.0	4.2	6.5	1.1
Carbohydrates	4.9	7.0	4.8	4.5	5.9
Minerals	0.7	0.2	0.7	0.9	0.4

Composition :

Normal milk contains 860 - 880 g / l of milk.

Lipids in emulsion phase : These are present in the form of vitamins (A,D.E,K), fats, phospholifids, sterols, etc.,

Proteins in colloidal dispersion are 9 in number. There are ten enzymes present in normal milk.

Dissolved materials :

(a) Carbohydrates like lactose, Glucose, etc.,

(b) Inorganic and organic ions like Ca^{+2}, Mg^{+2}, Na^{+1}, K^{+1}, PO_4^{3-}, Citrate, Cl^-, HIO_3^-, SO_4^{2-}-, lac tate.

(c) There are totally 11 water soluble vitamins.

(d) There are also 14 Nitrogeneous materials which are not proteins or vitamins.

(e) Gases like CO_2, O_2, N_2 are also present due to exposure to the air.

(f) Esters of phosphoric Acid are also present.

(g) Lr, Ba, Sr, Mn, Al, Zn, B, Cu, Fe, Co, I, occasionally Rh, Mo, Cr, Ag, Sn, Ti, V, F, & Si are also present in milk.

Fresh milk is about 88% water. The remaining is made up of solids that contain fat, protein and lactose which give the milk its colour, taste and nutritional value. Fats present in the whole milk supply the necessary energy. Most of the 150 calories in an 8 ounce glass of milk comes from fats. The proteins in milk are in the form of casein & whey proteins. Protein is needed for tissue building and about 40% of the daily protein required for a young person is supplied by a quart (0.95 litre) of milk. Lactose is a carbohydrate that is readily burnt for energy.

NUTRIENTS :

Milk is rich in calcium which is required for strong teeth and bones. A daily 8 ounce glass of milk contains one third of the calcium needed by children and adults. Phosphorous, necessary for the proper growth and hardness of bones, is more abundant in human milk than in cow's milk. Riboflavin, Niacin, Folic Acid & Thiamin (members of the B.Complex family of vitamins), Zinc & Vitamin A are present in both human and cow's milk. Cow's milk is low in vitamins D & C.

Another important contribution to nutrition is found in the amino acids provided by milk. These come from the milk's proteins and are used to build the body's own proteins. The milk proteins are broken down into amino acids in the stomach and these acids are absorbed into the blood stream and circulated throughout the body. A pint (0.47 litre) of milk supplies more than the daily requirement of essential amino acids for women and most needed by men.

PROTEINS:

Cow milk is light yellowish due to the presence of carotene. But buffalo milk is white as the fat in buffalo milk has no carotene. At 60^0 F, cow milk & buffalo milk has a specific gravity of 1.028 & 1.0312 respectively. The freezing point range of normal milk lies between -0.525^0 C. Normal cow milk or buffalo milk has a refractive index of 1.344 to 1.348 at 20^0 C. and 0.12 to 0.14% of acidity. At 20.C, its viscosity lies at 1.5 to 2.0 centipolses & 40-60 dynes / cm surface tension. The PH of normal milk is 6.6. Good milk supplies 79.02 calories per 100g. of milk (45.9 calories from fats, 19.12 calories from lactose, 14 calories from proteins). The food value present in milk is calculated as follows :

% Fat x 9 calories
% Lactose x 4.78 calories
% Protein x 4 calories

Therefore we get 50% of energy from fats, 25% from lactose and 25% from proteins.

Milk production in India in 1950 - 55 was 17 million tons. Now it is 88.5 million tons. During the next 10 years, India needs 2,10,000 tons of milk powder, in the form of 40,000 tons of condensed milk, 15,000 tons of malt milk & 25,000 tons of baby food and the remaining in other forms.

Protein requirement for various individuals as recommended by ICMR:

Individual Protein Requirement

Man	1g per kg body weight
Woman - (adult)	1g per kg body weight
	- (pregnancy stage)
1g per kg body weight + 14 g	- (lactation stage)
1 g per kg body weight + 25 g	
Infants - (0-6 months)	1.8g - 2,3g / kg body weight
- (6-12 months)	11.5 g - 1.8 g / kg body weight
Children - 1-3 years	22. 0 g.
- 4-6 years	29.4 g.
- 7-9 years	33. 7 g.
Boys & Girls - (10 - 18 years)	42. 1 to 53.1 g.

ADDITIVES IN MILK:

There are a few additives & adulterants present in some samples of milk which find a special purpose. The details are given below :

Adulterants in milk and their purpose:

(1)	Starch, canesugar, skimmed milk powder, Gelatin, Glucose, Maltodextrin.	To increase density.
(2)	Harmful substances like Nacl, Urea	To increase density.
(3)	Neutralisers like SodiumbiCarbonate NaOCl, lime water, etc.,	To decrease developed acidic nature.
(4)	Preservatives like Boric Acid, Borates, Carbonates, Bi-Carbonates, Formaldehyde, H_2O_2, C_6H_5COOH, Salicylic Acid, Hypochlorites.	To increase heat stability

- The antibiotics used in the treatment of udder diseases of milk animals also find their way in milk.

- Mastitis, a type of disease caused mainly due to streptococci Agalactate, Staphylococci, etc. A few diseases are suspected due to additives like Hypertension, Respiratory problems, Cholera, Thyphoid, Vomiting, Cancer, Allergies, etc.

- We, the students of DP section (1998 -2001), under the guidance of Sri K.V.A. Rama Sastry, could measure fat, S.N.F., protein, lactose, acidity & a few adulterants like boric acid, starch, sugar, salicylic acid, Nacl, carbonates, gelatin, their heat stabilities, etc. Among all the 31 different milk samples tested which include 21 private milk samples, we found that Vijaya Gold is the best with nearly 7% fat and free from all the adulterants. Now, it is high time for the public to develop interest in one of their most important daily diets. So, Dear Friends, it is upto you to decide about the milk to be used. If any organization is interested in analyzing their milk sample, we are always ready to help them.

HERBAL MEDICINE

Mrs. T. Rose Mary, *Department of Botany*

Nowadays people are fed up with the side-effects of Allopathic drugs. So they are attracted towards the herbal medicines. The wonders of herbal medicine couldn't help because of its less known scientific base and lack of governmental patronage. Interest in Ayurvedic medicine and expanding science of medicinal botany is helping the Indian health care system.

Plants are one of the most important sources of medicine. Use of plants as medicine is as old as human civilization itself. India, with its wealth and variety of medicinal plants, has accumulated through the ages, a great mass of popular remedies for common ailments, many of which are, even today, in common use throughout the country. The application of plants for medicine dates back to pre-historic period. The Chinese were the first to use the natural vegetation for medicine. In India, references of curative properties of plants appear in The Rig Veda.

India is a home of about 15,000 to 18,000 flowering plants of which about 8,000 are used in traditional systems of medicine like Ayurveda, Siddha, Unani, Naturopathy. 50 - 80% of the developing countries depend on medical practices for health care which are basically derived from medicinal plants. More than 70% of rural population in India depends on herbs for health care. Herbs are small plants reaching a height of about 2 to 3 ft. with not much woody parts. Most of these are weeds which can be easily located and acquired in our backyards. The ease and cheapness with which these are procurable and the marvellous powers that are attributed to them in cure of different diseases without any side-effects make man seek the knowledge of their identification and application.

Phyllanthus amarus (Nelausiri) is a wonderful remedy for Jaundice. Aerva lanata (Kondepindi Aaku) helps in dissolving renal stones. Chewing a few leaves of Ocimum sanctum (Tulasi) which is worshipped in every Indian house is very good for cold, cough, fever and digestive problems. Centella asiatica (Saraswathi Aaku) forms an excellent brain tonic to enhance memory power. Eclipta alba (Gunta Kalgara) leaves are used for hair growth and conjunctivitis. Aloe Vera (Kalabanda) leaves are used as relief for constipation. The leaves of this plants form a major part of Aloe Vera, a commercially produced herbal product used for skin care. Audrographis paniculata (Nelevemu) is used for digestive problems as the leaves have antihelminthis properties. Tylophora indica (Verripala) and Datura (Ummettha) are used for breathing problems especially Asthma. Cleome viscosa (Kukka VAminta) and Calostropis giguntea (Jilledu) are used for nervous disorders. Root paste of Achyranthes aspera (Uttereni) mixed with honey is a medicine used to cure Rabies. Hemidesmus indicus (Sugandhipala) roots boiled in milk have cooling effects on our body and gives relief from general weakness. Gymnema sylvestris (Podapatri) leaves have antisaccharic properties used for diabetes. Although specific remedies are given for each plant in this article, each plant acts as a composite medicine for a group of ailments.

These are only a few plants among the nature's gifts to humankind. Let us try to get remedies for the common ailments we suffer in our day-to-day life from "Mother Nature" instead of running here and there for synthetic drugs which have more disadvantages than ad-

There is no education like adversity and one always learns by failing.

SHOULD INDIA RETAIN HER CULTURAL IDENTITY ?

A REPORT ON THE SURVEY CONDUCTED BY STUDENTS OF MBA DEPT

INTRODUCTION :

Long before the aliens set foot on our soil, Our Motherland had the privilege of a golden era in the history of the world. This is the land where "ahimsa" took deep roots and had spread to the rest of the globe. The land mesmerized many people from various cultural, traditional and social backgrounds. This study has been conducted because there is a feeling in the Indian population that our culture is eroding. The study is to find out how far it is true. The study reveals the fact that India is retaining her rich cultural identity and also highlights a few aspects of western culture that can be adopted in India.

The survey included 300 students from all the three wings of the College namely post graduate, under graduate and intermediate. The teaching and the non-teaching staff also contributed their might to the study.

A majority of the respondents feel that the mighty Indian culture is good, when compared to other cultures. When they were asked to state the reasons from the various options given to them, 46% of the respondents felt that they liked Indian culture for its values, 25% of them for its uniqueness, 19% for its proven history and 7% for being admired by others and a negligible 3% stated their own reasons.

Reasons for cultural supremacy

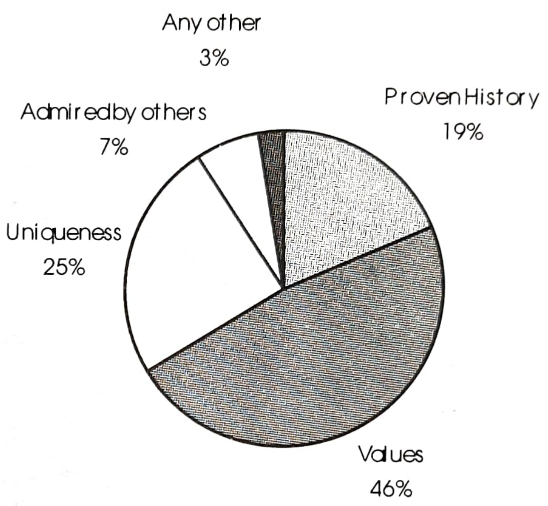

On the other hand, 50% of the respondents who feel that Indian culture is not good, attributed their reasons to the following.

50%	Because it is old-fashioned
25%	Because it is out-dated and boring
17%	It is too strict
8%	Some other reasons

Reasons for cultural backwardness :

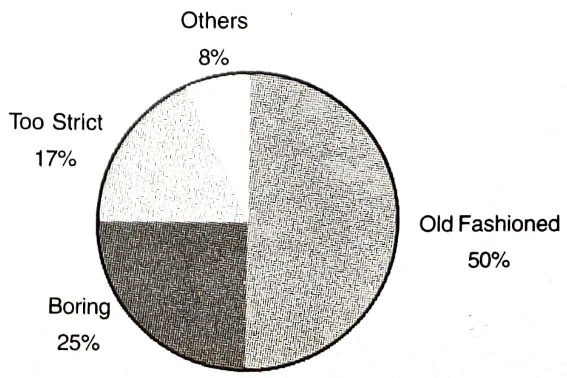

The history of Indian culture is one of continuous progress. Such a culture is being influenced by various elements like television, fashion / dressing, food habits, Internet, cinema, foreign products, western form of education, discotheques, dating, etc. When the respondents were asked what influenced their culture most, 44% of them felt that TV was the most influencing factor, followed by fashion / dressing with 41% and Internet with 15%.

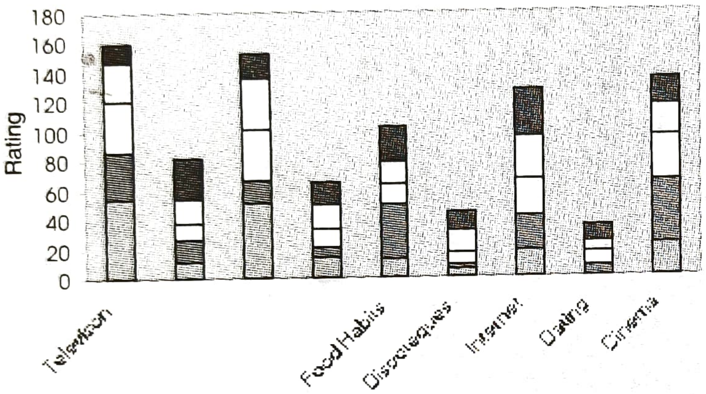

Though India claims her culture to be one of the greatest, she has a flip side to it. It includes issues like superstition, caste & dowry systems, child marriages, etc. 46% of the respondents felt that the caste system was bad whereas 23% of them said that the real culprit was superstition and 31% showed their discontentment towards the dowry system.

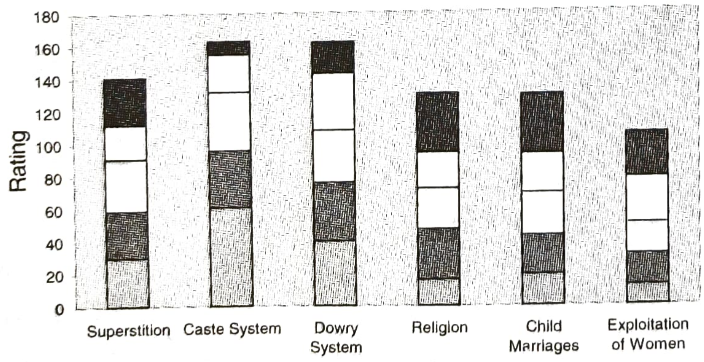

However, Indian culture is dominated by fertile features that distinguish it from other cultures. The influencing factors could be social values, food habits, festive celebrations, family pattern, dressing / fashion, etc. The best part of Indian culture, according to some respondents, is its family pattern with 42% of responses, followed by societal values with 22% and festive celebrations formed 14% of the total responses.

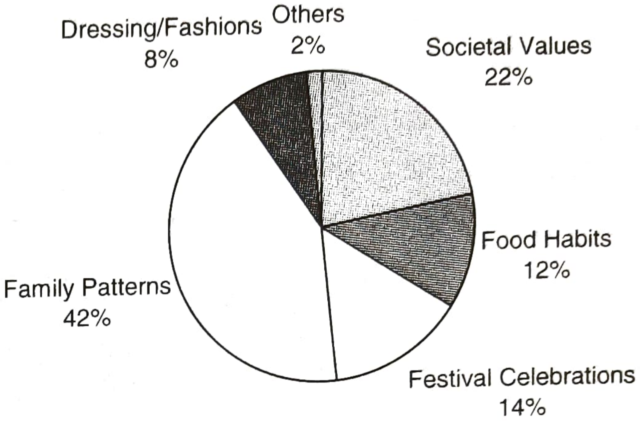

A certain section of the population is increasingly becoming progressive and revolutionary. They feel that cultural tranformation is the order of the day. The issues concerning them include Valentine's Day, Fashions, societal values, family values, New Year celebrations, etc. 47% of the respondents felt that the Western societal values could be adopted, and 27% felt that celebrating Valentine's Day was acceptable and 26% people were for importing the fashion of the foreign land.

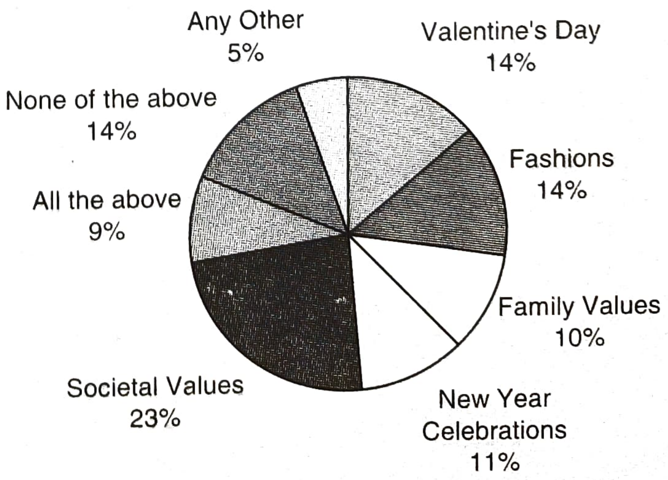

Contd. in Page No. 43

ROCK MUSIC

Arun Chakravarthi Chitturi, ABM-24

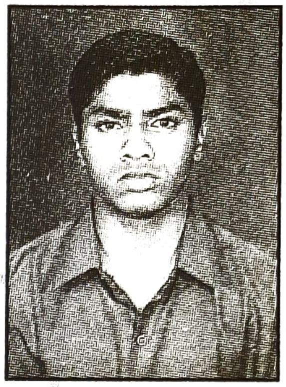

This would be quite an interesting topic if you know something about rock music. Rock music took its birth somewhere around the late 60's. It first originated in the form of "ROCK-'N'-ROLL" which grabbed the attention of music lovers all over the world. "ELVIS PRESLEY", considered to be the father of Rock-n-roll" ruled the world with his music for nearly 35 years. Rock-n-roll included a variety of guitar, riffs and the best part of drumming that made the listener move his feet to the beat. Later it underwent a few changes with time and also with the increasing thirst of the music lovers for variety. This made ROCK-N-ROLL appear in a completely different form.

During the 70's and 80's, Rock music turned out to be the most electrifying music that captured the hearts of the people in almost all parts of the world. The reason was that it sounded much loud with heavy guitar riffs, splendid key boards, professional drummers including warble vocals. During this period, rock music was like a sweet smelling herb that made all its lovers deify it. In spite of all the efforts and the skills of the upcoming musicians, the future of this music fell into an oblong box. Critics said that it was not music but sheer noise; they complained that it drove people to frenzy and turned them into drug addicts. Some even added that it spread strong roots of anti-Christianity among the youth, but all this could not hinder its elevation by even an inch.

The unfortunate relegation of rock music occurred really with the release of a few songs that criticized Christianity, politics, education, etc., but still there are many significant numbers that glitter for ever in the rock history where songs were sung opposing servitude, racial discrimination, killing, warfare, etc. In fact, all these things added to its enhancement but still many people have a kind of hatred for this music which has remained an unexplained phenomenon. Let us have a positive attitude towards all kinds of music which bring solace to one's heart. In fact music can fix broken hearts, and even bring the dead alive. Whatever be the kind of music we like, let it bring us peace and harmony.

Strive for excellence but not for perfection.

YOUTH AND THE MEDIA

Ch. Anand Kumar, NBM - 03

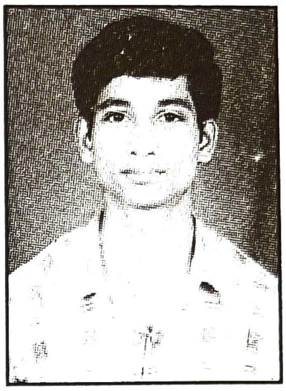

" The future of the Country is in the hands of the youth and the future of the youth is in the hands of the mass media."

The other day, I went to the theatre showing **'KAHO NA PYAAR HAI'**. What a youthful atmosphere at the theatre! I was curious to see for myself what was so crazy about Hrithik and his **'KAHO NA PYAAR HAI'**. After watching the film, I just could not understand what was so great about the movie. It was the same old love story! Nothing was extraordinary about Hrithik except that he had a good physique and danced well. Having come across an experience like this, I could not but come to the conclusion that mass media, no doubt, have a strong influence on the minds of the youth. If you ask me whether the influence is positive or negative, I would say it is 90% negative.

First, the mass media are not allowing the youth to think and act in a mature manner. If you ask any youngster why he watches films so often, the immediate answer will be " for enjoyment". It has strongly taken roots in the young minds that enjoying life is to bunk classes, roaming about watching films, wandering around the parks and restaurants, nick-naming the lecturers, teasing girls, etc. They just do not think seriously.

A few years ago, I happened to read an article about Bala Murali Krishna Ambati who became the world's youngest doctor. He, like any other youngster, likes to watch movies and never misses Mani Ratnam's new releases. But he is not mad after movies. He always has something more important than watching movies. He always has goals to reach. At thirteen, he graduated in the New York University as the youngest doctor. Now, he is determined to find out a method to reduce the formation of new blood vessels in the eyes which is the main reason for eye diseases. What an inspiring model is Bala Murali Krishna for today's youth!

TELEVISION: The advent of cable TV network has made the youth get in touch with the TV set. Youth sit in front of TV and spend 95% of their leisure, watching movies, entertainment programmes, etc., The job of any medium including television is to inform, educate and entertain the viewers. But in reality, entertainment has become the sole priority of most of the private channels. There are about 70 channels and most of them are always ready to bombard us with variety of programmes. So, young minds are polluted very easily. A few months ago, there was a news item: Three students of an Islamic school in a village near Suryapet hanged their fellow student for the sake of getting a holiday. The incident had left everyone shocked. During the investigation, it was revealed that the boys picked up the idea of hanging from a television programme "The Lord of the Flies." It was rather surprising, since there were only 4 TV sets in the village of 80 families.

PRINT MEDIA: Daily newspapers and magazines on politics, current affairs, youth, sports, religion, computers, etc., have enormous power to inform and educate the youth. But it is obvious that in this medium too, youth look for entertainment. During the last few years, unlimited number of film magazines have crept in. Even a Telugu weekly like Swathi which is supposed to be a family magazine is doing its best to attract the youth by writing as much as possible about the film heroes and heroines and giving a number of vulgar pictures and stories.

There are good and bad aspects in every field of communication and mass media. It has always been the weakness of our people to become emotional about useless things and become passive and careless when it comes to the issues that ought to be paid greater attention. The same behaviour is seen with regard to our response to the mass media. If a film is getting an award because some social values are portrayed in it, that will be the first reason for the youth to decide not to watch that film. What the young today look for in movies is a love story with some romantic songs and a couple of fights.

To sit still for 20 minutes in front of TV during a news bulletin is a very difficult task. But watching a cricket match for any number of hours together is always interesting! Give a book about serious problems faced by the common man in India; it takes months together to finish reading it. But give a copy of StarDust and see what happens. A day is too long to digest it! At such a situation, what do you think is the responsibility of the youth?

Is it to understand first the true meaning of 'enjoyment?' Is it to realize how some of the media are trying to make money out of the weakness of the youth? Is it to act maturely while choosing to watch a movie or a television programme? Is it to begin to read good books and articles in order to understand the society? Is it to set a specific goal in life and work hard to reach it? Well, if you ask me, I'd say that an youngster ought to have thirst for all the above, if he / she knows that the future of India is in his / her hands and that his / her future is in the hands of the Media!

Among the Urdus of Mongolia every fifth girl must marry a door-mat. This is no pun on the groom's meekness. The women greatly outnumber the men of the tribe. Because there is an insufficient number of husbands, to provide every girl with a man of flesh and blood, every fifth girl is married to the mat that lies at the door of the family kibitka or tent. She is henceforth considered a fully married woman with no disgrace attaching to the family reputation.

COMMUNICATION - THE FABRIC OF LIFE

Joby Jose, NGH - 06

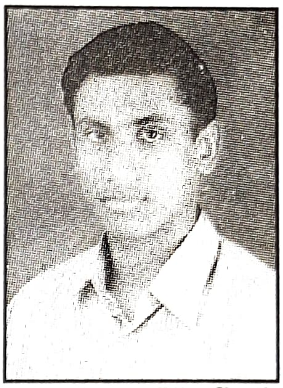

Man, being a social being, needs to relate to one another through communication. To communicate means to share. Man by himself is incomplete. So, sharing helps him to become complete. We come to know about ourselves through communication. Though each one is unique, we are urged to be with others, to relate and love them and to be loved and accepted by them. Effective communication fosters understanding of one another and brings people closer together. It tells of the person and reveals the person. That is why Desmond A. D'Abreo has rightly said, "Communication is the fabric of life."

The psychology of communication is concerned with the behaviour and attitudes of man. The same words of different people may express different ideas. But sincere interest in the other person and our ability and willingness to enter his world are the key to achieving personal communication and establish a link of close relationships. Therefore an emotionally mature person communicates effectively. In other words, good communicators are persons who are psychologically healthy and rich in inner life. Thus physical, moral or psychological immaturity prevents a person from effective communication.

The process of communication implies a series of actions or components. They are mainly four in number: The first is the source. It is what we think of the message or organizing the ideas which we want to communicate. Secondly, the speaker utilizes his mind and body to put across the ideas or source in the form of message. The core of communication is making meaning from the messages and making messages from meaning. Because things are not what they are for us, they are what they mean to us. The decoder or the receiver is the third component. He finds the meaning and interpretation of the message. He decodes or retranslates the source's message, putting it into a code that he can use. Feedback is the fourth essential factor in communication. It helps the speaker to become more aware of himself and of his action.

The receiver responds and reacts to the message. He provides the speaker with essential information concerning his success in accomplishing his objectives. He feeds further clues as to whether or not he himself agrees with the speaker or objects to what is said. In doing so, the receiver controls further messages. Thus the speaker is able to change and alter his remarks on the message to fit into the real situation. Sending clear messages and receiving accurate feedback are essential for effective and real communication.

Communication begins within us. So before we understand the communication from others, we must first understand how we communicate. Because we always communicate who we are, much more than we communicate information. Our personality influences very much the process of selecting, interpreting, evaluating the incoming in-

formation, making meaning and processing further information. A person with a positive self - concept is able to communicate more effectively while negative feelings usually block communication at all levels.

We cannot communicate well without consciously responding to our feelings as well as to those of others. To respond to other's feelings, we must observe the behaviour of the other person by noticing his presentation. Consequently, we must communicate our understanding of his feelings. Personal feelings may hinder good communication while poor communication can be improved. The speaker and listener should have the same thought of mind for better communication.

It is necessary that our words and message must be clear. We must speak gently and lovingly in a soft tone. Above all, we should have good vocabulary. Our language, race, social position, education and physical appearance also affect the entire outcome of communication. However, listening to the other man's opinion before we answer him is the key-note of effective communication.

We live and work in a society in which communication is very essential. The social life lacks in co-ordination, if its members do not communicate effectively with one another, acting and interacting with one another so as to form a community. Such interpersonal communication begins when there are mutual interests and personal closeness and when interpersonal conflicts cease. We must communicate within the range of other's perception and we need emotional clearance before intellectual dialogue takes place. "Bad language is designed to heighten and exaggerate the differences among men, instead of finding and surveying the common ground of agreement. Bad language is saying more than we mean and more than we feel, but it is also saying less than we mean and refusing to say what we feel." (W.Martin)

Psychologists have found that 85% of our communication is non-verbal. Thus body language plays a vital role in our communication. Body language is more impressive than verbal. It is expressed in the tone of voice, the look in the eyes, the set of mouth, the flare of the nostrils, the smile, the frown, the sneer, the upturned lip, the way in which the hands are used, the gait, the stance of walk. So we must give utmost care to our body language in communication.

There are some important tips to help us in effective communication. They are:

1. Smile at people. What sunshine is to flowers, a smile is to people.
2. Call people by name. The sweetest music to anyone's ears is the sound of his own name.
3. If you have friends, be friendly.
4. Listen to people attentively and patiently.
5. Be genuinely interested in the other person and his problems.
6. Respect other's personality and individuality.
7. Be considerate towards the feelings of others. It opens the door to their hearts.

Above all, whenever we communicate, let us keep in mind :

"If your lips would keep from slips
Five things observe with care
To whom you speak, of whom you speak,
And how, and when, and where."

IT COSTS YOU NOTHING!

***Backiyaraj,** RA - 20*

"To love one's neighbour is to love one's God; if one is unable to love one's neighbour, one is unable to love one's God," said Mother Teresa. Then what is love? Love is not something to talk about or for poets to write about. Real love is best manifested in everyday happenings of our lives. We are the ones who make them happen.

You are no greater than I am. Similarly, I am no greater than you are. Not even a particle of dust are we before the Almighty. Then why do we discriminate one from the other? The uncared for, the unwanted and the downtrodden remain on the streets, keeping their eyes wide open to get themselves relieved from their grief and humiliation. Do we cast a merciful eye upon them?

Today's world is full of evils, where crimes, cruelty and corruption, anger and aggression, hatred and vengeance go against the good virtue 'love.' The entire world has been covered by a mask of evil in which love, compassion, and endurance never get rooted in the hearts of human beings. Women are molested and the poor are deprived of their basic freedom. In addition, innocent human beings are mercilessly mowed down. A minute without murder in the world's is unimaginable. Do we know the worth of human life? In fact, the entire universe has turned into a bloody path. Thirst for human blood is increasing.

Every human being is a child of God, irrespective of his or her intellectual and material possessions. "We must acknowledge the dignity of the poor, respect them, love them and serve them," said Mother Teresa. This great woman, not only preached but also dedicated her whole life in the service of the poorest of the poor. She knew that this was the most appropriate way to love the Almighty. Is there anything greater than struggling, and toiling for the poor? Friends, can the happiness that we derive from material things or any other source be equal to that of serving the poor?

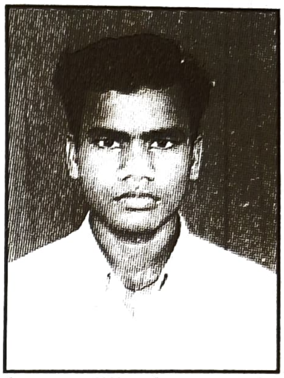

Mother Teresa emphatically stresses that by caring for the poor and needy, we love God. In them, He is manifested. When we look down on them, won't they feel oppressed? Our words are not enough to mitigate their pain and suffering. Should we watch over the tears that flow incessantly from their dark eyes? Does it look pleasant? Do we feel delighted and dignified? All are created in the image and likeness of God - to love and to be loved. Let us smile at them with a cheerful heart. Mary Lou Retton, who won an Olympics gold medal in gymnastics said, "We are put on this earth to make a particular contribution to humanity." The care of the poor and needy is the duty of every individual. One fold of kind deed to your neighbour brings you ten folds of reward from the Creator."

Can he or she be happy alone in this world? Hardly a minute. Let up keep aside the feelings of aloofness and generate the feeling of togetherness. Let us feel with them and love them. When they are happy, we can also be happy. This will ultimately lead us to the happiness of the whole humanity. After all, we are all created in the image and likeness of God. We are all born to be happy. Hence let us live happily and help others to live, as we would like to live. To bring God to the core of our hearts, we shall love and care for one another and live in His love as one family.

MY HOBBY

D. Vijaya Bhaskar, DEM - 11

"An idle mind is a devil's workshop" is a well known proverb and is true even to this day. A man who has no pleasant occupation for his leisure hours is likely to fall into some mischief. So it is important to cultivate some hobby. By hobby, we mean a favourite pursuit which one follows during leisure time for the sake of pleasure with no consideration of the monetary nature. It gives us a sense of satisfaction and contentment.

There is a well known proverb : "All work and no play makes Jack a dull boy". It stresses the value of leisure and recreation. So, a hobby is more of an amusement than work that one has to do to earn money. Unlike machines, man cannot work day and night without rest. Our life will become dull if we are always busy in doing the same work. Leisure saves us from dullness and boredom of life. Hobby enables one to put the best use of one's leisure.

The word 'hobby' is taken from "Hobby Horse" which is a wooden horse on which small children ride for fun and pleasure. In it, "H" stands for happiness. "O" for occupation, "B" for best and "Y" for you. This analysis tells us that "a hobby is the best and beneficial occupation which gives you happiness." A hobby makes a man fresh and happy while enhancing his interest in life. It keeps him joyfully busy in his leisure and provides him recreation.

A hobby increases our efficiency in our work by giving us healthy entertainment. It gives us an opportunity to think on different aspects of the literary world such as composing poems, writing stories, fiction and articles and a host of other non-literary activities. All great people had their hobbies. The hobby of late Pandit Jawaharlal Nehru was writing. Hence, he could produce great books like 'Glimpses of World History.' The hobby of Dr. Mulk Raj Anand, the great novelist of India, is drawing and painting. The Prime Minister of India, Mr. Atal Bihari Vajpayee has the hobby of writing poetry.

A hobby which becomes a source of income is not a hobby. Mughal Emperor Aurangazeb who made copies of the Holy Quran which fetched some money for him was not pursuing a hobby in the true sense of the term. As a devout muslim, he believed in earning his honest bread. Everybody must have some hobby. My hobby is collecting quotations of great personalities like Gandhiji, Abraham Lincoln, Kalidas, Bacon, Napoleon, Chanakya, et al.

I collect quotations while reading books, news papers and magazines at my leisure. I feel relaxed and zealous after reading the wise sayings. Quotations give a disappointed person a lot of inspiration and courage and help him to prepare himself for doing something new. In my opinion, a boy or a girl between the ages of 18 to 25 has to build up his or her career. As many difficulties crop up in his / her ways, he / she may lose hope and get

discouraged. These quotations play a great role in inspiring him / her to try and try again until he / she achieves his / her goal. The adages are the experiences of great personalities. A man who follows them cannot fail in any field of life.

Whenever any of my companions suffers from despondence, I advise him or her to read the "Gita" of Lord Krishna. Because after reading it, a man thinks that whatever had happened with him is for his welfare. God does everything for our welfare. Quotations inspire me whenever I am in trouble. Collecting quotations has really become a great help for me. I hope that after reading my views, you will also start collecting the aphorisms of great personalities.

Hobby gives us mental peace which, in turn, gives us health, wealth and what not. It is that part of the work in which one takes interest and desires pleasure without any profit or petty gains. The main aim of hobbies is to lighten the burden of our life and utilize our free time in the best possible way by keeping ourselves busy and happy. But we should not devote too much time to hobbies because it might disturb our daily routine in discharging our duties. We should divide our day in different segments and there should be a segment for leisure in which we can indulge in our hobby.

We should follow this wise saying which provides the essence of a balanced life.

Work while you work
Play while you play
For that is the way
To be happy and gay.

BLIND JUSTICE

Judge James Hawkins Peck of Missories was commissioned a United States District Judge in St. Louis, Missourie in 1822, and sat on the Federal bench for 14 years. All during this time he wore a white bandage over his eyes, from morning until night, so that he could administer justice without ever seeing any of the parties appearing before him. All documents submitted to him, were read to him by the Clerk of the Court. He always donned the white bandage in the morning before leaving for the courtroom. An attendent guided him whenever he was blindfolded.

DIFFICULTIES IN OUR LIFE

Samir Dungdung, AEH - 23

Do we enjoy only joyful moments in our lives? No! Every person in the world walks through joyful as well as sorrowful moments. Life is made up of joys and sorrows which every person experiences in his life. None can deny it. But do we accept both the aspects of life happily? Our human tendency is that we shun sorrowful moments, difficulties and problems. Do we welcome the death of someone from our family or our near and dear ones? Do we want to get hurt, or to fall sick or to meet with an accident? We never want those things. We hope always to get joyful moments in our lives.

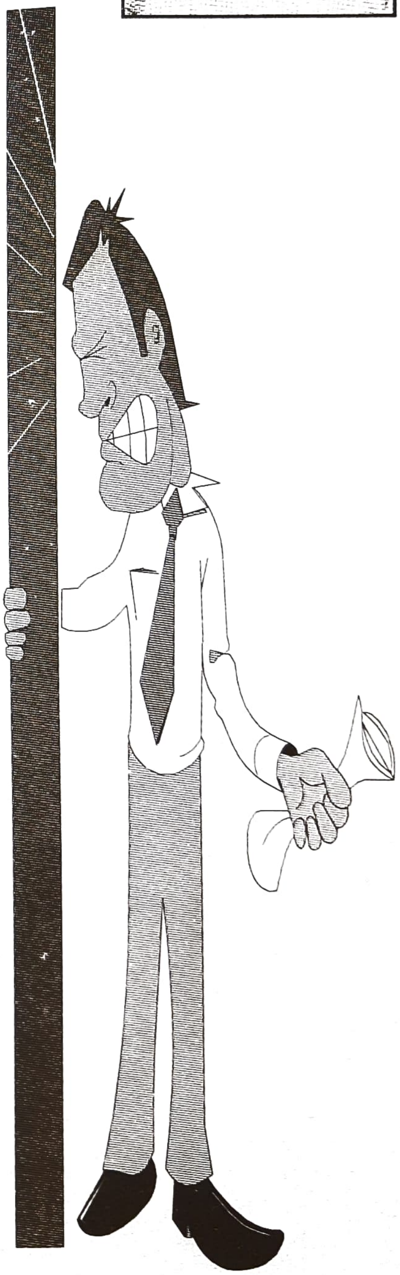

We have to accept difficulties and problems in our life as they occur. These situations will surely come in our life. We cannot escape from such situations. These situations are bitter facts of our life but they do good to us. They make us authentic human beings. Let us embrace them as we embrace joyful moments. Let us accept them as challenges and put ourselves in the fire of those challenges and let them burn us as much they can and purify us as gold is purified by fire.

Very often, we grumble about our difficulties, problems and even about our parents that they are not sending us money. But do we know how they earn it? They work hard and earn money so that we may study well and one day we may support them. We fail to think that these are the aspects of our lives which make us happy and come closer to God. We get wonderful experiences through those situations which make us shine in our lives. Only the person who has experienced difficulties and pain in life can feel and understand the pain, sufferings and difficulties of others. For example, we shared the difficulties and suffering of the people of Orissa during the cyclone and of the people of Gujarat after the devastating earthquake. In our College and among our neighbours too, there are many who need our help. What are we going to do?

THE SCULPTORS OF MODERN INDIA

J.Jesudas, AP-15

Woman Teacher!
You are a special creature.
With a wonderful nature,
Always hope for better future.

Your mission is moulding
Often with admonishing;
Enjoy the students' development;
If not, face disappointment.

The selection of your profession,
The cheerful faces of children
Give you abundant satisfaction;
Your vision should be an innovation.

You experience problems ,
You cross hurdles,
You face puzzles,
Still striving for infinite success.

Whereever you participate
Whatever you precipitate,
Do not ever hesitate
Only then, we never dominate.

Where is equality?
It is a distant reality
Where is respect for dignity?
Prove your identity.

You have enough education;
But you lack realization!
Develop strong determination;
Fight against discrimination.

Don't tolerate exploitation
Then only comes emancipation.
For women and then, the Nation,
And a meaning for any celebration!

To marry a woman for her beauty is like buying a house for its paint.

THE LOST PARADISE

Y.V.Rao, RMC- 81

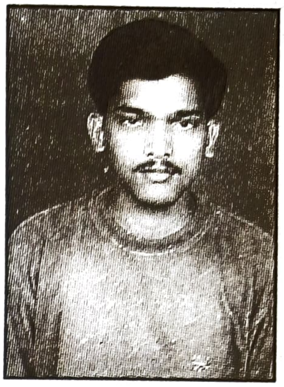

Kashmir with its natural beauty is known as the paradise on earth. With the snow-capped Himalayas towering above it and the great river Indus flowing through it, this place attracts not only Indians but also people from foreign countries. But now, this valley is full of roaring sounds of guns and Bofors weapons. What is the reason for this?

When we attained freedom, many provinces successfully merged into the Indian Union. But the Nawab of Kashmir remained neutral. When Pakistan started attacking Kashmir, the Nawab signed an agreement by which Kashmir belonged to India. The Indian Army successfully threw back the Pakistani Army. Pakistan suffered humiliating defeats in the wars of 1965 and 1971. By then, the Pakistani administration came to know that seizing kashmir from the Indian control would be extremely a difficult task. Thus it started a proxy-war. Many innocent people were killed by the militants. Pak-based terrorist groups like Lashkar-e-Toiba, Mujahiddins, etc., declared Jihad against India.

India is making all possible attempts to bring back peace into the Valley. The attempts of the Indian government are spoiled by Pak Army. It is clearly evident from the Kargil war. The latest attempt in the peace process is the unilateral cease fire declared by the Indian government which has been welcomed and appreciated by the world. Even this idea is also on the verge of being spoiled. The militants are attacking camps of the Indian army. They want to create an Islamic atmosphere in the Valley. First they aimed at the Hindu pundits and now their aim is to drive away the Sikhs from the Valley.

There is a lack of political will in the leadership of India and Pakistan. Most of the valuable time is wasted just by making political statements. Most of us may not know that India has a 7 lakh men strong army in Kashmir just to maintain peace and keep Kashmir in India. Feeding 7 lakh army men and supplying arms and ammunition for them is not a simple job. We are spending crores of rupees every year for this cause. India wants Pakistan to stop cross border terrorism and Pakistan wants India to reduce its army presence in Kashmir. Both the nations feel that Kashmir is very important from their defence point of view.

The gap between the centre and state governments is widening. It is clear from the fact that though the National Conference is a part of NDA government, it passed the autonomy bill which was later withdrawn. The state government, instead of winning the hearts of kashmiris, is playing a political drama. If this continues, the people of Kashmir may lose faith in the government. The government should ensure all basic needs to the people. It should provide gainful employment to the people. Otherwise the youth will be attracted to terrorist groups. Now pressure is mounting on Pakistan to provide favourable conditions. Member-nations of Organization of Islamic Countries want India and Pakistan to resolve the Kashmir issue on the basis of the Simla and Lahore

agreements.

India succeeded in gaining the support of the world countries against terrorism and isolating Pakistan. According to one report released during the Kargil War, Pakistan cannot withstand India for more than 2 days in case of a full-fledged war. By 'Operation Blue Star', we successfully threw away the militancy in Punjab. Then why not in Kashmir? UNO failed to resolve the Kashmir issue. Both the countries must respect the unity, integrity and sovereignty of each other. Both the countries should maintain utmost restraint at the Line of Control. We cannot believe that Pakistan will be satisfied even if it gains Kashmir. Then it may aim at Punjab and other states. Pakistan wants complete destruction of India. That is why it is spreading ISI wings in all major cities of India. Pakistan failed to learn any good lesson from the past. Pakistan also failed in economic, political, social and technical fronts. Instead of using the foreign funds for developing their economy, it is diverting the funds for military equipments.

The West Asian crisis and Korean problem are in the path of peace process. Then why not we give another chance to Pakistan for peace process? A war between India and Pakistan may even lead to World War III. War and killing achieve nothing but loss. Though reunification of Pakistan with India is difficult, we must join hands and work together. The only solution for Kashmir problem is to recognize the 'Line Of Control' as the 'International Boundary' by which tension between our two countries can be reduced. A tripartite talk may not fulfil our vision of an United India. Hence it is better to have a bilateral talk with Pakistan for recognizing LOC as the international boundary.

May the souls of those Jawans and innocent people who have died in the wars and in the attacks of militants rest in Peace! Let us pray the Almighty for an early solution to the Kashmir problem.

An Accident Reported Before It Happened

"Hurry to San Pablo and MacDonald Avenues," said a voice on the telephone at the police station in Richmond , California. "The Santa Fe streamline just hit a truck and a man is hurt pretty badly."

The police despatched a squad car and an ambulance to the scene of the accident. There was no accident. The train hadn't yet arrived.

The investigators were about to leave in disgust when the train roared in. It collided with a truck driven by Randolph Bruce. The driver suffered a brain injury and a crushed chest.

WHAT DO WE LACK TODAY?!

Praveena Ch. AZ-07

What we lack today
Is just with us along our way;
We never bother to look at it,
Throughout our lives we run for it.

What we lack today
I can simply say,
Is the peace of Mind,
Most wanting need of humankind!

Just watch a flower blooming
You will never find yourself gloomy;
Just feel the cool breeze blowing,
Your face will start glowing.

Just feel the fragrance of Mother Earth,
You find something of worth.
Just sit in the cool shade of a tree,
You will find yourself most free.

Just listen to the songs of birds,
To explain you will have no words!
Don't turn back, as you may lack
What we lack today!

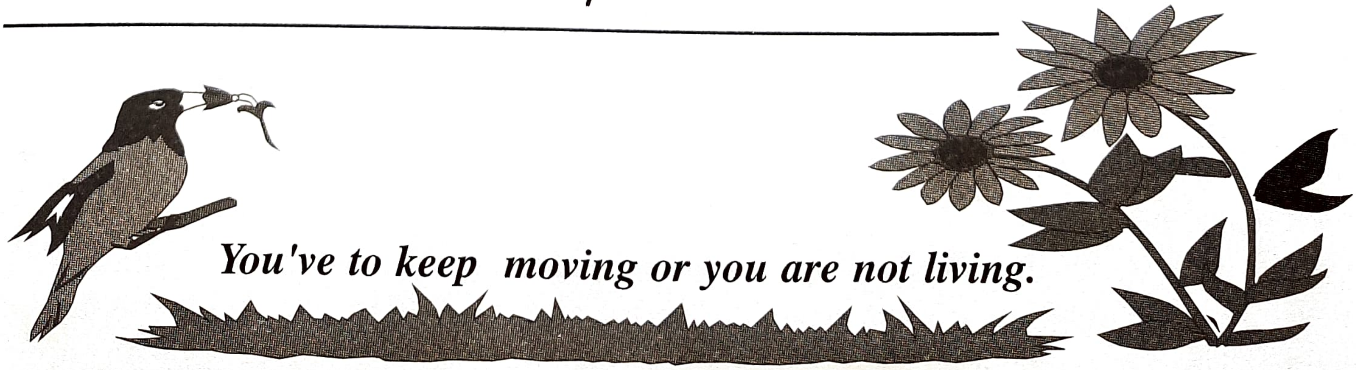

DIL SE: MY INDIA, THE INDIA ETERNAL

T. Plavenran, NEH - 05

If there is any land on this earth that can claim to be the blessed Punya Bhumi, the land where humanity has attained its highest glory in gentleness, generosity, purity, calmness, above all, in spirituality, it is India. Political greatness or military power is never the mission of India. It never was and it will never be. The Indian race never stood for wealth. Although India acquired immense wealth, perhaps, more than any other nation acquired, the Nation did not stand for wealth. Although modern images of India often show poverty and lack of development, India was one of the richest countries on earth until the British invasion in the early 17th Century.

It was a powerful race for ages. Yet we find that this Nation never stood for power, never went out of the country to conquer others. India never invaded any country in the last 10,000 years of her history. Unworldliness and renunciation is the theme of Indian life - Work, the burden of her eternal son, the backbone of her existence, the foundation of her being, the meaning of her very life is the spiritualization of the human race. In this course of her life, she has never deviated from her sworn principles.

It is unfair to judge women in the East by the Western standards. In the West, the woman is the wife and in the East, she is the mother. In India, the mother is the centre of the family and our highest ideal. She is the representative of God, as God is the Mother of the Universe. The debt which the world owes to the Motherland is immense. As I look back upon the history of my Country, I do not find in the whole world another country which has done quite so much for the improvement of the humankind.

India invented the number system. Zero was invented by Aryabhatta. The world's first University was established in Takshila in 700 B.C. More than 10,500 students from all over the world studied more than 60 subjects there. Sanskrit is the mother of all European languages. Sanskrit is the most suitable language for computer software - (A report in Forbes magazine, July 1987). The art of navigation was born in the River Sindh 6000 years ago. The very word 'navigation' is derived from the Sanskrit word 'NAVGATHI'. The word 'navy' is also derived from Sanskrit 'NOG'.

Algebra, trigonometry and calculus came from India. Quadratic equations were invented by Sridharacharya in the 11th Century. The largest number the Greeks and the Romans used was 106, whereas Indians used numbers as big as 10^{53} (10 to the power of 53) with specific names as early as 5000 B.C. during the Vedic period. Even today, the largest number used is Tera 10^{12} (10 to the power of 12).

We hear so much about the degradation in India. There was a time when I also believed in it. But today, with eyes cleared of abstract pre-dispositions, I confess that I was wrong. This blessed land will never degrade. I consider that the great national sin is the

neglect of the masses - the lower classes of India: the peasants and weavers and the rest. That is one of the causes of our downfall. It is they who, from time immemorial, have been working silently without even getting the remuneration for their labour.

Let the New India arise - out of the peasants' cottage grasping the plough; out of the huts of the fisherman, the cobbler and the sweeper. Let her spring from the grocery shop, from the factory, from marts and from markets. Let her emerge from groves and forests, from hills and mountains. These common people have suffered oppression for thousands of years without a murmur and, as a result, have got wonderful fortitude. India has got the wonderful strength that comes from a pure and moral life which is not to be found anywhere else in the world. Such peace, such contentment, such love, such power of silent and incessant work and such manifestation of a lion's strength in times of action - where else will you find these? You are her successors for the Modern India that is to be!

Contd. from Page No. 28

One cannot afford to become vehement in denouncing the western culture as it also has a few things to offer towards the betterment of our culture. Generally, certain aspects of the western culture come to be closely associated with unacceptability. They include issues like Valentine's Day, beauty contests, fashion / dress code, marriage & family systems. Coming to the responses to the query "what is unacceptable in the western culture?", 33% stated marriage systems, 22% fashion / dressing, 22% family patterns & 13% beauty contests.

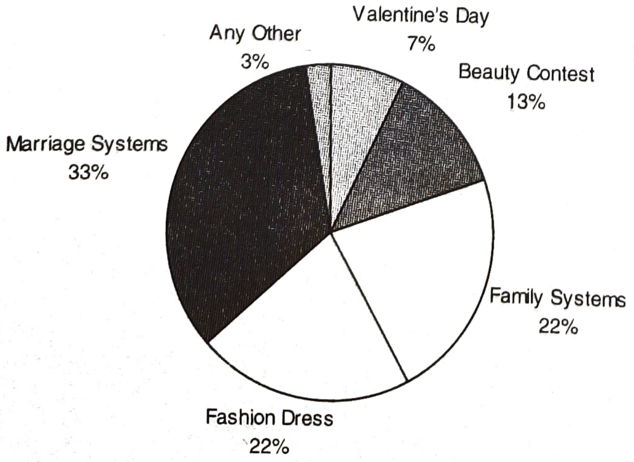

Unacceptable Western Trends :

As citizens of a fast changing world, we have to comprehend the essence of our heritage. T felt that media / film personalities affected their culture most; 26% felt that the students and 7% felt that women were effecting change in culture the most.

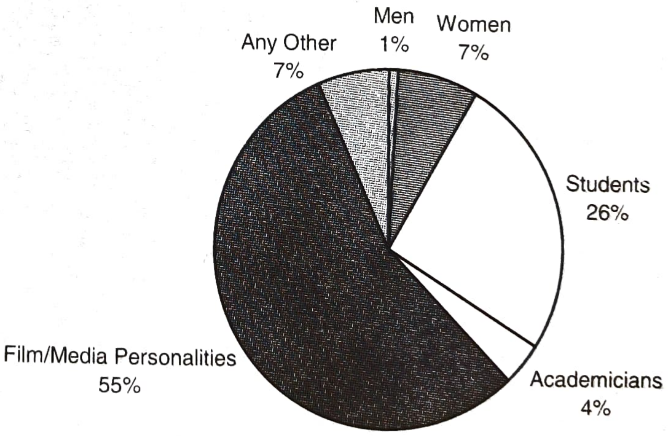

Conclusion : There are other countries much advanced in the world which have achieved marvellous progress in scientific and technological arena but they are torn apart by strife and are unable to bring about peace and security to their own people. Variety is considered to be the spice of life and India still likes to cling to her cultural identity. It is where her identity lies in this fast changing global scenario.

INDIA AFTER INDEPENDENCE

Kota Venu Gopala Reddy, NB - 32

India is the land of culture and everlasting tradition. It is known as the greatest civilization and one of the largest democratic countries in the world. It is a major source of agricultural products and industrialized exports. More than 5.75 lakh villages exist in the land. It is a home for more than 1,652 languages and 4,604 types of castes. It is the house of more than 65,000 species of animals and 46,000 species of plants.

DEMOCRACY : All of us know that we are existing in the largest democratic country. Democracy is known as government of the people, for the people, by the people. In the same manner, more than 60 crores of people are casting their votes. It took more than 2 years, 11 months, 17 days to complete the Constitution for the Constitution Assembly which was headed by Dr. B.R.Ambedkar. The first general elections were conducted in 1951-52. Our Parliament is divided into two: Lok Sabha and Rajya Sabha. 13 general Lok Sabha elections have been conducted. The Parliament has passed more than 4000 different laws with more than 200 political Parties. Though factors like national disasters, corruption, naxalism, goondaism, factions, etc., militate against democracy, the fruits of democracy are becoming stronger day after day.

AGRICULTURE: We know that India mainly depends on agriculture. More than 70% of the Indian population is directly or indirectly dependent on this. These days, we are showing enormous growth in this sector. The production of food grains has risen from 55 million tons in 1950 to nearly 195 million tons in the New Millennium. We have more than 140 million tons of reserve foods. 25% of rice in the world is produced by our Country. We have been maintaining the first place in the production of pulses, tea and jute.

INDUSTRIAL DEVELOPMENT: Our industries lead with one of the largest labour forces in the world. The electricity production is increased from the 2.3 kwts to 85 million kwts. At the same time, India is manufacturing its own cars and owns indegenously built aero-planes also. From the poor position of importing of all necessary material to the exporting of different machine parts, Indian exports now touch more than 40 billion dollars. Information technology is becoming one of the fastest growing fields in the Indian economy.

SCIENCE & TECHNOLOGY: With the help of human thinking power, our Indian scientists are creating a new scientific progress. We tested the first nuclear bomb on May 18, 1974 and the second one on May 11, 1998. APSARA in 1956 became the first nuclear reactor in Asia and it was followed by CIRUS, PURNIMA and DHRUVA. We have also built our own missiles like Agni, Pruthvi and Akash as well as ships like INS Mysore, INS Delhi, etc. The thirst for space research started, when the Indian Space Research Organization (ISRO) started on August 15, 1969. From then onwards, a series of satellites have been produced - the first satellite Aryabhatta in 1975 followed by Bhaskar - I, S.L.V.-III, INSAT- I, INSAT - II, INSAT - 2E. Likewise, more than twenty satellites have been produced.

Although we are showing growth in many sectors, we also have problems like illiteracy, a corrupt bureaucracy, increasing population, lack of proper health conditions, lack of communication systems, increasing inflation, increase in prices, etc. We have to be proud of the development and concentrate on eradicating these problems.Then only, India will become a super-power in the world.

A RESUME

J. Prashanth, MCS - 06

NAME : PAKYA BHAI SUPARIWALA

OBJECTIVE : To obtain a challenging position as a crime implementation analyst (CIA)

EDUCATION : MS (Criminal Sciences) at Virginia Prison For International Smugglers and Unlawfuls (VPISU), AUGUST, 1996

THESIS : "On escaping from high security prisons like Alcatraz with minimal efforts" BS (Crime Technology) Tihar jail, India, August, 1994.

COURSE WORK : Cop Psychology, Plastic Explosives Technology, Bomb Controls & Timer Theory, International Smuggling & Drug-Trafficking, Object-oriented Crime Design.

WORK EXPERIENCE :

- Research Assistant, LTTE Labs, Jaffna, Aug. 1990 – Aug. 1991
- Worked on the prestigious belt bomb project;
- Developed instant death cyanide capsules in orange, strawberry and mint flavours (Patent No: US 007,13,666)

SUMMER INTERNSHIP:

- Dawood Ibrahim, Haji Mastan & Chota Rajan Associates, Bombay, June 1987 – 1990
- Worked as a hitman and was responsible for many supari style killings;
- Participated in election rigging in Bihar and hafta collections.

HONOURS :

- Won 1980 Gabbar Memorial Award (given to child prodigies in crime);
- Member, IPKF (Indian Professional Killers' Forum – Students' Chapter).

REFERENCES :

- *Dr. Charles Sobhraj, fulltime prof., Tihar Jail, New Delhi,*
- *Dr. Chandra Swamy, Visiting Faculty, Tihar Jail, New Delhi,*
- *Dr. Dawood Ibrahim, Overseas Projects Manager, Dubai,*
- *Dr. Chota Rajan, Criminal Analyst, Hongkong.*

THEIR LAST WORDS!

Jocy M. Mathew, MCS - 22

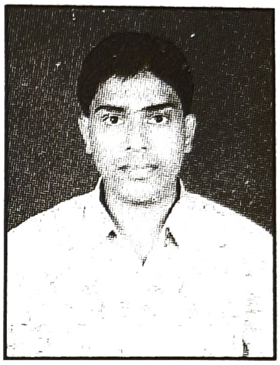

"Live well!" Cried out the eccentric Dr. Samuel Johnson from his deathbed. The eminent English compiler of dictionaries found just two simple words in the English language to express his philosophy. While the dying Dr. Johnson thought of 'living', Lord Byron thought of 'sleeping." "I must sleep now", muttered the great poet as he slipped into eternal sleep! Even a few words that some great men uttered have come down to us to be passed on to posterity.

"Father, forgive them; for they know not what they do", pleaded Jesus Christ before dying on the cross. "Hey Ram!" gasped Mahatma Gandhi as he fell to the bullets of an assassin. Not all utter the name of God while dying. Napoleon cried out for his beloved wife Josephine. "Josephine, Josephine" were the last two words that came out with his last breath.

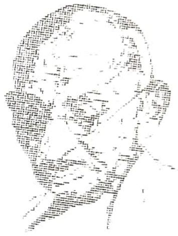

If Napoleon on his deathbed could think of nothing but his darling wife, Lord Nelson thought of only one thing - his duty. Lying mortally wounded in the Battle of Trafalgar, he died at the hours of victory saying "Thank God, I have done my duty." The beheading block over the gallows held no fear for some. Sir Walter Raleigh, the famed English writer and adventurer, was, by queer tragedy of events and political jealousy, sentenced to death. When he laid his head on the block, he was told by the executioner to kneel with his head towards the East. "No matter how the head lies", replied Sir Walter calmly, "So long the heart is right."

While the American freedom fighter was queerly dejected for having only one life to lose, one of the fallen heroes of the French Revolution was proud to lose one head - his own; and, that too, on the frightful guillotine. Just as the final orders were to be carried out, George Danton haughtily exhorted the executioner saying, " Show my head to the people; they don't see such a head every day." Die we all must one day. But even in the darkness of death, some have seen the light of hope. Otherwise Beethoven, the deaf composer, would not have pathetically cried out from his deathbed, "I shall hear in Heaven."

When you love something, set it free. If it comes back to you, it is yours. If not, it never was.

Speaking without thinking is like shooting without aiming.

VOICE OF THE VOICELESS

S.Ravi, DO - 14

"Women! we have a purpose in our lives:
To be part of history of a new dawn,
To be an overflowing river
That waters the world
Which belongs to all equally! "

Panchamma, aged 70, is an old woman from a remote village. She is fragile and wrinkled yet determined. Having lost her husband, she has gone through a lot of hardship. She took care of her children when they were young, but once they came of age, the mother became a liability to them and they refused even to feed her. Now she is on the street. It is a reflection of what is happening in the country. The life-style of rural women is much less fortunate than that of urban women and worse than that of their counterparts in the tribal areas. The way these ignored women are treated in the society as well as in the family breaks one's heart. I do hope that this article supports their cause in raising our voice in favour of the voiceless.

According to Manusmruti, " Women must be honoured and adored by their fathers, brothers, husbands and brothers-in-law who desire their welfare. Where women are honoured, there gods are pleased but where they are not honoured, no sacred rites yield rewards." The glorious India that respected women is seeking the girl child to slaughter her mercilessly. In spite of formulating so many laws and regulations to safeguard the life of a girl-child, this is done in public and without any hesitation. Much worse is killing the foetus in the womb itself. It is done even after six months of conception, bringing a great deal of pain to the mother. No law can enforce itself against this practice. It can only be eliminated by creating awareness. It is not that they expect us to accept their reasons for killing the girl-child but to understand their sentiments.

According to Dr. A. K.Gopalan, " The average age of marriage for girls in the country was 16.7 years in 1981. It was estimated that 25.2 percent of rural girls in U.P. were married off even before 14 years of age. Thus a large proportion of rural girls embark on their arduous reproductive journey almost from 14 years and teenage pregnancies were the results". According to Sec.395 of the IPC (Indian Penal Code), when it defines the offence of rape, it gives six circumstances under which it becomes an offence. The sixth one is, "With or without her consent, when she is under sixteen years of age."

EXCEPTION:

" Sexual intercourse with his own wife, if the wife is under 15 years of age is rape." The IPC allows a girl to sue her own husband in court, if he had sexual intercourse with

her, if she is below 15 years. In that case, the child marriage is banned by two laws of IPC and any marriage that takes place before the age of 16 is illegal. The greatest impact of child marriage is that the boy or girl is not physiologically or psychologically prepared to become life partners. The greatest part of this evil-impact is borne by the girl. In some places, as soon as a girl is born, her future husband is fixed. It looks stupid. After her maturity, she is brought to her so-called future husband's house and she lives there till they get married officially.

Women are at the mercy of their landlords in the field and their husbands at home. Even after 53 years of our Independence, $^2/_3$ of Indian women are living in household slavery. A woman cannot stand on her own feet. She meekly surrenders her individuality to her husband and to her children. Her freedom of expression is unknown to her and to her husband and to her children. All she knows is to weep and surrender herself to the passions of her husband. The safety of women in the society is questionable. Whatever be her status and wherever she may go, irrespective of her caste, colour, creed, education, age, she is looked down upon as a sex-toy, an object that belongs to all. She was born to be exploited, to be pushed aside, to be ignored, to collapse under the heavy burden of her family, to weep, to repress her emotions, to lose her dignity, to be defeated, to be a use-and-throw product.

It is the same for all women in all walks of life. Women! There is only one way to free yourself. You alone can do it. Only the bird that stretches its wings can fly and only the bird that flies experiences the beauty of creation. Your creator does not want you to be a slave to anybody. It is painful to fly in the beginning. Once you are in the sky, you will be a morning star for those who need somebody to lead them. Come out of the clutches that bind you, break that iron chain that tightens your freedom. You can do it. You need to take only one step and there are many helping hands ready to support you.

THE UNCONCIOUS BRIDES

One of the strangest marriage customs is in vogue among the Bugis of Celebes, Indonesia. This Moslem tribe considered the marriage of a daughter the crowning even of their lives. The nuptial ceremony lasts three days. Custom ordains that the bride may not raise her eyes nor look upon a man until after the marriage is over. She is further forbidden to set foot upon the ground during the entire three days of her wedding. To ensure this observance the bride is drugged until she is completely unconscious. In this condition she is carried about for three days upon the shoulder of her father, or other head of the family. When she recovers consciousness, she is a married woman.

WOMEN IN INDIA

Bhupendra Baral - DEM - 12

In the history of Indian society, only a few feminists have transcended their lives to look into the past and future alike. Our thought and action towards women have taken the form of difference and rebellion which have been repeatedly subsumed under the human history and the publicity of the public realm, created and controlled by men. Indian history is a history of a dominating species, yet the struggles for women for a "woman" status have been relegated to footnotes and to the sidelines. The remarks are blurred due to lack of commitment on one side and social hurdles on the other.

There is a natural fear that if the women do not enter the common world of men, they might be sucked back into the realm of servitude, whatever their temporary class status may be. More than rape itself, the fear of rape permeates a woman's life. So, the temptation and fear compromise on their power, divert their energy, form a potent source of blocks and of acute anxiety about work. The horizontal hostility is another aspect which causes them to fear and mistrust other women. They feel that women are never really going to do anything, women's self - determination and survival are secondary to the real revolution made by men, and that their worst enemies are themselves. They easily allow their inculcated self-hatred to turn such shallow projections on each other.

Though they have their own position to take up invaluable tasks, no trace of their job is complimented. It is difficult for women to desire liberty. For liberty, someone should gasp and utter the prayer of outcome which would be the faintly blowing wind scattered in the sky. Who would listen to their cry, half desperate? - "Grant me at least a new servitude!" In fact, they are placed as bed partners and unpaid servants washing the dishes and looking after children.

It would be better to include women who are washing other people's dishes and caring for other people's children, not to mention the women who go on the streets in order to feed their children. Their possessions might be the source of their income, but if we have to talk about chastity, where shall we place them? Don't we know that for every evil concerning women, men are the offenders? Males suffer from this divided consciousness and know that women are suffering, yet seem unaware. The transformation is beyond the zenith because of the revolving door of politics which has liberated women only to use them within the limits of male's tolerance.

We recognize women in their effort in giving birth to children, caring for them, decently clothing them, raising them against the attritions of rapist and sexist schooling, drugs, sexual exploitation and even to produce the clean dress in which men walk about daily in the common world of men. There is still little but contempt and indifference for this kind of work. The economists, the statisticians, and the professionals who depict the women at home as "not working", as invisible, as an empty-headed consumer, etc., might have forgotten how they have come up in life.

Along with green and IT revolutions, transformation of women in India is also expected, though it may not be there in men's hearts. The euphoria of globalisation demands economic amelioration and social emancipation. So when the economic scenario of India reaches its watermark level, automatically the caste and religious politics would vanish, provided men grow morally with a refined outlook. Only then, our dream of women empowerment will materialize!

WOMAN EDUCATION IN INDIA - An Interview

N Sunitha, MCS - 25 &
M Rama Krishna, MBA - 26

These days, Indian women are proudly entering into every department of human activity and are enriching every area with their valuable contribution. Indian womanhood has attained a dignity, respect and right which is remarkable. One important factor that stands out in her emancipation is her education. On this topic, we had an interview with a reputed personality in Vijayawada, Sri. Raghavachari, the Chief Editor of "Visalandhra".

Students : Sir, what do you think is the role of women in this developing economy? Are women ready to face this challenge?

Sri. Raghavachari : Yes, women have a role in any developing economy. They constitute half of the population and have so much potential that they can do equally or even better than men for the benefit of the society. Women also play a vital role in motivation. I can't imagine anybody better than a mother who motivates her child.

Students : Sir, traditionally people had an opinion that minimum education is enough for women. Do you think that the trend has changed now?

Mr. Raghavachari : It HAS changed, but not up to one's expectations. Gone are the days, when women had a degree as an ornament. Educating a girl child is not only socially and culturally desirable but economically also. The change is coming slowly. The pace of the change should be accelerated. Now they should be allowed in as many areas as possible.

Students : Do you think the Government could do something to promote education for women?

Sri. Raghavachari : Article 14 of our Constitution says that gender discrimination should be avoided at any level. That spirit should be upheld. The Govt. has to introduce more policies to uplift women.

Students : Sir, do you think that 33% reservation is really effective or are any changes required?

Sri. Raghavachari : I think that reservation is designed as a protection against discrimination and it is good for a temporary period. Once the avenues are open to women, they can rise above the reservation level as it is happening in certain sectors of professional education.

Students : Sir, what type of non-conventional training do you think is beneficial to women in the new economy?

Sri. Raghavachari : The new concept of education is to make them efficient as they are

very useful partners in the process of development which includes economic and cultural avenues. But in the field of entrepreneurship, they are a bit less in number. I wish they also progress in the field of commerce.

Students : Sir, what do you think are the schemes available with the Centre and State for promotion of woman education?

Sri. Raghavachari : I think the Government has a number of schemes which look very good on paper but are not put into practice. Schemes like DWCRA which was introduced in our State have made women more aware of their own potentials. Such schemes should be implemented all over the country.

Students : Sir, in your view, what is the role of the women in this new scenario? Caring mother or a bread-winner?

Sri. Raghavachari : These days the bread winner can be both father and mother but the warmth of the mother's bosom cannot be substituted by any other person.

Students : Sir, Can equally qualified women compete with their male counterparts?

Sri. Raghavachari : Yes, today's women are competing equally with their male counterparts. We can see equally qualified doctors, teachers, IAS and IPS officers like Kiran Bedi who prove that women are no less successful. But the attitude of the society towards women is to be still improved. In this context, we can recall the words of Smt. Sarojini Naidu:

THE HAND THAT ROCKS THE CRADLE
HAS THE POWER TO RULE THE WORLD!

No one can make you inferior without your consent.

It is a kind of fun to do the impossible.

Life is an echo. What you give, you get back.

INDIAN RAILWAYS :

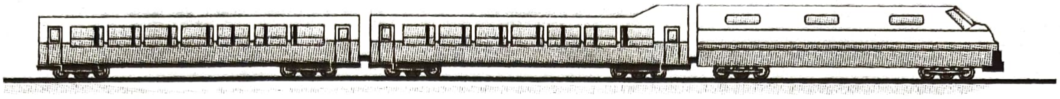

RESOURCES & REFORMS

Balas-ubrahmanyam, MBA - 1

The Prime task of Indian Railways (I.R.) today is capacity generation, modernization and technological upgrading. These require mobilization of resources and generation of funds to implement well-planned strategies of development. This is at a time when I R is going through a severe financial crisis. The operating ratio according to Budget of 2000 - 01 is 98.8%. In fact, it has crossed the 100% mark and is hovering around 104%. After analyzing the financial statements, it was clear that costs are racing ahead of revenues.

With the erosion of capital funds, the financial health of I R is precariously balanced. The Depreciation Reserve Fund that stood at Rs. 1,434.27 crores on March 31, 1998 came down to Rs. 676.72 crores in 1999 and stood at Rs. 76.72 crores on March 31, 2000. The Railways Capital Fund during the same period has come down from Rs. 1200.64 crores to Rs. 62.89 crores. Inclusive of Pension fund, the total of Rs. 3,565.23 crores as on March 31, 1998 is reduced to Rs. 252.97 crores. Over the last four years, the rise in costs has been more than 14%, while the revenues went up by only 12.3%. I R today is placed in inevitable predicament of having little control over planning, investment and expenditure while suffering from limitations of resource mobilization. A few examples would suffice:

1. *Wasteful gauge conversion*

The crash program - me of gauge conversion in the mid 1990's with an investment of Rs. 10,000 crores was purely an illustration of the wastage of resources. It only caused fragmentation of a continuous metre gauge rail network from North to South resulting in diversion of traffic that never returned to the I.R. In brief, gauge conversion ate up nearly half of the Capital Fund.

2. *Mounting Passenger Subsidy*

Another omnious fall out of the Government control is keeping passenger fares down. The costs of passenger transportation have gone up by 15% annually, but the tariff has increased only 9%. As a result, the passenger subsidy has gone up from Rs. 1,462 crores in 1990 to Rs. 4,165 crores in 1999. By hiking the freight rates (to cross subsidise passenger fares), which are perhaps the highest in the world, I R has prices itself out of the freight market for several commodities that were once captive to rail transport. The present scenario on the I R calls for some urgent and purposeful action. The immediate imperative is capacity generation and mobilisation of funds.

Budgetary Support

The practice of bearing the social costs

by the State is the built-in feature of many railway systems as compensation for public service obligations, outright grant to cover deficit, soft loans to meet accumulated burdens, writing off of accumulated debts and unproductive capital and compensation for socially reduced tariffs. The Govt. can still take the following steps as an immediate measure to help I R.

* Bearing the cost of social obligation.
* Deferment of dividend payment from general revenue for 10 years.
* Permitting an increase in passenger fare to meet the cost of service.

These measures by themselves would provide nearly Rs. 30,000 crores - a substantial amount for the empty coffers of IR.

***Internal Generation* :**

Internal generation of revenues is the primary source of funds. This requires increase in the market share, correcting the imbalances between the freight and passenger fares, reducing expenditure and making commercial usage of assets such as real estate and telecom facilities. The reduction in subsidies itself would generate funds.

The potential for cutting costs is immense. Downsizing the work force by 20 to 30 percent, spinning off the unremunerative businesses like Railway Designs and Standards Organization (RDSO), reshaping the production units with restructuring and private participation, are certain areas where substantial economies can be achieved.

Role of Private Sector:

Private Sector participation is crucial to I R's funding plans and holds immense possibilities. I R has already made some progress in this direction in the form of private lines. But the picture is still not clear. This is an area which requires to be explored and tapped for its immense potential.

There are some interesting conclusions of the study "IR Moving to the FAST TRACK" conducted by Swede Rail and Mc.Kinsey & Company for ADB with regard to requirements of funds and their sourcing in order to bring IR on the fast tract of development. The study report exhorts the Govt. to provide long term budgetary support to facilitate IR to meet its funding needs. IR, on its part, should adopt pricing flexibility and develop a frame work on pricing to lower class and suburban passengers constant in real terms and have complete pricing freedom for upper class and associated services.

Let's hope that the sorry state of our railways improves.

On July 6, 1930 William Lumsden of Roslyn, Washington, lost his left arm in a tractor accident. William was the fourth generation of his family to lose his left arm in an accident. His great-grandfather, grandfather and father had lost their left arms when they were about William's age.

CENSUS OF INDIA 2001

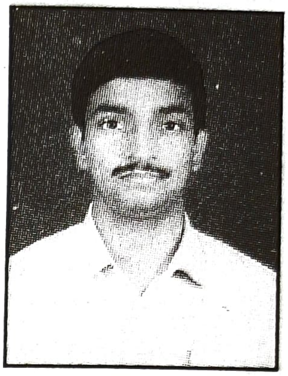

Sri N. Srinivasa Rao,
Head , Dept. of Statistics

India's 14th decennial population census - the 6th since Independence and first in the new millennium - between February 9-28, 2001 spread over 20 days. The decennial population census has been conducted with remarkable regularity both in British India since 1871 and in Independent India. The operations were not suspended even in 1941 in the midst of the second World War- or for that matter, in 1951, soon after the Partition.

The Census Department - which was an ad hoc body (suspended after each operation) was transformed into a permanent institution in 1948 through an enactment by the Constituent Assembly, the then provisional Parliament. The Census Act of 1948 entails a legal obligation on all to facilitate the conduct of the enumeration. The first aspect is that unlike the elections to representative bodies at all levels, there is no differentiation of the population in terms of citizens and foreigners for the purpose of the census enumeration. Accordingly, every person - from the new born to the oldest person, Indian or a foreigner residing on the Indian soil - is duty-bound to take part in the census.

Secondly, to ensure maximum coverage, the census department is authorized to draw upon the services of various sectors within and outside the Government. Thirdly, section 8 (2) of the Act imposed on every person a legal duty to answer all the questions put to him/her and furnish accurate information. At the same time, there is enough provision to ensure absolute confidentiality of information furnished by the respondents. The relevant clause, section 15, forbids persons from inspecting census registers and other records. More importantly, notwithstanding the provisions in the India evidence Act of 1872, information contained in these records can not be used as evidence in either civil or criminal proceedings. Fourthly, not withstanding the provisions mentioned above, there is ample evidence in the Act to suggest that the enumeration is intended to be people-oriented in sofar as the norms for eliciting information are non-intrusive and framed with due regard for local custom and practice.

The importance that has always been attached to a population count can be gauged from the fact that in 1951, a very large and diverse new nation, recovering from communal strife and Partition, sworn to legally abolish the Zamindari system, conducted its first national elections spread over many months and also continued the long saga of a population census for the ninth successive time.

After independence, the census has been serving an important constitutional function. The delimitation of territorial constituencies and re-adjustment of seats in the Lok Sabha every ten years is based on the previous census. It also provides for the determination of the number of reserved seats for the members of Scheduled Castes and Scheduled Tribes in these bodies.

In 1991 census, 1.7 million people were engaged as enumerators and supervisors. It is estimated that 2 - 4 million people might have been trained in over 70,000 sessions in the use of 300 million household schedules for the current census. The enumerators would be visiting over 200 million households in more than 6,40,100 villages and towns.

The current census has, for the first time, made provision for obtaining the respondent's name and signature or thumb impression in the enumeration form. This means that the respondent can verify if all the particulars concerning him/her have been recorded correctly and hereby help enhance the quality of the overall content for the current census. But forget for a moment, the localities of the operation and consider one simple fact. Each person who is not counted, either because he/she does not make himself/herself available for the enumeration or because the enumerator fails to show up adversely attracts the coverage of the census.

While the census department has done commendable work in translating raw data into a vast treasure house of information in the form of specialized reports, considerable efforts need to be directed at ensuring that private agencies and the average person derive the fullest benefit out of this mammoth operation.

But why such a mammoth operation with such unfailing regularity? Because the census provides vital inputs for a country that has taken the planned route to progress and development and the need for such data is obviously no less important in view of globalization. Moreover, if democracy is all about empowering individuals and communities, it would seem that population census is intricately, if not self-evidently, connected to the democratic process.

Why Are They Called "Tanks"?

The British first began to build armoured cars based on the American caterpillar tractor in 1915. It was feared that the enemy might learn of the new weapon too soon. The factory foremen were instructed to reply to questions that the strange vehicles were "cisterns" built to carry water to the British troops in the Sahara desert. The cars were known as "cisterns" for some time, but the word proved cumbersome and long. A much shorter word meaning the same thing was substituted. That word was "TANK".

ANY REGRETS?

Prithviraj Philip, NGH - 07

I was greatly helped by one of my primary school teachers. She did a lot for me, but I never took the trouble to let her know that. One day it really struck me: Here is someone who did so much for me, and I have not told her how grateful I am. So I sat down and wrote a letter in which I told her how much her presence, example and guidance had helped me over the years, and how grateful I am. I mailed the letter with a lot of gratitude in my heart but it never reached her. She died in an accident before my letter could reach her. I am left with regret : I never thanked her or showed her the appreciation which I kept in my heart. I felt she was alive. By the time I got around to telling her, it was too late. Hello! My dear friends, do you make the same mistake that I have made?

When I was at home, I never realized the great sacrifices my dear parents made, hardships they had faced and the depth of their noble love for me. I even failed to appreciate the affection and concern shown by my beloved brothers and sisters at home. I began to find these noble deeds of my beloved ones only when I came away from them. Anyway, now I feel proud of them. In every letter that I write, I make it a point to tell them that I love them. I thank the Almighty for these gifts of my dear ones. As I grow older and see other families, I realize more and more clearly what a good family I am blessed with. They taught me to be always cheerful and to work hard.

Are there things you want to tell your parents, but haven't yet told them? Are you perhaps taking them and what they do for you for granted? Pushpa and Shyam were thick friends. It so happened that one day because of some misunderstanding their valuable friendship broke. Now their friendship became like what the following poem says :

The heavenly friendship
Now seems like the hell you do not want to live in.
When you say something,
The opposite is heard.
That is the start of misunderstanding.

The less you say,
The more they hear!
The more you explain,
The more complicated it becomes!

Hence coldness, distance and keeping score of each others' mistakes took precedence over warmth and forgiveness. When

Shyam was admitted in a hospital, Pushpa's angry reaction was: "Let him come back! There are quite a few things I want to settle with him." There was little concern for their long years of friendship, but rather a bitter recollection of wrongs endured. Shyam never came back. Rather his body was brought back home for burial. In the months that followed his death, there never was a day when Pushpa did not weep bitterly. Regrets will not bring the dead friend back. The love withheld in life cannot be bestowed on a person after death. Actually Pushpa and Shyam were intimate friends. But Pushpa was a bit too late in clearing her misunderstanding with Shyam. As a consequence, she could never get reconciled with his friend. Their long friendship remained incomplete forever. What can tears of regret do to make up for years of neglect and bickering?

Quite different is the summary glance of Mr. Akthar Pasha, a lecturer on his retirement from his profession. "Looking back," he told a group of students who had gathered for his farewell party, "I have no regrets." Not that his life was a painless journey, nor a thornless garden but, for his own part, he has no regrets about the way he has lived. Quite similar are the feelings of a friend of mine who celebrated her 75th birthday : "I am overwhelmed with gratitude. God has given me so much, blessed me in so many ways. I could not have asked for more. If I were to live again, I think I would choose the same home and friends!"

The French writer Flauert wrote : "The better part of life is spent saying : It's too early, and then it's too late." If you have something good to say to someone, SAY it now; don't wait till he or she is dead. If there is some good you feel like doing, DO it now; or else, you will regret,not having done it.

What regrets do you harbour now?

What good do you need to do today?

Which word of love and concern do you wait to express right now?

Here is a beautiful quote from the Bible : "Teach the shortness of life that we may gain wisdom of heart." Your life, as well as the life of the ones you love, is shorter than you plan or dream. Anyone of us can be taken away any day. While we have the time, and they are alive, may we show the love dwelling in our hearts, do the good that God inspires us to do, and share the many gifts that God has given us freely for sharing right now!

Everything in life comes only once. Therefore, we must live every moment thinking that this is the last moment of our life. Let us not keep everything for the farewell party. Because on that day, we may not have much time to say all that we want to say to express all that we have in our hearts for our beloved teachers and friends. Let us remember this fact : we will not pass through this way once again. God has divided our life into many stages. Each stage comes only once in a life time. So dear friends, let us not let go this golden opportunity. Let us do whatever we can NOW, right at this moment. Tomorrow may be too late and may never come!

When the going gets tough, the tough get going.

Human greatness consists not in never falling but rising everytime we fall.

TRY SMILING, WHEN THE WEATHER IS BAD!

P. Phani Rajya Lakshmi, NBM - 05

The rainbow, one of the most fascinating sights in the nature, appears only when tiny rain drops float about in the air. Can you create a rainbow of beautiful smiles out of your tears? It is easy to smile when the weather is bright and sunny. But the 'rainbow smile' can be created only through tears.

How does smiling in the face of a problem help? Will it solve the problem? Most probably, Yes! Problems usually make us tense and nervous. But if we keep smiling, it helps us to remain cool and we shall be able to find reasonable solutions for them too. Even if we are not able to solve a problem, our cool approach will certainly reduce the misery accompanying it.

Some people have every reason to be happy but their negative attitudes make them feel unhappy. When you are unhappy, you are closing the door of happiness to your life. Therefore, believe in happiness and you will be happy. According to William James, the famous psychologist, you can control your feelings by acting the way you want to feel. So if you want to be happy - smile! Even if you do not have a reason to smile - "smile . . . anyhow."

Develop a positive attitude towards life; think good, feel good, do good. It will make your life happy and successful. "It is not only the spring that makes the song", the song can also make the spring." Believe in happiness and you will be happy.

"When the weather suits you not, try smiling.
When your coffee isn't hot, try smiling.
When your neighbours don't do right,
Or your relatives all fight,
Sure it's hard but then you might
Try smiling.
When we sigh about our trouble
It grows double everyday;
When we laugh about our trouble
It's a bubble blown away!

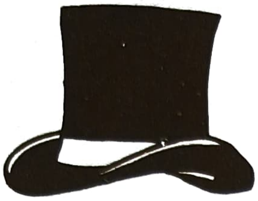

HATS OFF!

Subash Chandra Bose, RCP - 11

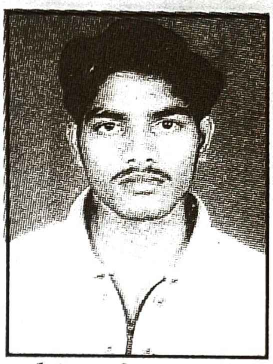

O! Mother you gave me birth
And saved me nine months in your womb!
Hats off to you, my dear!

When I was in your womb,
Unknowingly I may have hit you.
But you took it as a gif!

O! Mother, your duty is so excellent,
I didn't know God before,
Only now I know who He is!

At birth, I did not call
God but you!
O! Father, you gave everything for my life
Hats off to you, my dear!

O! Dear Teacher, you gave me
All your knowledge and skills;
I will never forget you!

Surely I will be with you all;
Till I breathe my last;
Hats off to you!

HOW IS SHE?

***Barun Dhakal,** TMY - 22*

Her vision and form are perfect
Sublime to the eye she is
Beyond comparison,
Beauty so profound.

Her gestures so graceful to see.
When my eyes fall upon her,
She dwells most of the time
Within her four walls.

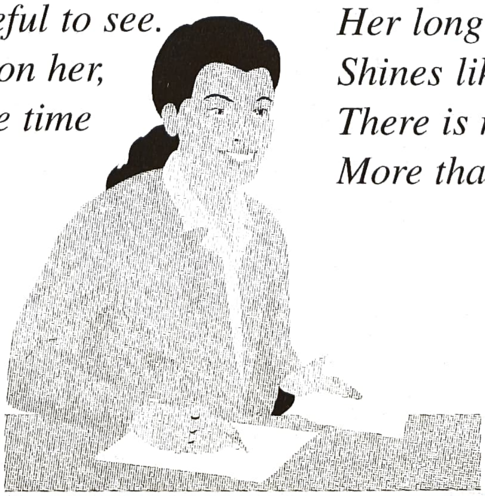

Seldom does she take in
The open fresh air,
But whenever she does,
I assure you I'm there!

Her long blonde hair
Shines like gossamer;
There is nothing which I want
More than to be with her!

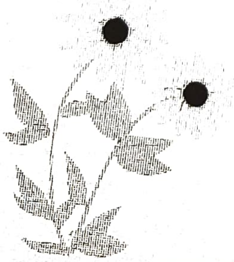

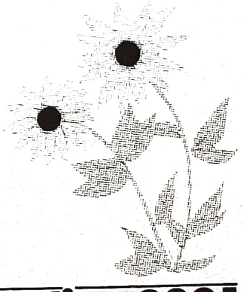

A FRIEND!

S. Akshai, ACP 58

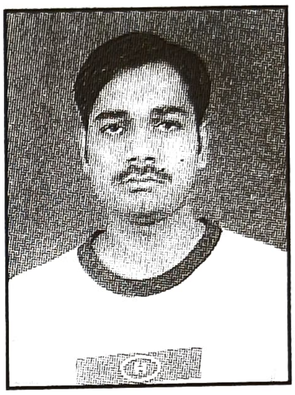

I have moved with many in the world;
When my search for one
Who cares for me was about to end,
You became my friend!

As days kept on moving,
Our friendship began blooming.
You possess a good character
Similar to that of the World's Creator!

Without you in my world;
I would have been a blank
Let me hope that our friendship continues,
Till our life on earth exists!

SMILE

S. Samatha, I MCA

A smile brings joy to life,
Lightens pain and strife;
A scowl ruins friendship,
Hurts more than a quip.

Delve deep into your heart,
Is it too late to start ?
When dejected, loss is projected,
Smile to give hope, to confront and cope.

When heart-broken, smile is a token,
Life still has roses, despite all losses,
Take every setback in your stride,
Make life a blissful ride.

Give smiles to receive, not to deceive,
Harbour not sarcasm and taunt,
Keep a smile on the face,
Sorrows will have no place !

A TRIBUTE TO Fr. G. FRANCIS, S.J.

Fr. Antony Theckemury, S. J.

Fr. Francis spent all his priestly life mainly in the service of Jesuit Institutions: Loyola College, Chennai, Andhra Loyola College, Vijayawada and Loyola Public School, Guntur. We lived under the same roof, worked together, planned together and shared our lives together. 32 years of living together cemented our bond, friendship and love. When he was at St. Ann's hospital for almost $4^1/_2$ months, I met him almost every day. On 15th November, I met him as usual at 5.50 P.M. He was conscious. I held his hand and whispered some prayers into his ears. As I was praying, he slipped silently into Eternity. It was 6.00 P.M.

Fr. Francis came across to me as a perfect gentleman, an erudite, innovative and far-sighted educationist and, above all, a very loving and lovable human being. There was something memorable about Fr. Francis. He was a blend of the East and the West, an amalgam of the classic and the ordinary. He learned classical music. Mozart and Beethoven were his favourites. Yet, he enjoyed listening to Telugu devotional songs. He liked to play Golf and Tennis. He was very good at hockey and cricket. His outlook was universal.

He was a perfect gentleman who never hurt the feeling of others. I never heard him raising his voice. In him, there was a fine mixture of deep rooted oriental culture and an occidental approach with a modern outlook. He was a far-sighted educationist. He made every effort for quality education. He was the Chief Examiner in English Board of Andhra University for many years. He knew the principle of good administration. The real architect of autonomy at ALC was Fr. Francis, though he was not the principal, when we were granted the autonomous status. He was a visionary and he wanted to make ALC the best college in the State. No wonder he was able to form young, enthusiastic and well-trained staff.

He was a lover of Nature. It was his love for nature that covered the campus with greenery. It was he who planned, planted, watered and protected the trees in the campus. He was a highly gifted person. The students of our College were charmed by his friendliness, no less than by his intellectual gifts and capability for organization. He spent many happy years at Loyola, bringing joy and success to all.

Rev. Fr. V. A. MATHEW, S.J.

An Icon of Love and Service

(26th July 1930 - 18th August 2000)

Mr. P. Srinivas, Office Typist

Swimming across the sea would certainly be an easier task than attempting to sum up the life and personality of the legendary Jesuit that Late Rev Fr. Mathew Vattakunnel, S.J., Correspondent, Andhra Loyola College, Vijayawada was. Howsoever arduous the task may be, to try is human. This conviction has inspired me to pen a few lines and translate my feelings and sentiments into words about Late Fr. V.A. Mathew, S.J., who had laid down his life after five decades of marathon selfless service to the society - as a true Jesuit. It is not too very often that we come across such a loving and caring human being richly endowed with the spirit of true service and compassion, guided by the Spirit of God. He had been a hardcore propagator of the message of the Father of the Universe by serving the down-trodden - the right path to "Moksha".

Born in Kerala on 26th July 1930, he had his schooling in Kanjirappally and did his P.G. in Chemistry at St Joseph's College, Trichy, Tamilnadu, before being chosen and called by the Almighty God to serve the society. He was ordained a priest in the Society of Jesus on March 24, 1963 and pronounced his Final Vows on August 15, 1966. He held responsible positions at St. Joseph's College, Tiruchirapalli, St. Xavier's College, Palayamkotai, Tamil Nadu, Loyola Public School, Guntur, Loyola Academy, Secunderabad and finally took over as the Correspondent of Andhra Loyola College, Vijayawada, Andhra Pradesh in the year 1996 where he became an ***Icon*** of Love and Service to each and everyone on the campus - the students, the teaching staff and especially the non-teaching staff who were literally in the desert of despair, struggling for Grant-in-aid posts. The staff were immensely benefited by his administrative measures and we owe a great deal of debt to him for the strains and pains he had taken at his personal level to bring light into their lives, at a time when his contemporary septuagenarians would prefer to lead a well-deserved and retired life.

The success he had achieved through his concerted efforts in getting Grant-in-aid for over 50 odd teaching and non-teaching staff members, the steps he had taken to equip the laboratories with the ultra-modern facilities especially on computer front, for the development of greenery on the campus and its beautification, his determination and far-sighted vision towards the development of higher education in tune with the changing times and environmental health of the campus, etc., stand as a clear testimony to his concern for the well-being of the staff.

Envious of the selfless service that Fr.Mathew had single-handedly been rendering and thus becoming a living God on the earth for so many people, the Fate, which never inclined to alter its pre-determined course of cruel scheme, had struck in its charecteristic way a diabolical blow to the Loyola family by unceremoniously snatching away the life of Fr.Mathew in a spine-chilling train accident on the midnight of 18th August 2000 at Nellore railway station.

Noble souls deserve nobler exits from this materialistic world. However, that was not to be for Fr Mathew. As Fr. Joe Sebastian S.J., Rector, ALC, rightly observed during a memorial mass on 20.08.2000, ***" Jesus who died a terrible and humiliating death chooses to call a few select people to go through the sort of death that He Himself went through. Fr.Mathew, SJ was specially chosen, perhaps, to imitate Jesus, not only in life but also in death".*** Father Mathew! As a Day is not complete without sunrise or sunset, so too are our lives, if not lived with gratitude to you!

III BA

OUT-GOING STUDENTS OF LOYOLA - 2000 -2001

III Bsc (DML)

III Bsc (DP)

OUT-GOING STUDENTS OF LOYOLA - 2000 -2001

III Bsc (DC)

III Bsc (DB & DBM)

OUT-GOING STUDENTS OF LOYOLA - 2000 -2001

III Bsc (DZ)

III Bsc (DCP)

OUT-GOING STUDENTS OF LOYOLA - 2000 -2001

III Bsc (DEP)

III B.COM (DO)

OUT-GOING STUDENTS OF LOYOLA - 2000 -2001

Senior Intermediate (RM)

Senior Intermediate (RMY)

OUT-GOING STUDENTS OF LOYOLA - 2000 -2001

Senior Intermediate (RB)

Senior Intermediate (RH)

OUT-GOING STUDENTS OF LOYOLA - 2000 -2001

Senior Intermediate (RA)

Senior Intermediate (RMC)

OUT-GOING STUDENTS OF LOYOLA - 2000 -2001

Senior Intermediate (RCP)

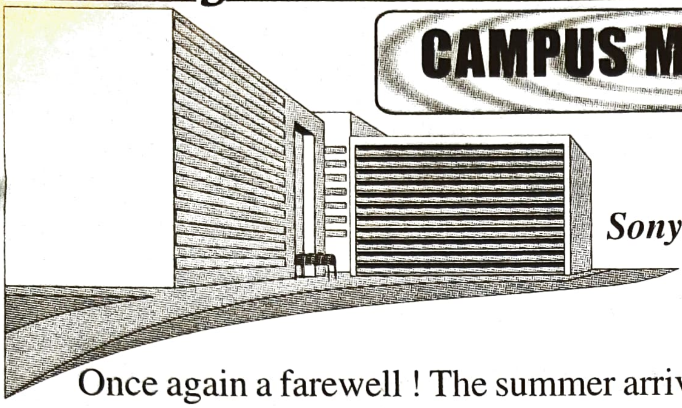

CAMPUS MELODIES . .

Sony J. Padickal, NGH - 22

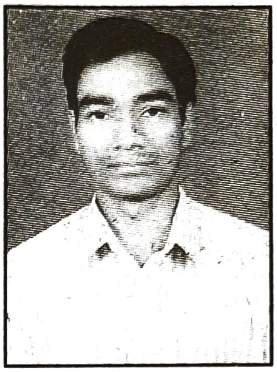

Once again a farewell ! The summer arrives, keeping the colourful Collage in the library of memories and spreading the silhouettes of sorrow of farewell in the young hearts. Having sprouted by the rainy days of June, the daffodils of sweet memories have always been in the campus in beautiful blooms. What else can remain colourful forever, if not these sweet memories of the campus? Seasons change; years go by; yet, the face of the campus never changes.

The campus' own jokes in the class rooms..... The laughs like a drain under the shades of the trees where everything, from the class room to the cosmos, becomes a topic for discussion. The delightful gatherings in the canteen.... The thrill of the campus still remains sweet, though the life outside turns to be more cybernetic. The "Take it easy" policy, surprisingly has not influenced the campus, regarding friendship, at least. The "Hi", "Hello" friendships of schools become deeper and devoted when it comes to this campus.The campus provides a lot of freedom that makes the students feel at home.

The student-teacher relationship is also very much reciprocal. The teachers who come down to the level of students and mingle with them like friends, play a great role in making the campus a different world altogether. Though "The woods are lovely, dark and deep" in the campus, for many a student, there in no time to 'waste', (who wastes what?!) but to keep their 'promises' of scoring high grades. Being 'studious' for them is all about being a student! The category of 'genius' marks another group. They do not involve in anything but live "for a better future", forgetting the present!

A few, knowing that the campus life does not return to their life anymore, by all means, try to make it a memorable one. "We ought to study," they agree, "but many things from outside the syllabus!" The prejudiced view on the campus with metaphorical eyes are not justifiable to our campus. Though the young minds are inclined more towards the liberal side of life, they do not forget the face of reality. Beyond the moments of laughter and fun, smiles of friendships and tears of farewell, the thoughts of the unknown future - with all the 'tensions' it brings - also are nested in every heart with no exception.

As the years grow older when the hot and sweet days of our lives fade out forever, the memories alone still prevail. During those melancholic moments of memories, the glowing remembrance of our campus life may bring peace for our hearts to hold and joy to warm us when we are cold. As the sighs of the petals of a fading flower and withered leaves, our hearts love, therefore, to be one among the colours of the rainbow in the eternal sky of the campus!

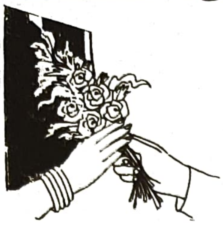

Farewell

D. Naga Raju, II BA (Lit.)

Forgive me,
For all the distractions I caused to you,
For all the mistakes I have done to you,
For all the problems you faced because of me.

Thank you,
For having been friendly with me,
For having showed contentment when you were with me,
For having enjoyed yourself when you were with me.

Let's live with the same spirit for ever and ever!
Let's be happy-go-lucky for ever and ever!

GUJARAT

Anish Augustine, NO - 01

A tryst with destiny
When the earth shook;
Innocent children died
Buried with their books.

There was no warning
With change there never is;
The earth came and took away
Two lovers as they kissed.

The mother still standing
In front of the blue god,
Fell the death o' her child
The tug o' the umbilical cord.

The young were taking it easy
Still asleep in bed;
It was all so sudden
They wouldn't have felt a thing, it's said.

Piles o' concrete &
mortar
Once housed hopes
and dreams,
Now broken bangles
glitter
As they catch moon beams.

The cruel earthquake,
The great leveller
Came and went away;
People've not stopped crying to this day.

But hope springs eternal
Even from a place of despair;
We have to do something
Let's show Gujarat ***WE CARE.***

MEMORIES

Sunny, NEM - 10

When I look at the Sun
Rising behind the silent majestic hills,
I remember you.

When I hear the rustle of leaves
During my walk among the bamboos,
I remember you.

When I see the dew drops
Kissing the blooming flowers in the morning,
I remember you.

When I watch the flocks of birds
Returning to their nests at dusk,
I remember you.

When I listen to the brooks
Flowing through the hills and valleys,
I remember you.

When I look at the moon in the midst of the stars
Shining in the lonely river, silent and serene,
I remember you.

When I wonder at the peacocks
Dancing to the raining clouds,
I remember you.

Lord! How wonderful is the creation!
By looking at what
Don't I remember you?!

HUNGER : A MEDITATION

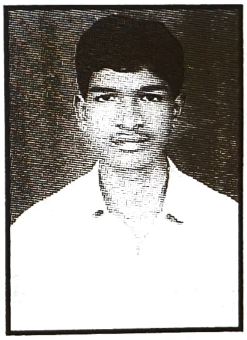

M. Kiran Babu, RH - 7

The so-called savage looks down
On the poor ignorant white
Who has to consult a clock
To check his appetite!

How can he know he's hungry
If it's not twelve or eight?
An illicit pang to two
Will simply have to wait!

Happier is the cat
Who need not live in awe;
Of a tyrant watch
Imprisoning his paw!

Who grows fat as the moon?
Though the moon at times grows thinner,
Unlike the cat who knows
It's always time for dinner!

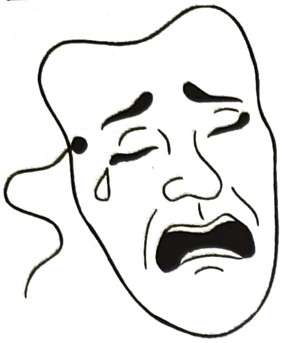

A MOURNING SOUL

Jijo Jose, RA -13

It was an auspicious day, so green and gay.
A red-letter day for all Indians : the REPUBLIC DAY!
Suddenly death appeared in the form of an earthquake.
In the mess I stumbled and over me fell my house.

For hours I laid in the rubble breathlessly.
I searched all around for the members of my family.
I waited fearfully in the darkness all alone.
Under the weight of big pillars crushing my every bone.

My hands outside, I waved for help.
But none cared for my bruised body in such a big heap.
Then felt someone touching my frozen hand.
Mercilessly he cut it off to steal my wristwatch!

Now, I'm dead and my soul from this world departed.
But I can see on the earth, things I never imagined.
There I saw that thief doing relief work,
So my soul is puzzled if the worldly life is a joke!

If you see a man without a smile, give to him one of your smiles.

When it is raining, the best thing you can do is to let it rain.

In love's service, even broken hearts will do.

TIME IS PRECIOUS!

Subhakar Nalluru, NO - 18

To realize the value of one year,
Ask a student who has failed in exams.
To realize the value of one month,
Ask a mother who has given birth to a premature baby.
To realize the value of one week,
Ask an editor of a weekly.
To realize the value of one day,
Ask a daily wage labourer.
To realize the value of one hour,
Ask the lovers who are waiting to meet.
To realize the value of one minute,
Ask a person who missed the train.
To realize the value of one second,
Ask a person who has survived an accident.
To realize the value of one milli-second,
Ask a person who has won a Silver in Olympics.

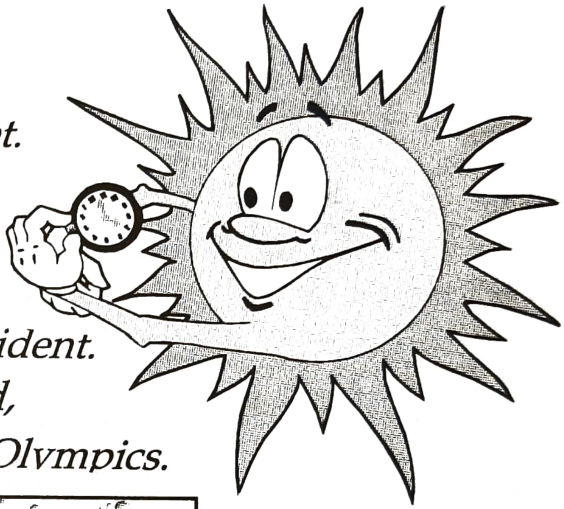

IDENTITY CRISIS

Koushal Dutt, NO - 13

Break my insides
Swallow my pride;
Everyone knows that there's nothing to hide,
If nobody likes me, then, I must be right!
Wish you knew just what to say;
Cannot always get your way!
If nobody likes me, then I can't like me myself.

Kick me, strike me;
Make me like me;
Devour me, chew me;
Eat right through me,
If nobody likes it, then I can't like it myself
Then, is there nothing else left?

Awake Oh! Youth

Dominic D'silva, II BA (Lit)

"The land where humanity has attained its peak in gentleness, purity, and calmness; above all, the land of introspection and spirituality - It is India," says Swami Vivekananda. I, indeed, am proud to be called an Indian for its refulgent charm, cultural glory and eternal ethics. As a son of Punya Bhumi, I must accept the attested facts, too, that this sacred land is being gradually destroyed due to regionalism, casteism, violence, terrorism, insurgency, etc. Are these humiliating and ignoble reasons for which our freedom fighters and charismatic leaders struggled? Is it the same India where wisdom made its home? We must ask if India is the same today?

India, in the twenty first century, is turning into a refuge for corrupt politicians, a safe abode of terrorists and a podium to breed communal tension. Is it plausible to build the annihilated and distorted India into an Utopia? Yes, it is feasible, but not in the hands of politicians, leaders, parents, but rather in the hands of energetic and enterprising youth of today. They are the future pillars and arbiters of this blessed land.

A teacher is the ultimate resource and cause for moulding and shaping the temperament of a student. An engineer becomes an apparatus in uniting the islands of North and South by a bridge. As teachers and engineers, youth too mature into genuine admirers and animators to make a nation prosperous and free of anti-national forces. " Youth is the season of hope, enterprise and energy to a nation as well as an individual," says W.R.Williams. Gazing into the world history, we perceive that at every age, the youth was challenged and confronted with great tasks. Difficulties, discouragements, discomforts, inconveniences and hardships did not make them powerless, but rather there were always smiles of success and contentment of achievements. Youth are the future builders of the Nation. Their duty in the present is proper to the future. They should be well-equipped mentally, morally, emotionally and physically.

We, the youth of a challenging millennium, have greater responsibilities in bringing about a social order in our society which would become "a bench mark." The time and the need has come to demonstrate the dormant talents of ours in the service of our countrymen. The biggest problem which India faces today is concerning the unity and stability of the Country. Social problems in our Country are common and as many as the stars in the sky. Among them, communalism and immorality shake the roots of unity and culture of this Blessed Land.

The understanding of the present chaotic scenario of Indian society demands that the earnest youth be more authentic, more dedicated and more loyal in building the future India. Let there be a second freedom struggle to free the Country, if you wish to witness once again the land of spirituality, peace and prosperity. The need for revolution, resolution and reconstruction has arrived. Awake Oh, Youth! to achieve the chores of bravery and fearlessness. Let not your light be wasted in ignorance but it must become the guiding light of the Nation.

Where the mind is without fear and the head is held high,, Where knowledge is free,
Where the world has not been broken up into fragments by narrow domestic walls,
Into that heaven of freedom, My Father, Let my Country awake!

- Rabindranath Tagore.

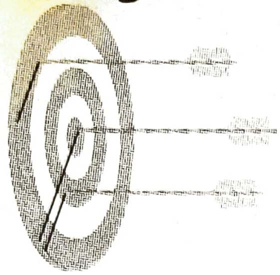

AIMING GREAT

B. Vijaya Chandra, MET - 2

Thinking of going abroad, of civils ??? Think of those ambitious young men & women who have made it to them with determination. Don't say, "But that's in the future." The future is NOW!

The future is made up of equal parts of opportunities, excitement & risk. Love, esteem & recognition are the main elements in youth. In today's studious, competitive world, if one has to withstand the stress, the only principle one must remember is " Survival of the Fittest." If you are the fittest, the world is after you.

Most of us, sometime or other, feel depressed by failure. But that is just a step to success. Nothing can stop us from reaching the top, if we are determined to do it. So it is time to think about your career. A mere traditional degree does not help one much. The world out there is a highly competitive one. To be successful in it, one should have a very high degree of skills and abilities. But many of us waste our time here, chatting about films and wasting our parents' money. It's all because we don't have a sense of direction; we have not been oriented towards that kind of thinking. Perhaps, I can help you think in that direction:

Fix your goal : What do I want to become?

Plan for it : What qualifications / skills /abilities does it call for?

How can I acquire them?

Who can guide me?

Work for it : What is my plan of action . . .?

To meet today's challenges, one also needs leadership qualities, hard work, creativity and adaptability to any situation. "Success lies in doing ordinary things in an extra-ordinary way!"

THE WOODEN BARREL

It has been said that the wooden barrel is among the greatest achievements of man's inventive spirit. Its construction is a marvel of ingenuity, as it combines great strength with incomparable lightness. The arched arrangement of the staves is ideal for resisting external pressure and is perfection itself as regards transportability. The Chinese with all their ingenuity, had never known about it. When they finally became acquainted with the wonders of the West, the barrel impressed them as a technical miracle. We are accustomed to regard it as a rather prosaic adjunct of modern life, but to the Chinese, it represented the most admirable invention from the Western Civilization !

A BEE-HIVE

Collected by Ch. Inna, NCP - 01

I shall pass through this world but once;
Any good thing, therefore, that I can do,
Or any kindness that I can show
To any fellow creature,
Let me do it now;
Let me not defer it or neglect it,
For I shall not pass this way again!

- *Stephen Grellet*

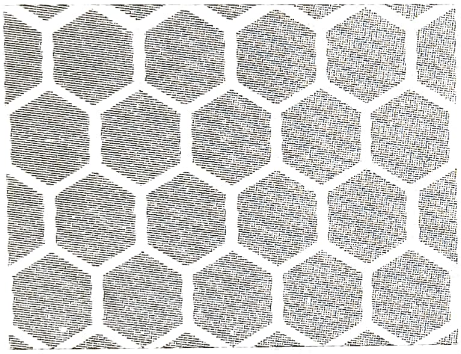

For the flowers that bloom about our feet;
For tender grass so fresh and sweet;
For song of bird and hum of bee;
For all things we hear and see,
Our Father in heaven, we thank thee.

- Ralph Waldo Emerson

I asked for health,
That I might do greater things;
I was given infirmity,
That I might do better things. . . .

I asked for riches, that I might be happy;
I was given poverty that I might be wise.
I asked for power to have the praises of men;
I was given weakness that I might feel the need for God!

I asked for all things that I might enjoy my life;
I was given life that I might enjoy all things.
I got nothing I asked for but everything I hoped for,
Despite myself, my unspoken prayers were answered,
I am, among all men, most richly blessed!

- *Anonymous*

తెలుగు విభాగం

తెలుగదేలయన్న దేశంబు తెలుగేను
దెలుగు వల్లభుండ దెలుగొకండ
ఎల్లనృపులు గొలువ నెఱుగవే బాసాడి
దేశభాషలందు దెలుగు లెస్స

శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు

ఒకడు దేవుడనును, ఒక్క డల్లాయను
ఇంకొకండు పల్కు ఈశ్వరుడని,
పలుకు భేదమయ్యు పరమాత్మయొక్కడే
మనసు కుదురు వలయు మానవునకు

ఉప్పులూరి రామశాస్త్రి

M. Mariyadas, M.Sc
Lecturer in Mathematics
Andhra Loyola College, VIJAYAWADA-8

ఆస్వాదించేవి

కవితా ప్రవంతి

	కాయకల్ప చికిత్స - సంపాదకీయం	డా.చల్లా శ్రీరామచంద్రమూర్తి
1	ప్రేమ	D. రాజేశ్వరరావు
2.	జాన్సువరీ ఫస్ట్	M.S.V. వినోద్ కుమార్
3.	స్నేహబంధం	K. సుభాష్ చంద్రబోస్
4.	కార్గిల్ వీరుడు	K. రాయన్న
5.	ఓ మిల్లీనియమా!	D. లూర్థురాజు జోయ్
6.	కంప్యూటర్ కన్న మేథ మిన్న	G. ఆనందబాబు
7.	ఎవరికి కావాలోయ్	D. సూర్య మానుష్
8.	అమ్మ ఆలాపన	G. పవిత్రబాబు
9.	తీరని కోరిక	D. రాజు
10.	జయం జయం	G. అంకమ్మరావు
11.	ఆంధ్ర లొయోలా కళాశాల	B. రాజశేఖర రెడ్డి
12.	తెలుసుకోండి	Ch. శివనాగేశ్వరరావు
13.	ట్రైన్ లైఫ్	M. రవీంద్రనాద్
14.	ఓ కవీ! ఒకసారి ఇటు చూడు	M. హృదయరాజు
15.	లోకమంతా ఒక్కటే	B. ప్రవీణ్ కుమార్
16.	కారం కారం	హర్షద్
17.	సాగే జవాను	S. రజనీకాంత రెడ్డి
18.	అమ్మ	I. రూప
19.	మన ధ్యేయం	B. జగన్ మోహనరావు
20.	చదువు	P.L. ప్రవీణ్
21.	ఊహా లోకంలో . . .	P. ఆల్‌ఫోన్స్ లెగోరీ
22.	చెదరిన కల	K. రాయన్న
23.	మా కళాశాల	M. రవీంద్రనాద్
24.	నిన్ను చూశాకనే	N. సురేష్
25.	గోతికాడ నక్కలు	N. కుమార్ రాజ
26.	ప్రేయసీ . . .	J.V.N.B. అశోక్
27.	రూపాయి	R. అనీల్ కుమార్
28.	వేచి చూద్దాం	P. మారుతి రామిరెడ్డి
29.	పేదవాళ్ళు	P. రాజేష్ వర్మ
30.	అందం	A. దుర్గా గణేష్ రెడ్డి
31.	అక్షర సత్యం	B. రాజేంద్ర
32.	ఓ మనిషీ ! నీ జ్ఞానం ఎక్కడ?	Ch. ఇన్నా
33.	నేస్తమా !	M. సాయి కుమార్

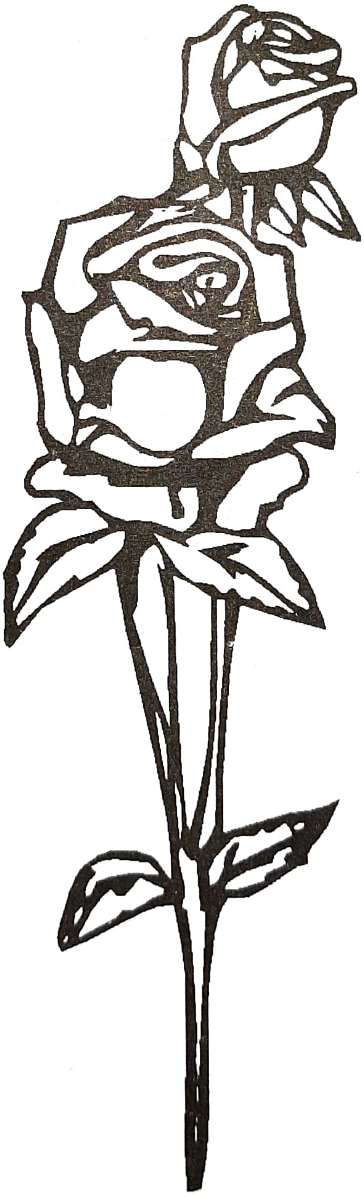

34. నేటి హైందవ దేశం — పాదర్తి జీవన్ కుమార్
35. కదలిరా, ఓ యువతా! కదలిరా! — సాంబశివరావు గడ్డం
36. కారంతో 'చమత్' కారం — S.S. శ్రీకాంత్
37. సాయం అందించు — N. కుమార్ రాజు
38. ప్రేమ - కాటు — P. సువర్ణరాజు
39. అస్తమించని ఫాదర్ మాథ్యూ — G. ఆనందబాబు
40. లొయోలా — A. దుర్గాగణేష్ రెడ్డి
41. లైఫ్ మాథమేటిక్స్ — M.V. జగన్ మోహనరావు
42. హృదయం లేని ప్రియురాలు — N. కుమార్‌బాబు
43. A B C D ల నిరుద్యోగి — M. సంతోష్ చందర్
44. ఈ వారం మార్కెట్ ధరలు — K. సురేష్ బాబు

కథా విపంచి - వ్యాసతోరణం

45. మంచితనం — G. మురళీమనోహర్
46. మాతృదేవోభవ — K. అంజయ్య
47. కా'లేజీ' — N. శైలజ
48. నా ప్రియ భారత దేశం — N. రమేష్
49. స్నేహం — A. సురేఖ
50. మీ చేతి వ్రాతను గురించి . . . — R. ప్రవీణ్ కుమార్
51. I.T. రంగంలో కొత్త 'మంత్రం' - ఇ. లెర్నింగ్ — J. ప్రసాద్
52. ప్రకృతి - గురువు — G. వేణు రత్నకుమారి
53. N.S.S. సేవలు — Ch. సురేష్
54. అమ్మ — P.V. బాలసుబ్రహ్మణ్యం
55. ప్రేమకోసం - సినీ మషాలా — V. సత్యనారాయణ
56. అష్టావధానం — నారాయణమ్ సురేష్ బాబు
57. 'పారిజాతాపరహణం' నాడు - నేడు — డాక్టర్ గుమ్మా సాంబశివరావు
58. నేలమట్టమైన జనవాసాలు — డాక్టర్ చల్లా శ్రీరామచంద్రమూర్తి

కలగూర గంప

59. 4 గురించి నాలుగు మాటలు — M.S.V. వినోద్ కుమార్
60. చరిత్ర పుటల్లో జనవరి 26 — K. కిశోర్ బాబు
61. చిలిపి ప్రశ్న - కొంటె జవాబు — G. రాజేష్
62. నవ్వుకుందాం — R. వరప్రసాద్
63. నవ్వుకు వేళాయెరా — K. సురేష్ బాబు
64. నవ్వు నవ్వించు — K. త్రినాథ్ కుమార్
65. నవ్వుల హరివిల్లు — D. రాజేష్
66. నవ్వితే నవ్వండి — P. కిరణ్ కుమార్
67. వ్యంగ్య వీచిక — G. రాజేష్
68. 45 సంగతి — M.S.V. వినోద్ కుమార్

కాయకల్ప చికిత్స

డాక్టర్ చల్లా శ్రీరామచంద్రమూర్తి
తెలుగు శాఖ

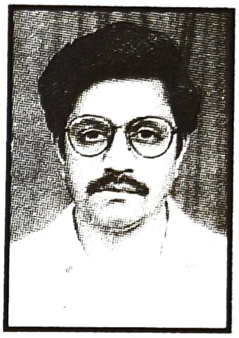

తాళలేని వేదనతో సతమతమవుతున్న రోగికి సరిపడే సరైన మందులిచ్చి, కావలసినంత ధైర్యాన్ని నూరిపోసేవాడు ఆనాటి వైద్యుడు. తన వృత్తికి కావలసిన మూలికల్ని శిష్యుల చేత సేకరింపజేసి, నూరించి మందు గుళికలుగ, రసాయనాలుగ రూపొందించి రోగులకు పంపిణీ చేస్తుండేవాడు. అతడు ఆ రోగి కుటుంబానికి 'జీవన' దాత. అందుకే "వైద్యో నారాయణో హరిః - వైద్యుడు సాక్షాత్తూ నారాయణ స్వరూపుడే" అనేవారు. ఈ తతంగాన్ని 'కాయకల్ప చికిత్స' అని ప్రాచీన కాలం నుండి వాడుకలోకి వచ్చింది.

"జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసి" అని ప్రపంచ మానవాళికి వాల్మీకి మహర్షి చాటి చెప్పాడు. జన్మనిచ్చిన తల్లి మాతృభూమి, స్వర్గం కన్న మిన్న. ఈ వరుస క్రమంలో చెప్పుకోదగినదే మాతృభాష. జనని, జన్మభూమి, మాతృభాష. జన్మనిచ్చిన తల్లిని ఆదరించనివారు అరుదు. జన్మభూమిని గౌరవించనివారు కూడా తక్కువ శాతమే. కాని మాతృభాషను అభిమానించని వారు మాత్రం ఎక్కువ శాతం మంది ఉన్నారనడం సాహసం కాదు. తెలుగు గడ్డపై పుట్టి జీవిస్తున్న మనం తెలుగు భాషను మాట్లాడాలంటేనే చిన్నతనానికి లోనవుతున్నాం. తెలుగు భాషను నేర్చుకోవడానికి, తప్పులు లేకుండా కనీసం ఉత్తరం ముక్కైనా వ్రాయడానికి ముందుకు రాలేకపోతున్నాం. తెలుగు మాధ్యమంగా పది సంవత్సరాలకు పైగా చదివిన విద్యార్థులెందరో వ్రాస్తున్న వ్రాతల్ని పరికిస్తే తప్పులు దిద్దడానికి చాలా సమయం పడుతుంది. విద్యార్థులు వ్రాస్తున్న దోషాల్ని అనేక పర్యాయాలు సరిదిద్ది ప్రత్యేకంగా వారి దృష్టికి తీసుకువెళ్ళినా 'కుక్క తోక వంకర' చందంగానే ఉంటున్నది.

దీనికి కారణాలు అన్వేషిస్తే :

తరగతి గదిలో ఉపాధ్యాయులు చెప్పే పాఠ్యాంశాలు శ్రద్ధగా వినకపోవడం, సరిదిద్దిన దోషాల్ని మనసుకు పట్టించుకోకపోవడం, తప్పులు వ్రాసినా పరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణులం కాగలమనే ధీమా మాతృభాష పట్ల కొరవడుతున్న ఆదరణ. ఇందులో చివరి కారణం క్షమించరానిది. మన దేశంలో మాతృభాష పట్ల అభిమానం తగ్గుతున్న ప్రాంతం మన రాష్ట్రమే. తెలుగువారి కీర్తిని నలు దిక్కులకు చాటిన శ్రీ టంగుటూరి ప్రకాశం పంతులు, అమరజీవి పొట్టి శ్రీరాములు, ప్రముఖ తాత్త్వికవేత్త జిడ్డు కృష్ణమూర్తి, శ్రీపాద, విశ్వనాథ, రాళ్ళపల్లి, గురజాడ, శ్రీశ్రీ,

దేవులపల్లి, జాషువ వంటి మహనీయులు మనకు ఆదర్శప్రాయులు. తెలుగు భాషను చిన్న బుచ్చినచో ఆంధ్ర మాతకు వన్నెలు తగ్గించినట్టే. తెలుగు భాషలోని తీయందనాన్ని మన ప్రాచీనులు వేనోళ్ళ కొనియాడారు. "దేశ భాషలందు తెలుగు లెస్స" అన్న రాయలవారి నానుడి ఆ కోవలోనిదే.

తెలుగు మాధ్యమంగా చదివినా, చదవకపోయినా తెలుగులో శబ్ద దోషాలు లేకుండా కనీసం ఉత్తరం వ్రాయగలిగే ఆత్మ విశ్వాసాన్ని యువత పెంపొందించుకోవాలి. అందుకు తగ్గట్టుగా ఆత్మాభిమానంతో మన మాతృభాషను త్రికరణశుద్ధిగా నేర్చుకోవాలి. మాతృభాషలోని మాధుర్యాన్ని మీకు అందుబాటులోని వ్యక్తులచే మీ మనసుకు పట్టేటట్టుగా చెప్పించుకోవాలి. ఆ భాషలోని తీయందనాన్ని, రస రమ్యంగా ఆస్వాదించాలి. మీరందరూ దీనిని ముందు తరాలవారికి అందించాలి. లేకపోతే మాతృదేవతకు అపచారం చేసిన వాళ్ళమౌతాము. అందుకే మన మాతృభాష ఆదరణకై సమాజానికి 'కాయకల్ప చికిత్స' చేయాల్సిన గురుతర బాధ్యత మనందరిపైనా ఉన్నదని గుర్తించాలి.

ఈ తెలుగు విభాగంలో కవితా ప్రవాహం వెల్లివిరిసింది. ప్రేమతో ప్రారంభమైన కవితలు స్నేహ బంధాలుగా మారాయి. దేశ భక్తిని ప్రబోధించాయి. మన ధ్యేయాన్ని తెలియబరచాయి. యువతను కదలి రమ్మంటూ నినదించాయి. కవులలో జాగృతిని రగిలించాయి. లోకమంతా ఒకటేనని ఉద్ఘోషించాయి. గోతి కాడ నక్కలున్నాయని హెచ్చరించాయి. అక్షర సత్యాన్ని చాటి చెప్పాయి. వ్యాసాలు విరివిగా వర్షించాయి. మాతృదేవోభవ, మంచితనం వంటి కథానికలున్నాయి. మీ చేతి వ్రాతను గురించి... అమ్మ, ప్రకృతి-గురువు, కా'లేజి' వంటివి యువతను ఆలోచింపజేస్తాయి. ఐ.టి. రంగంలో కొత్త 'మంత్రం' పెరుగుతున్న సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అందిస్తున్నది. నవ్వులు - పువ్వులు ఆనందానిస్తాయి. ఇందులోని రచయితలందరికీ అభినందన చందనాలు.

- సంపాదకుడు

కవితా స్రవంతి

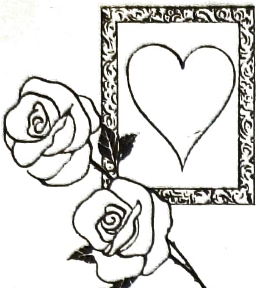

ప్రేమ

స్పందించే మనస్సుకు అందించే అనురాగం ప్రేమ!
అన్నింటికంటే పవిత్రమైనది ప్రేమ!
ప్రాణికోటికి అత్యవసరమైనది ప్రేమ.
ఎవరు జీవించలేక ఉండలేనిది ప్రేమ
శాశ్వతమైనది ప్రేమ
వ్యక్తుల మధ్య స్నేహాన్ని పెంచేది ప్రేమ.
జీవన మార్గంలో ఎల్లప్పుడు జీవించేది ప్రేమ
ప్రకృతి ఆహ్లాదకరమైనది ప్రేమ
క్లిష్టపరిస్థితులలో కరుణించేది ప్రేమ
అశాంతికి చోటు ఇవ్వనిది ప్రేమ
ప్రగతి పథంలో పయనించేది ప్రేమ
మమతానురాగాలకు ప్రతిరూపం ప్రేమ
కుల మత భేదాలు లేనిది ప్రేమ
విశ్వాంతరాళంలో ఎల్లలు లేనిది ప్రేమ
అమృతం కన్నా విలువైనది ప్రేమ
వేలకట్టలేనటువంటిది ప్రేమ
ఉన్నత శిఖరాలను చేరగలిగేది ప్రేమ
విషం కన్నా ప్రమాదకరమైనది ప్రేమ
ప్రే అనగా ప్రేమించటం
మ అనగా మానవత్వం కలిగి జీవించడం -
అదే **ప్రేమ**

రాజేశ్వరరావు

AC - 50

జాన్యువరీ ఫస్ట్

అనాదిగా వస్తూనే ఉన్నది జనవరి ఫస్ట్
రివాజుగా తరిమేస్తూనే ఉన్నాం డిశంబర్ థర్టీఫస్ట్
ఉత్తమ నిర్ణయాలు తీసుకుంటూనే ఉన్నాం
ప్రతీ ఏడాది ఫస్ట్
కానీ అవన్నీ పరమ వేస్ట్
మానవత్వానికి ఎదురవుతూనే ఉన్నది ప్రతీక్షణం టెస్ట్
మానవజాతిని మ్రింగేస్తూనే వున్నది అనుక్షణం క్యాస్ట్
ప్రజాస్వామ్యం అయిపోతూనే వున్నది సదా రోస్ట్
ప్రజల్లో ఎక్కువవుతున్నది పోస్ట్
అడుగడుగనా వుందిగా టెర్రరిస్ట్
ప్రగతికి మిగిలింది అదేగా అరెస్ట్
ఇలా ఆలోచించటం నిజంగా వేస్ట్
నిశితంగా పరికిస్తే
మనీషిగా ఎదిగినవాడే బెస్ట్

M.S.V. వినోద్ కుమార్

RB - 47

స్నేహ బంధం

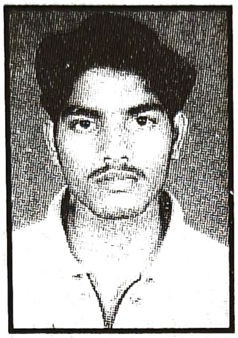

మల్లెకన్న తెల్లనైనది
నక్షత్రం కన్న కాంతిమంతమైనది
తేనె కన్న తియ్యనైనది
వజ్రము కన్న విలువైనది
పాలకన్న శ్రేష్ఠమైనది,
ఎన్నెన్నో జన్మల బంధం
ఎన్నడు వీడని అనుబంధం
ప్రేమను పంచియిచ్చే తియ్యని బంధం
కోపతాపాలకు, ఈర్ష్యలకు తావులేని బంధం ఇదే
స్నేహ బంధం

క. సుభాష్ చంద్రబోస్
RCP - 11

కార్గిల్ వీరుడు

(కార్గిల్ వీరుడు తన ప్రేయసికి వ్రాసిన చివరి లేఖ)

ప్రియమైన ప్రేయసీ!
గాలి లేకుండా మనుగడ లేదు
అమ్మ లేకుండా ప్రాణి కోటి
జన్మించలేదు మనలేదు
అమ్మ పెట్టిన గోరుముద్దలు
నాన్న పెట్టిన తియ్యటి ముద్దులు
నీవు నాకిచ్చిన మనసు
అన్ని నాతోనే ఉన్నాయి
అరణ్యమే ఆలయంగా
చంద్రుని చల్లదనమే
అమ్మ హృదయంగా
తుపాకి ధ్వనులే
నా చెలి అందెల సవ్వడిగా
ఊహించుకుంటూ
భరతమాత ముద్దు బిడ్డనై
ముందుకు వేడుతున్నా

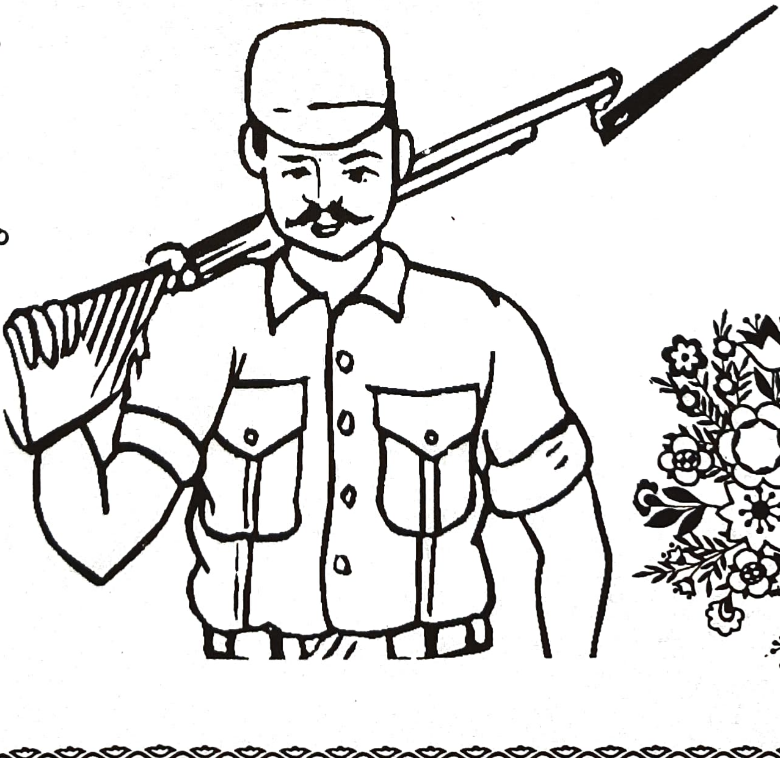

మన జాతీయ పతాకాన్ని
ఆకాశంలో ఎగురవేయడానికి
'అమ్మ' పదములోని తియ్యదనం
నాన్న పదములోని వెచ్చదనం
నా ప్రేయసి హృదయంలోని ఆర్ద్రత
నేను రుచి చూశాను
ఏంతోమంది పసికందులు
'అమ్మా' అని పిలవాలని ఆశతో
చూస్తున్నారు
వారి శ్రేయస్సును కోరి
కార్గిల్ కదనాన కొదమ సింహంలా
వెడుతున్నా శత్రు దేశ
వీరుల్ని నిస్తేజుల్ని కావించడానికి
నీ మనసు తిరిగివ్వకుండా
వేడుతున్నానని బాధగా ఉందా?
నీవు పరిణయమాడితే నీ బిడ్డనై
నీ హృదయములోకొస్తా
మరుజన్మంటూ నాకుంటే
భరతమాత ముద్దుబిడ్డనై పుడతా
నా ప్రేయసికి కొడుకునై మారుతా
అమ్మ ప్రేమకు అర్థం చెబుతా

కె.రాయన్న
NC-58

ఓ మిల్లీనియమా!

రోజుకు రోజు కాలం మారుతుంది
ఊరుకు ఊరు సంస్కృతి మారుతుంది
మనిషికి మనిషి మనసు మారుతుంది
అనుకున్నదానికంటే ఎక్కువే మారుతున్నాయి

ఈ మిల్లీనియంలో మనకు . . .
యుద్ధంలేని ప్రపంచాన్ని
కల్తీలేని ఆప్యాయతను
కల్మషంలేని అనురాగాన్ని
ద్రోహంలేని స్నేహాన్ని

చల్లగాలి పీల్చే స్వతంత్ర్యాన్ని
పుష్పం యొక్క మకరందాన్ని
చంద్రుని చల్లందనాన్ని
కామాన్ని మించిన యోగాను
జ్వలించే ఒక భావ కవితను
చెదరని ఓర్పును అందరికీ పంచి ఇవ్వాలి

దాసరి లూర్దురాజు జాయ్

NEH - 02

కంప్యూటర్ కన్నా మేథే మిన్న

కంప్యూటర్ . . . కంప్యూటర్ . . .
నీ పేరు బాబ్బేజ్ కంప్యూటర్
రంగు రంగుల గ్రాఫిక్స్ సృష్టిస్తావ్
రకరకాల ఫైల్స్ ఫిక్స్ చేస్తావ్
గంటల వర్క్ క్షణాల్లో చేసేస్తావ్
రోజుల వర్క్ గంటలో చేస్తావ్
గ్రామానికీ తెలిసింది నీ పేరు
వధ వధకీ తెలిసింది నీ జోరు
నీ ముద్దుపేరు తెలియని వారంటూ లేరు
అందరి హృదయాల్ని దోచుకున్న
హైటెక్ కాలంలోని హైబ్రిడ్ కల్చర్ మగువని

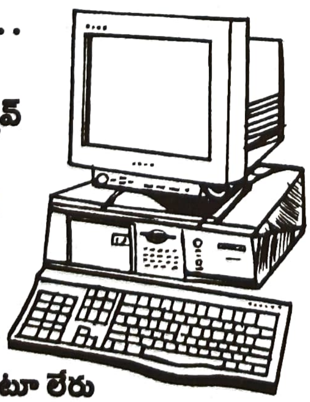

ప్రపంచం అంతా కంప్యూటర్
నిద్రలేమిలో కూడా కంప్యూటర్
నిన్ను ప్రేమించిన బిల్‌గేట్స్‌ని
చేశావు నెంబర్ వన్ కోటీశ్వరుని
నేటికి చేస్తావు అందరిని హీరోలుగ
రేపటికి చేస్తావు వర్ణింపలేని మెగాస్టార్‌లాగ
కాలానుగుణంగా పయనిస్తున్నావు
నీకు అసాధ్యమైంది లేదన్నావు
నీకన్నా అసాధ్యమైంది మరొకటుంది
అదే మనిషి యొక్క మేథ
కంప్యూటర్ లోకమా! తెలుసుకో!
'COMPUTER' కన్నా మానవుని 'మేథ' గొప్పదని.

గాలింకి ఆనందబాబు

DET - 11

ఎవరికి కావాలోయ్

బాలలు తమతోటి వారి చెలిమి కోరుతారు
భక్తులయిన వారు తమకు ముక్తి కోరుతారు
విద్యార్థులు అవసరమైన వసతి కోరుతారు
యువకులంతా సంసారపు సుఖం కోరుతారు
వృద్ధులింక మనుమళ్ళతో గడపకోరుతారు
మేధావులు సుఖశాంతులు నింపగోరుతారు
ప్రజలంతా అనునిత్యం శాంతి కోరువారే
ఇంతమంది కోరికల్లో ఏది కులభేధం?
ఎంతమంది కోరికలకు ఉందో మత భేదం?
ఎవరయ్యా కుల మతాల పోరు కోరుకునేది?
ఏవరయ్యా రణరంగం కోరుకునేది?
ఏవరికి కావాలయ్యా రక్తపాతమగు రాజ్యం?
అందుకే అతివాదిని నిలదీయండి
పొందు చెరచబోవువాణ్ణి వెలివేయండి

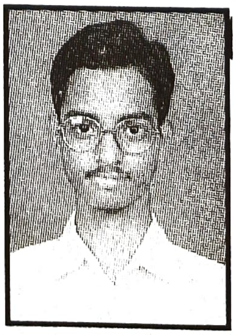

D. సూర్య మానుష్

AO - 24

అమ్మ ఆలాపన

కళ్ళు తెరచి, కలను వీడి నిజము చూడు నేస్తం
కుప్పకూలెను కర్మభూమి కీర్తి గోపురం
కల్లోలభరితమయ్యెను కన్నతల్లి హృదయం
కన్నీటి కావేరిమయమయ్యెను తన నయన ద్వయం
కురూపియై మిగిలెను నేడు ఆమె కోమల రూపం
కలసి సేవ చేద్దాం క్షతగాత్రియైన తల్లికి రా నేస్తం

సాధు సుజన జననిగా సకల శతృశోషిణిగా
సర్వజ్ఞాన నిధిగా సిరి సంపదలకు నెలవుగా
శూరుల వీరుల గన్న వీర మాతగా
సుచరిత కలిగి నుతి కెక్కిన అమ్మ
స్వార్ధమనే ఖడ్గంతో తనవారే నిర్దయగా ఖండింప
శోకాత్మురాలై దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా విలపిస్తుంది ఈ దినం

గుండె గుండె ఒక మమతల కోవెలగా
గుణనిధియై ప్రతి ఒక్కరూ ఒక గుడి గోపురంగా
గళమెత్తి కన్నతల్లి ఖ్యాతి పాడే గండు కోయిల లాగా
గలగలపారే పుణ్య గంగా ప్రవాహం లా
గత కాలాన గణింప బడ్డ భారత బిడ్డ
గతి తప్పి అవినీతి పాతాళానికి జారిపడి
గతకాల వైభవాలను అంధకారాన పాతిపెట్టే ఈ దినాన

ధర్మ ప్రవచనాలు ప్రతిధ్వనించిన ప్రాంతం
దైత్య రాజుల పాలనయ్యెను ప్రస్తుతం
దశరూపాల దైవం కాలుమోపిన పుణ్య ప్రదేశం
దహింపబడుతుంది మతం అనే మాటల్లో ప్రతి నిత్యం
ధర్మ దేవత నాలుగు పాదాల నడిచిన రాజ్యంలో
ధనం పాలిస్తున్నదీనాడు ఇది అక్షరాల నిజం

జి. పవిత్ర బాబు
NEH - 25

తీరని కోరిక

ఓ తామరసకంటీ! నీ మాట తీరును విని
నీ సుకుమారమైన నీ పెదవులు చూచి
నీ మనోహరమైన మోమును గాంచి
నీ యౌవన పరువపు వేడిని చూచి
పరిమళ భరితమైన సుమాల వంటి
నీ ఎదపై నేను
పరుండ కోరితిని ఓ లతాంగీ!
నీ రస రమణీయమైన
యౌవన కాంతులు నాపై
కురిపించు ఓ కోమల కుంతలా!
కాదనకు నా కోరిక - కావవే నన్ను కొంత.

రాజు డి.
AET - 17

జయం జయం

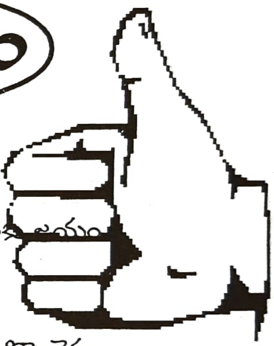

మనసా కోరకే నీవు ఘనం
మరి కోరకు నీవు ఇకపై ధనం
ధనం, ఘనం నశింపజేయును నీ మానం
దానికి అతీతమైననాడే జనం పలుకును నీకు జయం

ధనం నీలో పెంచును దానవ గుణం
ఘనం నీలో పెంచును అహంకారం
మానవతా గుణం చేయును నిన్ను మహిపై దైవం
మంచితనం చేర్చును నిన్ను మహనీయుల సాన్నిధ్యం

మానవత్వం లేని మనుషులు మసలే సమాజం
వన్య ప్రాణులు తిరుగాడే మైదానం
మంచితనం మనసున నింపుకున్న మనుషుల మధ్య సహవాసం
వసుధైక కుటుంబ నిర్మాణానికి ఆరంభం

ఆస్తిపాస్తులను కొలవవచ్చు వందలలో వేలలో
అందరిలో నీ గొప్పతనాన్ని చాటవచ్చు పలుబిరుదులతో
అంతేకాని మానవతను కొలిచే కొలబద్ద
మంచితనాన్ని కొలిచే కొలపాత్ర లేదురా నేస్తం

కనుమరుగవును ఈ ధనం ఏదో ఒక క్షణం
నీవు సాధించిన ఘనం ఆపగలదా నీ మరణం
నీ మేలు పొందిన జనం మరువరు నిన్ను ఏ క్షణం
ఈ నిజం తెలుసుకున్ననాడే నీ జన్మకు సార్థకం

ధనంతో గెలవలేవు ఏ హృదయం
ఘనంతో గెలవలేవు ఏ రణం
మంచితనంతో గెలవవచ్చు హృదయం
జనం ఆశీస్సులే నీకు జయం జయం

అంకమ్మరావు జి., NET - 11

ఆంధ్ర లయోల కళాశాల

"ఆం" ధ్రలో వెలసింది ఒక విద్యావనం; అది స్వర్ణం
"ధ్ర" లో చాటుతుంది తన ప్రతిభా వైభవం
"ల" యబద్ధంగా వికసిస్తుంది ఈ విద్యా వనం; విని
"యో" గ్యమైన విజ్ఞాన పుష్పాలను అందిస్తుంది అనుదినం; కో
"లా" హలంగా వినిపిస్తోంది పక్షుల కిలకిలా రావం
"క" లిసి ఉండడమే తెలిసిన విద్యార్థుల సమూహం; క
"ళా" భ్యుదయానికి ఇది ఒక నిలువు టద్దం; వి
"శా" లమైన ప్రదేశములో వికసిస్తుంది ప్రతీదినం; దీనిలో రత్నా
"ల" హారంగా ఉన్నాము మేమందరం.

బి. రాజశేఖర రెడ్డి
NET - 06

తెలుసుకోండి

1. ప్రపంచంలోని అత్యంత ధనవంతుడు ఏవరు?

జ. బిల్‌గేట్స్

2. అత్యంత దీర్ఘకాలంపాటు శవపేటికలో ఉన్న వ్యక్తి ఎవరు?

జ. బ్రిటన్‌కు చెందిన గయాఫ్ స్మిత్ 142 రోజులు చెక్క శవపేటికలో సజీవంగా ఉన్నాడు.

3. మోటార్ సైకిల్‌తో నదిని దాటిన సాహస వీరుడెవరు?

జ. 24 ఏళ్ళ సాహసవీరుడు చొవాహ్యు చైనా ఎల్లోరివర్ ను మోటార్ సైకిల్ తో దాటాడు.

4. సుదీర్ఘ కాలం కిస్సింగ్?

జ. ఇజ్రాయెల్‌కు చెందిన డ్రోర్‌అరోజ్, కార్మిట్‌జుబేరా అనే జంట 30 గంటల 45నిమిషాలు ముద్దులతో మునిగితేలారు.

5. 506 ఏండ్లు జైలుశిక్ష ఎవరికి విధించబడింది?

జ. దక్షిణాఫ్రికాలో 16 మందిని హత్య చేసినందుకు 31 ఏండ్ల త్వాలా అనే వ్యక్తికి 506 ఏండ్లు జైలుశిక్ష విధించబడింది.

6. 10 సార్లు ఏవరెస్టు అధిరోహించిన వ్యక్తి ఎవరు?

జ. అప్పాషెరా అనే గూర్ఖా 10 సార్లు ఎవరెస్టు శిఖరాన్ని అధిరోహించాడు.

7. ప్రపంచంలో అత్యంత ఎత్తులో ఉన్న హోటల్ ఏది?

జ. షాంగైలో 1999 ఆగస్టులో ప్రారంభించబడిన గ్రాండ్ హయత్ హోటల్ 83 అంతస్థుల భవనంలో పై 35 అంతస్థులలో 421 మీ. ఎత్తున ఉంది.

8. అతి చిన్న వయసులోనే ప్రపంచ యాత్ర చేసినది ఎవరు?

జ. 18 ఏళ్ళ ఆస్ట్రేలియన్ కుర్రాడు జెస్సీ మార్టిన్ మెల్‌బోర్న్‌లో బయలుదేరి 11 నెలలలో సముద్రాలపై పయనించి ప్రపంచాన్ని చుట్టివచ్చాడు.

9. సామూహిక వివాహం ఎంతమందికి జరిగింది?

జ. సియోల్ లో గల యూనిఫికేషన్ చర్చిలో 40,000 జంటలకు ఒకేసారి వివాహం జరిగింది.

10. భారత దేశంలోకెల్లా అత్యంత ధనికుడు ఎవరు? ఎంత ఆస్తి ఉంది?

జ. విప్రో గ్రూప్ చైర్మన్ అజీమ్‌ప్రేమ్‌జీ. ఆస్తి విలువ 39.408 కోట్లు.

సేకరణ **సిహెచ్. శివనాగేశ్వరరావు**
RM - 74

ట్రైన్ లైఫ్

జన్మ అనే ట్రైన్‌లో
గర్భం అనే కంపార్ట్‌మెంట్‌లో
మనిషి అనే ప్రయాణికుడు ప్రయాణించి
బాల్యం అనే స్టేషన్‌లా దిగి
యౌవనం అనే మరో ట్రైన్ ఎక్కి
ఉద్యోగం అనే సీటుపై
ప్రమోషన్ కోసం ఎదురుచూస్తూ
జీతం అనే డబ్బు సంపాదిస్తూ
భార్య బిడ్డలు అనే కొత్త బాధ్యతలు స్వీకరిస్తూ
అరవై యేళ్ళు అనే టిక్కెట్టు చెల్లుబడి కాక
ముసలితనమనే T.C. పట్టుకొని
మరణ భయంతో తడబడుతూ
చావు అనే స్టేషన్‌లో దిగిపోయాడు

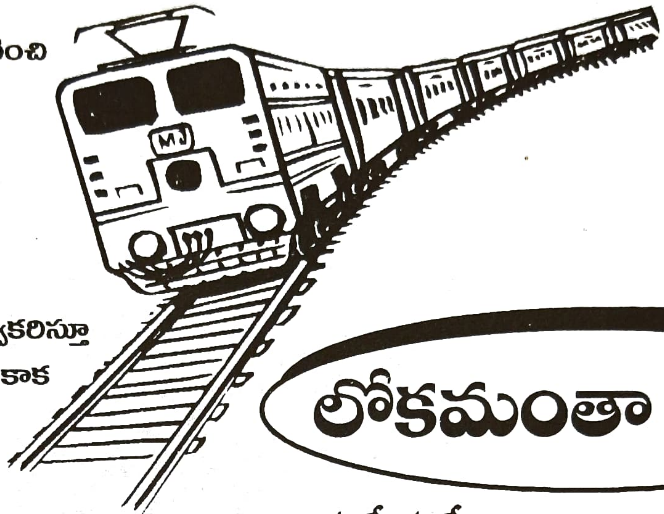

ఎం. రవీంద్రనాథ్
AZ - 26

ఓ కవీ! ఓసారి ఇటు చూడు

ఓ కవీ! ఓసారి ఇటు చూడు
నిండు వెన్నెల్లో విహరించు అందమైన అమ్మాయి వర్ణనే తప్ప
మండుటెండలో కష్టపడే బాల కార్మికుల కష్టాలు నీకు
కనిపించుట లేదా?
అందమైన సుందరి ఎర్రని పెదవులే తప్ప
కందిన పసికందుల చేతులు కనిపించుట లేదా?
ప్రేయసీ ప్రియుల సరస సల్లాపాలే కాని
బాల కార్మికుల పేద కడుపుల ఆకలి నీకు పట్టలేదా?
అందమైన సముద్రపు అలల వర్ణనే తప్ప పేదల పొట్టలనే
సముద్రంలో వచ్చే ఆకలి అలలు గురించి నీకు ఆలోచన
రాలేదా!?
ఓ కవీ! ఓసారి ఇటు చూడు!
ఉదయించే సూర్యుని అందమైన వర్ణనే తప్ప పేదవాని
బ్రతుకుల్లో నిండిన చీకటి నీకు స్ఫురించలేదా?
ప్రేయసీ ప్రియుల ఎదురు చూపులే కాని, వర్షాల కోసం
ఆకాశంలో వరుసలో వలసబోతున్న అందమైన పక్షులే కాని,

నేల మీదపని కోసం వలస వెళ్ళే కూలీల గుంపులు
నీకు కనిపించడం లేదా?
అందమైన ఊహల్లో తేలియాడుతున్న ఓ కవీ! నిజాన్ని
చూసుకో! వాస్తవాల్ని తెలుసుకో!

యం. హృదయరాజు
AZ - 02

లోకమంతా ఒక్కటే

ఒక్కటే ఒక్కటే
లోకమంతా ఒక్కటే బాలలంతా ఒక్కటే
నదులెన్ని ఉన్నా నీరు ఒక్కటే
పశువులెన్ని ఉన్నా పాలు ఒక్కటే
మబ్బులెన్ని ఉన్నా వాన ఒక్కటే
మతములెన్ని ఉన్నా మనుషులు ఒక్కటే
కళ్ళు రెండు ఉన్నా చూపు ఒక్కటే
కొమ్మలెన్ని ఉన్నా చెట్టు ఒక్కటే
భాషలెన్ని ఉన్నా భావమొక్కటే
భరతమాత కంటికి బిడ్డలంతా ఒక్కటే

బి. ప్రవీణ్ కుమార్
RH - 36

కారం కారం

తల్లిదండ్రులు పిల్లలకు పంచే కారం 'మమకారం'
చదువులకు పెట్టే కారం 'శ్రీకారం'
తెలుగు కావ్యమునందుండు కారం 'అలంకారం'
ఇతరులను బాధించే కారం 'అపకారం'
వ్యాయామం లేకపోతే బాగా పెరిగే కారం 'ఆకారం'
ధనవంతుల ఇంటిలో ఉండే కారం 'లకారం'
ఎగతాళి చేసేటప్పుడు ఉపయోగించే కారం 'వెటకారం'
కొన్ని పనులు చూచిన కలిగే కారం 'వికారం'
ఇన్నీ కారాలు రుచి చూసిన మీరు మా మొహాన కూడా ఒక
'కారం' కొట్టండి
అబ్బా . . . మంట . . . కళ్ళు మంట కొరివి కారం కాదండీ బాబూ
ఇంకొకటి ఉంది అది కొట్టండి. ప్లీజ్ చెప్పండి
మొహమాట పడకుండా చెప్పండి . . . చెప్పరా . . . సరేలే
అది కూడా నేనే చెబుతా అదే . . . అదేనండీ . . . 'సహకారం'

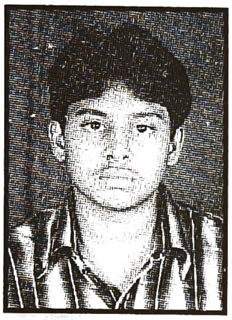

అర్షద్
TMC - 60

సాగే జవాను

నిగ్రహముతో ఉండరా జవాను
నిప్పు పక్కలోనే ఉన్నది
కరుణ చూపకు కాల్చును
కన్ను మూసినచో ఆక్రమించును
చిన్నచూపు చూడకు చిచ్చురేపును
ఎంత దాని ప్రాణము
ఎందుకు దానికి యింత మిడిసిపాటుతనము
జాలిపడక జయించుము
జాతిమత భేదాలు వదలి
భరతమాత ఋణాన్ని తీర్చుకోవాలి. . . అందుకే
కొనసాగాలి నీ పహారా!

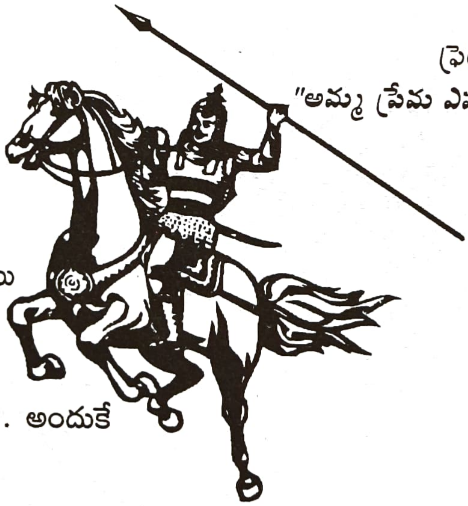

ఎస్. రజనీకాంత రెడ్డి
AEP - 23

"అమ్మ"

నాకో చిన్న "సందేహం"
స్వార్థం లేని "ప్రేమని" పంచే పెన్నిధి ఎవరని ?
అసలు స్వార్థం లేని ప్రేమ ఉంటుందా ?
అయితే అలాంటి ప్రేమని పంచే ఆ పెన్నిధి ఎవరు ?
కానీ . . .
ఎక్కువ కట్నం తెచ్చిన కోడలిని
"నువ్వు నా కూతురిలాంటి దానివమ్మా" అంటోంది ఓ అత్తగారు
అడిగినవన్నీ ఇస్తుంటే
"అన్నయ్యంటే నాకెంతో ఇష్టం" అంటోంది చెల్లాయి
ఉద్యోగం చేసే భార్యతో ఫస్ట్ తారీఖున
"డియర్. . . నీ కోసం తాజ్‌మహల్ లాంటి ప్రేమమందిరం
కట్టాలనుందోయ్" అంటున్నాడు ఓ భర్త
పరీక్షల్లో కాపీ కొట్టనిస్తే
"మా గురువుగారంతటి మంచివారే లేరు" అన్నాడో విద్యార్థి
ఆపదలో అదుకుంటే
"నీతోనే నా స్నేహం" అంటోంది నేస్తం

వీరందరిలోనూ "ప్రేమ" ఉంది
కానీ . . . ఆ ప్రేమలో ఏదో "స్వార్థం"
నా ఈ "సందేహానికి" బదులేది ?
నా తల తిరిగినట్లనిపించింది
అంతలో తీయని స్పర్శ నన్ను తాకినట్లనిపించింది చూస్తే
పక్కనే అమ్మ
స్వార్థంలేని ప్రేమని పంచే పెన్నిధి ఏవరో కాదు
"అమ్మ" అని అర్ధమయ్యింది
ఫ్రెండ్స్ ! అమ్మని నిర్లక్ష్యం చేయొద్దు
"అమ్మ ప్రేమ ఎప్పుడూ ఎల్లప్పుడూ మనతో కూడా ఉండాలని"
ఆశిస్తూ . . .

ఐ. రూప
DZ - 21

మన ధ్యేయం

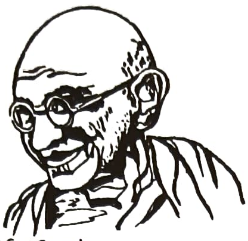

ఎందరో వీరుల త్యాగఫలం
నేటి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యపుణ్యఫలం
అందుకే మేము . . .
భారత మాత కన్నబిడ్డలమై
భారత పౌరులమై
ఆనాటి బ్రిటిష్ బానిసత్వాల్ని స్మరణ చేసుకుంటూ
త్యాగమూర్తుల బలిదానాన్ని మనస్సున నిలుపుకుంటూ
పరాక్రమించిన వీరజవానులపై
రణరంగమున కత్తులు దూసి
అన్యాయ అక్రమాలను కూలద్రోసి
కులమత వర్ణ విభేదాలను మరచి
దేశద్రోహులను పారద్రోలి
సమత మమతను కలబోసి
అమరజీవుల చరణాలకు పూలుపోసి
మువ్వన్నెల జెండాకు భక్తితో ఐదు పదచస
వందేమాతరం వందేమాతరం ఆలపిస్తూ
భారత సార్వభౌమత్వాన్ని కాపాడుదాం

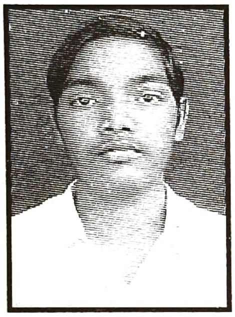

బర్రె జగన్ మోహన్ రావు
AC -01

చదువు

చదువు చదువు చదువు
ఇది మెదడుకు ఎరువు
దీనికి లేదు కరువు
చదవకుంటే పోతుంది పరువు
కావద్దు దేశానికి బరువు
అందుకే తెచ్చుకో పుస్తకాలు అరువు
అజ్ఞానపు పొరలు విరువు
అవినీతిపై వేయి దరువు
అవుతావు నీవొక కల్పతరువు
నిలుపు నీ దేశపు పరువు
పీడకలలను మరువు
ప్రగతి పథంలో నడువు

పి.ఎల్. ప్రవీణ్
AC - 28

ఊహా లోకంలో . . .

ఓ ప్రియతమా!
అణుక్షణం నీ రూపం
నా మదిలో కదలాడి
నన్ను,
ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తుంటే
ఆ
మరుక్షణమే
నీ ముంగిట వాలాలని!
నీ కనుపాపలో
నా రూపు చూసుకోవాలని!
నీ పెదవులపై
చిరుదరహాసాన్నై
నిలవాలని!
నీ యెదలో
తల దాచుకోవాలని!
నిన్ను చూస్తూ కొన్ని
యుగాలైనా గడపాలని!
ప్రతి జన్మలోనూ నేనే
నీ ప్రియ బాంధవుడనవ్వాలని!
నీ ఆలోచనా ప్రవంతిలో
ఊపిరాడక కొట్టుకుపోతున్న
నేనొక . . . ?

నేటి యువతీ యువకులు తమ తీయని ఊహాలోకాల్లో తేలిపోతూ వాస్తవాన్ని గుర్తించక కష్టాల కడలిలో మునిగి కొట్టుమిట్లాడు తున్నారు. నిజాన్ని గుర్తించాల్సి వచ్చేసరికి మిగిలేది ఊహలనే బూడిదే. . . .

పి. అల్ఫన్స్ లిగోరి,
ఫిజిక్స్ లాబ్ అసిస్టెంటు

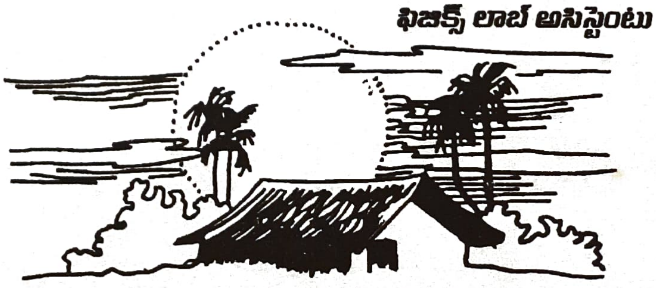

చెదిరిన కల

స్వర్గలోకంలోని అందాల పారిజాత పుష్పమా
నాకోసం ఈ లోకానికి దిగివచ్చిన నా ప్రియతమా
నీవు నా కోసం ఈ లోకానికి వచ్చావనుకున్నాను
ఆ ఆశతోనే నా మనసు నీకంకితమిచ్చాను

నీవు ఈ లోకానికి వచ్చింది నా కోసం . . .
కాదని తెలిసిన మరుక్షణమే
నా మనసులోని కోరికలన్ని కళ్ళలోని
కన్నీరై భూమిలో ఇంకిపోయాయి . . . చెలీ

ప్రకృతిలో ఎన్ని అందాలున్నా
నీ అందమేలే మిన్న
నా మనసులో ఎన్ని బాధలున్నా
నిన్ను చూస్తే అవి తొలగిపోవు సుమా!

నన్ను ద్వేషించినా . . . ప్రేమకు
తొలిమెట్టనుకుంటాను
నన్ను శపించినా . . . మోక్షమార్గం
అనుకుంటాను
నన్ను నీవు ప్రేమించినా ద్వేషించినా
నీ నామమే స్మరిస్తూ జీవితాన్ని గడిపేస్తా

వెళ్ళిపోకు వెళ్ళిపోకు ప్రియతమా
నన్ను మరచిపోయి వెళ్ళిపోకు ప్రియనేస్తమా
నీవు లేక నేను లేను నా ప్రాణమైన బంధమా
నన్ను కరుణించి నీ చెంత చేర్చుకొనుమా

నీవు చుక్కలలో చుక్కవైనా
నా హృదయముతో నిన్ను స్మరిస్తా
నీవు ఉద్యాన వనంలో పూలమొక్కవైనా
నా శ్వాస గ్రంధులతో నిన్ను గుర్తిస్తా

నా కళ్ళనడుగు చెబుతాయి నీకోసం
అవి క్షణ క్షణం నిరీక్షిస్తూన్నాయో లేదో
నా హృదయాన్ని అడుగు చెబుతుంది
నాలో నీ రూపం ఉందో, లేదో

గలగలపారే కృష్ణవేణిలా
పూలలో తావిలా
తారలలో సితారలా
నీవు నవ్వుతూ కలకాలం జీవించాలి చెలీ!!

కె. రాయన్న
NC - 58

మా కళాశాల

ఇగ్నేషియస్ లోని ప్రశాంతత
గాంధీలోని అహింస
అమ్మలోని ప్రేమ నాన్నలోని బాధ్యత
స్నేహంలోని ఆదరణ ప్రేమలోని ఆప్యాయత
కళాభారతిని కళల సంపదగా సొంతం
చేసుకొన్న మా ఈ కళాశాలే
ఆంధ్ర లొయోలా కళాశాల
చదువుల తల్లికి నిలయము
మా గురువుల దీవెనా కుసుమము
భగవంతుని కానుకల కర్పూరం
ఈ ముగ్గురి దేవతామూర్తుల ఆశాదీపం
ఆంధ్ర లొయోల కళాశాల
ఇది సరస్వతీ మాత మెడలో నిలచిన కుసుమాల మాల
మా కళాశాల

ఎం. రవీంద్రనాధ్
AZ -26

నిన్ను చూశాకనే

నిన్ను చూశాకనే! నిన్ను చూశాకనే!
నా మనస్సు నాలో లేదు
కళ్ళు తెరిస్తే నువ్వు కౌగిట్లో నువ్వు
మదిలో నువ్వు మనస్సులో నువ్వు
ఇన్నాళ్ళు లేని ఈ కొత్త అనుభవం
నా మనస్సు పలికే ప్రేమ గీతం
కోకిలనై నే పాటపాడనా
చిరుగాలినై నిన్ను చేరుకోనా
అలనై నిన్ను నేను తాకనా
ప్రియుడనై నిన్ను నేను అందుకోనా!

డి. సురేష్
DEH - 19

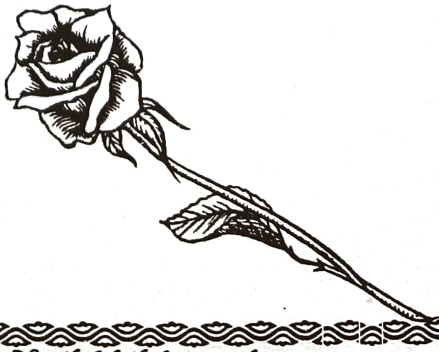

గోతి కాడ నక్కలు

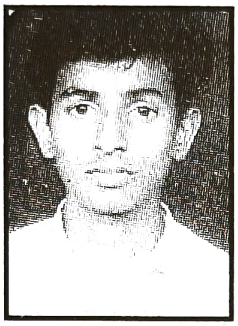

గాలిలో పేక మేడలా
సుడిగుండంలో నావలా గుజరాత్ ప్రజల
గూళ్ళు గుడిసెలు మిద్దెలు, మేడలు
కూలిపోయాయి భూకంపానికి

మేడల కింద మిద్దెల కింద
గుడిసెల కింద నలిగినవి ప్రాణాలు
నేల కలిసి నింగికెగసినవెందరవో
నేల కలవక నింగి కెగవక నలిగి
నేల మీద నడవలేకున్నారు కొందరు
నీడ లేక తోడు లేక ఆదరించే
నాథుడు లేడు తల్లి ఉంటే తండ్రి లేడు
తండ్రి ఉంటే తల్లి లేదు ఇద్దరుంటే
పిల్లలు లేరు, ఇద్దరూ లేక అనాథలయ్యారెందరో!

అసహాయుప్పు ఆకలి కేకలు విని
సహాయం చేస్తామని వెళ్ళినారు ఎందరో
ఛీ ఛీ ఛీ . . . వారిలో కొందరు
మానవత్వం లేని మనుషులు
స్వార్థపరులు, నీచులు కొందరు
శవాల దగ్గర సొమ్ము కోసం
శోధించారు . . . గాలించారు . . .
గోతికాడ నక్కలు

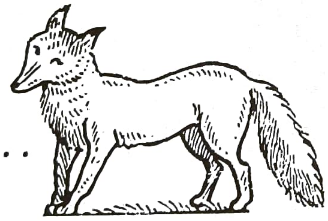

కుమార్ రాజ ఎన్.
RA - 76

ప్రేయసీ . . .

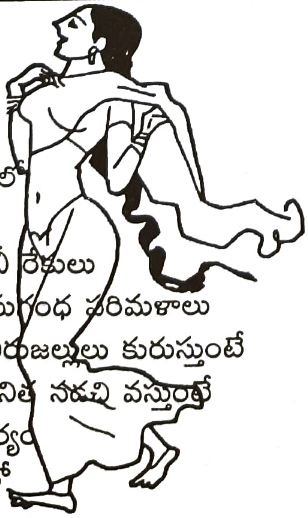

వన్నె చిన్నెలున్న వరూధినీ
నీ సొగసు సోయగాల ఉద్యానవనంలో
వలపు వయ్యారాల గులాబీలు
తాకగలనా నీ అందచందాల గులాబీ రేకులు
ఆఘ్రాణించగలనా నీ వయ్యారాల సుగంధ పరిమళాలు
మనసు మేఘం నుండి వెలుగుల చిరుజల్లులు కురుస్తుంటే
ఆ వెలుగు జిలుగుల్లో అందమైన వనిత నడుచి వస్తుంటే
వర్ణించనలవి కాని ఆ రూప సౌందర్యం
పలుకరించాను అమితమైన ప్రేమతో
నడుస్తున్న నడక నర్తకివై
పూస్తున్న పువ్వు పారిజాతమై
వేచివుండు పడతి వేదవదివై
నిలిచివుండు నాలో నిత్యమల్లివై
ఓ గోపికా!
నీ రూపలావణ్యం మధురలాలసం
అతిమృదువైన నీ దరహాసం
చేయవద్దు నాతో పరిహాసం
రాగలవా నాతో వనవాసం

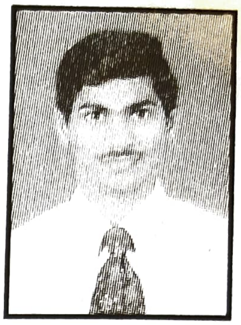

జె.వి.ఎన్.బి.అశోక్
DET - 07

రూపాయి

నేను రూపాయిని
మమత ఎరుగని కసాయిని
ధనికుల జేబుల్లోను
వనితల గుండెల్లోను
ముసలివారి చెంగుల్లోను
ఇమిడి పోయే రూపాయిని నేను
నా కోసమే జీవిస్తారు
నా కోసమే పాడుతారు
నా కోసమే ఆడుతారు
నా కోసమే మరణిస్తారు

నేను రూపాయిని
మమత ఎరుగని కసాయిని
ఫైవ్ స్టార్ హోటల్లో
మందు నీళ్ళు పోయిస్తా
అరచేతిలో స్వర్గం
అరగంటలో చూపిస్తా
కోరుకుంటే ఏమైనా
నిమషంలో రప్పిస్తా

నేను రూపాయిని
మమత ఎరుగని కసాయిని
స్నేహాన్ని తుంచేస్తా
ప్రేమను పుట్టిస్తా
గౌరవాన్ని కల్గిస్తా
విరోధులను కలిపేస్తా

ఏమైన చేయగల
ఏకైక శక్తిని నేనే
నేను రూపాయిని - అందుకే
"ధనం మూలం ఇదం జగత్"

ఆర్. అనిల్ కుమార్
ACP -04

కిరీటాన్ని ధరించే శిరస్సు సుఖానికి దూరమవుతుంది - షేక్ష్పియర్

వేచి చూద్దాం

ప్రవహిస్తున్నది కాల ప్రవాహం
పరవళ్ళు త్రొక్కుతూ పరుగులతో
ఒడిదుడుకులనే ఒంపు సొంపుల సోయగాలను
కనబరుస్తూ ప్రవహిస్తున్నది కాల ప్రవాహం
అలజడులనే అకాల ఉప్పెనలతో
పేదవారి జీవనాన్ని అల్లకల్లోలం చేస్తూ
అతి వేగంగా ప్రవహిస్తున్నది కాల ప్రవాహం
కుల మతాల కుమ్ములాటలనే పెను తుఫానుకు
తోడుగా మారణాయుధాల మహమ్మారిని వెంటనిడుకొని
మానవ మనుగడకే ముప్పును కలిగిస్తూ . . .
ముసి ముసి నవ్వులతో ప్రవహిస్తున్నది కాల ప్రవాహం
ఇకైనా తన ప్రవాహపు జోరును తగ్గించి
ప్రజలకు సుఖ శాంతులను కలిగించడానికి
నిదానంగా నిర్మలంగా నిలకడగా
ఈ నూతన సంవత్సరం ప్రవహిస్తుందేమో
వేచి చూద్దాం . . . మన ఆంధ్ర లొయోలా కళాశాల
విద్యార్థులందరం

పి. మారుతి రామరెడ్డి
TCP - 16

పేదవాళ్ళు

చూడు చూడు
పేదవాళ్ళ వాడలు
నరనరాల వేదనలో
తరతరాల రోదనలు
ఆవేదనలు . . .
పాడుబడ్డ వాడలు
గంజికూడు లేని బాలలు
పైకప్పు సరిగాలేని
పూరిగుడిసెలో
ఆకలి కేకలు పిడికెడు
కూటికై తిప్పలు
పేదవాళ్ళను
నిర్భాగ్యపు
నీడలు అడుగడుగునా
వెంటాడుతున్నాయి

వేధిస్తున్నాయి
దిక్కుతోచని గమ్యంలేని
జీవితాన్ని నడిపిస్తూ
బిక్కచిక్కి సగం చచ్చి
బతుకు బండిని సాగిస్తున్నారు

పి. రాజేష్ వర్మ
TMC - 22

అందం

మనిషికి స్వచ్ఛమైన మనస్సు అందం
మంచి మనస్సుల కలయిక ప్రేమకు అందం
చెదరని రెమ్మలు విచ్చిన పువ్వుకు అందం
విచ్చిన పువ్వు, వాలే తుమ్మెదకు అందం
మురళికి రమ్యమైన వేణుగానం అందం
వేణుగానముగా మారిన పిల్లగాలి ఇంకా అందం
పాటకి చక్కని పల్లవి అందం
ఆ పల్లవి సంగీత స్వరానికి అందం
ఇంద్రధనుస్సు నీలి మేఘాలకు అందం
నీలి మేఘాలు చల్లని గగనానికి అందం
మన లొయోలా కి గార్డెన్ లైబ్రరీ అందం
గార్డెన్ లైబ్రరీ చక్కని చదువుకు అందం
ఈ విశాల ప్రకృతి అందాల బృందం
ఈ ప్రకృతి అందాలు ప్రపంచానికి అందం
సృష్టికి అదే మూలాధారం

ఎ. దుర్గా గణేష్ రెడ్డి
AP - 28

ఆశావాది ప్రతి కష్టంలోనూ ఒక అవకాశాన్ని చూస్తాడు

అక్షర సత్యం

ప్రకృతికంటూ ఉంది ఒక అకృతి
దాన్ని మార్చావా తప్పదు తిరస్కృతి
మానవుడే దానికి ఆహుతి
అభివృద్ధి సాధించాలనే దాహం
ప్రకృతి తన గుప్పెట్లో ఉందనే అహం
సక్రమంగా వినియోగిస్తే మోదం
లేకుంటే తప్పదు ప్రకృతి ఆగ్రహం
నశిస్తుంది జీవకోటి ఆమూలాగ్రం
ఇది గ్రహించనంతకాలం
మానవ చర్య నిరర్థకం
ఆవిరైన నీరు వానై కురవాలంటే
కొండను తాకాలి
కోనను చేరాలి
కోనలన్నీ కోతమిషన్లపైన
కొండలేమో క్రషర్ స్టోన్ల పైన
ఇక చినుకెక్కడ పడుతుంది
మనిషి చింతెక్కడ తీరుతుంది
ఋతువులు సైతం గతులు మార్చి
రైతు పొలం చితులుగా పేర్చితే
ఇంకెక్కడ మనిషి ఆశించే అభివృద్ధి
బోరున ప్రకృతి విలపిస్తున్నా
బోధపడని మానవ ఆంతర్యం
ఇకనైనా ఆపకుంటే తన అకృత్యం
బలవ్వాల్సిందే మనిషి ప్రతినిత్యం
ఇదే అక్షర సత్యం

బి. రాజేంద్ర

DML - 53

ఓ మనిషీ! జ్ఞానం ఎక్కడ?

"అమ్మా"
"బాబూ"
"అయ్యో"

ఏమిటీ శబ్దం - పుడమి తల్లి గర్జించింది
ఏమిటీ కళ్ళు అరుగుతున్నాయి. - నేల తల్లి వళ్ళు విదిలించింది
ఏమిటీ పరుగులు - భూమాత కళ్ళెర్ర చేసింది
కళ్ళ ముందే కావలసిన వాళ్ళు సమాధి అయ్యారు
చూస్తుండగానే ప్రక్కనున్న గోడ మీద పడింది

జన్యు శాస్త్రంలో చిరంజీవినౌతానన్నావు
ప్రకృతి నెత్తురు తాగుతుంటే చూస్తున్నావు
కంప్యూటర్‌తో అన్నీ చేస్తానని కోతలు కోశావు
ఏమీ చేయలేక ముడుచుక్కూర్చున్నావు
వినువీధినంటే భోర్న్యలు కట్టావు
అవి పేక మేడల్లా కూలుతుంటే దానికింద పడ్డావు

వైజ్ఞానిక పరిజ్ఞానంతో అలంకారిగా మారిన మనిషికి గుణపాఠమా !
ప్రకృతి శక్తి ముందు, మానవ శక్తి దిగదుడుపేనని చూపించిన వైనమా !
"ఈ భూప్రళయం"
ఓ మనిషీ ! నీ విజ్ఞానం ఎక్కడ ?

సిహెచ్. ఇన్నా

NCP - 01

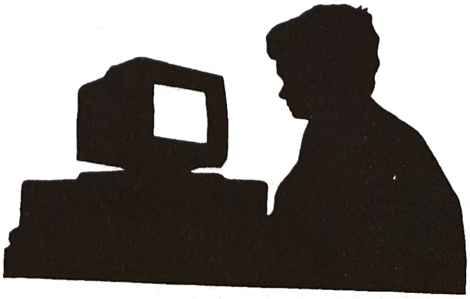

అజ్ఞానం కన్న నిర్లక్ష్యం ఎక్కువ కీడు చేస్తుంది - ఫ్రాంక్లిన్

నేస్తమా. . .

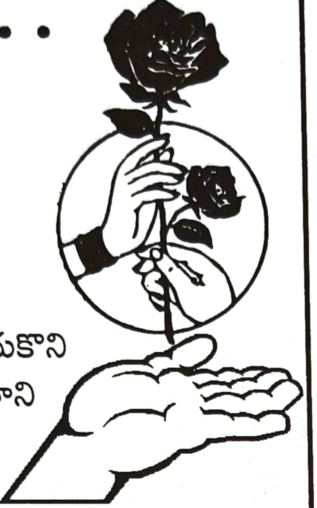

మూడేళ్ళ లయోల
కాలేజీ జీవితంలోని
అనుభవాలను
లెక్చరర్లతో ఉన్న
అనుబంధాన్ని
పదిలంగా ఎదలో దాచుకొని
మరపురాని, మరలా రాని
కాలేజీ లైఫ్‌కే వీడ్కోలు
చెబుతూ
ఏన్నో ఆశయాలతో మరెన్నో ఆశలతో
భావిజీవితానికి స్వాగతం
పలుకుదాం . . . నేస్తమా!

ఎం. సాయి కుమార్
DET - 01

నేటి హైందవ దేశం

నేటి భారతాన రుధిరం ధారాపాతమాయెనా
సస్యశ్యామల భూములు శివుని వాసమాయెనా
జాతీయతాభావం ఏనాడో కనుమరుగైంది
కులమతాల సామ్యం ఎండమావైంది
అవినీతి హద్దుని దాటేసింది
దాన్ని చూచి నీతి ఎటో పారిపోయింది
అధర్మపు గర్జన విని ధర్మం చెదిరిపోయింది
జీవనదులు ఎండిపోయాయా!
యువత నెత్తురు చల్లబడిందా!
లంచాల ఊబిలో పేదరికానికి ఉరి బిగిసింది
స్వార్థం నిజాయితీ ఊపిరి ఆర్పివేసింది
ఫ్యాక్షనిజం చితికిన మనుజుని చుట్టుముట్టింది
ఓ స్వాతంత్ర్య సమర వీరులారా, మళ్ళీ చిగురించి రండి!
మన భారతావని దుస్థితిని చక్కదిద్దండి
గాంధీజీయే బ్రతికి ఉంటే ఆయన కన్నులు రక్తాన్ని వర్షించేవి
నేతాజీ జీవించి ఉంటే ఆయన గుండెను బ్రద్దలు చేసేవి
ఓ బాపూ! నీ ఆశయ రాజ్యమేది?
ఓ పింగళీ! నీ ఊహా చిత్రమేది?
త్రివర్ణ పతాకపు రెపరెపలు,
కాషాయపు కమనీయత,
శాంతికపోతపు ఆకర్షణ,
పచ్చదనములోని ప్రేమభావం,
ధర్మచక్రపు ధార్మికత ఏదీ?
ఓ భారత మాతా! నీ ఆకృతి జాగ్రత్త!
కాశ్మీరంలో కశ్మలం,
సంస్కృతికి సుస్తీ
చీకటి మూకల ఆగడాలు,
నాయకమ్మన్యుల నయవంచనలు . . .
ఇదీ నేటి హైందవ దేశ పరిస్థితి

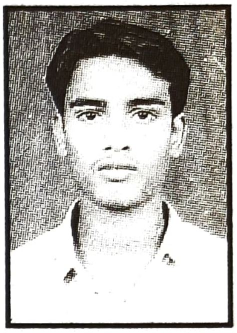

పాదర్తి జీవన్ కుమార్
AC - 46

కదలిరా! ఓ యువతా! కదలిరా!

కదలిరా ఓ యువత కదలిరా!
నీ తల్లిదండ్రుల ఆశలు
నెరవేర్చేందుకు,
సమాజంలో అన్యాయాన్ని
నిర్మూలించేందుకు,
అణగారిన బ్రతుకుల్లో
వెలుగులు విరజిమ్మేందుకు
చీకటి బ్రతుకుల్లో
చిరుదివ్వెలా కదలిరా! ఓ యువతా! కదలిరా!
బానిస బ్రతుకుల్లో
చైతన్యం నింపేందుకు,
బూర్జువుల చిందులను
చిదిమివేసేందుకు
పల్లెసీమల్లో అక్షరజ్యోతిని
వెలిగించేందుకు,
కుల, మత, జాతి, లింగ
భేదాలను నాశనం చేసేందుకు
కదలిరా! కదలిరా! ఓ యువతా!
అవినీతిపరుల గుండెలు పగిలేలా
శంఖారావం పూరించడానికి,
కుల, మతాల భేదాలతో జరిపే
మారణహోమాన్ని అరికట్టేందుకు కదలిరా!
కదలిరా! కదలిరా! కదలిరా!

సాంబశివరావు గద్దం
NET - 14

భౌతిక జ్ఞానం తెలియనివాడు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం సంపాదించలేడు - బంకించంద్ర

కారంతో "చమత్" కారం

గొప్పవారికుండే కారం అహంకారం
ఆడవారికి నచ్చే కారం అలంకారం
నాయకులకు వచ్చే కారం అధికారం
తెలుగు సినిమాలో కనిపించే కారం ప్రతీకారం
తల్లి పిల్లలపై చూపించే కారం మమకారం
మంచివారు పాటించే కారం పరోపకారం
మంత్రులు పదవికొచ్చే ముందు చేసే కారం స్వీకారం
మిత్రుడు చేసే కారం ఉపకారం
శత్రువు చేసే కారం అపకారం
ఒకరికొకరు చేసుకొనవలసిన కారం సహకారం
చదివే వారికి ఉండవలసిన కారం సంస్కారం
భక్తులలో గొప్ప కారం తుకారం
మనసుకు లేని కారం ఆకారం
మంచివారు పొందే కారం సత్కారం
కనులు లేని వారికి ఉండే కారం అంధకారం
గెలిచినవారు పొందేది పురస్కారం
ఎవ్వరినీ చేయకూడనిది వెటకారం
సృష్టికి కారం ఓంకారం
నాకు కావలసినది లకారం
ఇది చదివిన తరువాత రాకూడనిది వికారం
నేను ఎల్లప్పుడు మీకు కొట్టే కారం నమస్కారం

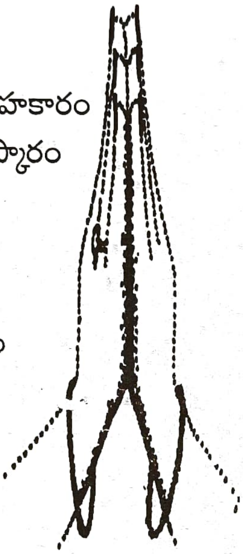

యన్. యస్.శ్రీకాంత్

DB - 17

సాయం అందించు

ఆకలిగొన్న భూమాతను
ఎవ్వరు ఆపలేకపోయారు
క్షణంలో భూమాత ఆకలి
ఆగ్రహానికి గురై
గుండెలు ఆగిపోయినవెందరివో
గంజినీళ్ళు, మంచినీళ్ళు కూడ కరువు. . .
మిగులున్న గుజరాతీ బాధితులకిప్పుడు.
మానుకో మిత్రమా!
నీ స్వంత ఖర్చు కొంతమానుకో . . .!

మరణమృదంగాల మధ్య
విలవిలలాడున్న వారికి
నీ మనీలో కొంత సాయం అందించు
నీ వంతు సేవనందించు
నలిగిన ప్రాణాలకు పునర్జన్మనందించు

N. కుమార్ రాజ

RA-76

ప్రేమ కాటు

విధి విసిరే ఓ వల
వేదనే మిగిలే నాకు ఇలా
కాలమనే కాలసర్పం కాటువేసే
కన్నీరు ఉప్పొంగే నా కళ్ళలోన
నిన్ను నన్ను కోరిన నీవే
నేడు నన్ను వీడిపోతుంటే
ప్రళయాగ్ని నీ హృదిని దహించుచుండ
ప్రేమదేవత నన్ను కరుణించదా యె
నీ ఎడబాటులో ఎద అంతయు ఎడారిగా మారే
ప్రేమజలధికై వేచియుండే నీ హృది
నా కనుల ముందు నుండి నీవు తొలగిపోయిన
నా గుండెలోని నీ రూపాన్ని తొలగింపగలనా!
విధి విషాదాన్ని వెదజల్లేను
వేదనే నా మదిన వెల్లువయ్యేను
కాంతి నిండిన కళ్ళు నేడు
కారు చీకట్లు మయమయ్యె
నిన్ను నింపిన నా మనసే
నీకు నేడు మరో శాపమాయె

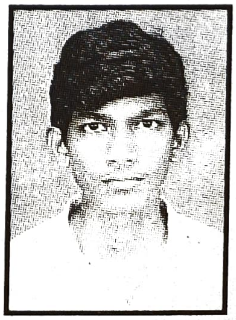

పి. సువర్ణ రాజు

NGH - 12

అస్తమించని ఫాదర్ మాథ్యూ

ఇంకనూ . . . భానుడు ఉదయించలేదు
వేకువజామున మనుగడ మొదలుకాలేదు
ప్రయాణించే చంద్రుణ్ణి మృత్యువు వెంటాడింది
గూటికి చేరాలనే పావురాన్ని కాలమనే విల్లు కాటేసింది
ఏమని చెప్పేది? అకాల మరణపు వార్త
ఏమని వర్ణించను? ఆ కన్నీటి వీడ్కోలు
నీలిరంగు ఆకాశపు తెర రెండుగా ముక్కలైంది
నీలి మేఘాలు భరించలేక గగ్గోలుపెట్టి ఏడ్చాయి
భూమాత విషాదకన్నీటి జల్లులకు తల్లడిల్లిపోయింది
కళాశాలలోని క్లాస్ రూమ్స్ తలుపులన్నీ గట్టిగా
బిగించుకున్నాయి
వృక్షాలు సైతం నిశ్శబ్దాన్ని పాటించాయి
చిరుగాలి సైతం స్తబ్దతను పాటించింది
గూటికి చేరని పక్షులన్నీ బోరున విలపించాయి
ఏమని వర్ణించను? ఆ శ్రేయోభిలాషిని!
ఆ త్యాగశీలిని! ఆ గుణశీలిని!
యోగిని! మహా యోగిని!
తండోపతండాలుగా తరలి వచ్చిన జనసమూహం
బారులు కట్టిన లయోలా విద్యార్థులు రోదించారు
అమర్‌రహే అమర్‌రహే ఫాదర్ మాథ్యూ
అమర్‌రహే అమర్‌రహే ఫాదర్ మాథ్యూ
అంటూ . . . పూల వర్షం కురిపించారు
తమ ప్రగాఢ సంతాపాన్ని తెలియజేశారు
వేల వేల గుండెల్లో చిరస్మరణీయుడు పాదర్ మాథ్యూ
ఫాదర్ మాథ్యూ జ్యోతిర్మయుడు
ప్రతి పచ్చని చెట్ల కొమ్మల్లో . . . రెమ్మల్లో . . .
పువ్వై వికసిస్తూనే ఉంటాడు ప్రతిరోజు. . .!
ఆకాశ దీపమై ఉదయిస్తూనే ఉంటాడు ప్రతిరోజు. . .!

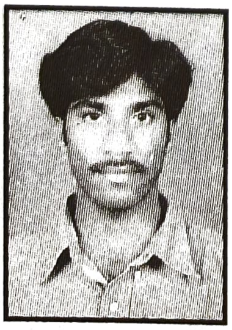

గాలింకి ఆనందబాబు
DET - 11

లొయోలా

నీవు, విద్యను అల్లిన చక్కని లత,
ఆ లతను వీడిపోవునా! చిక్కని పూత
విస్తరించాయి నీ కుసుమ గంధాలు
గగనము తాకెను నీ సుచరిత
నీ చరితలోని సుగంధ పరిమళాల రమ్యత
నీ సుమధురభరితమైన చల్లని మమత
మా జీవితాల పాలిట నీ కమ్మని సమత
వీటిలోనే నిండినది మా మనస్సంతా
ఇకపై మాకులేదు ఎటువంటి కొరత

పి. దుర్గా గణేష్ రెడ్డి
AP - 28

లైఫ్ మేధమెటిక్స్

కాలం 'వక్రరేఖ'
విధి దాని 'ఈక్వేషన్'
'చలనరాశి ఏదో తెలియదు కనుకనే
మనిషికి అర్థం కాదు 'సొల్యూషన్'!
ఆలోచనలు "సరళరేఖలు"
ఆచరణలు 'వక్రరేఖలు'
అరుదుగా 'ఖండించుకుంటాయి'
ఆ 'ఖండన' బిందువులే
చివరి చేదు జ్ఞాపకాలుగా మిగులుతుంటాయి !
కొందరికి ఈనాటి స్నేహితుడు
సమాంతరంగా కనిపించే వక్రరేఖ !
నీ వెనుక ఖండిస్తుంటాడు !
ఈనాటి ప్రేయసి
వక్రంగా కనిపించే సమాంతర రేఖ
నిన్ను కలవకుండా తప్పించుకుంటుంది
రెండూ నీ ఊహల్ని తారుమారుచేసే 'లైన్స్'
నిన్ను మింగడానికి కాచుకూచ్చున్న లయన్స్
పెళ్ళి ఏకవర్ణ సమీకరణం
అని తల్లిదండ్రుల భావన
కాదు అది ద్వివర్ణ సమీకరణం కావాలని
పడుచు వాళ్ళ సాధన
జీవితానికి 'అవధి' డబ్బు అనుకునే వాడికి
మానాభిమానాలు టెన్స్‌టు "జీరో"

ఎం.వి. జగన్ మోహన రావు
NCP - 26'

హృదయం లేని ప్రియురాలు

ఓ హృదయం లేని ప్రియురాలా!
ప్రేమించానన్నావు ఆనాడు ప్రేమిస్తున్నానన్నావు ఈనాడు
నిన్ను ప్రేమించలేదూ ఏనాడూ! అంటున్నావు నేడు!
కాని ప్రియా! ప్రేమకు అర్థం నీవని నమ్మాను
నిన్ను ప్రేమిస్తున్నావు అని అనుకున్నాను
నమ్మకం లేనిచోట ప్రేమ లేదని తలచాను
అందుకే నీ హృదయం నుంచి దూరంగా
నా హృదయంలో ఉన్న నీ మధుర స్మృతులతో
జీవిస్తాను . . . ఓ రాయిలా !!

నెమలిపురి కుమార బాబు

TMY - 25

ABCDల నిరుద్యోగి

A మి తెలియని నిరుద్యోగికి
B డీ అంటే చేదుగాని
C గరెట్ అంటే ఇష్టం
D గ్రీ తీసుకున్న ఆ నిరుద్యోగికి
E ష్టమైన వాటిలో ముఖ్యమైనది
F ఆర్. సి. యస్. చదవాలని
G టి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో ఎక్కాలని
H యం. టి. వాచ్ పెట్టుకోవాలని
I డియాలు ఉన్నాయి
J బులో పైసా ఉంటే
K ంటిన్‌లో టిఫిన్ తినాలని ఆశ
L డి. సి. పోస్టు రాకపోతే
M ఎల్.ఏ. గా నిలబడదామని కోరిక
N న్నికల్లో ఓడిపోయే కన్నా
O ఫీసర్ గారి
P పిల్లని పెళ్ళాడి ఆఫీసరుగా అవుదామని
Q రియాసిటీతో శ్రమపడి
R ర్థికంగా గొప్పవాడు కానందున
S అని పించుకోలేక నిరాశ పడ్డాడు
T త్రాగడానికి డబ్బులు లేక
U ఫూల్ అని మనసులో జాలిపడి
V ద్యకు తగిన ఉద్యోగం కోసం
W డి నుండి వచ్చిన ఇంటర్వ్యూ ఆఫీసుకెళితే
X రే కళ్ళతో అతని స్థితిని చూసిన ఆఫీసర్లు
Y రాగ్యంతో నిరుద్యోగి యైన
Z చర్ల జానకయ్యను సన్యాసంలో కలవమని సలహా ఇచ్చారు.

యం. సంతోష్ చందర్

AZ - 3

ఈ వారం మార్కెట్ ధరలు

కిరోసిన్	-	దొరకలేదు
గ్యాస్	-	అయిపోయింది
బియ్యం	-	ఖాలీ సంచులు మిగిలాయి
పంచదార	-	రేషన్ షాపు బంద్
వంకాయలు	-	ఎండిపోయాయి
బెండకాయలు	-	ముదిరిపోయాయి
చింతపండు	-	చిక్కలేదు
కందిపప్పు	-	పందికొక్కులు తినేశాయి
వంటనూనె	-	తయారులేదు
కోడిగ్రుడ్లు	-	పగిలిపోయాయి
బొబ్బరికాయలు	-	కనబడలేదు
ఉల్లిపాయలు	-	కళ్ళనీళ్ళు తెప్పించాయి
పాలు	-	నీళ్ళలో కలిసాయి
మిగిలినవి	-	రేపు రండి

కె. సురేష్ బాబు

RMC - 18

మంచితనం

ఆఫీసుకు సెలవు పెట్టి రెండు రోజులయింది. ఆ రోజు ఆదివారం కూడా. సెలవు కనుక పప్పుల మిల్లు సెంటర్లో మటన్ తీసుకొని ఇంటికి వెళ్ళడానికి సిటీబస్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. అర్థ గంట దాటినా ఒక్క బస్ కూడా రావడం లేదు. స్కూటర్లు, ఆటోలు వేగంగా పరుగులు తీస్తున్నాయి. కనీసం ఉదయం టిఫిన్ కూడా చెయ్యలేదు. ఆకలేస్తుంది. ఎండ మెల్లగా పెరిగింది. నిలబడి నిలబడి కాళ్ళు నొప్పులు పుడుతున్నాయి.

బస్సులన్నీ ఏమైపోయాయి? టైంకు ఒక్కటి కూడా వచ్చి చావదు. అవసరం లేనప్పుడు తూనీగల్లా ఒకటి తరువాత ఒకటి తగడలడతాయి. ఓపిక చచ్చిపోతుంది. ఏంటో! రోడ్డు ప్రక్కనే ఉన్న కరెంటు స్థంభానికి జారగిలబడ్డాను. నాకు ఎదురుగా రోడ్డుకు అవతల టిఫిన్ హోటలుంది. హోటల్ సుప్రియ. పేరు బాగుంది. డిష్‌లో ఇడ్లీలు ఉడుకుతున్న వాసన, రోడ్డు దాటినా ముక్కును తాకుతుంది. గ్యాస్ అయిపోయిందని రాత్రి మా ఆవిడ చెప్పిన మాట గుర్తుకొచ్చింది. రెండు రోజులు పడుతుందని డీలరు చెప్పాడు. ఎంత రిక్వెస్ట్ చేసినా కుదరదన్నాడు. ఇప్పుడేం చెయ్యాలి అని ఆలోచిస్తుండగా నా ఆలోచల్ని చెదరగొడుతూ కంట్లో దుమ్ముకొట్టి పెద్ద శబ్దం చేస్తూ బస్సొకటి వెళ్ళిపోయింది. కళ్లు తుడుచుకొని చూశాను. బందరు నాన్ స్టాప్.

అప్రయత్నంగా నా చూపు ఎదురుగా ఉన్న హోటలు దగ్గర నీళ్ళ పంపు కొడుతున్న అమ్మాయి మీద పడింది. ఆ అమ్మాయికి 15 - 16 సంవత్సరాల వయస్సు ఉంటుంది. ఎర్రగా కూడా ఉంది. దాదాపు అందంగానే ఉంది. వెలసిపోయిన నీలం రంగు ఓణీ. పూర్తిగా రంగుపోయిన ఎరుపు రంగు పచ్చ జరీ లంగా కట్టుకుంది.

నీళ్ళతో ప్లేట్లు కడుగుతుంది. అలా చేస్తూ అమ్మాయి నావైపే చూస్తోంది. మాటి మాటికీ చూస్తోంది. ఎందుకు అలా చూస్తోందో నాకు అర్థం కాలేదు. ఇంతకు ముందు ఆ అమ్మాయిని నేను ఎక్కడా చూడలేదు.

నేను వెళ్ళాల్సిన బస్సు ఇంకా రాలేదు. నా కళ్ళు ఆ అమ్మాయిని చూస్తున్నాయి. నీళ్ళ బక్కెట్ తీసుకెళ్ళి ప్రక్కనే ఉన్న ముసలమ్మ దగ్గర పెట్టింది. ముసలమ్మ ఆ నీళ్ళతో మినప్పప్పు కడుగుతుంది. నా వైపు చూపిస్తూ ముసలమ్మతో ఆ అమ్మాయి ఏదో చెబుతుంది. వాళ్ళిద్దరు నన్ను కళ్ళార్పకుండా చూస్తున్నారు. వాళ్ళిద్దరూ ఏదో మాట్లాడుకుని నా వైపు చూస్తున్నారు. ముసలమ్మ ఆ అమ్మాయితో ఏదో చెప్పింది. ఆ అమ్మాయి లేచి నిలబడి నా వైపు చూసి ఓ క్షణం ఆగి ముసలమ్మవైపు చూసింది. ముసలమ్మ వెళ్ళమని తల వూపింది. అర్థం కాని అయోమయంలో నేను ఉండిపోయాను.

ఆ అమ్మాయి రోడ్డు దాటి నా దగ్గరికి రావడానికి బయలుదేరింది. నా గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం మొదలుపెట్టింది. ఆ అమ్మాయి రోడ్డు దాటి నా దగ్గరకు వచ్చి నిలబడింది. అర్థం కాక అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయాను.

"స్థంభానికి ఆనుకొని నిలబడ్డారేమిటి?"

"ఏమిటీ, ఆనుకొని నిలబడకూడదా?" నేను అడిగాను.

"నిలబడొచ్చు. కాని నిన్న ఒకతను మీలాగే స్థంభాన్ని ఆనుకొని నిలబడితే కరెంటు షాకు తగిలి చచ్చిపోయాడు. అందుకని . . ." నా గుండె ఝల్లుమంది. ఒళ్ళు జలదరించింది. చెమటతో శరీరం తడిసిపోయింది. కళ్ళు బైర్లు కమ్ముకుపోతున్నాయి. కొంత సేపటికి తేరుకొని బస్సు కోసం చూడ్డం మానేసి ఇంటికి వెళ్ళే దారివైపు నడక సాగించాను ఆ యువతిలోని మంచితనాన్ని గుర్తుచేసుకొంటూ . . . .

జి. మురళీ మనోహర్

AEH - 07

మాతృదేవోభవ

ఉదయం 10 గంటల సమయం అయింది. పోలీస్ స్టేషన్ ద్వారాలు తెరవబడ్డాయి. కొంత కాల గమనం తరువాత భార్యభర్తలు ఇద్దరూ శోకిస్తూ, ఆర్తనాదాలు చేస్తూ పోలీస్ స్టేషన్‌లో అడుగుపెట్టారు. వారి రోదనను చూసి ఎస్.ఐ. రుద్రయ్య "ఎందుకు వచ్చారు? ఏం జరిగింది?" అడి అడిగాడు. అందుకు "నా పేరు శివరాం. నా భార్య పేరు సతీదేవి. మేమిద్దరం మా అబ్బాయి మీద రిపోర్టు చేయడానికి వచ్చాం" అన్నాడు. అందుకు ఎస్.ఐ. ఆశ్చర్యంతో "మీరు మతి ఉండే మాట్లాడుతున్నారా?" అన్నాడు. అందుకు సతీదేవి "అవునండీ, మావారు చెప్పేది నిజం. ముందు మా అబ్బాయిని అరెస్టు చేసి రాజమండ్రి జైలుకు పంపండి" అంది పట్టరాని ఆవేశంతో. ఎస్. ఐ. అసలు ఏమి జరిగిందని శివరాంను ప్రశ్నించాడు. అందుకు శివరాం . . మా అబ్బాయి పేరు ఆశీర్వాదం. ఒక్కగానొక్క కొడుకు అని గారాబంగా పెంచాం. వాడు 10వ తరగతి పరీక్ష తప్పి చాలాసార్లు రాస్తున్నాడు. అయినా ఇప్పటికీ పాస్ కాలేదు. అప్పటి నుండి చెడు స్నేహాలు, చెడు అలవాట్లు మొదలుపెట్టాడు. దానితో పని చేయాలని గాని, భవిష్యత్తు మీద గాని ధ్యాస లేకుండా పోయింది. దానికి తోడు మా ఊరికి దగ్గరలో ఉన్న పట్టణంలో సూరి అనే రౌడీతో స్నేహం మొదలుపెట్టాడు. అక్కడి నుండి మమ్మల్ని డబ్బు అడగడం, ఇవ్వకపోతే మమ్మల్ని కొట్టడం మొదలుపెట్టాడు. అయినా తెలియక చేస్తున్నాడులే అని భరిస్తూ వచ్చాం. నిన్న రాత్రి ఇంటికి వచ్చి "సూరి నన్ను ఒక గ్యాంగ్‌కు లీడర్‌ని చేస్తునాడు. కాబట్టి లక్ష రూపాయలు కావాలి. ఇల్లు అమ్మి డబ్బులు ఇవ్వండి" అన్నాడు. అందుకు నేను "ఇల్లు అమ్మితే మేం ఎక్కడ ఉండాలి?" అని అడిగితే "నాకు అనవసరం" అన్నాడు. అందుకు నేను ఒప్పుకోకపోవడంతో మమ్మల్నిద్దరినీ కొట్టి వాళ్ళ అమ్మ మెడ మీద కత్తిపెట్టి బెదిరించి వెళ్ళిపోయాడు సార్" అంటూ కన్నీరు కార్చాడు శివరాం.

ఈ విధంగానే నేటి మన సమాజం నైతిక విలువలను, మానవతా వాదాన్ని మరచి అగాధంలోకి కూరుకుపోతున్నది. ఉమ్మడి కుటుంబాలు రాజ్యమేలిన ఈ భారత దేశంలో నేడు తల్లిదండ్రులకే స్థానం లేకుండా పోయింది. చివరకు వారి మీద కత్తి దూయడం వరకు చేరుకుంది. కాబట్టి మనమందరం సమాజం లోని వాస్తవాలను గుర్తించి మంచిని పెంచే మార్గాన్ని అనుసరించాలి.

మాతృదేవోభవ - పితృ దేవోభవ

ఆచార్య దేవోభవ - అతిథి దేవోభవ

కె. అంజయ్య

AEH - 13

కా "లేజి"

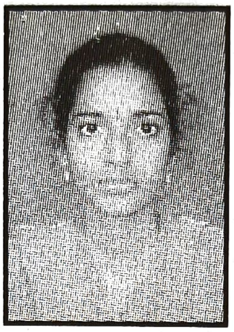

సింధు : ఈ రోజు ఎందుకో చాలా హుషారుగా, చలాకీగా ఉంది. అసలు విషయ మేమిటో కనుక్కుందామని సంధ్య - అదే సింధు వాళ్ళ పక్కింటమ్మాయి వచ్చింది.

సంధ్య : సింధూ, నిన్నట్నుంచి చూస్తున్నాను. ఎప్పుడూ లేనిది ఇంత సంతోషంగా ఉన్నావు. ఏంటి విషయం?

సింధు : సంధ్యా, నా మెడికల్ కాలేజి విద్యార్థి జీవితం మొదలయ్యేది ఈ రోజే. పుస్తకాలు తీసుకొని బయలుదేరుతున్నాను. నా జీవితాశయం త్వరలో నెరవేరబోతుంది. అందుకే ఈ సంతోషం, హుషారు. ఇది నా కాలేజి లైఫ్ మొదటి రోజు.

సంధ్య : కాలేజి లైఫ్ మొదటి రోజ! నిజమే. కాలేజికి వెళ్ళిన మొదటి రోజు అనుభవం క్రొత్తగా, వింతగా ఉంటుంది. ఎక్కడెక్కడి నుంచో వచ్చిన స్టూడెంట్స్ అంతా ఒకే చోట కలిసి చదువుకుంటారు. మళ్లీ కొత్త పరిచయాలు, కొత్త స్నేహాలు, సరికొత్త అనుభవాలు ఎదురౌతాయి. సింధూ, నీ సీనియర్స్‌తో, లెక్చరర్స్‌తో మర్యాదగా నడుచుకో. సీనియర్స్ ర్యాగింగ్ పేరుతో ఏడిపిస్తుంటారు. వారికి ఎదురు సమాధానం చెప్పకుండా జాగ్రత్తగా నడుచుకో. అని హితబోధ చేసింది. సింధూ వాళ్ళ అమ్మ కూడా ఇవే జాగ్రత్తలు చెప్పి కూతుర్ని కాలేజికి పంపించింది.

సింధు కోటి ఆశలతో, తాను చిన్నప్పటి నుండి కంటున్న కలలతో మెడికల్ కాలేజిలోకి అడుగుపెట్టింది. ఆ వాతావరణం అంతా క్రొత్తగా అనిపించింది. ఎంతోమంది పరిచయమయ్యారు. సీనియర్స్‌కు ఆ రోజుతో ఎగ్జామ్స్ ఆఖరుట. రేపట్నించి పరిచయాలు మొదలుపెడతారట అని ఓ స్టూడెంట్ చెప్పాడు. సింధు ఆ రోజు కొత్త పరిచయాల, అనుభవాలతో సరిపెట్టుకుంది. మర్నాడు కూడా అదే ఆశతో కాలేజిలోకి అడుగుపెట్టింది. కానీ కాలేజి గేటు దగ్గరే ఎదురయ్యారు సీనియర్స్ యమభటుల్లాగా. తమ ప్రశ్నలతో సింధును వేధించారు. ఆ రోజే అర్థమయింది సింధూకి కాలేజి అంటే ఏమిటో. ఈ విధంగా నెల రోజులు గడిచాయి. సింధు ఒక రోజు కాలేజికి వెళ్ళనని, భయంగా ఉందని ఏడుస్తూ కూర్చుంది. ఇంతలో సంధ్య వచ్చింది.

సంధ్య : సింధూ, ఏంటి, మునుపటిలాగా హుషారుగా లేవు. కాలేజికి వెళ్ళనన్నావట. నిజమేనా?

సింధు : ఏం చెప్పమంటావ్ సంధ్యా, మొదటిరోజు కాలేజి అంటే ఎంతో ఊహించుకున్నాను. కాని కాలేజిలో ర్యాగింగులు, విద్యార్థుల మధ్య కులమత విభేదాలు, రౌడీయిజం ఎక్కువయి పోయాయి. సీనియర్స్ వారి అర్థం లేని ప్రశ్నలతో మమ్మల్ని వేధించుకు తింటున్నారు. వారి మీద కంప్లైంట్ ఇవ్వాలంటే లెక్చరర్స్‌కు కూడా భయమే. ఎవరు ఏం చేస్తారోనని. ఈ రోజుల్లో కాలేజీ రూపురేఖలే మారిపోతున్నాయి. అందుకే కాలేజికి వెళ్ళాలంటే భయంగా, బాధగా, మొదట లేజీగా ఉంది.

సంధ్య : నిజమే సింధూ, నేడు మన దేశంలో అన్ని కాలేజీల్లోనూ ఇంచుమించుగా ఇదే పరిస్థితి నెలకొంది. పూర్వం రోజుల్లో కళాశాల అంటే నృత్యం, సంగీతం, చిత్రలేఖనం మొదలైన కళలకు నిలయంగా ఉండేది. కాని నేడు కళాశాల అంటే ర్యాగింగ్, రౌడీయిజం లాంటి కళలకు నిలయంగా ఉంది. ఇలాంటి వాటిని ఎదుర్కోవాల్సిన విద్యార్థులే వాటిని పెంచి పోషిస్తున్నారు. ఉజ్వలంగా ఎదగాల్సిన విద్యార్థుల భవిష్యత్తు ఈ ర్యాగింగ్ అనే మహా వృక్షం నీడలో మొగ్గ దశలోనే వాడిపోతుంది.

కాలేజీలో చదివే విద్యార్థుల మధ్య గ్యాప్‌ను పూరించి జూనియర్స్‌ని ఆ కొత్త వాతావరణంలో సీనియర్స్ ఇమిడేలా చూడాలి. అంతేగాని అదే వారి మధ్య ర్యాగింగ్ పేరుతో అడ్డు గోడ కట్టి దూరం పెంచకూడదు. అయినా సింధూ, ఈ ర్యాగింగ్ లనేవి దేశంలో అన్ని కాలేజీలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యే. కాలేజీ జీవితం అంటే ఇలాగే ఉంటుంది. ఇవన్నీ చిన్న చిన్న సమస్యలే. వీటికే ఇలా అయిపోతే రేపు జీవితంలో ఇంతకన్నా క్లిష్ట పరిస్థితులు ఎదుర్కోవలసి ఉంటుంది. విద్యార్థులనే వాళ్ళు సమస్యల్ని ధైర్యంగా ఎదుర్కొని నిలబడాలే తప్ప కాలేజి మానేస్తాను, చదువుకు స్వస్తి పలుకుతాను అని అనకూడదు. మీ సమస్యల్ని మీ విద్యార్థులందరూ కలిసికట్టుగా ప్రిన్సిపల్ గారికి చెప్పి పరిష్కారాన్ని కోరండి. బాధ్యత గల పదవిలో ఉన్న ఆయన మీ బాధల్ని అర్థం చేసుకొని సమస్యల్ని సానుకూలంగా పరిష్కరిస్తారు.

సింధు : నిజమే సంధ్యా, నువ్వు చెప్పింది నిజం. ఎన్నో వేల రూపాయలు తల్లిదండ్రుల చేత ఖర్చు పెట్టించి రాత్రనక, పగలనక కష్టపడి చదివి ఎంసెట్‌లో ర్యాంకు తెచ్చుకున్న మాలాంటి విద్యార్థులకు ఇన్నాళ్ళూ చదువే ప్రపంచమయింది. ఎప్పుడూ ఇలాంటి సమస్యలు ఎదురవ్వలేదు కదా. ఒక్కసారి ఇవన్నీ కొత్తగా అనిపించి భయపడ్డాడు. సంధ్యా, మా సమస్యల్ని మేమందరం కలిసి పరిష్కరించుకుంటాం. నా చిన్ననాటి కలల్ని, నా జీవితాశయాన్ని నెరవేర్చుకుంటాను. ఇలా భయపడి "కాలేజీ" మానేస్తానన్న సింధు శ్రద్ధగా చదివి, సమస్యల్ని అధిగమించి పెద్ద డాక్టరయ్యింది. తన జీవితాశయాన్ని నెరవేర్చుకుంది. "కాలేజీ" అంటే కొత్త ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టడం. అక్కడ చిన్న చిన్న సమస్యలు ఎదురవ్వడం సర్వ సాధారణం. వీటికే భయపడిపోతే ఎవ్వరూ వారి జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకోలేరు. "కాలేజీ" అంటే "లేజీ" గా కాలేజికి వెళ్ళడం కాదు. సంతోషంగా, ఆనందంగా కాలేజీ రోజుల్ని గడిపి కాలేజీ అంటే "కాల్ + ఏజ్" అని కాలేజీ రోజుల్ని జీవితంలో తీపి గుర్తులుగా మిగుల్చుకోవడం.

N.శైలజ
M.C.S. - 36

నా ప్రియ భారత దేశం

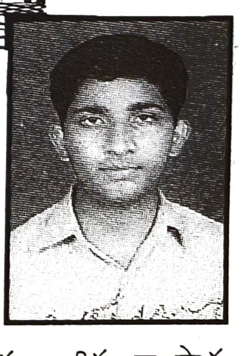

"దేశమును ప్రేమించుమన్నా
మంచి అన్నది పెంచుమన్నా
వట్టి మాటలు కట్టిపెట్టి
గట్టిమేల్ తలపెట్టవోయ్" అన్నాడు గురజాడ.

మనం క్రొత్త శతాబ్దం లోనికి అడుగుపెట్టాం. గడిచిన కాలంలో మన భారత దేశం రాజకీయ, ఆర్థిక, వ్యాపార, వాణిజ్య, విద్య, వైద్య రంగాలలో చెప్పతగినంతటి విజయాలను సాధించలేదని చెప్పవచ్చు. దానికి కారణాలు అనేకం. నాయకుల పట్టుదల, చిత్తశుద్ధి కొరవడడం కొంత వరకు కారణం కావచ్చు.

మన దేశం శక్తివంతమైన దేశాల్లో ముందు భాగాన నిలబడగలదనే విషయంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. మన ప్రస్తుత దేశ సమస్య పేదరికం. మన రాజకీయ నాయకులు కొందరు ఈ విషయమందు మరింత ధ్యాస

నిలపకపోవడం కొంత కారణం. దీనికితోడు కొందరి ప్రజల్లో నెలకొన్న ప్రాశ్చాత్య నాగరికతపై మోజు. భారతీయులు ఏ రంగంనందైనా గొప్పగా రాణించగలరు. ఈ రాణింపులో గుర్తింపే ప్రపంచ దేశాలన్నింటిపైన తమ ప్రభావాన్ని చూపించగల సామర్థ్యం పెంపొందించుకోవడం ఇది మనకు గర్వ కారణం.

మన దేశంలో శక్తి సామర్థ్యాలు చూపగలవారికి తగిన వనరుల లోటు ఏమీ లేదు. వీటిని ఉపయోగించుకొని ప్రజలను చైతన్యవంతుల్ని చేయగలవారే మహనీయులు. వీరిలో మహాత్మా గాంధీ, జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ, మదర్ థెరిస్సా, అరుంధతీ రాయ్ వంటి వారు ముఖ్యులు. ఈ పెద్దలు మన దేశ ఔన్నత్యాన్ని విశ్వాంతరాళాలలో వ్యాపింపజేశారు. తమ కదలికలతో దేశ ప్రజల్ని ఒక్క త్రాటిపై నడిపి సేవా భావాన్ని ప్రజల్లో నింపి మన దేశ మువ్వెన్నెల జండాను ప్రపంచ శిఖరాగ్రాన ఎగురవేశారు.

ఇట్టి భారత దేశాన్ని అన్ని రంగాల్లోను ముందుకు నడిపించడానికి యువత నడుం కట్టాలి. అందుకు గురజాడ వ్రాసిన పై పద్యమే స్ఫూర్తి.

యస్. రమేష్
AET - 9

స్నేహం

"స్నేహం" అన్నమాట ఎంత సరళంగా, లలితంగా ఉంటే దాని అర్థం అవసరం అంత మధురమైనదీ, ముఖ్యమైనది. మానవ జీవిత సంగ్రామంలో స్నేహ ప్రభావం ఇచ్చినంత ఉత్సాహం, ఆనందం మరేదీ ఇవ్వలేదు. నిజంగా ప్రాణ స్నేహితులున్న వాళ్ళుంటే మనసుకెంతో తెరిపిగా, హాయిగా ఉంటుంది.

సుఖాన్ని, కష్టాన్నీ మనం స్నేహితులతో చెప్పుకున్నంత తేలికగా, హృదయ పూర్వకంగా మరెవ్వరికీ చెప్పుకోలేము. నిజమైన నేస్తంతో చెప్పుకోలేని రహస్యాలు, విషయాలంటూ ఉండవు. మంచి స్నేహితులన్న అనుభూతి ఎప్పటికైనా మనసుకి ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది. ప్రధానంగా స్నేహంలో ప్రేమించబడడం, విశ్వసించబడడం ముఖ్యం. స్నేహ బంధంతో చిక్కుకున్న ఇద్దరి వ్యక్తిత్వాల మధ్య పటిష్ఠమైన విశ్వాసం, అభిమానం ఉండాలి. ఒక్కసారి ఏర్పరచుకొన్న అభిప్రాయాలు, ఉద్దేశాలు, పరిస్థితుల ప్రాబల్యం వల్ల సడలిపోకూడదు. అవి స్థిరమై ఉండాలి.

ఎంతటి ప్రాణ మిత్రులైనా, ఒక్కోసారి భేదాభిప్రాయాలకు, మనస్తాపాలకు లోనవుతూ ఉంటారు. అలాంటి సమయాలలో ఎవరి అభిప్రాయం వారిది అని సర్దుకుంటే ఆ స్నేహం కలకాలం నిలిచి ఉంటుంది. అలా కాక తన ఉద్దేశాలు, నిర్ణయాలు ఎదుటి వ్యక్తిలోనూ ఉండి తీరాలనుకోవడం అన్యాయం, అసమంజసం కూడా. అలాంటి వ్యక్తులకు తాత్కాలిక స్నేహితులు మాత్రమే ఏర్పడతారు.

అంతేకాక ఏ అవసరానికో స్నేహం చేయడం, లేక ఏ విధంగానో ఆకరించబడి స్నేహం చేసి, తీరా దగ్గరయ్యాక ఎదుటి వ్యక్తిలోని లోపాలు చిన్నవైనా భూతద్దంలో చూసి, ఏ లోపాలూ తమలో లేనట్లు, తాము అన్ని విషయాలలోనూ లోపరహితులైనట్లు ప్రవర్తించడం వల్ల స్నేహం సమసిపోతుంది. కొందరు నయమనుకోండి. ఎదుటి వ్యక్తి గుణగణాలు మనకు ఎందుకో సరిపోలేదని ఊరుకుంటారు. కానీ మరో కోవకు చెందిన వ్యక్తులుంటారు - వారు ఆ కక్షల్ని, ఆవేశాల్ని పెంచుకొని సాధింపులు, హేళనల రూపంలో పరోక్షంగా సాధిస్తూ, స్నేహంగా ఉన్నప్పుడు చెప్పుకున్న రహస్యాలను బహిర్గతం చేసి ఇతరుల పరువు తియ్యడమే కాకుండా వారి మనసులను గాయపరుస్తుంటారు. ఇలా చేస్తే ఆ స్నేహం నిజమైన స్నేహం అనిపించుకోదు.

ఏ స్నేహితులైనా ఒకరి అభివృద్ధిని మరొకరు కాంక్షించాలి. ఎదుటి వ్యక్తి విజయాన్ని తమ విజయంగా భావించి ఆనందించగలగాలి. ఏదైనా విషయం వచ్చినప్పుడు, అది నీ పని లేదా నా పని అని కాకుండా మన పని అనుకొని చేయగలగాలి. ఎప్పటికీ స్నేహం అనేది శరీరం మీద పుట్టు మచ్చలా ఉండాలి గాని, తామరాకు మీద నీటి బిందువులా కాదు. మరి ఆలోచించండి, నిజమైన స్నేహం గురించి...

ఎ. లక్ష్మీ సురేఖ
MBA - 19

మీ చేతి వ్రాతను గురించి...

(GRAPHOLOGY)

ఒక మనిషి చేతివ్రాతను బట్టి అతని స్వభావాన్ని, అతనిలోని మంచి, చెడు లక్షణాలను గురించి అంచనా వేసే శాస్త్రాన్ని "గ్రాఫాలజీ" (Graphalogy) అంటారు. ఇది సైకాలజీలో ఒక ముఖ్య భాగం.

మనిషి వ్యక్తిత్వాన్ని, మానసిక సితిని, అంతరత అర్హతలను, బలహీనతలను, కళలను చూపించే దర్పణం చేతివ్రాత. మానసిక వ్యాధులను కూడా చేతివ్రాత ద్వారా తెలుసుకొనవచ్చు. ప్రతి నిత్యం మనకు ఎంతో మంది స్నేహితులు, క్రొత్త మనుషులు తారసపడుతుంటారు. అయితే ఆయా వ్యక్తుల స్వభావాన్ని అప్పటికప్పుడు అంచనా వేయలేం. ఆ వ్యక్తి చేతి వ్రాతను బట్టి మనం అతని స్వభావాన్ని **85%** వరకు అంచనా వేయవచ్చు. అక్షరాల సైజును బట్టి, వ్రాసే విధానం ద్వారా మనం అతని లేక ఆమె గుణగణాలను తెలుసుకొనవచ్చు.

I. పెద్ద అక్షరాలు వ్రాసేవారు

1. వీళ్ళలో ఒక ఛాలెంజ్‌ను ఎదుర్కొనాలి అనే తపన ఎక్కువగా ఉంటుంది.
2. వీళ్ళు సాధారణంగా ఆశావాదులు **(Optimist)** గా ఉంటారు.
3. వీరు దాన గుణాన్ని కలిగి ఉంటారు.
4. వీరు కొద్దిగా గర్విష్ఠులై ఉంటారు.
5. క్రమశిక్షణను వీళ్ళు ఇష్టపడతారు. కాని వీరు మాత్రం క్రమశిక్షణలో మెలగలేరు.
6. వీళ్ళు అమాయకులు, అసలు వీళ్ళకు **tact** తెలియదు (ఎదుటివాళ్ళను బుట్టలో వేసుకొనే విధానం తెలియదు).
7. వీరు తెలివితేటలు కలిగి ఉంటారు. చెప్పినదానిని, విన్నదానిని వెంటనే అర్థం చేసుకోగలరు.
8. వీరు భక్తిపరులై ఉంటారు. కాని అల్లరి చేయడం, వ్యంగ్యంగా మాట్లాడడం అన్నా వీరికి ఇష్టం.
9. వీరి అభిప్రాయాలు క్షణక్షణానికి మారుతూ ఉంటాయి.

II. మీడియం సైజు అక్షరాలు వ్రాసేవారు

1. వీళ్ళు ఒక వెరైటీ వ్యక్తులు. ఎవరికీ అర్థం కారు. అందం, ప్రేమ, సౌశీల్యం, మంచితనం, కరుణ, కోపం, విసుగు, కరుకుతనం, పట్టుదల వంటి రకరకాల పరస్పర విరుద్ధ లక్షణాలు వీరిలో కనిపిస్తాయి.
2. సంప్రదాయం, సంస్కృతి, సాధారణ జీవితాన్ని వీరు ఇష్టపడతారు.
3. వీళ్ళు చేసే పని మీద వీరికి నమ్మకం ఉండదు.
4. వీరికి అమోఘమైన తెలివితేటలు ఉన్నా ఒక్కోసారి తేలికగా మోసపోతారు.

III. చిన్న సైజు అక్షరాలు వ్రాసేవారు

1. వీరు నెమ్మదస్తులు, మర్యాద తెలిసినవారై ఉంటారు. ప్రచారం **(publicity)** అంటే వీరికి ఇష్టం ఉండదు.
2. వీరికి ఆత్మన్యూనతా భావం **(inferiority complex)** చాలా ఎక్కువ. తమ చుట్టూ తాము చిన్న ప్రపంచం

సృష్టించుకొని అందులోనే ఉండిపోవాలి అనేది వీళ్ళ మనస్తత్వం.

3. వీరికి ఏకాగ్రత అమోఘం. ఆలోచనా శక్తి అద్భుతం. బాగా చదువుతారు.
4. డబ్బు విషయంలో జాగ్రత్తపరులు.
5. ఆడంబరంగా ఉండడాన్ని ఇష్టపడరు. సామాన్యంగా, సౌమ్యంగా ఉండడం వీరికి ఇష్టం. సెంటిమెంటు ఎక్కువ.

IV. అక్షరాలు అదిమిపెట్టి వ్రాసేవారు

1. వీరు మానసికంగా చాలా ధైర్యవంతులు.
2. పట్టుదల కలిగిన వ్యక్తులు, వీళ్ళపై వీరికి కంట్రోల్ ఎక్కువ. ధైర్యవంతులు. వీరిలో మాట్లాడడం చాలా కష్టం.

V. అక్షరాలు తేలికగా వ్రాసేవారు (పేపర్ పై అక్షరాలు అంటీ అంటనట్టుగా వ్రాసేవారు)

1. వీరు సున్నితమైన మనస్కులు.
2. వీరికి దానగుణం మిగిలిన వారికంటే ఎక్కువ.
3. వీరికి కోపం ఎక్కువ. ప్రతి చిన్న విషయానికి కోపం తెచ్చుకుంటారు.

VI. అక్షరాలు కుడివైపుకు వంచి వ్రాసేవారు

1. ఇతరుల్ని వీరు త్వరగా ఆకర్షిస్తారు.
2. వీరిలో స్నేహభావం ఎక్కువ.
3. క్రొత్త వాతావరణానికి త్వరగా అలవాటు పడతారు.

VII. అక్షరాలు ఎడమ వైపుకి వంచి వ్రాసేవారు

1. మంచి జ్ఞాపక శక్తి, అతి జాగ్రత్త, పట్టుదల కలిగిన వ్యక్తులు.
2. వీరు నిజాయితీ పరులు.
3. కొంచెం సెన్సిటివ్‌గా ఉంటారు.

VIII. అక్షరాలు నిటారుగా వ్రాసేవారు

1. ఈ తరహా వ్యక్తులు ప్రాక్టికల్ మనుషులు.
2. సెంటిమెంట్స్ చాలా తక్కువ.
3. వీరిపై వీళ్ళకి కంట్రోల్ ఉంటుంది.

M. Mariyadas, M.Sc.
Lecturer in Mathematics
Andhra Loyola College, VIJAYAWADA

IX. *వ్రాయడం మొదలుపెట్టినప్పుడు తిన్నగా వ్రాసి తర్వాత వ్రాసే కొలదీ పైకి వెళ్ళేవారు*

సాధారణంగా వీరికి కోపం ఎక్కువ. పొగడ్తలకు తేలికగా పొంగిపోతారు.

ఆత్మ స్థైర్యం కొంచెం ఎక్కువ. ఇతరులపై అధికారం చెలాయిస్తారు.

X. *వ్రాసే కొలది క్రిందికి వెళ్ళేవారు*

నిరాశాపరులు. కాని వీరు చాలా మంచివారై ఉంటారు. గర్వంగా ప్రవర్తించే వాళ్ళంటే వీళ్ళకు గిట్టదు.

నేను మీకు పైన వివరించిన విషయాలు Graphology అనే సముద్రంలో ఒక నీటి బిందువుతో సమానం. ఈ విషయాన్ని చదివి ఎవరు ఎటువంటి వారో గుర్తించవచ్చు.

ప్రవీణ్ దత్ ఆర్.

NZ - 13

I.T. రంగంలో కొత్త మంత్రం - ఇ. లెర్నింగ్

ఇన్ఫర్‌మేషన్ టెక్నాలజీ రంగంలో ఆన్‌లైన్ ఎడ్యుకేషన్, లేదా ఇ. లెర్నింగ్ అంతర్జాతీయంగా విశేష ప్రాధాన్యత సంతరించుకొంటోంది. రానున్న రెండు సంవత్సరాలలో ఆన్‌లైన్ ఎడ్యుకేషన్ 1. 7 మిలియన్ డాలర్ల విలువను అధిగమిస్తుందని ఇంటర్నేషనల్ డాటా కార్పొరేషన్ ఒక డాక్యుమెంటరీలో పేర్కొంది. అనేక డాటా కామ్‌లు ఇ. లెర్నింగ్ సైట్‌లను ఏర్పాటు చేస్తున్నాయి. బ్యాండ్ విడ్త్ సామర్థ్యం, కనెక్టివిటీని బట్టి ఇ. లెర్నింగ్ అభివృద్ధి చెందుతుందంటున్నారు. పాఠశాలల్లో ప్రస్తుతం సాగుతున్న బోధనా పద్ధతుల్లో మార్పులు రావాలి. మల్టీమీడియా ఏనిమేషన్ ద్వారా పాఠ్యాంశాల బోధన ఆకర్షణీయంగా తీర్చి దిద్దాలి. ఈ మెథడాలజీ కోసం రాత పద్ధతులను అభివృద్ధి చేయాల్సి ఉంటుంది. దూర విద్యలాగే ఇ. లెర్నింగ్ విధానం ఉంటుందని చాలామంది భావిస్తారు. "ఇ. లెర్నింగ్ ప్రత్యేకమైన విద్యాబోధనా వ్యవస్థ" అని ఐ.టి. నిపుణులు చెబుతున్నారు. ఇంటర్నెట్ అందరికీ అందుబాటులోకి వచ్చిన తరువాత

ఇ. లెర్నింగ్‌కు డిమాండు పెరుగుతుంది.
బాండ్ విడ్త్తింగ్ సమస్యలు ఉన్నాయి.
డిస్‌కనెక్ట్ అయితే విద్యార్థులు సమస్యలు
లెర్నింగ్ సాఫ్ట్‌వేర్ హౌసన్ కు
మెటీరియల్ సెట్ ద్వారా లభిస్తుంది.
అనుభవం లేనివారు ప్రారంభించారు.
ద్వారా ఇ. లెర్నింగ్‌ను డెలివరీ
ఐ. టి. ప్రోగ్రామ్స్‌కే ఇ. లెర్నింగ్
వర్సిటీ. కామ్. ఆపేటెక్స్ కు చెందిన
పాపులర్ సైట్స్‌గా పాపులర్
వర్సిటి. కామ్ ద్వారా కోర్సుల

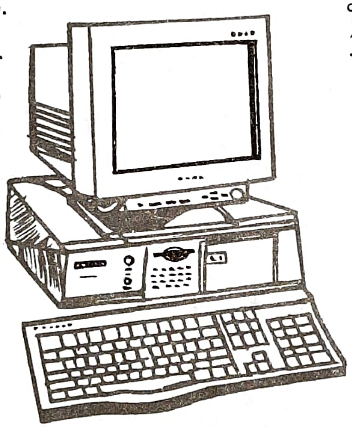

మల్టీమీడియా ఫైల్స్ డౌన్ లోడింగ్‌లో
35 నిమిషాల్లో మూడుసార్లు ఎక్సిన్
ఎదుర్కొంటారు. యూనివర్సిటీలు ఇ.
సహకరించినపుడే ఇ. లెర్నింక్
చాలా వరకు ఇ. లెర్నింగ్ సైట్స్‌ను
విద్యా రంగంలో ఉన్నత విధానం
చేస్తారన్న నమ్మకం లేదు. ఇప్పుడు
పరిమితమైంది. నిట్ కు చెందిన నెట్
ఆప్ టెక్నోలైన్ వర్సిటీ. కామ్‌లు
అవుతున్నాయి. ఆప్కో టెక్నో లైన్
వివరాలు ఎడ్యుకేషన్ న్యూస్

తెలుసుకోవచ్చును. ఆప్‌టెక్ లోటస్, విప్రోల భాగస్వామ్యంలో ప్రముఖ బిజినెస్ స్కూల్స్‌లో టై అప్ అయ్యేందుకు ప్రణాళిక సిద్ధం చేస్తుంది. ఆన్‌లైన్ అండ్ కంటిన్యూయింగ్ ఎడ్యుకేషన్ సమాచారంపై నెట్ వర్సిటి. కామ్ విశిష్ట సేవలు అందిస్తుంది. ఐ. టి. విద్యార్థులు నిపుణులకు ఈ డాటా కామ్ ఎంతో ఉపయోగం. నాన్ ఐ.టి. కోర్సులను ఇ. లెర్నింగ్ ద్వారా పాపులర్ చేసే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. దూర విద్యలో తరగతులకు తప్పనిసరిగా హాజరు కావాలి. ఇ. లెర్నింగ్‌లో ఈ అవసరం ఉండదు. వెబ్‌సైట్ ద్వారా ఇంటరాక్ట్ కావచ్చును. పాఠశాల పాఠ్యాంశాలతో సంబంధం లేని విధంగా వెబ్‌సైట్‌లు ఉంటున్నాయి. ఏనిమేటెడ్ పాఠాలను ఇంగ్లీషు, స్థానిక భాషల్లో ఆకర్షణీయంగా రూపొందించాలి. ఉన్నత విద్యను ఇ. లెర్నింగ్‌కు కన్వర్ట్ చేయాలి. వివిధ సాంకేతిక కోర్సులను ఇ. లెర్నింగ్‌కు అనుసంధానం చేయాలి. ల్యాబొరేటరీ సదుపాయాలు లేని పాఠశాలల్లో ఇ. లెర్నింగ్ ఇంటరాక్టివ్ ల్యాబ్స్‌లా పనిచేస్తూ ఎంతో ఉపయోగపడతాయి.

J. ప్రసాద్
No. 69

ప్రకృతి - గురువు

ఉషోదయపు తొలివెచ్చని కాంతిలో రేకులు విప్పే గులాబీలు, రాత్రంతా కురిసిన వెన్నెలలో పచ్చని ఆకులపై రాలి పవళించే మంచు ముత్యాలు, చిరుకొమ్మలు చాటున భూపాల రాగాన్ని శృతి చేసుకునే పక్షుల కిలకిలారావాలు, పయనించే సూర్యునికి తలలు వంచి వెంబడించే ప్రొద్దుతిరుగుడు పువ్వులు ... నిర్వచించగలమా ప్రకృతిని ఒక్క మాటలో! ఓ ఇంద్ర ధనుస్సు, ఓ పారిజాతం, ఓ హిమవత్పర్వతం, ఓ జలపాతం ... ఇవన్నీ ప్రకృతిలోని భాగాలే. వీటన్నిటి అపురూప, అద్భుత కలయికే ప్రకృతి.

మానవ చరిత్రలోని మొదటి పుట నుండి ఈ నిమిషం వరకు ప్రకృతి తానే గొప్ప గురువునని నిరూపించుకుంది. అదే వాస్తవం కూడా. ప్రకృతిలోని విశేషాలను ఒక్కొక్కటిగా కాకుండా ఒకే సమూహంగా మనం నిశితంగా పరిశీలిస్తే అందులో ఒక క్రమబద్ధత, లయబద్ధత కలిగిన సంయమనం ద్యోతకమవుతుంది. చక్రభ్రమణంలో తప్పనిసరిగా వచ్చే ఋతువులు, గీత గీసినటుగా విడిపోయే పగలు, రాత్రిళ్ళు, పున్నమి చంద్రుడు, గ్రహణం విచిడిన సూర్యుడు ... ఇవన్నీ ప్రకృతి మానవునికి నేర్పే ఖగోళ, భూగోళ, జీవశాస్త్రాలే.

జంతువులు, పక్షులు క్రమం తప్పకుండా పాటించే వలస పదతుల నుండి పురాతన మానవుడు మొట్టమొదట నేర్చుకున్న పాఠం "సుస్థిరత."

మానవ పరిణామ సిద్ధాంతానికి తండ్రి వంటివాడైన చార్లెస్ డార్విన్ తన పుస్తకంలో ప్రతిపాదించిన "బలవంతుడిదే రాజ్యం" అన్న సిద్ధాంతాన్ని మానవుడు అంతకు శతాబాల పూర్వమే ప్రకృతి నుండి నేర్చుకొని తన మనుగడ కోసం విరామం లేని జీవన పోరాటం చేయక తప్పదని గ్రహించాడు. తనను తాను కాపాడుకో వలసిన అవసరం నుండి మానవుడు ప్రకృతిని అన్వేషిస్తూ, విశేషిస్తూ తన ధీశక్తితో, బుద్ధి బలంతో దీర పోరాటాన్ని, ప్రయాణాన్ని జరిపి ఈనాటి 'నాగరికత' అనే పదానికి అర్థాన్ని నిర్వచించగలిగాడు.

ప్రకృతిలోని అనివార్యమైన మృత్యువు మానవుని ఆధ్యాత్మికత వైపు నడిపిస్తే, అదే ప్రకృతిలోని సహజమైన శబ్దాలు, అంటే ఆకాశపు గర్జన, గాలి ఈలలు, జలపాతపు హోరు, తుమ్మెదల ఝుంకారాలు ... ఇలాంటివన్నీ సున్నితమైన సంగీత శాస్త్రానికి మానవుని మనస్సులో పునాది వేశాయి.

శ్రమిస్తే శ్లాఘించి, దారి తప్పితే దండించే ఒక ఉపాధ్యాయునిలాగే ప్రకృతి కూడా తన భువన మోహన సౌందర్యంతో జీవకోటి మనస్సులను రంజింపజేయనూ గలదు, తన భయోత్పాత విన్యాసాలతో భీతిల్లించనూ గలదు.

ప్రకృతిలోని వరాలకు తానే రారాజునని గర్వించిన మానవునికి అకస్మాత్తుగా వచ్చే పెను తుఫానులు, బ్రద్దలయ్యే అగ్ని పర్వతాలు అతని వైఫల్యాన్ని గుర్తించేలా చేశాయి. క్రమశిక్షణ పాఠాన్ని మనస్సుకు హత్తుకొనేలా మానవునికి నేర్పగలిగినది ప్రకృతి మాత్రమే.

ప్రకృతి నేర్పిన ఈ పాఠమే భగవంతుడు అన్న నామానికి రూపాన్ని ఇచ్చి మతం అనే సిద్ధాంతాన్ని కనిపెట్టి భక్తి వలన పొందగలిగే శక్తిని మానవునికి ఇచ్చింది.

చెట్టు నుండి క్రిందపడిన ఒక ఆపిల్ పండు నుంచి ఐజక్ న్యూటన్ గురుత్వాకర్షణ సిద్ధాంతాన్ని రూపొందిస్తే, ఆర్కిమెడీస్ తన శరీరపు బరువు వలన పైకుబికిన నీటి నుండి ఆర్కిమెడిస్ సూత్రాన్ని ప్రపంచానికి అందించాడు. పెరుగుతున్న భూగోళపు వేడి, ఓజోన్ పొరలో ఏర్పడుతున్న రంధ్రం . . . ఇవన్నీ ప్రకృతి మానవునికి చేస్తున్న హెచ్చరికలే.

మనం సంస్కృతంలో ఒక ఉత్తమ ఉపాధ్యాయుని చూడవచ్చు. ఆంగ్లంలో, గణితం వంటి అన్ని శాస్త్రాల్లోనూ చూడవచ్చు. కాని అన్ని శాస్త్రాలనూ తనలోనే ఇముడ్చుకొని, ప్రతి శాస్త్రజ్ఞునికి పరిశోధనా కేంద్రంగా విరాజిల్లుతున్న ప్రకృతి అందరికంటే ఉత్తమ గురువు.

జి. వేణు రత్న కుమారి

DZ - 06

అమ్మ

నాస్తికుడైనా - ఆస్తికుడైనా; ధనికుడైనా - దరిద్రుడైనా
పండితుడైనా - పామరుడైనా ; మానవ సమాజంలో ఎవరైనా
ఈ సృష్టి కొనసాగడానికి కారణం - 'అమ్మ' అని మరోమాట లేకుండా ఆమోదిస్తాం
కనిపించే దైవం అమ్మ - అందుకే అమ్మని మించిన దైవం లేదు

సృష్టిలో నున్న జీవరాసులన్నింటిలో ప్రత్యేక స్థానాన్ని నిలబెట్టుకోగలిగింది 'అమ్మ.' మనస్సు, మేథాశక్తి ఉన్న మానవాళిలోనే కాక పశుపక్షాదులలో కూడా అమ్మ ప్రేమకు ప్రాముఖ్యత ఉంది. మానవునిలా ఆలోచించలేని జంతువుని సైతం కదిలించగల శక్తిగల అమ్మ గుణగణాలను ఏ చిత్రకారుడు కూడా స్పష్టంగా గీయలేకపోయాడు. కారణం, అమ్మలోని ప్రేమానురాగాలు భావానికి అందనంత ఉన్నతమైనవి.

అమ్మకు ఆది రూపం స్త్రీ. స్త్రీకి భూదేవికున్నంత సహనం ఉంటుంది. కానీ ఆ స్త్రీ మూర్తి మాతృత్వం పొందిన క్షణాన తనలోని సహనాన్ని రెండింతలు చేసుకుంటుంది. అప్పటిదాకా గుప్పెడు ఉన్న ఆమె హృదయం ఆకాశమంత అవుతుంది. అట్టి రూపాన్ని దాల్చిన ఆమెను "అమ్మ" అని పిలుస్తాం. అమ్మ అనే పదంలోని 'అ' ఆమెలోని ఆకాశమంత హృదయాన్ని సూచిస్తుంది. 'మ్మ' అనే అక్షరం భూదేవికున్న సహనానికన్నా మిన్న అని సూచిస్తుంది. కనిపించని దైవం మన అందరిలో ప్రాణాన్ని నింపుతున్నాడని అంటే ఆ మాటను ఖండించేవారు ఎందరో ఉన్నారు. కానీ అందరికీ జన్మనిస్తున్న అమ్మే అసలైన దైవం అని అంటే అందరూ మోదంతో ఆమోదిస్తారు. గుండెలోని రక్తానికి ప్రేమను జోడించి స్వచ్ఛమైన పాలుగా మార్చి పసివానికి ఆహారంగా ఇచ్చి పోషిస్తుంది అమ్మ. అట్టి అనురాగమయి, అమృత స్వరూపిణి అయిన అమ్మకు మన సంప్రదాయం ప్రాచీన కాలం నుండి ప్రథమ స్థానాన్ని ఇస్తున్నది. జన్మ భూమిని కూడా మాతృభూమి అని పిలవడంలో ఆమెకు మనమిస్తున్న విలువ తెలుస్తూనే ఉంది. మాతృస్వామ్య కుటుంబాలనేవి మన చరిత్రలో కనబడుతున్నాయి. దాన్నిబట్టి మన సమాజం పూర్వం నుండి అమ్మకు అగ్రస్థానం ఇస్తున్నదని చెప్పడం స్తవం కాదు, వాస్తవం.

కాల ప్రవాహంలో కలుషం అంటక మిగిలింది అమ్మ. కానీ ఈ ఆధునిక సమాజంలో అమ్మ తనకున్న విలువను కొంతమేరకు కోల్పోతున్నది అని అనడం ఎంత వరకు సమంజసం అని ఆలోచిస్తే అది సత్యదూరం కాదనిపిస్తుంది. అమ్మ స్థానం ఈ స్థితికి చేరడానికి కారణం ఏమిటి? సమాజంలో చోటు చేసుకున్న మార్పులా? అక్షరం నేర్చిన మనిషి అర్థం కోసం పరుగులు తీయడమా? అనేది బదులు లేని ప్రశ్నగా మిగిలిపోయింది నేటి ప్రపంచం ముందు. ఈ హైటెక్ అమ్మ ప్రేమలో స్వచ్ఛతా, మాధుర్యం తగ్గాయా? లేక హైటెక్ బిడ్డలు తల్లిపై చూపించే ప్రేమ, గౌరవం తగ్గాయా? అసలు ఈ స్థితికి కారణం ఎవరు?

ప్రసవ వేదనను భరించి ప్రాణాన్ని ఫణంగా పెట్టి మరో ప్రాణికి జన్మనిచ్చే అమ్మ ఈ కాలంలో నొప్పినెరుగని సుఖ ప్రసవం కావాలని కోరుకుంటూ దాని కోసం ఎంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టడానికైనా సిద్ధమవుతుంది. స్తన్యం ఇచ్చి పోషించవలసిన అమ్మ సౌందర్యం తగ్గిపోతుందని డబ్బా పాలతో శిశువును పెంచుతుంది. పసివాడికి తొలి పలుకులు నేర్పవలసిన అమ్మ పసివాడి గోల పట్టించుకోక ఆఫీసుకు పరుగులు తీస్తుంది. బుడి బుడి నడకలతో తప్పటడుగులు వేస్తూ పొడిపొడి మాటలు మాట్లాడుతున్న వాడిని చూచి మురిసిపోవలసిన అమ్మ అందుకు భిన్నంగా వాడిని ఇంగ్లీషు కాన్వెంట్‌లో చేర్పించడానికి తొందరపడుతుంది. డాలర్ల వేటకు తన బిడ్డను సంసిద్ధునిగా తీర్చిదిద్దడంలో నిమగ్నురాలౌతుంది.

నాటి నుండి అమ్మ పాలలోని మకరందాన్ని, అమ్మ ప్రేమలోని మాధుర్యాన్ని చవిచూడని ఆ శిశువు బడి నుండి తిరిగి వచ్చి అమ్మను ఆయాలుగానో, లేక మరో టీచర్ గానో తన పసి గుండెలో ముద్రించుకుంటున్నాడు. తనకు ఇష్టం లేకున్నా అమ్మ మాట కోసం డాలర్ల వేటలో నిమగ్నుడై కన్ను మూసిన అమ్మను చివరి చూపు చూడడానికి కూడా రాకపోగా పెద ఖర్మ నాటికో, తొలి వర్ధంతి నాటికో వచ్చి వీడియో క్యాసెట్‌లో భద్రపరచిన అమ్మ ఖర్మ కాండలను ఒక సినిమా మాత్రంగా చూసి మరునాడే డాలర్ల వేటకై బయలుదేరుతున్నాడు.

ఈ స్థితే మరో కొంత కాలం కొనసాగితే అమ్మ, బిడ్డల మధ్య ప్రేమానురాగాలు సన్నగిల్లడమే కాదు, తుడిచిపెట్టుకుపోవడం ఖాయం. సృష్టికి మూలమైన అమ్మ అనే అపురూప వ్యక్తి కనుచూపు మేరలో కనిపించకుండా పోతుంది. అప్పుడు సృష్టి అనేదే మిగలదేమో సుమా! కనుక నీవూ, నేనైనా అమ్మను గౌరవిద్దాం. ఆమె ప్రేమను ఆస్వాదిద్దాం. ఆమెకు మన హృదయాలలో అగ్రస్థానాన్నిద్దాం.

P.V. బాలసుబ్రహ్మణ్యం (Bhancy)
NEH - 16

N.S.S. సేవలు

మన కళాశాలలోని N. S. S. విద్యార్థులు ఈ సంవత్సరం కూడా సేవా కార్యక్రమాలలో చురుగ్గా పాల్గొన్నారు. డాక్టర్ చల్లా శ్రీ రామచంద్రమూర్తి, శ్రీమతి T. రోజ్‌మేరీ, శ్రీ P. శ్రీనివాస శాస్త్రి గార్లు మూడు యూనిట్లకు ప్రోగ్రాం ఆఫీసరులుగా వ్యవహరిస్తున్నారు. కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ ఫాదర్ పీటర్ రాజ్, డిగ్రీ విభాగం వైస్ ప్రిన్సిపాల్ ఫాదర్ రెక్స్ ఆంజిలో వంటి పెద్దల సహాయ సహకారాలతో జాతీయ సేవా పథకం, సేవలు కొనసాగిస్తున్నారు. నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం N. S. S. కో - ఆర్డినేటర్ శ్రీ Z. విష్ణువర్ధన్ ఈ సేవా కార్యక్రమాల్ని పర్యవేక్షిస్తున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం పిలుపునిచ్చిన పచ్చదనం - పరిశుభ్రత వంటి కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొంటున్న విద్యార్థులు బాలల దినోత్సవం ఆనందమయంగా నిర్వహించారు. స్త్రీ శిశు సంక్షేమ శాఖ నిర్వహిస్తున్న NTR కాలనీలో ఉన్న బాలభవన్ లోని పిల్లలందరికీ ఆటపాటల పోటీలు నిర్వహించి, పుస్తకాలు, పెన్సిళ్ళు, అట్టలు మొదలైన బహుమతులు అందజేశారు. ఈ కార్యక్రమానికి ఫాదర్ రెక్స్ ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొన్నారు. విజయ మేరి అంధ బాల బాలికల పాఠశాలలో కూడ విద్యార్థులకు N.S.S. వలంటీర్లు బహుమతులు అందజేశారు.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నిర్వహిస్తున్న ఎయిడ్స్ వ్యాధి గురించి ప్రజల్లో చైతన్యం కలిగించడానికి నిర్వహించే ఊరేగింపులో మన వాలంటీర్లు 200 మంది పాల్గొన్నారు. ఈ ర్యాలీకి నగరంలోని వివిధ కళాశాలల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు వేలాదిగా పాల్గొన్నారు. దేశ వ్యాప్తంగా నిర్వహిస్తున్న పోలియో వ్యాధి నిరోధక పల్స్ కార్యక్రమానికి మా కళాశాల నుండి వందమంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులు గుణదల, పటమట ప్రాంతాల్లోని వివిధ కేంద్రాలలో సేవలనందించారు.

దానాలన్నింటిలోకీ రక్తదానం గొప్పది. నగరంలోని వివిధ ఆసుపత్రులలో కొన ఊపిరిలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న రోగులకు రక్తదానం చేయడం మా N. S. S. వారంటీర్లకు ప్రీతికరమైనది. వీరిలో P.వరప్రసాద్ DP - 54, క్లిట్ డేవిస్ NGH - 18, గడ్డం అచ్చయ్య AP - 44, కులదీప్ మింజ్ AGH - 15, రోషన్ కె రెట్టా No. 8, D. భరత్ రాజ్ RH - 38, K. మహా సుభాని TA - 78, R. రమేష్ TA - 68, R. సమీర్ డంగ్ డంగ్ AEH, గడ్డం సాంబశివరావు NET -14, వెంకటేశ్వరరావు NET - 7 మొదలైనవారు రక్తదానం చేశారు.

CH . సురేష్ DET - 18

ప్రేమ కోసం - సినీ మషాలా

అనగనగా ఒకరోజు. ఆ రోజు బొంబాయిలో మా స్నేహితుల ఇంట్లో పెళ్ళి, ఆ పెళ్ళి లో నిన్ను చూశాను. **Love at first sight** అన్నట్లు నిన్ను చూడగానే ప్రేమదేశం లోనికి అడుగుపెట్టాను. నాది ప్రేమించే మనసు కావడం వల్ల నిన్ను చూసినప్పటి నుండి నేను ప్రేమిస్తున్నాను. నా మనసులో మాట నీతో చేప్పాలనుకున్నాను. కానీ, ఆ పెళ్ళి సందడి లో నిన్ను కలవలేక పోయాను. నీవు కనిపించక ఆ రోజు నుండి క్షణమొక యుగం లాగా గడుపుతున్నాను. క్షణక్షణం నా మదిలో నీ ఆరాధన చేస్తున్నాను. నిద్రలో వచ్చే మెరుపుకలలో నువ్వు గులాబి లా నా హృదయాన్ని హత్తుకుపోతుంటే మనసా కవ్వించకే అని సరిపెట్టుకున్నాను. మనమిద్దరం జోడి కట్టుకొని ప్రేమ జంటలా ఉల్లాసంగా ఆకాశవీధిలో ఊయల ఊగుతున్నట్లు కలలు కంటున్నాను. నా హృదయంలో నిదురించే చెలి నువ్వే నా ఆరో ప్రాణం ప్రియా ఓ ప్రియా నా హృదయం అనే కోవెల లో నీ రూపాన్ని ప్రతిష్టించుకున్నాను. ప్రియా నిన్ను ఒక్కసారి చూడాలని ఉంది. హలో ఐ లవ్‌యూ అని చెప్పాలని ఉంది. నీ ముద్ద మందారం లాంటి అందం నన్ను ప్రేమఖైదీ ని చేసింది. నాలో ప్రేమాగ్ని ని లేపి నన్ను మజ్ను ని చేసింది. నీ ప్రేమ మందిరం లో నాకు కాస్త చోటివ్వు. అదే నువ్వు నాకిచ్చే ప్రేమ కానుక. నాకు కొంచెం మనసిచ్చి చూడు. నిన్ను ప్రేమ పల్లకి లో విహరింపజేస్తాను. మనం ప్రేమదేశం లోని ప్రేమనగర్ లో ప్రేమాలయం నిర్మించుకుందాం. నేను ప్రేమ పూజారి లా ఉంటూ నీకు ప్రేమాభిషేకం చేస్తూ నిన్నే ప్రేమిస్తా. నీకోసం తాజ్‌మహల్ నిర్మించి ప్రేమంటే ఇదేరా అని నిరూపిస్తా. అక్కడ అమ్మాయి ఇక్కడ అబ్బాయి లా మన మధ్య ఈ ఎడబాటు ఎంతకాలం. ఏనాటికైనా నువ్వు వస్తావని ప్రేమ బాటసారి లా నీకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. మన ప్రేమబంధం గట్టి పడడం కోసం నిన్నే ప్రేమించి పెళ్ళాడుతా. నా ప్రేమ పుస్తకంలో మన ప్రేమ కథను అన్నమయ్య లా భావిస్తాను. నిన్ను ఎంతగా ప్రేమిస్తున్నానో చెప్పడానికి భాషలేదు, ఆశే తప్ప. నువ్వే నా ప్రాణం, నువ్వే నా సర్వస్వం. నువ్వు లేని నాకు శూన్యం.

ఓ శుభముహూర్తం వేళ పెళ్ళి పందిరిలో పెళ్ళి పీటలు మీద దేవుడు ఆశీస్సులతో వేద మంత్రాల సాక్షిగా నిన్నే పెళ్ళాడుతా. నీ మెడలో తాళిని కట్టి నా జీవితంలోకి నీకు సుస్వాగతం పలుకుతాను. ఈ రోజు ప్రేమికుల రోజు. నా మనసులో మాటని, హృదయంలోని భావాల్ని తొలిప్రేమలేఖ గా మలచి వ్రాశాను. నీ ప్రేమికుడు

వాడపల్లి సత్యనారాయణ

AO - 26

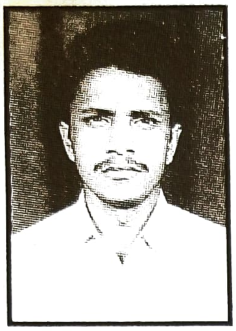

అష్టావధానం

నారాయణమ్ సురేష్ బాబు,
M.A. (Tel.); M.A. (san.)
సంస్కృత అధ్యాపకుడు

అవధానం అంటే చిత్తైకాగ్రత. అంటే మనసును కేంద్రీకరించడం. దీనికే తత్పరత అనే అర్థం కూడా ఉంది. ఏకాగ్రతకు భంగ హేతువు లెన్ని ఉన్నా మనస్సును అన్యథా చలింపనీయక ఆవశ్యక విషయంపై కేంద్రీకరించడం అవధాని ముఖ్య కర్తవ్యం. అవధానం గలవాడు అవధాని. ఈ పదం మొదట వేద విద్వాంసులకు వాడబడింది. వేద మంత్రాలు స్వర ప్రధానం కలవి. కాబట్టి వేద మంత్రోచ్చారణ సమయంలో స్వరాపరాధం కలుగకుండా వేదర్షులు అవధానం వహించేవారు. అందువల్ల అవధానమనే పదం వేదాలలో సార్థకమైంది. క్రమంగా ఈ అవధాన కళ వేద రంగం నుంచి సాహిత్య రంగానికి ప్రాకి గౌరవ సత్కారాలు పొందింది. దానినొక సాహిత్య కళగా గీర్వాణాంధ్ర కవులు పోషించారు.

ఆలంకారికులు కవిత్వాన్ని ఆశు, మధుర, చిత్ర, విస్తర కవితలుగా విభజించారు. అందులో ఆశు కవిత వేగంగా చెప్పే కవిత. దాని శాఖయే అవధాన కవిత. అచ్చమైన ఆవేశంతో, నిరాడంబరంగా, రమణీయంగా, ధారావాహినిగా చెప్పే కవిత్వం ఆశు కవిత్వం. తెలుగు సాహిత్యంలో ఆశు కవిత్వం చెప్పిన కవులు ఎందరున్నప్పటికీ, జంట కవులుగా ప్రసిద్ధికెక్కిన తిరుపతి వేంకట కవులే అగ్రగణ్యులు. జంట కవులుగా ఆశువును మొట్టమొదటిసారి నిర్వహించినదీ వారే. జాతికి కవితా చైతన్యాన్ని ఆశు కవిత్వంలో కలిగిలించింది వారే.

ఈ అవధాన కళ సంఖ్యననుసరించి అష్టావధాన, శతావధాన, ద్విశతావధాన, సహస్రావధాన, మహా సహస్రావధాన, ప్రపంచావధానమని విభజించబడింది. ఇందులో అష్టావధానానికి ఒక ప్రత్యేక స్థానం ఉంది. అష్టావధానమంటే ఒకే సమయంలో ఎనిమిది విషయాలపై బుద్ధిని కేంద్రీకరించడం. కవిత్వం, కావ్య పాఠం, శాస్త్రార్థం, ఆకాశ పురాణం, లోకాభి రామాయణం, చదరంగం, వ్యస్తాక్షరి, పుష్పగణనం అష్టావధానంలో ప్రశస్తమైన అంశాలు. ఈ ఎనిమిది ఏవి అనే విషయంలో పండితుల మధ్య అభిప్రాయ వైవిధ్యాలు ఉన్నాయి. చదరంగం, ఘంటానాదం, గణిత చాతుర్యం, పుష్పగణనం మొదలైనవి అవధానికి ఐచ్ఛికాంశాలు. అయితే అవధానులు తమ అభిరుచి, కౌశలాన్ని బట్టి ఆ ఎనిమిది అంశాలను నిర్ణయించుకుంటారు. ఆధునిక కాలంలో ఈ అష్టావధానం సమస్యా పూరణం, దత్తపది, వర్ణన, పురాణ పఠనం, కావ్య ప్రశంస, నిషిద్ధాక్షరి, అప్రస్తుత ప్రశంస మరియు వ్యస్తాక్షరి (లేక) చదరంగం (లేక) ఘంటానాదం (లేక) పుష్ప గణనాలకు పరిమితమైంది. అవధానంలో ప్రశ్నలడిగే వారిని పృచ్ఛకులంటారు. అష్టావధానంలో పై చెప్పిన ఒక్కొక్క అంశానికి ఒక్కొక్కరి చొప్పున ఎనిమిది మంది పృచ్ఛకులుంటారు. పృచ్ఛకులు అడిగిన ప్రశ్నలకు అవధాని ఒక్కొక్క పాదం చెప్తూ, ఎనిమిది మందికి నాలుగు పర్యాయాలలో పద్యపాదాలు చెప్తాడు. చిట్ట చివరికి ఎనిమిది మందికి అవధాని వారి వారి ప్రశ్నలకు మొత్తం పద్యాన్ని తు. చ. తప్పకుండా చెప్పాలి.

ఆంధ్ర లయోలా కళాశాలలో తెలుగు, హింది, సంస్కృత విభాగాలు సంయుక్తంగా నిర్వహించిన "అష్టావధానం" సహృదయ రంజకంగా, సరసంగా సాగింది. అవధాని శ్రీ కోట లక్ష్మీనరసింహంగారు పృచ్ఛకులు అడిగిన ప్రశ్నలకు సమయోచితంగా సమాధానమిచ్చారు. శ్రీ ప్రభల సుబ్రహ్మణ్య శర్మగారు సంధానకర్తగా నిర్వహించిన ఈ అష్టావధానంలో సమస్యాపూరణకు శ్రీ ఎన్. అప్పన్నగారు, దత్తపదికి శ్రీమతి కె. కుసుమ కుమారిగారు, వర్ణనకు శ్రీమతి డి. వి. తులసిగారు, కావ్య ప్రశంసకు శ్రీ మెట్టా వేంకటేశ్వరరావుగారు, నిషిద్ధాక్షరికి డా. బాపట్ల రాజగోపాల శర్మగారు, అప్రస్తుత ప్రశంసకు శ్రీ పి. వీరబ్రహ్మంగారు, వ్యస్తాక్షరికి డా. జంధ్యాల పరదేశిబాబు గారలు పృచ్ఛకులుగా వ్యవహరించారు. ఈ కార్యక్రమానికి డా. గుమ్మా సాంబశివరావుగారు స్వాగతం పలికారు. డా. సిహెచ్. శ్రీ రామచంద్ర మూర్తిగారు సంధానకర్తను సభకు పరిచయం చేశారు. ఫాదర్ జి. ఎ. పి. కిశోర్‌గారు అవధానిని సభకు పరిచయం చేశారు. ఈ కార్యక్రమంలో కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ ఫాదర్ సి. పీటర్‌రాజ్ గారు, వైస్ ప్రిన్సిపాల్ ఫాదర్ రెక్స్‌ఆంజిలో గారు, కరస్పాండెంట్ ఫాదర్ ఎ. తెక్కమోరి గారు, అధ్యాపకులు, విద్యార్థి మిత్రులు పాల్గొన్నారు. కళాశాల డిగ్రీ విభాగపు వైస్ ప్రిన్సిపాల్ ఫాదర్. రెక్స్‌ఆంజిలో గారు మరియు విశ్రాంత వృక్షశాఖ అధ్యక్షులు శ్రీ ఎన్. అప్పన్న గార్లు పృచ్ఛకులను ఉచిత రీతిన సత్కరించారు. పృచ్ఛకుల పక్షాన డా. జంధ్యాల పరదేశి బాబు గారు పద్యరూపంలో స్పందించారు.

పారిజాతాపహరణము నాడు - నేడు

సాహితీ సమరాంగణ సార్వభౌముడైన శ్రీకృష్ణ దేవరాయల ఆస్థానాన్ని అలంకరించిన అష్టదిగ్గజ కవుల్లో నంది తిమ్మన ఒకడు. పెద్దన తర్వాత ప్రసిద్ధి పొందినవారిలో తిమ్మన ప్రథముడని కొందరి భావం. ఈయనకు ముక్కు తిమ్మన అనే వ్యవహార నామం కూడా ఉన్నట్లు తెలుస్తున్నది. ముక్కు మీద పద్యం వ్రాయడం వల్ల ఈ పేరు వచ్చిందని కొందరు భావిస్తే ఈయన ముక్కు పెద్దదిగా ఉండడం వల్ల ఈ పేరు వచ్చిందని మరికొందరు భావించారు. ఏది ఏమైనప్పటికీ ఈయన కవితా శైలిని గూర్చి "ముక్కు తిమ్మనార్యు ముద్దు పలుకు" అనే ప్రసిద్ధి ఉండడం వల్ల ఈయన ముక్కు తిమ్మన పేరుతో బాగా ప్రచారంలో ఉన్నట్లు చెప్పవచ్చు.

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలకు అంకితంగా ఈయన 'పారిజాతాపహరణము' అనే ప్రబంధాన్ని రచించాడు. ఇందులో ఐదు ఆశ్వాసాలు ఉన్నాయి. సంస్కృతంలోని హరివంశం ఈ ప్రబంధానికి ఆధారం. అయితే మూలానికి భిన్నమైన అనేక కల్పనలు ఈ గ్రంథానికి ఎంతో అందాన్ని చేకూర్చాయని చెప్పవచ్చు. ఈ గ్రంథం వ్రాయడానికి తిమ్మన ప్రత్యేకంగా కారణం చెప్పకపోయినా రాయల అంతఃపురంలో జరిగిన సంఘటన ఆధారంగా ఇది రచించబడిందని లోకంలో ప్రచారం ఉన్నది. రాయలవారి భార్యలలో ఒకతె అయిన తిరుమల దేవి ఒకనాడు తన శయన మందిరంలో రాయల రాక కోసం నిరీక్షించి ఆ రాత్రి ఎంతకూ ఆయన రాకపోవడంతో పాన్పు మీద వ్యత్యస్తంగా పడుకొన్నదట. రాయలు ఆలస్యంగా వచ్చి శయ్య మీద శరీరం వాల్చగా నిద్రావస్థలో ఉన్న తిరుమల దేవి పాదం కృష్ణరాయల శిరస్సును తాకినదట. రాయలు నొచ్చుకొని అక్కడనుండి వెళ్ళిపోయి ఆ మరునాటి నుంచి ఆమె మందిరానికి రావడం మానివేశాడట. ఈ విషయాన్ని తెలుసుకొన్న నంది తిమ్మన కృష్ణ రాయలకు అన్యాపదేశంగా కర్తవ్యాన్ని తెలియజేస్తూ 'పారిజాతాపరహణము' ప్రబంధాన్ని రచించాడట.

నంది తిమ్మన ఏనాడో రచించిన పారిజాతాపరహణం గ్రంథాన్ని ఈనాడు చదవవలసిన అవసరం ఎంత వరకు ఉన్నదనే ప్రశ్న కలగడం సహజం. సాహిత్యం సార్వ జనీనమూ, సార్వ కాలికమూ అయి ఉంటుంది. సాహిత్యం నవ నవోన్మేషమై కర్తవ్యోపదేశంతో, విజ్ఞాన బోధకమై సాగుతుంది. శ్రీకృష్ణునకు సత్యభామ అలుక వల్ల ఏర్పడిన సంకటాన్ని ఆయన ఏ విధంగా తొలగింపజేసుకొన్నాడో ఈ ప్రబంధం స్పష్టం చేస్తున్నది. అదే విధంగా ఈ సమాజంలో ఉన్న గృహస్థుల మధ్య, అంటే భార్యాభర్తల మధ్య ఏర్పడిన చిన్న కలహాలు, అలుకలు, సంకటాలు తొలగించుకోవడానికి ఇలాంటి గ్రంథాలు ఉపకరిస్తాయని చెప్పవచ్చు. సంసార జీవితాలు సాగుతున్నంత కాలం ఈ విధమైన రచనలు ఆవశ్యకత ఉంటుందని భావించవచ్చు. పారిజాతాపరహణము ప్రబంధములోని ప్రత్యేక అంశాల్ని పరిశీలిస్తే ప్రస్తుత సమాజానికి వాటి అవసరం ఎంత వరకు ఉన్నదో పరిశీలించడమే ప్రస్తుత వ్యాస ప్రధానోద్దేశం.

నంది తిమ్మన 'పారిజాతాపరహణము' ప్రబంధాన్ని ప్రారంభిస్తూ శ్రీ వేంకటేశుడు శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల్ని కృతార్థుని చెయ్యాలని ఆకాంక్షిస్తూ శివస్తుతిని కూడా కావించాడు. ఆ సందర్భంలో చెప్పిన పద్యం ఈ గ్రంథానికి నాందీ పద్యంలా ఉన్నది.

"పొలతు ల్గొ, గిట గ్రుచ్చి యెత్తి . . . సంధించున్మహైశ్వర్యముల్ (పీఠిక - 2)

- ఈ పద్యంలోని పార్వతి అసూయ సత్యభామ అసూయను తెలియ జేస్తున్నదని భావించవచ్చు. 'తన నీడ దానుగని మౌగ్ధ్యంబొప్ప' అనే పదాలను గమనించినప్పుడు సత్యభామ ఊరకే భ్రమపడి ఈర్ష్యను పొందిందని ఇందులో శ్రీ కృష్ణుని తప్పు ఏమీ లేదనే విషయం స్ఫురిస్తున్నది. సవతుల మీద అసూయ ఉండడం లోక సహజం. ఇతర విషయాలలో ఓర్చుకోవచ్చు గాని తన భర్త మరొక స్త్రీతో చనువుగా ఉండటాన్ని గాని, జీవితాన్ని పంచుకోవడానికి ప్రయత్నించటాన్ని గాని స్త్రీలు సహించరని గ్రహించవచ్చు.

కృతిపతి అయిన శ్రీకృష్ణదేవరాయలకు, కృతి నాయకుడైన శ్రీకృష్ణునకు అభేదాన్ని పాటిస్తూ నంది తిమ్మన మనోహరమైన పద్యాన్ని రచించాడు.

యాదవత్వమున . . . భూ నాయకుండు (పీఠిక 17)

- కథా నాయకుడైన శ్రీకృష్ణునకు కృష్ణ రాయలకు, నాయికయైన సత్యభామకు, తిరుమల దేవికి సామ్యం ఉండే రీతిలో తిమ్మన కథా రచన గావించాడు. ప్రబందాన్ని పుర వర్ణనాదులతో ప్రారంభించే సంప్రదాయాన్ని మాని రుక్మిణీ సత్యభామల వర్ణనలతో ప్రారంభించాడు. 'పారిజాతాపహరణము' ఇతివృత్తాన్ని ఈ విధంగా గమనించవచ్చు. శ్రీకృష్ణుడు నరకాసురుని జయించి అతని బంధంలో ఉన్న పదహారు వేల మంది స్త్రీలను నారదుని ఆజ్ఞను అనుసరించి పెళ్ళి చేసుకొన్నాడు. అంతకు ముందే ఉన్న అష్ట మహిషులతో, పదహారు వేలమంది స్త్రీ రత్నాలతో విహరిస్తూ అందరినీ అన్నివేళలా, అన్ని విధాలుగా శ్రీకృష్ణుడు సంతృప్తి పరుస్తూ తన చాతుర్యాన్ని ప్రకటిస్తున్నాడు.

ఒకనాడు శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణీ మందిరంలో ఉండగా నారదుడు అక్కడకు వచ్చి పారిజాత పుష్పాన్ని శ్రీకృష్ణునకిచ్చాడు. శ్రీకృష్ణుడు దాన్ని రుక్మిణికి ఇస్తూ సత్యభామ ఏమనుకొంటుందో అని సంశయించాడు. పారిజాతాన్ని శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణికి ఇచ్చిన సంగతి తెలుసుకొన్న సత్యభామ మిక్కిలి కోపించింది. కోప గృహంలో ప్రవేశించింది. శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామ దగ్గరకు వెళ్ళి బ్రతిమాలి ఆమెను ఓదార్చి పారిజాత వృక్షాన్ని తెచ్చి ఇస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

సత్యభామ సౌధంలో శ్రీకృష్ణుడు ఉన్నప్పుడు నారదుడు రాగా సత్యాకృష్ణులు ఆయనను సత్కరిస్తారు. నారదుడు ఆశీర్వదిస్తాడు. అతిథి కుండలాలను నరకాసురుని నుండి గ్రహించిన శ్రీకృష్ణుడు వాటిని అతిథికి తెచ్చి ఇస్తానని ఇంద్రునితో చెప్పుమని నారదునితో పలుకుతాడు.

గరుత్మంతుని మీద ప్రయాణించి శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామ ఇంద్ర లోకానికి చేరుకోగా ఇంద్రుడు సాదర స్వాగతం పలికి ఆతిథ్యమిచ్చాడు. కృష్ణుడు అతిథికి కుండలాలను ఇచ్చాడు. సత్యా కృష్ణులు వన విహారం పూర్తి చేసి వైజయంతమనే మేడలో రాత్రి గడుపుతారు. శ్రీకృష్ణుడు పారిజాతాన్ని పెకలించుకొని వెళుతున్న విషయాన్ని తెలుసుకొన్న ఇంద్రుడు అడ్డగించి యుద్ధానికి దిగుతాడు. శ్రీకృష్ణుని ధాటికి తట్టుకోలేక క్షమించుమని వేడుకొంటూ పారిజాతాన్ని తీసుకొనివెళ్ళమంటాడు. శ్రీకృష్ణుడు దాన్ని తెచ్చి సత్యభామ పెరటిలో ఉంచుతాడు. ఆ తర్వాత నారదుడు వచ్చి సత్యభామను పుణ్యక వ్రతం చేయమని ప్రోత్సహించడంతో ఆమె ఆ వ్రతాన్ని శాస్త్రోక్తంగా ఆచరిస్తుంది. నారదుడు శ్రీకృష్ణుని స్తుతించడంతో పారిజాతా పహరణం ముగుస్తుంది.

రుక్మిణీ సత్యభామలకు పరస్పరం స్పర్ధలు కలిగిన విషయాన్ని నంది తిమ్మన కథా ప్రారంభంలో తెలిపాడు. సవతులకు మాత్సర్యం సహజమనే లోక సాధారణమైన విషయాన్ని కవి ఇక్కడ ధ్వనింపజేస్తున్నాడు.

కులమును . . . వారి కెంతయున్ (1 - 42)

- శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణీ సత్యభామలిద్దరినీ మిక్కిలిగా ఆదరించడం వల్ల వీరికే రవరవలు కలిగాయని మిగిలిన

భార్యలకు కలిగే ప్రసక్తి లేకుండా పోయిందని ఈ పద్యం ద్వారా గమనించవచ్చు. మగువలకు మగనికూరిమి వాంఛనీయమని చెప్పవచ్చు. సౌందర్యంతో పాటు మగని కూరిమి కూడా ఉన్న వనిత గర్వించకుండా ఉంటుందా? కాబట్టి స్త్రీ సహజమైన ఈర్ష్యతో రుక్మిణీ సత్యభామలు పరస్పరం స్పర్ధలు పూనినట్లు తెలుసుకోవచ్చు.

శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణీ మందిరంలో ఉన్నప్పుడు నారదుడు రాగా ఆయనకు ఎదురేగి, నమస్కరించి రుక్మిణీ సమేతంగా అతిథి సత్కార్యాలు కావించాడు శ్రీకృష్ణుడు. అతిథికి ఎదురేగి గౌరవించడం ఉత్తమ గృహస్థుని లక్షణం. ప్రబంధ కాలంలోనే కాదు ఈనాటికీ ఇంటికి వచ్చిన అతిథిని గౌరవించవలసిన బాధ్యత గృహస్థునిదే. 'అతిథి దేవోభవ' అనే సూక్తికి అనుగుణంగా అతిథిని భగవంతునితో సమానంగా భావించి పూజించాలి అనే విషయాన్ని కవి ఈ సందర్భంలో భంగ్యంతరంగా తెలియజేస్తున్నాడు. నారదుని రాక వల్ల శ్రీకృష్ణుడు తాను కృతార్థుడనయ్యానని చెప్పడంలో అతిథి పట్ల గృహస్థుడు ప్రకటించే వినయం స్పష్టమవుతున్నది. మనుచరిత్రలో సిద్ధుని ప్రవరుడు సత్కరించే సన్నివేశం ఇక్కడ స్ఫురించక మానదు.

నారదుడు శ్రీకృష్ణునకిచ్చిన పారిజాత పుష్పాన్ని నారదుని కనుసన్నల మేరకు శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణికి ఇవ్వగా దాని మహిమను నారదుడు రుక్మిణికి తెలియజేశాడు.

"పరిమళమము సెడదు, వాడదు, పరువము దప్పదు పరాగభర భరితంబై

నిరతము జకదేకమనోహరమగు నీ కుసుమ రాజమంబుజ వదనా !" (1 - 59)

కలహ భోజనుడైన నారదుడు మిగిలిన కాంతలకు ఈర్ష్యను పుట్టించడానికే ఈ రకంగా ప్రసంగించాడని చెప్పవచ్చు. ఆ పుష్పాన్ని ధరించడం వల్ల ఆమె జగదేక సుందరి అవుతుందని నారదుని పలుకుల సారాంశం. ఇంకా పారిజాత కుసుమ మాహాత్మ్యాన్ని . . .

అలినీలాలక! . . . ఇచ్ఛాగతిన్ (1 - 60)

- అని తెలియజేశాడు. దేవముని రుక్మిణితో ఈ విధంగా పలకడం సముచితం కాదని కొందరు భావించారు. కానీ ఇతర వనితలకు అసూయను పుట్టించడానికి నారదుడు చేసిన ఈ ప్రసంగం సముచితమేనని మరి కొందరు సమర్థించారు.

పారిజాత పుష్పాన్ని ధరించడం వల్ల రుక్మిణికి ప్రాధాన్యం కలుగుతుందని చెబుతూ

అలరుంబోడుల లోపల . . . తామరసాక్షి! (1 - 64)

అని పలుకుతాడు. దీన్ని బట్టి ఇతర వనితల కంటె రుక్మిణీ ఆధిక్యాన్ని కలిగి ఉంటుందని గ్రహించవచ్చు.

రుక్మిణి వైభవాన్ని గమనించిన చెలికత్తెలు సత్యభామకు తెలియజేసినప్పుడు ఆమె తప్పక బాధ పడుతుందని నారదుడు చెప్పాడు. శ్రీకృష్ణునకు ఎంతో మంది భార్యలుండగా ఒక్క సత్యభామ విషయాన్నే నారదుడు ప్రస్తావించడంలో రుక్మిణీ సత్యభామలకున్న రవరవలను అధికం చేసే ఉద్దేశం ఉన్నట్లు గుర్తించవచ్చు. అంతేగాక సత్యభామ తత్త్వాన్ని వివరిస్తూ ఆమె తనకంటె మించిన వారు లేరని ప్రవర్తిస్తుందని నారదుని భావం. అందుకే

"చక్కని దాననంచు . . . విన్నవించినన్ (1 - 66)

- అని పలికాడు. 'బోటులు విన్నవించినన్' అని నారదుడు పలకడంలో, 'బోటులు విన్నవించడానికే' ఆముని ఆ విధంగా పలికినట్లు భావించవచ్చు.

నారదుడు పలికిన పలుకుల్ని, శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణికి పారిజాత పుష్పాన్ని ఇచ్చిన తీరును సత్యభామ

చెలికత్తె పూసగుచ్చినట్లు ఆమెకు వివరించింది. అక్కడి దృశ్యాన్ని గమనించిన ఎవరికైనా కోపం తప్పకుండా వస్తుందని చెలికత్తె పలికిన వెంటనే సత్యభామ తీరు మారిపోయింది. ఆ విషయాన్ని కవి మనోహరంగా వర్ణించాడు.

"అనవిని వ్రేటువడ్డ యురగాంగనయుంబలె నేయివోయభ

గ్గన దరికొన్న భీషణహుతాశన కీలయనంగ లేచి, హె

చ్చిన కనుదోయి కెంపు తన చెక్కుల, గుంకుమ పత్ర భంగసం

జనిత నవీన కాంతి వెదజల్లగ గద్గద భిన్న ఖంఠియై" (1 - 82)

- నారదుని ప్రసంగం, శ్రీకృష్ణుని చేష్టలు, రుక్మిణి నటనలు సత్యభామకు కోపాన్ని కలిగించాయి. అందుకే ఆమె దెబ్బతిన్న ఆడుపాములాగా, నేయిపోసినప్పుడు భగ్గున మండుతున్న జ్వాలలాగా ఉన్నదని చెప్పడంలో ఆమె కోపాతిశయం స్పష్టమవుతున్నది.

నారదుడిచ్చిన పుష్పాన్ని శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణికి ఇస్తే ఇవ్వవచ్చు గాని అక్కడ తనను గూర్చి నారదుడు పలికిన పలుకులను సత్యభామ తట్టుకోలేకపోయింది. తనకు అన్ని విషయాల్లోను పోటిగా నిలిచే రుక్మిణికి పుష్పం దక్కడంలో సత్యభామకు కలిగిన ఈర్ష్య కంటే ఆమె ముందు నారదుడు తనను తక్కువ చేసి మాట్లాడడం సత్యభామ సహించలేకపోయింది. "మొగుడు కొట్టినందుకు కాదు, తోడి కోడలు తొంగి చూసినందుకు" అన్న సామెతకనుగుణంగా రుక్మిణికి పుష్పం దక్కినందుకు కాదు, ఆమె ముందు తనను తక్కువచేసి మాట్లాడినందుకు సత్యభామ ఓర్చుకోలేక పోయింది. ఇలాంటి స్త్రీ సహజ లక్షణం సర్వ కాలాల్లోను ఉండేదే. అందుకే పారిజాతాపహరణం లోని అనేక విషయాలు ఆనాటి సమాజానికే కాకుండా సర్వ కాలాలకూ సమన్వయిస్తాయని చెప్పవచ్చు.

శ్రీ కృష్ణుని ప్రవర్తనను, నారదుని మాటల తీరును చెలికత్తె చెప్పినందుకు పురుష జాతి మీదే సత్యభామకు కోపం కలిగింది. ఒకరిద్దరు తప్పు చేశారని భావించినప్పుడు ఆ జాతినే నిందించడం ద్వారా తమ కోపాన్ని తగ్గించుకొన్నామని కొందరు భావిస్తారు. ఈ మనస్తత్వానికి అనుగుణంగానే సత్యభామ

"శరదంబుదచలచిత్తులు

పురుషులె పో! వారినమ్మ బోలునె చెలియా!" (1 - 87) అని పలికింది.

శరత్కాల మేఘాల్లో, సంచరించే మనసులు కలిగినవారు పురుషులని, పురుషుల తత్వాలను సత్యభామ దుయ్యబట్టింది.

నన్నయ భారతంలో దుష్యంతుడు తన తప్పును కప్పిపుచ్చుకోవడానికి స్త్రీ జాతిని కించపరుస్తూ శకుంతలతో

"మానిను లసత్య వచనలు

నానిట్టు లసత్య భాషణంబుచితంబే!" అన్న విషయం ఇక్కడ స్ఫురణకు రాకమానదు.

అనుకూలుడైన భర్త దొరకడం పూర్వ జన్మ సుకృతమని సత్యభామ చెలికత్తెతో చెప్పింది. మదికి నచ్చిన భర్త లభించినప్పుడే భార్య ప్రశస్తిని పొందగలుగుతుంది. అలాగే భర్త మదిలో మెదిలే భార్య లభించినప్పుడే అతని జీవితం సార్థకమవుతుందనే విషయాన్ని కూడా మనం మరువకూడదు. ఈ సందర్భంలో సత్యభామ చెలికత్తెతో పలికిన పలుకు సర్వ కాలాలకు, సర్వ జనులకూ వర్తిస్తాయని చెప్పవచ్చు. పతి ప్రాశస్త్యాన్ని వివరిస్తూ

"పతి ప్రాణసదృశ బంధువు, పతి దైవంబేడు గడయు బతిసతులకు న

ప్పతియ కడు మేర దప్పిన, గతి కులకాంతలకు వేఱు గలదే చెపుమా!" (1- 96) అని పలికింది.

- సతికి సర్వస్వం అయిన పతి హద్దు మీరి ప్రవర్తిస్తే కులకాంతలకు వేఱొక గతి లేదనడంలో ఉత్తముడైన పతి సంసార జీవనంలో ఎంత ముఖ్యుడో స్పష్టమవుతుంది. ఇది ఆనాడే కాదు, ఈనాడూ మనం గుర్తించవలసిన అంశం. ఏ కాలంలో అయినా సంసారం సజావుగా సాగిపోవాలంటే ఉత్తముడైన పతి, ఉత్తమురాలైన సతి అవసరమని గుర్తించాలి.

స్త్రీ స్వభావ చిత్రణను, స్త్రీల తత్త్వాన్ని తెలియజేస్తూ

"ధనమిచ్చి పుచ్చుకొన్నను మనమున నోర్వంగ వచ్చు; మగడింతులకున్

జనవిచ్చి పుచ్చుకొన్నను మనవచ్చునె యింకనేటి మాటలు చెలియా!" (1 - 97)

- అని సత్యభామ పలకడంలో ఇతర స్త్రీల పట్ల చనవుతో తన భర్త ప్రవర్తిస్తే భార్య తట్టుకోలేదని స్పష్టమవుతుంది. ధనం కంటే పతి ప్రేమ, ఆదరణ అధికమనే విషయాన్ని సత్యభామ పలుకుల ద్వారా గుర్తించవచ్చు. సర్వ కాలాలకు నిలిచే, వర్తించే నీతి ప్రబోధం ఇది.

శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణి పట్ల చనవుగా, ప్రేమగా ఉండడాన్ని సహించలేని సత్యభామ కోపాతిశయంతో కోప గృహంలోనికి ప్రవేశించింది. స్త్రీలకు కోపం కలగడం సహజమే. అయినా కోప గృహంలో ప్రవేశించడం రాజ కాంత విషయంలో మాత్రమే జరుగుతుందని భావించవచ్చు. అందుకే సత్యభామ ఆభరణాలను ధరించకుండా మాసిన చీరతో కోప గృహంలో ప్రవేశించిందని కవి వర్ణించాడు.

భార్య అలిగినప్పుడు భర్త ఓదార్చడం సహజం. కోపాన్ని తగ్గించడానికి ఆమెకు అనుకూలమైన ప్రసంగం చేస్తాడు. ఒక సాధారణ కుటుంబి చేసే ప్రయత్నాన్నే ఈ ప్రబంధంలో శ్రీకృష్ణుడు చేశాడు. సత్యభామ దగ్గరకు వెళ్ళి ఆమె తాపాన్ని తొలగించడానికి వినన కఱ్ఱతో వీచాడు. ఆమె కోపం అధికమైంది. మాటలు కలపడానికి శ్రీకృష్ణుడు ప్రయత్నించాడు. ప్రేమతో ఆమె పాదాలకు మొక్కాడు. కామ శాస్త్ర పద్ధతిలో, అలంకార శాస్త్ర సరణిలో నాయకుడు నాయిక కాలికి మొక్కడం నింద్యం కాదని స్పష్టమవుతున్నది.

శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామ పాదాలకు మొక్కినప్పుడు సత్యభామ ప్రవర్తించిన తీరును కవి సహృదయ రంజకంగా రచించాడు.

"జలజాతాసన వాసవాది సుర పూజాభాజనంబైతన

ర్చులతాంతాయుధు కన్నతండ్రి శిరమచ్చోవామపాదంబునం

దొలగం ద్రోచెలతాంగి, యట్లయగు, నాథుల్నేరముల్సేయబే

రలుకం జెందిన యట్టి కాంతలుచిత వ్యాపారముల్నేర్తురే" (1 - 121)

- లతాంగి కాబట్టే ఆమె కాలి తాపు శ్రీకృష్ణునికి బాధ కలిగించలేదు. భర్త తప్పు చేశాడని భావించిన సత్యభామకు ఉచితత్వం కొరవడటంలో సామంజస్యం ఉన్నది. అర్థాంతర న్యాసంలో కవి సత్యభామ చేష్టను చక్కగా సమర్థించాడు. సత్యభామ కాలితాపు శ్రీకృష్ణునకు మన్ననగా తోచి ఈ విధంగా పలికాడు.

"నను భవదీయదాసుని . . . ఇకనైన నరాళ కుంతలా!" (1 - 123)

తిరుమల దేవి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలను పాద తాడనకు గురి చేయగా ఆమె అరణపు కవియైన తిమ్మన ఆ

విషయాన్ని తెలుసుకొని 'పారిజాతాపహరణము' రచించి, ఆ ప్రబంధంలో సత్యభామ శ్రీకృష్ణుని శిరస్సును తన్నినదనే విషయాన్ని కల్పించి ఈ ప్రస్తావన ద్వారా కృష్ణ దేవరాయలకు తిరుమల దేవిపై ఉన్న కోపాన్ని తొలగింపజేశాడనే ప్రచారం లోకంలో ఉన్నది. ఈ పద్యం ద్వారా కవి తన ప్రయత్నాన్ని సార్థకం చేసుకొన్నాడని భావించవచ్చు.

శ్రీకృష్ణుని చేష్టలను అనేక విధాలుగా దూషించిన సత్యభామ

"మానంబె తొడవు సతులకు, మానమె ప్రాణాధికంబు మానమఖిలస

మ్మానములకు మూలంబగు, మానరహితమైన బ్రదుకు మానిని కేలా?" (1 - 129)

అని పలికి మానం ప్రాణం కంటె అధికమైనదని చెప్పింది. ఇది సర్వకాలాలకు వర్తించే సత్యమని చెప్పవచ్చు. ఎన్నో విధాలుగా శ్రీ కృష్ణుని దుయ్యబట్టిన సత్యభామ తనకు పలుకులు రాక చివరగా 'కలకంఠవధూకలకాకలీ ధ్వనితో" విలపించింది. ఆమెను ఓదార్చిన శ్రీకృష్ణుడు పారిజాత వృక్షాన్ని ఆమె పెరటి చెట్టుగా నాటిస్తాని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామ మందిరంలో ఉన్నప్పుడు నారదుడు రాగా, నారదుని పూర్వ ప్రవర్తనను ప్రస్తావించక సత్యభామ నారదుని పట్ల ఎంతో మర్యాదతో ప్రవర్తించి ఆయన ఆశీస్సులు పొందింది. అతిథిని గౌరవించడమనే సంప్రదాయాన్ని ఆమె చక్కగా పాటించినట్లు గుర్తించవచ్చు. అలాగే సత్యా కృష్ణులను ఇంద్రుడు ఆదరించిన తీరు కూడా ప్రశంసనీయంగా ఉన్నది. ఇంద్రుని పారిజాతాన్ని పెకలించుకొని రావడంలో శ్రీకృష్ణుని వీరత్వ ప్రదర్శనమే కాని అన్యచింతనం లేదు.

పారిజాతాన్ని తీసుకొని వెళ్ళాలనే కోరిక సత్యభామకు ఉండగా ఆమె అభిలాషను నెరవేర్చడానికి శ్రీకృష్ణుడు ప్రయత్నం చేశాడు. ఎలాగైనా తమ పారిజాతం సత్యభామకు దక్కకూడదని శచీదేవి ఇంద్రుని ప్రోత్సహించిన తీరులో ఎవరి పంతాన్ని వారు నెగ్గించుకోవాలనే తాపత్రయంలో సత్యభామ, శచీదేవి ఉన్న విషయాన్ని గుర్తించవచ్చు. వారి కోర్కెల వల్ల అన్యోన్యంగా ఉండే శ్రీకృష్ణుడు, ఇంద్రుడు యుద్ధం చెయ్యవలసి వచ్చింది. లోకంలో ఆడవాళ్ళ పట్టుదలల కారణంగా పురుషులు పోట్లాటలకు దిగే విషయం ఇక్కడ స్ఫురణకు వస్తుంది. సర్వ సంపదల మీద శ్రీకృష్ణునిదే అధికారం అని ఇంద్రుడు అంగీకరించి పారిజాతాన్ని కొనిపొమ్మని చెప్పడంలో శ్రీకృష్ణుని ఔన్నత్యం స్పష్టమవుతున్నది. పట్టుబట్టి పారిజాతాన్ని తన పెరటి చెట్టుగా పెట్టుకొన్న సత్యభామలో దీక్ష, స్వాధీన పతికా లక్షణం వ్యక్తమవుతున్నాయని చెప్పవచ్చు.

నారదుని సలహా మేరకు పుణ్యక వ్రతాన్ని ఆచరించిన సత్యభామ అందరినీ పుణ్యక వ్రతానికి ఆహ్వానించడంలో చూపిన వినయం, గర్వ రాహిత్యం, వ్రత నిష్ఠ ప్రశంసనీయాలని భావించవచ్చు. నారదునకు శ్రీకృష్ణుని దానమిచ్చి, ఆయనను తిరిగి స్వీకరించాడనికి తన సమస్తాభరణాల్ని ఇవ్వడంలో ఆమె మానసిక పరివర్తన, ఔన్నత్యం, గర్వ రాహిత్యం స్పష్టమవుతున్నాయి. అహంకారాన్ని వర్జించి నిరహంకారమే అలంకారంగా మెలగవలసిన తీరును ఈ కావ్యం ప్రబోధిస్తున్న విషయాన్ని సహృదయులు గుర్తించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది.

'పారిజాతా పహరణము' లో చెప్పబడిన చాలా విషయాలు ఈనాటికీ ప్రాధాన్యాన్ని కలిగి ఉండడం వల్ల కవి ప్రత్యేకత ప్రస్ఫుటమవుతున్నది. ఆంధ్ర పంచ కావ్యాలలో ఒకటిగా ప్రసిద్ధి పొందిన పారిజాతాపహరణములోని అనేకాంశాలు సార్వకాలికాలు, సార్వ జనీనాలు అని చెప్పడం సముచితమని భావించవచ్చు.

డాక్టర్ గుమ్మా సాంబశివరావు, *M.A., Ph.D.*

తెలుగు శాఖ

నేలమట్టమైన జనవాసాలు

శ్రీరామచంద్రుడు రథంపై రాజమార్గాన పయనిస్తున్నాడు. తన రథ చక్రాల కిందపడి నలిగిన కప్పనొకదానిని గమనించి ఆయన రథం దిగాడు. ఆ కప్పను దగ్గరకు చేరదీసి చేతులతో నిమిరి, 'రథ చక్రాల కిందపడి నలిగిపోతున్న సమయంలోనైనా బాధతో శబ్దం చేయలేదు ఎందుకని?' రాముడు ప్రశ్నించాడు. దానికి ఆ కప్ప 'రామా, నాకు ఏదన్నా ఆపద వస్తే 'రామా. . .' అని అరిచేదాన్ని. కాని ఇప్పుడు నేను ఆ రాముని రథచక్రాల కిందపడి నలిగిపోతున్నప్పుడు ఏమని ఆర్తనాదం చేయాలి? రక్షిస్తాడనుకున్న వాని వలనే కష్టాలు ఎదురైతే, నాలాంటివారు ఏం చేయగలరు?' అంది. ఈ మాటకు రామభద్రుడు నిశ్చేతనుడయ్యాడు.

సహనానికి మారుపేరు భూమాత. తన కడుపులోని బిడ్డల తాపుల్ని కూడా సంతోషంగా భరిస్తూ ఆనందించగల తల్లి వంటిది భూదేవి. అటువంటి నేల తల్లి జనవరి 26 వ తేదీన కోపగించి కంపించడంతో గుజరాతీలు తల్లడిల్లిపోయారు. శ్రీరాముని రథ చక్రాల కింద నలిగిన మండూకం వలె విలవిల్లాడారు. వృద్ధులు, వికలాంగులు, మహిళలు, పురుషులు, చిన్నారులు వంటి ఎందరో అమాయకులు తమ విలువైన ప్రాణాల్ని కోల్పోయారు. 50 వేలకు పైన జన నష్టం జరిగిందని ప్రముఖులు నిర్ణయించారు. ఆస్తి నష్టం అంచనాలకు ఇంకా తేలలేదు. గుజరాతీల ఆర్తనాదాలతో మన దేశ రిపబ్లిక్ దినోత్సవాల్ని కుదించారు.

భూకంప బీభత్సం కేవలం రెండున్నర నిమిషాలైనప్పటికీ, గుజరాత్‌లోని ముఖ్య పట్టణాలనేకం కంపించిపోయాయి. ఆకాశాన్ని ముద్దాడుతున్నట్టు అపురూపంగా నిర్మించిన బహుళ అంతస్థుల భవనాలు పేక మేకల్లా కుప్పకూలాయి. మూడు నిమిషాలకు ముందు కొందరు ధనవంతులు. కాని భూకంపం తర్వాత భవనాలు నేలమట్టం కావడంతో వారు పేదవారయ్యారు. మన దేశంలోని రెండవ పెద్ద జిల్లా గుజరాత్ లోని కచ్. ఈ జిల్లాలోని వేలాది గ్రామాలు నామరూపాలు కోల్పోయి భూమాత ఆగ్రహానికి చిహ్నాలుగా మిగిలాయి. భూకంప కేంద్రానికి చేరువలోనున్న కుకమా, రత్నాల్, అంజార్, సర్పేడా, ఆదిపూర్, రాపార్, ఖవాడా, గఢా, లోడాయి వంటి గ్రామాల్లోని ఇళ్ళు పూర్తిగా నేలమట్టమయ్యాయి. మట్టితో కట్టిన ఇళ్ళు ఎక్కువ కావడంతో పల్లెలన్నీ పూర్తిగా తుడిచి పెట్టుకుపోయాయి. కాంక్రీటు నిర్మాణాలు కూడా పెద్ద పెద్ద పగుళ్ళతో నామమాత్రంగా నిలబడినట్టున్నాయి. 50 వేలమంది నివసిస్తున్న అంజార్ గ్రామం నేలకూలడంతోపాటు అక్కడున్న జూనియర్ హైస్కూలు విద్యార్థులు 300 మంది శిధిలాల కింద నలిగి ప్రాణాలు కోల్పోవడం ఎందర్నో కలవరపరచింది. అంగ వైకల్యంతో బాధపడుతూ ప్రకృతి వైపరీత్యానికి ప్రత్యక్ష సాక్షులుగా జీవిస్తున్నవారు నేటికీ ఎందరో ఉన్నారు.

కచ్ జిల్లాలోని ప్రాచీన నగరాల్లో భుజ్ చెప్పుకోదగినది. ప్రముఖ కాండ్లా రేవుకు వచ్చిపోయేవారికి దగ్గరలోనున్న నగరమిది. ఇక్కడ పెద్ద మిలటరీ కార్యాలయం ఉంది. ప్రాచీన, నవీన నాగరికతలతో రూపుదిద్దిన ఈ సుందర నగరం భూకంపానికి అతలాకుతలమయింది. ఇక్కడున్న పురాతన కట్టడాలైన కోటగోడలు, రాచ కుటుంబీకుల స్మృతి చిహ్నాల వంటివి నేడు గత వైభవాలయ్యాయి. ఎక్కడ చూసినా కాంక్రీటు సిమ్మెంటు ముక్కలు, పెద్ద పెద్ద రాళ్ళు దర్శనమిస్తున్నాయి. ఈ శిథిలాల గుట్టల్లోనే వేలాది పౌరులు మృత్యువాత పడ్డారు. శిధిలాల్లో చిక్కుకున్న అనేకమందిని సైన్యం రక్షించింది. ఈ ఆపద సమయంలో స్వచ్ఛంద సేవా సంస్థలు

నిర్విరామంగా కృషి చేసి చాలామందిని ప్రాణాలతో వెలికితీసాయి. 6 అంతస్థుల అపార్ట్‌మెంట్‌లో నివసిస్తున్న శశికాంత్ భాయి కుటుంబం భూకంప ప్రమాదంలో చిక్కుకుంది. 36 గంటల తరువాత సైన్యం రెండు సిమ్మెంటు కప్పుల్ని తొలిచి చేసిన రంధ్రం ద్వారా శశికాంత్ భాయి బాహ్య ప్రపంచానికి వచ్చాడు. అతనిది పునర్జన్మే. అతని కుటుంబీకులంతా చనిపోయారు. ఇటువంటివారు ఎందరో ఉన్నారు.

బచావ్ పట్టణంలో సెయింట్ జోసెఫ్ స్కూలు భవనం మూడు అంతస్థుల్లో నిర్మించారు. భూకంపానికి గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ పూర్తిగా నలిగి ఛిద్రమైంది. ప్రస్తుతం బీటలువారి రెండస్థుల మేడగా మనకు దర్శనమిస్తోంది. ఇద్దరు అంధ బాలురు ఈ స్కూలు భవనంలో నలిగి చనిపోయారు. ఇంకా కొన్ని భవనాలు పగుళ్ళతో బీటలువారి ప్రక్కకు ఒరిగిపోయి కనిపిస్తున్నా, నివాస యోగ్యాలు కావు. ఏ సమయాన్నైనా ఇటువంటివి నేలకూలవచ్చు. గాంధీ ధామ్ అనే పట్టణంలో కూడా ఇదే పరిస్థితి.

అహమ్మదాబాద్, అమ్రేలీ, ఆనంద్, సూరత్, వరోదరా (బరోడా), భరూచ్, భావనగర్, జామ్‌నగర్, పోర్‌బందర్ వంటి 17 జిల్లాల్లో భూకంపం విలయతాండవం చేసింది. ప్రాణ నష్టం స్వల్పమైనా కచ్ జిల్లాలో మాత్రం అత్యధిక భూకంప తీవ్రత సుమారు రిక్టర్ స్కేలుపై 7 వరకు ఉన్నదని, భుజ్ నగరానికి 25 కి.మీ. దూరంలో కేంద్రీకృతమైందని శాస్త్రజ్ఞులు ప్రకటించారు. ఈ నేలతల్లి ప్రకంపనాలకు 12.5 లక్షలమంది నిర్వాసితులయ్యారు.

ఈ ప్రకృతి వైపరీత్యాన్ని గుర్తించిన ప్రపంచ మానవాళి తమ వంతు సాయాన్ని అందిస్తున్నది. వివిధ స్వచ్ఛంద సేవా సంస్థలు బాధితులకు నిర్విరామంగా అందించిన సేవలు ప్రశంసనీయం. కొన్ని విదేశాల నుండి వైద్య బృందాలు వచ్చి బాధితులకు సేవలందించాయి. దేశీయ సేవా సంస్థలు చేసిన సేవలు నిరుపమానం. ఈ బాధితుల్ని ఆదుకోవడంలో మా ఆంధ్ర లయోల కళాశాల విద్యార్థులు, సిబ్బంది, యాజమాన్యం కలసికట్టుగ తమ వంతు సాయాన్ని అందించారు. ఈ బృహత్తర యజ్ఞంలో విజయవాడ నగర పౌరులు పాలుపంచుకోవాలనే సదాశయంతో నగరంలోని ప్రధాన కూడళ్ళలో ప్రజల వద్ద నుండి ధనం సేకరించారు. తోటివానికి సాయపడాలనే తపనతో లయోల కుటుంబం కూడబెట్టిన సుమారు రెండున్నర లక్షల రూపాయల్ని భూకంప బాధితుల ప్రాంతాల వారికి అప్పగించడమైనది. గతంలో ఒరిస్సా వరద బాధితుల సహాయార్థం 3 లక్షల రూపాయల్ని మా కళాశాల అందించింది. 1996 లో సంభవించిన కోనసీమ తుపాను ప్రాంతాల్లో పది రోజులపాటు మా విద్యార్థులు శ్రమదానం చేశారు.

డాక్టర్ చల్లా శ్రీరామచంద్రమూర్తి

తెలుగుశాఖ

మానవ సేవే - మాధవ సేవ

కలగూరగంప

4 గురించి నాలుగు మాటలు

- ☆ నాలుగును ఇంగ్లీషులో FOUR అని అంటాం. దానిలో కూడా నాలుగు అక్షరాలే.
- ☆ ప్రతి నాల్గవ సంవత్సరం, ప్రతి నాల్గవ శతాబ్ది సంవత్సరాలు మాత్రమే లీపు సంవత్సరాలు
- ☆ ఎవరైనా ఫిబ్రవరి 29 న జన్మిస్తే 4 సంవత్సరాలకొకసారి మాత్రమే పుట్టినరోజు.
- ☆ ఒలింపిక్ క్రీడలు, ఏసియాడ్ క్రీడలు, ప్రపంచ క్రికెట్ కప్ పోటీలు 4 సంవత్సరాలకొకసారే.
- ☆ ఏ నెలలోనైనా వారం అనేది విధిగా 4 నాలుగుసార్లు వస్తుంది.
- ☆ 4 మోకాళ్ళు గల జంతువు ఏనుగు.
- ☆ మానవ జీవితానికి 4 దశలు. బాల్యం, యౌవనం, కౌమారం మరియు వృద్ధాప్యం.
- ☆ మానవ రక్తం 4 గ్రూపులు. ఎ, బి, ఒ, ఎబి.
- ☆ ప్రాణ కోటిలో రక్తం 4 రంగులు మాత్రమే
- ☆ కుర్చీ, మంచం, మేజా మొదలైన నిత్యావసర వస్తువులకు 4 కాళ్ళే.
- ☆ పెద్దవారు నలుగురితోనైనా మంచిగా ఉండమంటారు. అంటే తన "పాడి" మోసేందుకు కనీసం నలుగురైనా ఉండాలని.
- ☆ నవ్వు నాలుగు విధాల చేటు.
- ☆ ధర్మం 4 పాదాల మీద నడుస్తుందంటారు.
- ☆ చాలా భాషలలో దేవుని పేరును ఇంగ్లీషులో వ్రాస్తే 4 అక్షరాలే ఉంటాయి. LORD ఇంగ్లీష్ RAMA, SIVA, BABA, AMMA, GURU, MATA, DEVA.
- ☆ తెలుగు భాషలో ఏ పద్యానికైనా 4 పాదాలు ఉంటాయి.

సేకరణ : **ఎమ్.ఎస్. వి. వినోద్ కుమార్**

RB -47

చరిత్రపుటల్లో జనవరి 26

1530	జనవరి 26	బాబరు మరణించాడు
1538	"	షేర్షా హుమయూన్‌ను ఓడించాడు
1554	"	జహంగీర్ జన్మించాడు
1699	"	ప్రసిద్ధమైన కార్లే ఎడ్జే సంధి జరిగింది
1730	"	నాదిర్‌షా ఢిల్లీని దోచుకున్నాడు
1772	"	టిప్పు సుల్తాన్‌కు ఆంగ్లేయులకు మధ్య యుద్ధం జరిగింది
1814	"	నెపోలియన్ సేన, బ్రిటన్ సైన్యాన్ని సెంటర్‌హౌజన్‌లో ఓడించింది
1832	"	ఇంగ్లీషు వారు మొట్టమొదటిసారిగా కాబులుకు వెళ్ళారు
1853	"	బ్రిటిష్‌వారు భారతదేశంలో తొలిసారిగా రైళ్ళు ప్రవేశపెట్టారు.
1856	"	ప్రథమ స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంకై దృఢ నిర్ణయం జరిగింది
1861	"	బ్రిటిష్ చక్రవర్తి పేరును అవమానించినందుకు ఇద్దరు స్త్రీలను ఉరితీశారు.

1862	"	భారత దేశంలో మొదటిగా టెలిగ్రాఫ్ సౌకర్యం ప్రవేశపెట్టారు.
1866	"	సూయజ్ కాలువ నిర్మితమైంది
1871	"	ప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడు జార్జి టంకనోల్ మరణించాడు
1885	"	ఇండియన్ నేషనల్ కాంగ్రెస్ స్థాపించబడింది
1886	"	బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య ప్రముఖుడు జనరల్ గార్డెన్ హత్య జరిగింది
1887	"	16వ లూయి ప్రభుత్వాల నియంత్రణకు పారిస్‌లో సమావేశం జరిగింది
1888	"	మన దేశంలో మొదటిసారిగా టెలిఫోన్ సౌకర్యం ప్రవేశపెట్టారు.
1904	"	మిస్టర్ రైట్ మరణించాడు
1908	"	అమెరికా ధార్మికవేత్త జాన్ ఎటగ్రేన్ చనిపోయాడు.
1911	"	ప్రసిద్ధ పత్రిక రచయిత, రాజనీతిజ్ఞుడు సర్ బార్లెన్ మొట్‌వల్ట్ మరణించాడు.
1930	"	అర్ధరాత్రి లాహోర్‌లో నెహ్రూ సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం కోసం ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.
1944	"	నేతాజీ సుభాష్ చంద్రబోస్ రంగూన్‌లో ఉత్సవము జరిపాడు
1950	"	మన దేశం మొదటిగా గణతంత్ర దినోత్సవం జరుపుకుంది
2001	"	గుజరాత్‌లో ఘోర భూకంపం సంభవించింది

సేకరణ : **కె. కిషోర్ బుబు**
RH - 46

చిలిపి ప్రశ్న - కొంటె జవాబు

1. యుకెజీలో ఫస్ట్ ర్యాంకు రావాలంటే?

జ. రోజూ రిక్షా టైమ్‌కు రావాలి.

2. ఇండియా, చైనాల మధ్య జరిగిన సంధి పత్రాన్ని దేనిపై సంతకం చేశారు?

జ. టైపు చేసిన కాగితం పైన

3. గడియారంలో ఉన్న చిన్న ముల్లు పెద్ద ముల్లుతో ఏమంది?

జ. ఇంకో గంట తర్వాత నిన్ను మళ్ళీ కలుస్తాను.

4. విమానాన్ని కనిపెట్టినది ఎవరు?

జ. రాంగ్ బ్రదర్స్ !

5. డాక్టర్ ఇంటికి కిటికీ అద్దం పగలగొట్టాలంటే ఏమి చేయాలి?

జ. రోజుకో యాపిల్ తినాలి.

6. స్పెషల్ బిర్యానికి ఆర్డినరీ బిర్యానికి గల తేడా ఏమిటి?

జ. రెండు రోజులు

7. సముద్రం ఎల్లప్పుడూ ఎందుకు ఘోషిస్తుంటుంది?

జ. మీ కింద జలగలు, పీతలు ఉంటే మీరూ అలాగే ఘోషిస్తారు.

జి. రాజేష్
RMC - 73

నవ్వుకుందాం

"నీ వ్యాపారం ఎలా ఉందయ్యా?"

"మూడు పువ్వుల్లా ఉంది."

"మూడు పువ్వులూ, ఆరు కాయలు అనాలి."

"నాది మల్లి, కనకాంబరం, బంతిపూల వ్యాపారం. అవి కాయలెలా అవుతాయి."

* * *

డాక్టరు గారూ, నేను కోడిగుడ్డు మింగేశా, అది లోపల గాబరా పెడుతోంది అంటూ వెంకులు వచ్చాడు.

డాక్టరు : అతడి నాలిక మీద నూనె రాసి "చప్పరించండి ఆమ్లేట్ అయిపోతుంది.

వెంకులు అలాగే చేశాడు.

డాక్టరు : ఎలా ఉంది?

వెంకులు : అంతా బాగానే ఉంది. ఉప్పేయడం మరచిపోయారు.

* * *

బుజ్జి : అమ్మా ఇంతకు ముందు వెళ్ళిపోయిన వూరు పేరేమిటి?

అమ్మ : ఏమో తెలియదురా, ఎందుకు?

బుజ్జి : మరే ఇంతకు ముందు స్టేషన్‌లో చెల్లాయి దిగిపోయిందమ్మా.

* * *

"మన ఆస్థాన వైద్యుడిని వెంటనే అరెస్ట్ చెయ్యాలి ప్రభూ"

"ఎందుకు మంత్రివర్యా?"

"యుద్ధానికి రాకుండా లీవు పెడుతున్న సైనికులకు ఆయన దొంగ మెడికల్ సర్టిఫికెట్లు ఇస్తున్నాడు."

* * *

"ఉదయం లేవగానే పక్కింటావిడ మొహం చూశాను. ఇవాళ ఎలా ఉంటుందో!"

"అదా సంగతి, ఇందాకే ఆవిడ కాలుజారి మెట్లమీద నుండి క్రింద పడింది."

* * *

"అనుకోకుండా బంధువులొచ్చారు. ఒక గ్లాసు పంచదార ఇవ్వండి. నేను చచ్చి మీ కడుపున పుడతాను."

"అలా చెయ్యకమ్మా, అసలే నేను వితంతువుని."

* * *

నీకు వంట చెయ్యడం వచ్చా? శోభనం గదిలో మురిపెంగా భార్యని అడిగాడు భర్త.

"ఓ . . . బాగా వచ్చండి, మా అమ్మ నిన్ననే నేర్పింది" అది కమల సిగ్గు పడుతూ.

"ఆంజనేయులు గారి ఇల్లెక్కడ ఉంది?"
"పోలీష్ స్టేషన్ ప్రక్కన ఉంది."
"పోలీస్ స్టేషన్ ఎక్కడ ఉంది?"
"ఆ కారు అద్దాలు పగలగొట్టు. తెలుస్తుంది."

* * *

"గోపీ నీ ప్రోగ్రెస్ కార్డు ఎందుకు చింపేశావు?" అడిగాడు తండ్రి.
"నా మార్కులు చూస్తే నీవూ అదే పని చేసేవాడివి" జవాబిచ్చాడు కుమారుడు.

* * *

R.T.C. బస్సులో గాయమైందా? First Aid Box ఉండాలే అందులో"
అన్నాడు డాక్టర్ శశిధర్ తలకు కట్టుకడుతూ.
"ఆ బాక్సే నా నెత్తిన పడిందండీ" అన్నాడు శశిధర్

* * *

మాస్టారు : గోపీ మనం ఒకటి తలిస్తే దేవుడు ఇంకొకటి తలుస్తాడు. దీనికి ఉదాహరణ చెప్పు
గోపీ : ఇవాళ మీరు రారు అనుకున్నాం సార్, కానీ మీరొచ్చారు.

* * *

"ఏమండీ జ్యోస్యులు గారు మా ఇంటి అద్దె ఎప్పుడు కడతారు?"
"ఒక పది రూపాయలివ్వండి. మీ చేయి చూసి చెబుతాను"

* * *

"అది సరే, ఇప్పుడు మీ వారు ముక్కు మూసుకొని ఏమిటి చదువుతున్నారు?"
"అదా, ఉప్పు చేపల గురించి వ్యాసం ఉంటేనూ . . . "
"నేనీమధ్య నిద్రలో నడుస్తున్నాను డాక్టర్" అన్నాడు పేషెంట్.
"అలాగే, వెరీగుడ్. నేనూ ఈ మధ్యనే ఆ అలవాటు చేసుకున్నాను. ఈ రాత్రికి మా ఇంటికి వచ్చేయండి. ఇద్దరం కలసి నడుద్దాం" అన్నాడు డాక్టర్.

సేకరణ : **ఆర్. వరప్రసాద్**
RA - 94

నవ్వుకు వేళాయెరా

అప్పుల అప్పారావుకి అప్పు యిచ్చిన వ్యక్తి అతని కోసం యింటికి వచ్చాడు.

అప్పు ఇచ్చిన వ్యక్తి : ఎవరండీ లోపల! అని అడిగాడు.

అప్పారావు : నేను వారి భార్యనండీ అన్నాడు స్త్రీ స్వరంతో

"అప్పారావు గారు యింట్లో లేరా?" అని అడిగాడు ఆ వ్యక్తి.

"లేరండి, వారు బయటకి వెళ్లారు" అన్నాడు అప్పారావు స్త్రీ స్వరంతో.

"ఈ సమయంలో వారు ఉండరని నాకు తెలుసు. అందుకే ఇప్పుడు వచ్చాను డార్లింగ్" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

అప్పారావు : ఆ . . .

* * *

బామ్మగారు : ఏమిటీ సంగతి?

అమ్మాయి : పాప ఏడ్చింది.

బామ్మగారు : ఒక్కమొట్టికాయ నెత్తిన యివ్వు. నీ చిన్నప్పుడు నీకు నేను అలానే చేసేదాన్ని.

* * *

టీచర్ : రవీ నీవు పెద్దయిన తరువాత ఎలా పెళ్ళి చేసుకుంటావు?

రవి : ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంటా మేడం.

టీచర్ : నువ్వురా అనిల్

అనిల్ : పెళ్లి చేసుకొని ప్రేమిస్తా

టీచర్ : గోపీ నువ్వేం చేస్తావు?

గోపీ : శోభనం తరువాత పెళ్ళి చేసుకుంటా

టీచర్ : ఆ. . .

కె. సురేష్ బాబు
RMC - 18

నవ్వు - నవ్వించు

"ఏరా మీ ఆవిడ టి.వి. ఆన్ అవమనగానే ఆన్ అవుతుందటగా, ఏమిటా విచిత్రం?"

"విచిత్రమా, పాడా, మా ఆవిడ మీద కోపమొచ్చి మొన్న నేను రిమోట్ మింగేశా. అప్పటి నుంచి ఇలా . . ."

* * *

"రాధ నిన్ను నేను ముద్దు పెట్టుకోవడం మీ తమ్ముడు చూశాడు. మీ అమ్మానాన్నలకు చెపుతాడేమో!"

"చెప్పడులే, అందరిలా నువ్వు పది రూపాయలు వాడికివ్వు."

"ఆ . . . . !"

* * *

"రాజా నాకు పండక్కి కారు కొనిపెడతానని నక్లెస్ తెచ్చావే?"

"కార్లు డూప్లికేట్‌లు దొరకవుగా!" "ఆ . . . . "

కె. త్రినాధ్ కుమార్ *RA - 66*

నవ్వుల హరివిల్లు

లాయర్ తన క్లయింట్ సురేష్ దగ్గరికి వెళ్ళి "నీవు మాత్రం నిజం అనేది ఒప్పుకోవద్దు, నిన్ను విడిపించే ప్రయత్నం చేస్తాను."
సురేష్ సరే అన్నాడు.

లాయర్ : వాళ్ళు కోర్టులో నిన్ను గీత మీద చెయ్యివేసి నిజం చెప్పమంటారు. జాగ్రత్త!

క్లయింట్ : (సురేష్ లాయర్ అన్న మాటలకు కోపగించుకుని) సీత మీద చేయివేస్తేనే పోలీసులు లాకప్‌లో వేశారు. ఇవ్వాల గీత మీద చెయ్యివేస్తే ఏం చేస్తారో . . .

* * *

సోమయ్య : ఏంటి రామయ్య దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావ్

రామయ్య : ఆ ఏమీ లేదు మా కొడుకు సురేష్ 'ర' ని 'ల' గా పలుకుతున్నాడు.

సోమయ్య : దీనికి ఇంత బాధపడటమెందుకు నర్తి అని సరిపించుకోవచ్చుగా.

రామయ్య : దానికి మేము సరే! కాని మా కోడలు పేరు రంజని.

* * *

భార్య : ఏవండీ, టి.వి.లో మధ్యపానం ఆరోగ్యానికి హానికరం అని చెపుతున్నారు చూస్తున్నారా

భర్త : ఆ చూస్తున్నాను, రేపటి నుంచి మానేస్తాలే.

భార్య : అబ్బ ఎంత మంచి వారండీ, ఇప్పటికి మీకు జ్ఞానోదయం కలిగిందన్నమాట

భర్త : జ్ఞానోదయం అంటున్నావు, ఏవంకి? ఏమిటి?

భార్య : రేపటి నుంచి త్రాగడం మానేస్తానన్నారుగా, అందుకని

భర్త : నేనన్నది రేపటి నుంచి టి.వి. చూడ్డం మానేస్తాలే అని

డి. రాజేష్

నవ్వితే నవ్వండి

భర్త : ఏంటే, ఈ మధ్య మన పనిమనిషిని మాన్పించినట్లున్నావు?

భార్య : ఏమోనండీ, ఈమధ్య అది నన్ను అక్కా అంటోంది.

* * *

టీచర్ : రామూ, మనం బంతిని గోడకి కొడితే అది వెనక్కి ఎందుకు వస్తుంది?

రాము : తిరిగి మనలను కొట్టడానికి సార్!

* * *

కండక్టర్ : ఏమయ్యా, బస్సులో పొగ త్రాగరాదని వ్రాసి ఉంది, కనిపించలేదా?

పాసింజర్ : క్రింద స్త్రీలకు మాత్రమే అని కూడా ఉందిగా.

* * *

రాధ : లవ్ చేస్తానంటూ వెంట వస్తున్నావ్. నీ వెనుక మా అమ్మ వస్తుంది జాగ్రత్త

రాము : తెలుసు, మీ అమ్మ వెనుక నా నాన్న కూడా వస్తున్నాడు.

పి. కిరణ్ కుమార్

RB - 27

వ్యంగ్య వీచికలు

ఓ ఖైదీ దొంగతనం చేసి జైలుకొచ్చిన పదేళ్ళ కుర్రాడితో

ఖైదీ : ఏం దొంగతనం చేశావు?
కుర్రాడు : గడియారం
ఖైదీ : అంత చిన్న దొంగతనం చేసి దొరికిపోయావా! ఏదైనా బ్యాంకు దోచుకుంటే లాభం. తెలుసా?
కుర్రాడు : ఆ విషయం నాకూ తెలుసు. నాకు వాచీ లేక టైమ్ తెలియడం లేదు. దాంతో స్కూల్ వదిలిపెట్టే టైం వరకు ఉంటే బ్యాంకులన్నీ మూసేసుస్తున్నారు. అందుకని . . .
ఖైదీ : ఆ . . .

లెక్కల టీచర్ - స్టూడెంట్

టీచర్ : ఇప్పుడు నేను రెండు ఆపిల్స్, రెండు అరటిపళ్ళు 10 ముక్కలుగా కట్ చేసి, 10 చెర్రీస్‌ను వాటికి కలిపాను. అప్పుడేమవుతుంది?
రాజు : ఫ్రూట్ సలాడ్ అవుతుంది సార్.

హోటల్ లో . . .

కస్టమర్ : సర్వర్, నేను ఆర్డర్ చేసింది టీ కాని ఈగను కాదు.
సర్వర్ : సార్ మీరేమీ బాధపడకండి. టీ కి మాత్రమే మీరు బిల్లు చెల్లించండి. ఈగకు అవసరం లేదు.

తండ్రీ, కొడుకులు

కొడుకు : నాన్నా, ఈరోజు నేను ఒక రూపాయి మిగిల్చాను.
తండ్రి : ఎలా?
కొడుకు : స్కూల్ నుండి వచ్చేటప్పుడు బస్సులో కాకుండా బస్సు వెనకాల పరిగెత్తుకుని వచ్చాను.
తండ్రి : పిచ్చి సన్నాసి, రిక్షా వెనకాల పరిగెత్తుకొని రాపోయావు. మూడు రూపాయలు మిగిలేవి.

జి. రాజేష్
RMC - 73

45 సంగతి

45లో 45 తీసేస్తే 45 వస్తుంది ఎలా ?

$$\begin{array}{r} 9+8+7+6+5+4+3+2+1=45 \\ 1+2+3+4+5+6+7+8+9=45 \\ \hline 8+6+4+1+9+7+5+3+2=45 \end{array}$$

సేకరణ : M.S.V. వినోద్ కుమార్
RB - 47

हिन्दी विभाग

चुनौती

उठो, जागो लोयोलाइट ।
चुनौतियाँ हैं सामने
सही वक्त आ गया है,
हो जाओ तैयार
हमें कुछ कर दिखाना है
संसार में प्रकाश लाना है।
हमारी भुजाओं में गजब की शक्ति
सुअवसर प्राप्त है पहचानने की
लोयोला के आदर्शों को अपना कर
हमें करना है अपने लक्ष्य की तैयारी
जीवन की तमाम मुसीबतों से खेल कर
बनाना है जीवन अपने सफ़ल।
कायर से कायरता उत्पन्न होती है
साहस से सब हो जाता है दूर
सोने की परख होती है आग में तपने से
पर हम है उपयोगिता से दूर
लोयोलाइट हो जाओ तैयार
उच्च आकांक्षा से चलो उस पार
हम किसी से कम नहीं
न डर हमें किसी का
खुदा कर हमारी भलाई
छाती ताने शान से चलो लोयोलाइट
जीवन में आगे बढ़ना है
हमें कुछ करके दिखाना है।

बिपिन
ए.जी.हेच - 16

कौन अपना

न कोई यार है
न कोई प्यार है
सब खुदगर्ज हैं
धन के दीवाने हैं
क्या मोल है जिन्दगी की
बस एक तिनका
क्या मोल है इनसान की
एक बेजान कागज का टुकडा
खिले फूल सब को अच्छे लगते हैं
पर मुझे बुरे लगते हैं
काश! खिले और तोडे जाए
उडती चिडियाँ परी सी लगती है
पर हाय! अगले क्षण आहार बनती है
हँसता चेहरा अच्छा लगता है
कौन जाने क्या गम छुपा है उसके पीछे
हे मन! क्यों मानता है दूसरों को अपना यार
यार-प्यार सब धोखा है
अपनी मजबूरी है।

श्रीमति जी. सुजनी
लेक्चरर
मत्सकी विभाग

प्रकृति

दुनियाँ की पहली बहन
मनुष्य का एक मात्र सहारा
प्रलयंकारी, प्रमोदिनी
जय हो प्रकृति माता
विधाता की सुता

एस. के. बशीर
आर. ए. - 72

याद

याद तेरी आकर रूठे मन को मनाया
आवाज देकर सोते मन को जगाया
समझ सका न आज तक
किसने किसको सताया
कल कल ही था
आज आना न भूल
याद फिर फिर आओ
सोते मन को सताओ

ए.साईं लक्ष्मी
डी.जेड - 03

माँ

जब से मैंने जन्म लिया
तब से तुमने देखभाल किया
हाथों में लेकर, बाहों में समेट कर
आँचल में छिपाकर बुरी नजर से बचाकर
पाला पोसा बडा किया
बिन माँगे सब कुछ दिया।
चलना सिखाया अपने हाथों से
गिरने पर उठाया, रोने पर हँसाया
कहता हूँ यह कर्ज है तो कहती हो यह फ़र्ज है
अपनी खुशियाँ तुम ने दीं
त्याग है तेरा नाम, कुरबानी है तेरा काम
कर्तव्य सिखाकर मार्ग दिखाया।
जिन्दगी में न पाऊ कुछ और,
बस तुम्हारा स्नेह ही है सब कुछ॥

के. अनिल
ए.जेड – 34

बस तेरे दिल में

न नींद है, न चैन है,
सपनों में खोये नैन हैं,
न भूख है न प्यास है,
हर पल बस तुझे मिलने की आस है,
न हम दोस्त है न हम दुशमन है,
फिर क्यों चुराई मेरा मन है,
न मेरी जीत है न हार है,
दर्दे जुदाई से दिल बीमार है,
न मुझे खुशी है न गम है,
तेरी याद में तो लेते हम दम हैं,
यह क्या हो गया है मुझे,
रह गए अकेले भरी महफिल में,
बसना चाहे भी तो कहाँ
बस तेरे दिल में बस तेरे दिल में.।

के. एन. संजीव कुमार
डी. ओ –09

शायरी

* जिन्दगी जीने को चाहता है,
मगर परेशानियाँ हैं बहुत!
मोहब्बत करने को दिल चाहता है,
मगर कठिनाइयाँ हैं बहुत॥
बेवफ़ाई तूने ऐसी की
जिसका कोई जवाब नहीं!
रहम करना ए खुदा!
इस बीमारी का कोई इलाज नहीं॥

* रोज-रोज सपनों मे आती है कोई,
नींद उडाके, गुम हो जाती है कहीं।
न मैं जानू न पहचानूँ, कैसी वो होगी,
अनजानी सी आकर, जगा जाती है कहीं॥

* जिन्दा हूँ जिस के लिए,
वह अभी आथी नहीं!
अगर मर भी गया उसके लिए
अफ़सोस करने वाला कोई नहीं॥

* नजर तेरी कमजोर थी,
जो मुझे पहचान न सकी।
वरना ए जानेमन, यूँ ही,
मझे इनकार न करती॥
मिलने को बुलाती हूँ, जमाने से डरती हो।
समझाने को सोचता हूँ, इजाज़त नहीं देती हो।
प्यार करने को चाहता हूँ, दूर भाग जाती हो।
आखिर यह तो बताओ, तुम चाहती क्या हो?
इतने साल बीत गए साथ पढ़ते हुवे,
लेकिन तूने एक मौका नहीं दिया बात करने के लिए।
फिर भी तुझे पाने के लिए तेरे पीछे पड ही गया,
लेकिन तूने एक मौका नहीं दिया प्यार करने के लिए॥

राज कुमार शाह
डी.जेड – 22

लड़की

हे लड़की तू कली है, बढ़कर फूल बनेगी,
अच्छी तरह अपना शरीर ढ़कना सीख
तू आगे चलकर अच्छी माँ बनेगी
इस दुनिया के नखरे छोड दे।

लता को डाली का सहारा चाहिए
पत्नी को पति का सहारा चाहिए
बेटी को माँ का प्यार चाहिए
हे लड़की, अंग प्रदर्शन करना छोड।

हे लड़की, माँ को तुझपर गर्व है
अपने व्यवहार से उन्हें खुश रख
घर की शोभा तुमपर है
सबकी नजर तुमपर है।

रोशन केरकेट्टा
एन. ओ - 08

मन की बात सुनो

किसने बनाया इन फूलों को
किसने बनाया इन तितलियों को
किसने बनाया इन ऋतुओं को
किसने बनाया इन मछलियों को
किसने बनाया इन मानवों को
इन सभी को बनानेवाला
एक ही ईश्वर है व एक ही भगवान है।
फिर तुम क्यों जाति-मत की चिंता करते हो?

ए. वि. बि. एन. एस. नरेश
टी.एम.वै-38

देश के लिए नेता

देश के लिए नेता,
नेता के लिए आदमी,
आदमी के लिए अकल,
अकल के लिए घी,
घी के लिए दूध,
दूध के लिए दूधवाला,
दूधवाले के लिए गाय,
गाय के लिए नोट
नोट के लिए वोट,
वोट के लिए वोटर,
वोटर के लिए मोटर,
मोटर के लिए डिजिल,
डिजिल के लिए दौरा,
दौरे के लिए भत्ते,
भत्ते के लिए भाषण,
भाषण के लिए जनता,
जनता के लिए माँग,
माँग के लिए सिन्दूर,
सिन्दूर क़े लिए नारी,
नारी के लिए आदमी,
आदमी के लिए औरत,
औरत के लिए परिवार,
परिवार के लिए घर,
घर के लिए जमीन,
जमीन के लिए देश
और देश के लिए नेता।

मोहित चुघ
एन. ओ - 59

समय

आज का युग कंप्यूटर युग है। इस कंप्यूटर युग में समय का बडा ही महत्व है। समय हमें प्रभावित करता है। हमारे सोचने और समझने को बदलता है। तीव्रता से बदलते आज के समय में वैज्ञानिक व तकनीकी उपलद्वियाँ हमें कहाँ ले जाएँगी, भविष्य में हमारा रहन-सहन कैसा होगा ठीक ठीक अभी नहीं कहा जा सकता। विभिन्न प्रदूषणों के चलते यह धरती जीने लायक रह भी जाएगी या नहीं कहा नहीं जा सकता।

जो व्यक्ति समय का सदुपयोग नहीं करता वह सिर्फ दुःख ही पा सकता है। बीते हुए समय की सोच छोडकर हर व्यकित को आनेवाले समय का

किस प्रकार सदुपयोग करना होगा उसकी सोच में रहना चाहिए। आज की विद्या-व्यवस्था में बहुत ही बदलाव आगया है। हर एक छात्र को इस क़ा सदुपयोग करना चाहिए। तभी वह इस समाज का सामना कर सकता है। कबीर ने अपने एक दोहे में समय की महानता को बताते हुए कहा है- " काल करै सो आज कर आज करै सो अब! पल में परलय होयेगा बहुरि करोगे कब॥ "

एम. छोटू

आर.एम.सी. - 48

काश वो फिर लौट आते

यार, चलके तेरे साथ-साथ,
याद है मुझे वो हमारी हर एक बात,
वो परिचय, वो बातें,
वो मीठी मुलाकातें,
वो खुशियों की बरसातें,
काश, वो फिर लौट आते।
वो सतना-सताना,
वो दोस्ती जताना,
इक बात है तुझे बताना,
दोस्त, हमें न भूलना
हँसी में वो लडना-झगड़ना,
वो मिलके पढना,
वो पेडों पर चढना
अब जब हैं हमें बिछुडना,
मन पूँछे कहाँ गई वो हसीन लम्हें,
जाते जाते एक बार मुडकर देख,
हम जहाँ थे वहीं हम हैं,
हर राह देख, वहीं हम हैं।

-के. एन. संजीव कुमार

डी.ओ. - 09

दिल की बात

आँखें हमारी हैं, मगर तस्वीर तुम्हारी है।
दिल हमारा है, मगर याद तुम्हारी है॥

कमल भी मेरे पास है, कागज भी मेरे पास है।
फिर भी क्या लिखूँ, दिल तो तेरे पास है॥

तुम तो चली जाओगी, कैसे जियेंगे हम।
जब याद आयेगी तुम्हारी रो-रोकर मरेंगे हम॥

कागज के फूल में खुशबू नहीं है।
तेरे दिल में मोहब्बत नहीं है॥

देना, सब कुछ देना, मगर दिल हमें देना,
एक बार दिल दे दिया, तो वापस न लेना॥

टी.ए. - 100

नव युवकों के प्रति

भारत के भावी कर्णधार,
तुम में असीम पौरुष है
विवेक, नेत्रृत्व, सृजन की शक्ति
अन्तर की आँखें खोलो,
अपना हृदय टटोलो,
तुम भविष्य के सृजनहार
यह स्वच्छन्दता, मनमानी
छेडछाड यह नादानी
उज्जवल चरित्र पर हैं काले धब्बे
उठो, जागो और जगाओ
अणु-युग के चकाचौंध से
प्रेम-अहिंसा के बीज बोओ
धोओ कलुषित विचार
अतुलित शकति बटोरो
गांधी शंख-नाद भरो
विश्व में करो अहिंसा का प्रचार
विद्या वही है जो मुक्ति दिलावें।

- पी. मारुति रामरेड्डी
टी.सी.पी. - 16

गुजरात का भूकंप

गुंजरात में भकंप आया है
दुकान - मकान, वाहन - सामान
धरती की गोद में खप गये
बेटा माँ को औरत पुरुष को
खोकर रो रहे हैं
कुछ इसे भूमि का भार कहते
कुछ ईश्वर का प्रकोप कहते
कुछ विज्ञान का अज्ञान कहते
जो भी हो साथियों,
अब लोगों को दुआ नहीं
दवा की जरूरत है
बातें नहीं, प्यार के हाथों की माँग है
हमदर्दी से सोचो,
अपनेपन का भाव लाओ
यह न सोचो क्या दे पायेंगे
बस सोचो, हम कुछ कर पायेंगे
मरे हुओं को जिन्दा फिर न ला पायेंगे
पर यह एहसास दिला पायेंगे
कि वे अकेले नहीं
हम हैं भाई सौ करोड

- सी. हेच.वी.डी. हनुमान
ए.सी. - 13

जाने न कोई

यह दुनियाँ क्या है, जाने न कोई
यह पहेली समझे न कोई
घर के आँगन में बीता बचपन
माँ के आँचल में पाया प्यार
जवानी आथी सपने ले कर
हम खोथे साजन के बाहों में
फिर बुढ़ापा आया, आगे बढें हम
आँखों में आँसू लाये खडे हम
न कोई सहारा, न आसरा
अकेल आये हम, जा रहे हम
अधूरी जिन्दगी साथ लिए हम

- अहमद
आर.बी - 60

हिन्दी का सम्मान

बहुत सरल, सब की भाषा
जीवन के उत्थान की आशा
ज्ञान कुंज की खान महान
पूरे देश का है अभिमान
इसके बिना राष्ट्र है गूँगा
जानता है यह सकल जहान
भारत के माथे की बिन्दी
हो जाता है नूतन बिहान
आओ, हम सभी मिलकर
करें सलाम, सही सम्मान

- ए. साई. लक्ष्मी
डी.जड. - 03

चुटकुले

एक पिता अपने बेटे को चिडिया घर दिखाने ले जाता है।

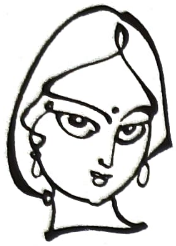

बेटा : पापा, वो क्या है ?
पिता : बेटा, वो गधा है।
बेटा : अच्छा, लेकिन वो क्या है ?
पिता : बेटा, वो गधी है।
बेटा : गधी क्या होती है ?
पिता : गधी गधे की पत्नी होती है।
बेटा : पापा, क्या गधे भी शादी करते है ?
पिता : हाँ बेटा...... व सिर्फ गधे ही शादी करते हैं।

* * * * * * *

एक माँ अपने छोटे से बेटे को यह कह कर पहले दिन स्कूल भेजती है कि हमेशा मीठी-मीठी बातें किया करो। बच्चा स्कूल पहुँच कर......

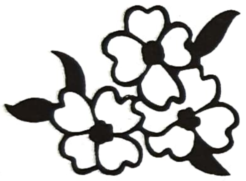

टीचर : बेटा, तुम्हारा नाम क्या है ?
बच्चा : लड्डू
टीचर : बेटा, तुम्हारे पापा का क्या नाम है ?
बच्चा : गुलाब-जामुन।
टीचर(परेशान होकर) : और तुम्हरी माँ का ?
बच्चा : जलेबी।
टीचर (तंग आकर) : तुम्हारा जन्म कहाँ हुआ ?
बच्चा (भोलेपन से) : मिठाई के डिब्बे में।

* * * * * * *

एक भुलक्कड़ मैनेजर अपने चपरासी रमेश से : रमेश ! मेरा लंच कहाँ है ? (चिल्लाकर)

चपरासी : साह्ब, आपने अभी खा लिया।
मैनेजर : क्या मैने लंच खा लिया ?
चपरासी : जी हाँ, साहब।
मैनेजर : अच्छा हुआ, याद दिला दिया, वरना मैं दिन भर भूखा रहता।

* * * * * * *

एक औरत के सिर पर सिर्फ तीन बाल थे और वह ब्यूटी पार्लर जाती है।

ब्यूटीशियन : मैडम, आप के सिर पर सिर्फ तीन बाल है, इनका क्या करूँ ?
औरत : इनकी एक खूबसूरत चोटी बना दो।

जैसे ही ब्यूटीशियन चोटी बनाने की कोशिश कर रही थी, उस औरत का एक बाल टूट गया।

ब्यूटीशियन : साँरी मैडम, आप का एक बाल टूट गया, सिर्फ दो बाल ही बचे हैं, क्या करूँ ?
औरत : इनकी पोनी टेल बना दो।
ब्यूटीशियन : ठीक है।

जैसे ही पोनी टेल बन रही थी उस औरत का एक और बाल टूट गया।

ब्यूटीशियन : माफ करना मैडम, आप का एक और बाल गया। बचे हुए एक बाल का क्या करूँ।
औरत : कोई बात नहीं, उसे खुला छोड़ दो।

संकलन
खदीर एस .ए.
डी.ओ-12

शक्ति

हम सब अद्‌भुत शक्तियों से विभूषित हैं। हर मनुष्य किसी न किसी तरह उपयोगी है। हम सब में योग्यता है, हम सब अपने में महान हैं, हम महान काम कर सकते हैं यदि हमें एक बार अवसर मिल जाए। अत: मैं बेकार हूँ, यह सोचना अपने पर अन्याय करना है। अपने आप को धोखा देना है। पर दिक्कत तो यह है कि हमें अवसर ही नहीं मिलता। अवसर तो उन लोगों को मिलता है जिसके पास शक्ति है-पैसे की शक्ति, नाम की शक्ति, राजनीतिक शक्ति, धार्मिक शक्ति और न जाने क्या-क्या शक्ति। आज हमारे देश में, समाज में बहुत से पढ़े लिखे हैं-कोई बी.ए. है, कोई एम.ए. और कोई डोक्ट्रेट है। पर उनको नौकरी नहीं मिलती। आज सच्चाई का जमाना तो न रहा कि लोग डिग्री देखकर या योग्यता देखकर नौकरी में बहाल करें। फलत: युवक हताश-निराश होकर घर में पड़े रहते हैं। अपने भाग्य को कोसते रहते हैं। वे छोटे-मोटे कामों को करने में लज्जा अनुभव करते हैं। फिर आज कॉम्पिटिशन का युग चला है जहाँ नौकरी पाना बहुत मुश्किल है।

जिस प्रकार पक्षी संध्या काल में सब काम निपट कर अपने ठिकानों की ओर चले जाते हैं उसी प्रकार मैं भी एक दिन संध्या काल में अपने घर की ओर एटलस साइकिल में मस्त गति से चला जा रहा था।

अकस्मात, मेरी मुलाकात एक सीनियर लड़के से हुई वह भी साइकिल पर सवार, मैंने उसे दूर से पहचान लिया। नजदीक आने पर मैंने उससे पूछा- " अरे जेम्स, किधर से आ रहे हो? "

" हाँ..क! हाँ..क! ओहो राकेश " अपने होश को संभालते हुए उसने कहा। वह नीचे उतरा, साइकिल मुश्किल से खड़ा किया और लड़खड़ाते हुए पास आकर मेरा हाथ थाम कर बोला,-" राकेश, हम बहुत दिनों के बाद मिल रहे हैं। अभी कहाँ हो?"

" बस यहीं मैं लोयोला कॉलेज में अपनी पढ़ाई कर रहा हूँ। मैं संजीवन हॉस्टेल में रहता हूँ।" मैंने उतर दिया।

" तुम्हीं लोग ठीक जीवन चुने हो यार। हम लोगों को तो देख ही रहे हो । किसी प्रकार जिंदगी जी रहे हैं। क्या करें। न काम न धाम, बेकार पड़े हैं।"

" क्यों अपने को बेकार समझते हो मेरे प्यारे।" मैंने कहना चाहा। पर शब्द मुँह तक आकर रुक गये। मैं उसे कैसे समझाऊँ हम बेकार नहीं हैं, आलसी बिलकुल नहीं। सेवा का क्षेत्र भी एक चुनौती है।

ऐसी हालत में, युवकों को हिम्मात नहीं हारनी चाहिए। हममें यह विश्वास होना है कि हम सारे काम कर सकते हैं। बस, हममें रुची और मेहनत हो। किसी भी काम को तुच्छ नहीं समझना चाहिए जैसे महात्मा गाँधी ने हमें सिखाया है। नौकरी नहीं मिली तो क्या हुआ दुनिया तो अंधकारमय नहीं हुआ। हम तो अंधे नहीं बन गये! भगवान ने हमें बुद्धि दी है, स्वस्थ शरीर, सुन्दर आँख, मजबूत हाथ-पैर, क्या ये जड़ हो गये? नहीं ! हमें इनका भरपूर उपयोग करना है। हमें सोचना है कि हम क्या कर सकते हैं। हम किस क्षेत्र में रूचि रखते हैं। कहा भी गया है- " जहाँ चाह, वहाँ राह!" सचमुच इच्छा शक्ति एवं लगन से सब कुछ संभव हो जाता है।

इस आत्म विश्वास के साथ, भले ही हमें नौकरी न मिले, दूसरे कामों में लग जाना चाहिए।

मान लीजिए, किसी को कृषि में बहुत रूचि है तो उसी क्षेत्र में उसे कूद जाना चाहिए। यदि वह इस क्षेत्र में जम जाता हैं तो अच्छी आमदनी कमा सकता हैं और जिंदगी की गाड़ी अच्छी तरह से दौड़ पड़ेगी। इसी प्रकार अन्य क्षेत्रों में, जैसे-मछली पालन, गाय-भैंस पालन, पोलट्री फार्म, बागवानी, फोटोग्राफी, मेकैनिकल, बिज़नेस इत्यादि।

इस प्रकार हम अपनी क्षमताओं का सही उपयोग करें। इससे अच्छी आमदनी भी होगी और अपने जीवन की गाड़ी भी सही सलामत चलती रहेगी।

समीर डुंगडुंग
प्रथम वर्ष बी.ए.
ए.ई. हेच - 23

नया मोड़

मैं अपने मित्र से मिलने के लिए ब्याकुल हो रहा था। ज्यो ही मैंने कॉलेज परिसर में प्रवेश किया, मेरी नजरें परिचित चेहरे की तलाश में चंचल हो उठी थीं। चार साल बाद लोयोला कॉलेज का माहौल कुछ अजीब सा लग रहा था। मैं कभी सामने से गुजरनेवाले छात्रों की ओर देखता तो कभी रास्ते के आजू-बाजू। भीड को चीरता हुआ कोई परेशान व्यक्ति मेरे सामने से गुजर गया। जबतक मेरी आँखें उसे पहचान पाती, वह बाहर निकल चुका था। हौस्टेल जाने पर मेरा संदेह दूर हो गया। वह वही था जिस के लिए आँखे व्याकुल थीं। अपने बीमार पिता की खबर मिलने के बावजूद आज वह बड़ी मुश्किल से, दो दिन बाद घर जाने के लिए निकला था! उसके घर जाने की खबर पाते ही मैं, बिना देर किए बस पड़ाव की ओर भागा। बस, अब मुझे एकमात्र धुन है मृतप्राय चाचा के पास पहुँचने की।

राहुल से मेरा चोली-दामन का साथ रहा था। दोनों साथ पले, साथ बढ़े और साथ ही पढ़े थे। दोनों परिवारवालों की आशाएँ हम दोंनों पर टिकी थीं कि हम कुछ कर दिखाएँ। हम दोंनों ने अच्छे अंकों में मैट्रिक की परीक्षा पास कर ली थी। अब बसंत की मदमाती कोपलें प्रसन्नता की तालियाँ बजा रही है। इसी बीच हम दोंनों के जीवन की पगडंडियाँ अलग होने लगी।

मृतप्राय पिता को देखने के उद्देश्य से राहुल कालेज परिसर से बाहर निकला। किन्तु परिसर से बाहर निकलते ही उसके शागिर्दों ने उसे आ घेरा। " कहा-अरे एक दिन बाद ही घर जाओगे तो क्या बिगड़ता है यार!" उन्होंने उसे अपने साथ ले जाने के लिए मजबूर कर दिया। आदत से लाचार, साकी-सुरा की बात चल पड़ी। वे दिन भर पीते रहे, भटकते रहे, छेड़खानियाँ करते रहे।

मैं घर पहुँचा। राहुल वहाँ नहीं था। पिताजी की हालत बहुत ही गंभीर हो चली थी। घर में दो भाई-बहनों के सिवाय कोई न था। बेटे की नादानी से माँ इतना कष्ट मिला था कि वे कुछ महीने पूर्व ही इस धरती से बिदा हो युकी थी। अब उसके पिताजी की बारी थी। उनकी हालत देखकर मेरा ह्रदय विदीर्ण होता जा रहा था। किन्तु राहुल वहाँ था। रह-रह कर यह प्रश्न मेरे मन में उभर रहा था कि राहुल आखिर गया कहाँ? क्या एक मरते बाप के लिए बेटे के दिल में इतनी भी ममत्व नहीं कि वह अंतिम घड़ी में उसे देखना न चाहता हो?

शाम ढलने जा रही थी। घरों और भट्ठियों से उठते धुएँ इस ढलती शाम को जल्द ही अन्धकार के गर्त में ढकेलने लगीं। शहर से दूर एक सुनसान रास्ते में, उनकी मोटरसाईकिल जिसपर चारों शागिर्द सवार, हवा से बातें करने लगी थी। आगे एक मोड़ था। अचानक दूसरी ओर से एक जीप आ पहुँची। देखते ही उनकी आँखें चौंधियाँ गयीं। जीपवाले की पूरी कोशिश थी कि वह उनको बचाए किन्तु जीप का पिछला हिस्सा थोड़ा-सा छू ही गया। वे तो पहले से ही सन्तुलित थे नहीं। बुरी तरह से गिरे। राहुल तो वहीं बेहोश पड़ गया। उनके तीन साथियों को ज्यादे चोट नहीं लिगी थी। उन्हें डर था कि वह पुलिस की गाड़ी तो नहीं! इससे पहले कि जीप लौटकर आती, वे तीनों फरार हो गये।

जब राहुल को होश आया तो वह अपने आप को फादरों के बंगले में पाया। एक फादर उसकी बुरी हालत देखकर अपने ही जीप में उठाकर अपने यहाँ ले आया था। फादर की सेवा के बदौलत ही उसकी जान बची थी। वह बहुत अधिक शर्मिन्दित था और अपने बिखरे पलों को यादकर पूछता रहा था। अब उसकी आँखें खुल चुकी थीं। कहते हैं जब व्यक्ति गहरी चोट खाने के बाद ईश्वर की ओर लौटता है तो संपूर्ण बन जाता है, उसकी जिन्दगी ईश्वर की जायदाद होकर रह जाती है। वह हर बात को ईमान की आँखों से देखने लगता है। अब वह अपनी जिन्दगी के महत्व को समझ चुका। महसूस करने लगा- " यह जीवन न मनोरंजन है और न खुशियों की खान, यह तो एक सेवा-सदन है। " अब वह लोगों की सेवा में अपना जीवन ब्यतीत करना चाहता है।

सुमन प्रभात टोप्पो
प्रथन वर्ष (बी.ए.)
ए.ई. हेच-26

रश्मि

आज देश को बाहरी शत्रुओं से नहीं, हम जैसे नासमझ युवकों से खतरा है। हमें देश की सीमा पर तैनात सैनिकों से कुछ सीखना चाहिए जो हर पल, हर क्षण चौकस रहते हैं। दुनिया में वही व्यक्ति पूर्ण रुप से आजाद है जो देश एवं समाज की सेवा में अपना तन-मन-धन सब कुछ कुर्बान करें। अपने चरित्र को महान समझें।

करीब 8.00 बजे सुबह " बचाओ-बचाओ " की आवाज ने शान्त वातावरण में तहलका मचा दिया।" मैं मर जाऊँगी लेकिन जिन्दा रहते अपना शरीर तुझे नहीं दूँगी।" दर्द से कराहते हुए 15 वर्षीय रश्मी ने पीटर से कहा। पीटर, रश्मी को लगातार बलात्कार करते जा रहा था। रश्मि का सिर, छांती और पेट को कैंची और डंडे से मार-मारकर लहुलुहान कर दिया था। सीधी-सादी लडकी सब दर्द को अपनी इज्जत बचाने के लिए सहती जा रही थी। चारों ओर से लोग दौड़ते हुए रश्मि के घर आ गये। लेकिन उस दुष्ट पीटर ने घर के सभी दरवाजों को बन्द कर दिया था। लोग काफी प्रयास करने के बाद खिड़की को तोड़कर अन्दर आये। उन्होंने उस बदमाश व्यक्ति को पकड़ लिया और उसे मारना पीटना शुरु कर दिया। लेकिन इधर रश्मि की नाजुक हालत देखकर उसे छोड दिया। और जल्दी से अस्पताल ले जाने लिये रश्मि की सेवा-सुश्रुषा करने लगे। रश्मि ने उस बदमाश पीटर को तहे दिल से क्षमा कर दिया। लेकिन रास्ते में ही उस ने दम तोड दिया। उसके अन्तिम वाक्य थे-मैं चरित्र हीन नहीं हूँ। वही चरित्र हीन है जो मेरे चरित्र को लूटना चाहता था।

उसकी पार्थिव शरीर को देखने के लिए स्कूल की सभी छात्राएँ और शिक्षक-शिक्षिकाएँ आयी थीं। उनके चेहरे को देखने से ऐसा लगता था मानों वह अभी भी मुस्कुरा कर सब को जीवन में हँसते हुए दुःख-तकलिफों को सहने की प्रेरणा दे रही है। किसी भी छात्रा की मृत्यु पर इतनी अधिक भीड़ नहीं थी जितना कि रश्मि की अन्तिम संस्कार पर हुई थी। सारा वातावरण दुःख के सागर में डूब गया। जिस क्षेत्र में वह रहती थी उस क्षेत्र का नाम उस की यादगार में ' रश्मि नगर ' रखा गया।

आज रश्मि न केवल लड़कियों के लिए ही नहीं बल्कि युवकों के लिए भी एक आदर्श बन गयी है। दुनिया उससे प्रेरणा ले कि किस प्रकार अपने शत्रुओं को भी तहे दिल से क्षमा करना है। रश्मि;हे रश्मि तुम महान हो, तुम शहीद हो गयी हो ।

रोशन केरकेट्टा
एन. ओ - 08

मात्रु हृदय

आज के समाज में लोग जैसे-जैसे उन्नति करते जा रहे हैं वैसे-वैसे अपने बडों का आदर करना भूल रहे हैं। खास करके अपनी माँ का। चाहे बेटा जितना भी नालायक हो उसे उतना ही प्यार करती है जितना उसे उसके बचपन में करती थी। यह परम्परा तो सदियों से चली आ रही है।

बात उन दिनों की है जब अकबर देश के बादशाह थे। वे बडे कुशल शासक थे। एक दिन जब वह अपने दरबार में बैठे थे तभी प्रवीण नामक एक युवक नौकरी की तलाश मे उनके पास पहुँचा। तब राजा ने उसकी परीक्षा लेनी चाही और उसके सामने एक शर्त रखी। शर्त के मुताबिक ठीक एक हफते के बाद अगर प्रवीण अपनी मों के टुकडे लाकर उसे देगा तो उसे नौकरी मिल जाएगी। राजा की आज्ञा लेकर उसने राजा को एक सप्ताह बाद उत्तर देने का वायदा किया।

घर पहुँचने पर वह गहरे असमंजस में पड गया। पाँच दिन तक उसने कुछ खाया न पिया, न ठीक से सोया और न कुछ काम कर पाया। उसकी यह हालत देखकर उसकी माँ से रहा नहीं गया और उससे इसका कारण पूछा। प्रवीण कुछ नहीं बोला। उसकी माँ उसके लिये खाना लायी और उसे अपने हाथों से खिलाने लगी। इस पर प्रवीण की आँखो से आँसू की धारा निकल पडी। जब माँ ने फिर से कारण पूछा तो उसने राजा के शर्त के बारे मे उसे बताया।

यह सुनकर उसकी माँ शांत मुद्रा में बोली , " बेटा, इतनी सी बात के लिए तुम इतना परेशान क्यों हो

रहे हो? मेरा क्या है, मैं आज नहीं तो कल मरुँगी, बेहतर यही होगा कि तुम मेरे टुकडे राजा के पास ले जाकर अच्छी नौकरी हासिल कर लो।" यह सुनकर प्रवीण आश्चर्य चकित हो गया और अपनी माँ के चरणों पर गिरकर फूट-फूट कर रोने लगा। उसकी माँ एक बडा चाकू लायी और उसने उसके हाथों में थमा दिया। प्रवीण नौकरी की लालच मे अधां हो कर अपनी माँ को टुकडे कर दिए और उसे अपने हाथों में लेकर दरबार की ओर जाने लगा।

जाते-जाते रास्ते में पत्थर के ठोकर से वह गिर गया और टुकडे बिखर गए। तभी जो उनमें माँ के दिल का टुकडा था उसमें से ममता भरी आवाज आई, " बेटा तुम्हे कहीं चोट तो नहीं पहुची?" यह सुनकर प्रवीण यहाँ-वहाँ देखने लगा और कुछ न पाकर उसे अपना वहम समझा और टुकडों को इकट्ठा करके वह दरबार की ओर चलने लगा। थोडी देर बाद वह अकबर के दरबार में पहुँचा और उन्हें अपने सामने रखे हुए शर्त के बारे मे याद दिलाया।

अकबर को गुस्सा आया और उसने क्रोधित स्वर में कहा, अरे मूर्ख। मै ने तो सिर्फ तेरी परीक्षा लेने के लिए यह शर्त रखी थी। मैं कभी सोचा भी नहीं था कि तू नौकरी की लालच में अपनी माँ को टुकडे कर देगा। जिस माँ ने बचपन से लेकर आजतक नि:स्वार्थ भाव से तेरी सेवा की आज तू उसी माँ को अपने स्वार्थ के लिए बली पर चढ़ा दिया। जा और आज से अपना चेहरा इस राज्य में मत दिखाना। आज से तू निष्कसित है। यह सुनकर प्रवीण नि:शब्द हो गया और डर के मारे भाग खडा हुआ।

बच्चे चाहे जितने भी क्रूर, लालची धोखेबाज हो जाए पर माँ कभी क्रूर नहीं बन सकती है। यही है माँ का ह्रदय। इस सदंर्भ मे एक कहावत जो सुप्रसिद्ध है :

" माता न कुमाता, पुत्र भले ही कुपुत्र "

विनय मोर
आर.ए-27

मसला हुआ कमल

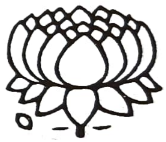

बात उस समय की है, जब मैं बैंगलूर में था। रविवार का दिन था। मैं अपने मित्रों के साथ घूमने के लिये बाहर जा रहा था। कुछ दूर चलने पर रिम-झिम बरसात होने लगी, फिर भी हम ने साहस नहीं खोया। किसी कवि ने खूब कहा है - " सब तेरे साथी मतलब के चलन चलेंगे, छिन कर तेरी दौलत तुझे सिर्फ दो गज कफ़न देगें।" वर्षा और जोर से होने लगी थी। हम लोग एक दूकान में आसरा लिए थे। तभी हमारी नजर एक आदमी पर पडी, किस्मत का मारा शायद वह पगला था। उसे सिर छुपाने के लिए शायद जगह नहीं मिली थी क्योंकि वह एक पागल था। बोरे के फटे पुराने टुकडों से अपने को छिपाने का प्रयास कर रहा था। उसके पास साडी के टुकड़े थे। ऐसा लगता था कि किसी दयावान स्त्री ने उसे दान के रूप में दे दी थी। उस कपड़े से अपने शरीर को ढ़कने का प्रयास कर रहा था। अब धीरे-धीरे वर्षा समाप्त होने लगी थी। वह पगला अपने सिर पर जानवर भी पाल रखा था, इसलिए अपने गंदे हाथों से बाहर निकालता और उन्हें मार डालता। जब-जब वह अपने सिर से जुए निकाल कर अपने हाथों उन्हें कत्ल कर डालता वह खुशी से झूम जाता। आते-जाते राही उसे देख कर दूर से गुजर जाते।

आखिर वह भी तो भारत माता का ही सन्तान है, वह भी तो एक मनुष्य है। आते-जाते मुसाफिरों में से एक ने व्यंग्य कर ही दिया-किसी जन्म में घोर पाप किया है, इसीलिए यह आज भोग रहा है उसका फल! वह भूख के मारे तड़प रहा था। उसने एक सज्जन से भीख माँगी। उस महाशय ने घृणा से मुँह फेर लिया। हम भी पगले को वहीं छोड़ कर चल दिए। मैं रास्ते भर यही सोच रहा था कि उसका क्या कसूर था कि खुदा ने उसे यह सजा दी। आखिर वह भी तो मानव है। कभी-कभी उस की याद आती है तो आँखो में आँसू भर जाते हैं। पगला एक कमल का फूल ही है जो अपने भाइयों द्वारा मसला जा रहा है। मुझे दुख इसलिए है कि मैं ने उसकी मदद नही की। उसकी याद मेरे दिल की दरिये में डूबती रहती है। न जाने क्यों वह मसला हआ फूल अभी तक दिल में विराजमान है, शायद इसलिए कि वह भी ईश्वर का सन्तान है मेरे जैसे।

पृथ्वीराज. पी
एन.जी.हेच - 07

TEACHING STAFF

NON-TEACHING STAFF

A
M
D
G

For the Greater Glory of God

Niba Digital Images 0866 - 451525